

Giới thiệu Phong Ma Chân Kinh Convert

truyện hướng theo thể loại ma tu (chắc vì thằng tác giả ếu ghi nguồn) mời các ae vào test

<http://www.uukanshu.com/b/33773/>

Bạn đang đọc truyện *Phong Ma Chân Kinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 1: Lăng Hàn

Tháng ba điểm dương thiên, Thanh Phong hơi lên, cảnh liễu dập chòn, Liễu Như bay tán loạn.

Một thanh nhất bạch hai bóng người bước chậm ở sóng nước lấp lánh bên hồ, nam tử mặc áo trắng vóc người cao gầy, diện mạo thanh tú, trong lúc vung tay nhắc chân, hiển lộ hết nho nhã, ánh mắt khi thì thâm tình nhìn kỹ bên cạnh hình dáng, khi thì viễn vọng phía trước, chuyện trò vui vẻ, phóng khoáng ngông nghênh.

Cô gái mặc áo xanh, mắt ngọc mây ngai, da như mỡ đông, trắng nõn tay nhỏ giống như bạch ngọc tinh xảo, mềm mại bước tiến dịu dàng hiển thực, chỉ thấy nàng thảnh thơi thả lỏng mắt nhìn trước người nam tử, lại cấp tốc dời, lúm đồng tiền e thẹn, thật không dễ chịu.

Đột nhiên, một mảnh Liễu Như từ không trung bay xuống, rơi xuống nữ tử trên đầu, nam tử thân mật lôi kéo nàng, vì đó phát đi Liễu Như, nữ tử thuận thể dựa vào đến nam tử trong lòng, hai người chăm chú ứng ở cùng nhau. . . .

Hình ảnh xoay một cái, nam tử mặc áo trắng cùng cô gái mặc áo xanh, xuất hiện ở một mảnh vùng hoang vu nơi, hai người bỏ mạng chạy trốn, quần áo lam lũ, vô cùng chật vật.

Hai người một bên chạy, vừa thảnh thơi nhìn về phía phía sau, tựa hồ có món đồ gì ở truy bọn họ. . . .

Bỗng nhiên, hai người dừng bước lại, lao đảo một cái, suýt nữa té ngã, trước mắt một vạn trượng vách núi nằm ngang ở hai người trước người, chặn lại rồi đường đi.

Hai người tuyệt vọng đối diện một chút, nắm lấy tay của đối phương, càng chặt mấy phần, phía sau, một cái trung niên quân sự đáng sợ người, mang theo một đám tráng hán hướng về hai người đuổi lại đây.

"Họ Mộ, ăn gan hùm mật báo, còn không mau mau thả ra tiểu thư nhà ta, " người trung niên đứng ở đằng xa trùng hai người quát lớn nói.

Cô gái mặc áo xanh trên mặt treo đầy nước mắt, "Vương thúc, người có thể hay không thả chúng ta một lần sao?"

Trung niên quân sự lạnh rên một tiếng, thâm trầm đạo, "Gia chủ đối với tiểu thư kỳ vọng rất nặng, tiểu thư như vậy, như thế nào xứng đáng gia chủ?"

"Ta đã là mộ phong người, các người vì sao còn muốn như vậy dồn ép không tha?" Nữ tử khắp khuôn mặt là tuyệt vọng tình.

"Phi! Không biết liêm sỉ, gia chủ nói rồi, coi như người chết, cũng không muốn người mất hết gia tộc bộ mặt." Trung niên quân sự vẻ mặt lạnh lùng.

Nghe được người trung niên, nữ tử trên mặt càng thêm tuyệt vọng quay đầu, "Phong, dẫn ta đi có được hay không?"

"Ừm!" Nam tử đem nữ tử lâu đến trong lòng, thả người được xuống núi nhai..

Ầm! Lăng Hàn bỗng nhiên từ trên giường ngồi dậy, kịch liệt thở hổn hển, thiếp thân quần áo đã bị ướt đầm mồ hôi, trên mặt treo đầy thương cảm, nhìn kỹ bên dưới, Lăng Hàn cùng trong hình nam tử mặc áo trắng khuôn mặt kinh người tương tự, chỉ là hai người ở khí chất đi tới nhưng hiện ra khác nhau một trời một vực.

Không biết qua bao lâu, Lăng Hàn mới thì thảo nói, "Lại là cái này mộng, hai người này cùng ta đến cùng có quan hệ gì? Tại sao ta sẽ khổ sở?"

Theo tay cảm lên một cái quần áo khoác ở trên lưng, Lăng Hàn lạnh lùng trên mặt lộ ra vẻ uể oải, đứng lên, đi tới phía trước cửa sổ, liếc mắt nhìn sắc trời, ngoài phòng ánh sao lấp lánh, trăng sáng treo cao, làm như còn ở đêm khuya.

Dạ Phong (gió đêm) nhẹ nhàng phát quá Lăng Hàn khuôn mặt thanh tú, để cho ngồn ngộn tâm tư bình phục rất nhiều, thở dài, Lăng Hàn xoay người nhìn quét một chút trong phòng, mấy trượng to nhỏ gian phòng, ngoại trừ một người cao lùn luyện đan, một cái tủ sách cùng một cái ghế ở ngoài, cũng

chỉ có trên vách tường hai bức mặc họa.

Lăng Hàn đưa mắt hình ảnh ngất quảng ở về lên, đệ nhất bức mặc họa, họa chính là một cô gái mặc áo xanh, nữ tử đôi mắt đẹp ả tình, che miệng cười khê, tự một đóa nụ hoa chờ nở búp hoa.

Đệ nhị bức họa, họa chính là một nam tử mặc áo trắng, nam tử nhẹ lay động quạt giấy, phóng khoáng ngông nghênh, khuôn mặt cùng Lăng Hàn tương tự, nhưng khí chất nhưng tuyệt nhiên không giống.

Hai người này, chính là Lăng Hàn trong mộng cô gái mặc áo xanh cùng nam tử mặc áo trắng, từ khi Lăng Hàn tuổi tròn mười tám tuổi sau khi, hai người liền thường thường xuất hiện ở trong mộng của hắn.

Nam tử mặc áo trắng tên là mộ phong, là một rất có tài hoa thư sinh, cô gái mặc áo xanh tên là Thủy Vân Tuyết, là một thế tục gia tộc thiên kim tiểu thư.

Hai người tình đầu ý hợp, giao du hồi lâu, càng là từ lâu ưng thuận thề non hẹn biển, làm sao Thủy Vân Tuyết tộc nhân nhưng không cho phép hai người giao du, bắt đắc dĩ, hai người dắt tay bỏ trốn, rồi lại bất ngờ bị phát hiện. . . .

Liếc mắt nhìn cô gái trong tranh, Lăng Hàn đưa mắt chuyển qua nam tử mặc áo trắng trên người, ngờ ngờ, hắn có loại cảm giác, nam tử mặc áo trắng cùng cô gái mặc áo xanh là chân thực tồn tại, tuy rằng hắn chưa từng gặp.

Lắc đầu một cái, Lăng Hàn không suy nghĩ thêm nữa trong mộng sự tình, xoay người hướng đi bàn học, trên bàn bày đặt một quyển tên là "trận pháp chỉ đạo" sách nhỏ còn có một chút kỳ kỳ quái quái đồ vật.

Nắm thật chặt khoắc trên vai trên trường sam, Lăng Hàn ngồi ở trên cái băng, đem sách nhỏ cầm lấy, dựa vào trên bàn ánh đèn, bắt đầu lật lên xem đến.

Quyển sách này giảng tổ chính là một ít trận pháp nguyên lý, cùng cấu tạo, tuy rằng chỉ là nho nhỏ một quyển sách, thế nhưng Lăng Hàn nghiên cứu mấy năm, nhưng chỉ học đến một điểm da lông.

Bất tri bất giác, Lăng Hàn liền hoàn toàn say mê đến bên trong sách đi tới, khoảng chừng quá hai canh giờ, Lăng Hàn mới thả xuống sách nhỏ, thoáng hoạt động một chút có chút đau nhức cái cổ, Lăng Hàn đem ánh mắt chuyển qua trên lò luyện đan.

Nhìn chăm chú chốc lát, Lăng Hàn đứng dậy đi tới gian phòng một góc, nơi đó chất đống một đống nhỏ linh dược, chọn một phen, Lăng Hàn từ bên trong cầm lấy mấy cây cần dùng đến linh dược, sau đó đi tới lò luyện đan trước mặt, đem củi lửa phát lên.

Tiếp theo lại đem linh dược lần lượt thả vào, Lăng Hàn luyện tập đan dược tên là ngưng nguyên đan, là ngưng Khí kỳ Tu Chân giả dùng tăng cường tu vi, nhưng buồn cười chính là, hắn cũng không phải Tu Chân giả.

Lăng Hàn vừa ra đời thời điểm, thân thể lạnh lẽo cực kỳ, trên giường xuất hiện một tầng miếng băng mỏng, mẹ của hắn bởi vì là phạm nhân, bị hàn khí vào thể mà chết, vốn tưởng rằng rét lạnh như thế, Lăng Hàn làm sao cũng sống không nổi, há liệu, cha của hắn đem ôm lấy thời điểm, Lăng Hàn lại còn ở run lấy bấy.

Sau lần đó, tên Lăng Hàn liền bởi vậy mà đến, phụ thân của Lăng Hàn Lăng Thiên chiến, là Lăng Thiên tông tông chủ, một thân tu vi từ lâu đạt Kết Đan hậu kỳ, là Lăng Thiên tông việc đáng làm thì phải làm cường giả số một, cũng là Lăng Thiên tông mấy trăm năm qua tối có cơ hội bước vào Nguyên Anh kỳ tu sĩ.

Thậm chí ở phục Long thành Kết Đan hậu kỳ cũng coi như là có thể đếm được trên đầu ngón tay, mà Lăng Thiên chiến tồn tại để Lăng Thiên tông ở phục bên trong tòa long thành trở thành thực lực mạnh nhất thế lực lớn số một.

Lăng Hàn mười tám tuổi đạo hồn tỏ lúc tỉnh bị tra ra không cách nào tu đạo, nguyên nhân, chính là đến từ chính thể chất của hắn, Tiên thiên ma thể, cực âm cực hàn, trong cơ thể kinh mạch đã sớm bị ma khí chiếm cứ!

Từ đó về sau, phụ thân của Lăng Hàn Lăng Thiên chiến bắt đầu tìm kiếm khắp nơi trừ tận gốc Lăng Hàn trong cơ thể ma khí phương pháp, mà Lăng Hàn cũng bởi vậy nhận hết không ít chế nhạo cùng xa lánh, thân là Lăng Thiên tông con gái của tông chủ tử nhưng không cách nào tu đạo, này bị trong tông người coi như một loại sỉ nhục, một loại chuyện cười.

Mà Tiên thiên ma thể một truyền thuyết, càng khiến người ta đối với Lăng Hàn nhìn mà phát khiếp, trong truyền thuyết, Tiên thiên ma thể kẻ nắm giữ là bị trời cao hàng dư nguyên rửa người, chỉ cần cùng với có quan hệ người, cuối cùng đều sẽ bị liên lụy chỉ tử.

Lăng Hàn vừa ra đời liền đem mẫu thân đông chết sự tình cũng bị người cố ý phiến đi ra, vì vậy, trong tông ngoại trừ vì là không nhiều mấy người ở ngoài, những người khác đều đối với Lăng Hàn kính sợ tránh xa.

Lăng Hàn không tin vận mệnh, nhưng tu đạo nhưng là hắn từ nhỏ đã khát vọng, cũng là phụ thân đối với hắn kỳ vọng, ở cái kia sau khi Lăng Hàn lật xem Chí Dương giới không ít sách cổ, nhưng không có bất kỳ liên quan với loại bỏ Tiên thiên ma thể manh mối, sau đó Lăng Hàn biến trầm mặc, cả ngày đem chính mình quan ở trong phòng.

Hắn từ chối cùng người khác giao lưu, bắt đầu chuyên tâm nghiên cứu trận pháp, từng ở Chí Dương giới, có người đem trận pháp ngộ đến cực hạn, sau đó lấy tự thân vì là trận bắt đầu tu đạo, cuối cùng trở thành Chí Dương giới vì là không nhiều cường giả, Lăng Hàn cũng muốn mượn giám phương pháp.

Bây giờ khoảng cách Lăng Hàn đạo hồn thức tỉnh đã qua hai năm, hai năm qua mất ăn mất ngủ tập trung vào, để Lăng Hàn ở trận pháp bên trên cũng coi

như tiểu có thành tựu, chính là Lăng Thiên tông trận pháp đại sư đối với hắn cũng là tán thưởng không ngớt, thế nhưng Lăng Hàn cách trận pháp đại thành nhưng còn có một đoạn xa xôi khoảng cách.

Trống không thời gian, Lăng Hàn đối với luyện đan cũng có thiệp cập, tuy rằng không bằng trận pháp như vậy si mê, nhưng Lăng Hàn ở luyện đan bên trên một ít độc đáo kiến giải, cũng là khiến người ta thần phục không ngớt, lấy phạm nhân tuổi thọ, bất kể là nghiên cứu trận pháp, hoặc là đan đạo, đều khó mà đại thành.

Nhưng Lăng Hàn nhưng đồng thời nghiên cứu trận pháp cùng luyện đan, ở người thường xem ra, không khác nào nói chuyện viển vông, mà Lăng Hàn nhưng không để ý, chỉ có đang đối mặt hắn huynh trưởng Lăng Vân cùng phụ thân Lăng Thiên chiến thời điểm, Lăng Hàn mới sẽ hiếm thấy lộ ra vẻ tươi cười.

Lúc này, trong lò luyện đan ngưng nguyên đan chính là vì Kỳ huynh trưởng Lăng Vân luyện chế, nhìn lò luyện đan bên dưới ngọn lửa hùng hực, Lăng Hàn thờ dài, bắt đầu chăm chú không chế hòa hàu.

Con đường luyện đan, "Tiểu Hòa ngưng tụ, đại hòa ngưng hình" Lăng Hàn luyện chế đan dược dù sao cũng hơn người khác tỷ lệ thành công muốn cao như vậy một ít, không phải là bởi vì Lăng Hàn thuật luyện đan cao minh, mà là Lăng Hàn luyện đan thì chăm chú, mấy canh giờ tâm như chỉ thủy, không hề lười biếng, đem mỗi một tia hỏa hàu biến hóa, đều nắm giữ rõ ràng rành rành.

Nếu như không phải hắn không thể tu đạo, bằng vào phần này nghị lực, Lăng Hàn tuyệt đối không thua với bất luận người nào.

Không biết qua bao lâu, ngoài cửa sổ dần dần trở nên trở nên sáng ngời, trong phòng đèn đuốc còn vẫn còn đang lập loè, mà trong phòng mùi thuốc đã nồng nặc đến cực hạn.

Lò luyện đan bên, Lăng Hàn vẫn như cũ như lão tăng nhập định giống như vậy, hết sức chăm chú nhìn chăm chú lò luyện đan, chỉ có ở hỏa hàu có biến hóa thời điểm, hắn mới sẽ khẽ động, đem hỏa thể không chế lại, sau đó lại tiếp tục ngưng thần ngồi ngay ngắn xuống.

Đang lúc này, Lăng Hàn đột nhiên di chuyển, chỉ thấy đứng dậy kiểm tra một phen lò luyện đan, tiếp theo đem hỏa thể tăng lớn, hỏa điểm hàu như bao trùm lò luyện đan nửa người dưới.

Lăng Hàn không có lại quản hỏa điểm, ánh mắt chăm chú nhìn chăm chăm lò luyện đan, trong phòng ngoại trừ hỏa điểm thiêu đốt phát sinh đùng đùng thanh ở ngoại, không còn gì khác tiếng vang, thời gian liền như vậy lại trôi qua hồi lâu.

"Đùng!" Một tiếng nhỏ bé tiếng vang bị Lăng Hàn rõ ràng bắt lấy, hắn vội vàng đem lò luyện đan bên dưới hỏa điểm tưới tắt, ánh mắt lần thứ hai đặt ở trên lò luyện đan, không hề lay động trong mắt lộ ra một vết kích động.

Mỗi một lần đan dược ra lò, đều là Lăng Hàn mong đợi nhất thời khắc, sau nửa canh giờ, lò luyện đan làm lạnh một chút, Lăng Hàn mới đưa lò luyện đan mở ra, bên trong bày ra ba hạt đen kịt toả sáng đan dược.

Có thể đem hỏa hàu không chế như vậy tinh diệu, toàn bộ Lăng Thiên tông, cũng chỉ có Lăng Hàn mới có thể làm đến, nhưng Lăng Hàn nhưng có chút bất mãn ý, bởi vì hắn chuẩn bị, là luyện chế bốn viên ngưng nguyên đan phân lượng.

Đùng! Đùng! Đùng!

Ngoài phòng truyền đến tiếng gõ cửa, trong giây lát, Lăng Hàn mới phát hiện trời đã sáng, đem đan dược từ trong lò luyện đan thu hồi, Lăng Hàn đứng dậy mở cửa phòng.

Ngoài phòng đứng một hơn hai mươi hứa thanh niên, thanh niên thân thể kiên cường, trên người màu trắng bào phục, hạ thân một đôi trường đồng giày vải, góc cạnh rõ ràng trên mặt lộ ra một tia bình tĩnh, cả người nhìn qua oai hùng bất phàm.

"Đại ca!" Lăng Hàn ưỡn oai trên mặt bỏ ra vẻ mỉm cười.

Thanh niên chính là Lăng Hàn đại ca, Lăng Vân, hơn hai mươi tuổi liền đạt đến Ngưng Khí kỳ tầng mười hai, là toàn bộ Lăng Vân tông hoàn toàn xứng đáng thiên tài số một!

Nhìn thấy Lăng Hàn trên mặt ưỡn oai, Lăng Vân khẽ cau mày, cất bước đi vào trong nhà, tùy ý nhìn quét một chút, ánh mắt hình ảnh ngắt quãng đang thiêu đốt đèn đuốc trên, trên mặt lộ ra một tia không thích.

"Người lại không nghỉ ngơi?"

Âm thanh tuy lạnh, nhưng cũng lộ ra đối với Lăng Hàn quan tâm, thấy này, có chút chột dạ đạo, "Nghỉ ngơi một hồi, nửa đêm tỉnh lại!"

"Ai!" Lăng Vân thờ dài.

"Không muốn lại vì là mẫu thân sự cạnh tranh trong lòng, ánh mắt của người khác không trọng yếu, người chỉ phải nhớ kỹ, người là Lăng Thiên chiến nhi tử, là ta Lăng Vân huynh đệ, " Lăng Vân trên mặt lộ ra một vết tàn khốc.

Lăng Hàn không nói gì, nhưng ánh mắt nhưng là có chút ướn ắt, bình phục một hồi tâm tình, Lăng Hàn đưa tay mở ra, bên trong là hắn suốt đêm luyện chế ba viên ngưng nguyên đan.

Nhìn Lăng Hàn trong tay đan dược, Lăng Vân lắc đầu một cái, muốn nói cái gì, lại bị Lăng Hàn lên tiếng đánh gãy, "Ngươi là ta ca, ngươi sau đó còn muốn dựa vào ngươi chống đỡ toàn bộ Lăng Thiên tông."

Nghe được Lăng Hàn, Lăng Vân thở dài một tiếng, "Nhiều chú ý nghỉ ngơi, ngươi thân thể người phàm, nếu một hỏng rồi, phụ thân cùng ta sẽ khổ sở."

Lăng Hàn gật gù, đem đan dược đưa tới, Lăng Vân do dự một chút, đem đan dược thu hồi, tiếp theo làm như nghĩ tới điều gì, lạnh lẽo trên mặt lộ ra vẻ vui sướng.

"Đúng rồi, phụ thân gọi ta đến mang ngươi tới, nghe nói Trần lão đi một chuyến bên trong đều, tìm được một loại trừ tận gốc ma khí biện pháp."

UU đọc sách hoan nghênh quảng đại thư hữu quang lâm xem, mới nhất, nhanh nhất, hot nhất tác phẩm đang viết đều ở UU đọc sách! < a> điện thoại di động người sử dụng mời đến xem. < a>

Bạn đang đọc truyện *Phong Ma Chân Kinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2: Tiên thiên ma thể

"Cái gì? Trần lão đi bên trong cũng?" Lăng Hàn trên mặt lộ ra một vết giật mình.

Phục Long thành, ở vào Chí Dương giới, Nam Sơn bắc bộ, thuộc về khá là xa xôi thành t ngày, toàn bộ Chí Dương giới lại chia làm năm cái khu vực, Tây Vực, Đông Hải, Nam Sơn, bắc băng, bên trong đều.

Ở cái này không lồ Chí Dương giới, không người nào có thể vọng ngôn đi khắp hết thấy địa phương, từ Nam Sơn đến bên trong đều, lấy Trần lão Kết Đan sơ kỳ tu vi, ít nhất nếu không miên không ngớt, phi hành hai năm mới có thể đến, trừ phi . . . .

Lăng Hàn ngẩng đầu lên, nhìn Lăng Vân, trong mắt lộ ra một vết kích động, "Trần luôn sử dụng truyền tông trận quá khứ sao?"

Lăng Vân gật gù đầu, "Trần lão hôm qua mới vừa trở lại Lăng Thiên tông."

Trần lão tên là Trần hư, là Lăng Vân tông ba trưởng lão, Kết Đan sơ kỳ tu vi, quanh năm du lịch ở bên ngoài, thân phận tương đối thần bí, là Lăng Thiên trong tông vì là không nhiều đối với Lăng Hàn quan tâm người.

Nghe xong Lăng Vân, Lăng Hàn một mặt hưng phấn, "Rất nhớ đi nhìn một chút truyền tông trận đáng vẽ."

Lăng Vân thở dài, "Có cơ hội ngươi sẽ thấy, lập tức, vẫn là mau chóng tới trừ tận gốc bên trong cơ thể ngươi ma khí đi."

Nghe được trừ tận gốc ma khí, Lăng Hàn nhất thời một trận cười khò, "Thử nhiều như vậy biện pháp, đều vô dụng, ta không muốn phiền toái nữa phụ thân cùng Trần lão, hơn nữa nghe nói trận này môn phái bên trong rất không bình tĩnh, lần này, liền không đi."

Thấy Lăng Hàn nói như thế, Lăng Vân nhất thời quát lớn đạo, "Ngươi làm sao có thể như vậy sa sút, phụ hôn chồng ta mấy người đều không buông tha, chỉ cần nỗ lực, đều sẽ tìm được biện pháp."

Nhìn đại ca của chính mình, Lăng Hàn trong lòng có chút âm áp, "Ta không hề từ bỏ, chỉ là, ta không nhớ các ngươi lại vì ta bị liên lụy với, hơn nữa ta dự định từ trên trận pháp nhập đạo."

Thấy này, Lăng Vân sắc thoảng vừa chậm, "Coi như ngươi muốn từ trận pháp bên trên nhập đạo, nhưng cũng phải thử một chút, Trần lão lần này chuyên môn vì ngươi đi bên trong đều, mau mau thu thập một hồi, theo ta đi thấy phụ thân đi."

"nói xong không đợi Lăng Hàn nói cái gì nữa, liền xoay người đứng tới cửa đi tới."

Thấy đại ca của mình như vậy kiên định, Lăng Hàn cũng không đang nói cái gì, tùy ý thu thập một hồi trong phòng, sẽ theo Lăng Vân rời đi chỗ ở của chính mình.

Lăng Hàn gian phòng, ở Lăng Thiên tông phía sau núi một chỗ độc viện, đây là hắn biết được chính mình không cách nào tu đạo thời điểm, yêu cầu chuyển tới đây, mà Lăng Thiên chiến tuy rằng không hy vọng Lăng Hàn như vậy, nhưng cũng không đành lòng từ chối Lăng Hàn yêu cầu, cuối cùng bất đắc dĩ vẫn là đồng ý.

Một đường cùng sau lưng Lăng Vân hướng về Lăng Thiên tông hạt nhân đi đến, Lăng Hàn từ nhỏ đã từng ra ở Lăng Thiên tông, nhưng Lăng Thiên tông hạt nhân chỗ, hẳn lại không đi qua mấy lần.

Hai người dọc theo không người đường nhỏ đi rồi một hồi lâu, mới gặp phải một ít Lăng Thiên tông đệ tử, những đệ tử này trên người mặc màu xanh lam đệ tử phục, vừa thấy được Lăng Vân liền lập tức cung kính tiến lên chào hỏi, "Đại sư huynh!"

Lăng Vân lãnh đạm gật gù, không nói gì.

Thếếp đó, những người kia lại nhìn thấy đứng sau lưng Lăng Vân Lăng Hàn, sắc mặt trong nháy mắt biến đổi, một luồng vẻ chán ghét hiện lên ở trên mặt, làm như ở xem ôn như thần.

Thấy vậy, Lăng Vân hơi nhướn mày, không thích hừ lạnh một tiếng.

Mấy người mới lập tức rời đi, nhưng trên mặt vẻ chán ghét, nhưng là chút nào chưa giảm.

Lúc này, Lăng Vân lo lắng quay đầu lại liếc mắt nhìn Lăng Hàn, thấy Lăng Hàn mặt không hề cảm xúc đứng sau lưng hắn, không khỏi thở dài, chuyện như vậy từ lâu không phải lần đầu tiên, điều này làm cho trong lòng hắn có chút bất đắc dĩ.

Chỉ chớp lát, phía trước đám đầu đi tới một đám người, đoàn người chen chúc một tên hai mươi tuổi hứa thiếu niên, thiếu niên tướng mạo anh tuấn, vênh vang đắc ý, cử chỉ trong lúc nói chuyện, lộ ra một luồng hung hăng.

Người này tên là chung văn thanh, là Đại trưởng lão chung con trai của Khiếu Thiên, tu vi tuổi còn trẻ liền đạt đến Ngưng Khí mười tầng, là Lăng Thiên tông chỉ đứng sau Lăng Vân thiên tài.

Bởi vậy, toàn bộ Lăng Thiên tông trẻ tuổi, ngoại trừ Lăng Vân ở ngoài, người này một mực không để vào trong mắt, đối với không thể tu đạo Lăng Hàn càng là căm ghét không ngớt, thậm chí lên lút còn phái người sỉ nhục quá Lăng Hàn.

Lúc này chung văn thanh cũng phát hiện Lăng Vân, vừa muốn xoay người tránh khỏi, rồi lại nhìn thấy đi sau lưng Lăng Vân Lăng Hàn, người này hơi một do dự, liền tiếp tục đi về phía trước đến.

"Đại sư huynh, " đứng đoàn người trước chung văn thanh thu lại một chút ngạo khí, hướng về phía Lăng Vân chấp tay, phía sau một đám Lăng Thiên tông đệ tử cũng trùng Lăng Vân từng cái chào.

Lăng Vân vẫn như cũ lãnh đạm gật gù, không nói gì, liền này lúc này, chung văn thanh đưa mắt chuyển qua Lăng Hàn trên người, "Yêu, này không phải Lăng Hàn sư đệ sao? Làm sao có trở nên trông không đi một chút?" Chung văn thanh nhìn như chào hỏi, nhưng không khó nghe ra trong lời nói ý giễu cợt.

Lăng Vân khẽ cau mày, mới vừa muốn nói gì, phía sau nhưng truyền ra Lăng Hàn thanh âm đậm mạc, "Không nhọc quan tâm."

Thấy Lăng Hàn âm thanh như vậy lạnh lẽo, chung văn thanh hơi nhướn mày, lại muốn nói gì, Lăng Vân nhưng lạnh lùng nói, "Tránh ra!"

Nghe được Lăng Vân âm thanh, mấy người rõ ràng run rẩy một hồi, vội vàng vàng vàng nhường ra một con đường, Lăng Vân không thèm nhìn mấy người một chút, bắt chuyện phía sau Lăng Hàn đi về phía trước.

"Rác rưởi! Không phải ý vào Lăng Vân, ngươi có tư cách gì hung hăng!" Chờ hai người đi rồi, chung văn thanh mới oán hận mắng.

P phía sau mấy người thấy chung văn thanh ăn quả đắng, vội vàng phụ họa nói, "Phế vật kia, có tư cách gì ở tại chông ta Lăng Vân tông."

"Đúng, Lăng Thiên tông là không cho phép phạm nhân ở lại."

"Chính là, coi như hắn là con gái của tông chủ tử cũng không được."

Mấy người người một lời ta một lời nói, chung văn thanh trong mắt lộ ra một vệt hàn quang, liếc mắt nhìn Lăng Hàn rồi đi phương hướng, mang theo mấy người tiếp tục đi về phía trước.

Lăng Hàn theo Lăng Vân lại đi rồi một hồi lâu, chu vi kiến trúc cũng bắt đầu bắt đầu tăng lên, bốn phía tùy ý có thể thấy Lăng Thiên tông đệ tử, hai người đi tới một chỗ đề phòng nghiêm ngặt lầu các trước dừng lại bước chân, Lăng Vân hơi dừng lại một chút, tiến lên gõ gõ môn.

"Đi vào, " trong lầu các truyền đến một tiếng có chút âm thanh uy nghiêm.

Lăng Vân lúc này mới tướng môn đẩy ra, mang theo Lăng Hàn đi vào, điều này hiển nhiên là một phòng nghị sự, trong sảnh chủ vị ngồi một mặt chữ quốc, lông mày rậm mắt to, thể hình to lớn trung niên, trung niên sắc mặt hồng hào, không giận tự uy, thấy Lăng Hàn hai người đi vào, trong mắt lộ ra một chút ôn hòa.

Người này chính là phụ thân của Lăng Hàn, Lăng Thiên chiến.

Chủ tọa bên dưới, ngồi một ông lão, ông lão vóc người thấp bé, thể hình có chút lom khom, một tấm khuôn mặt đầy nếp nhăn, nhưng hiện ra ôn hòa vẻ,

trong mắt khi thì né qua một vệt hết sạch, nhưng là đại trí giả ngu người.

"Phụ thân, Trần lão!" Lãng Hàn hai người sau khi vào cửa, khom người hướng về hai người hành lễ.

"Hàn Nhi" Lãng Thiên chiến đứng dậy bước nhanh đi tới Lãng Hàn bên cạnh, một mặt ôn hòa đem nâng dậy.

Lãng Thiên đứng cả ngày bận bịu trong tông việc, Lãng Hàn lại trường kỳ đem chính mình quan ở trong phòng, như vô sự tình, hai cha con là rất khó gặp mặt một lần.

Nhìn trên mặt phụ thân quan tâm, Lãng Hàn trong lòng càng là khó chịu, từ từ tỉnh ra, lại tới tra ra không thể tu đạo, phụ thân không biết vì chính mình thao bao nhiêu tâm.

Khặc! Trần hư ho khan một tiếng, "Lãng Hàn tâm tính kiên định, sẽ không ngộ nhập ma đạo."

Nghe được Trần hư, Lãng Thiên chiến mới sắc mặt vừa chậm, "Hàn Nhi, Trần lão ở bên ngoài du lịch, tìm được một có thể giải quyết người thể chất vấn đề."

"Phụ thân, nếu không người trước đem trong tông việc xử lý sau khi, nói sau đi, " Lãng Hàn có chút lo lắng nói.

"Không cần, biện pháp rất đơn giản, chỉ cần một hồi là tốt rồi, " dừng một chút, Lãng Thiên chiến đưa mắt đi như một bên Lãng Vân, một mặt nghiêm túc nói, "Vân nhi, vì chồng ta hộ pháp, mặc kệ bất luận người nào, ghi nhớ kỹ không nên để cho hắn đi vào phòng nghị sự đến."

"Vâng, phụ thân!" Lãng Vân lớn tiếng đáp, xoay người đẩy cửa đi ra ngoài, sau đó lại sẽ cửa sảnh đóng.

Chờ Lãng Vân đi rồi, Lãng Thiên đứng cùng Trần hư liếc mắt nhìn nhau, lần lượt gạt gù, đón lấy, Lãng Thiên chiến ra hiệu Lãng Hàn ngồi xuống, hai người thì lại phân biệt ngồi ở Lãng Hàn trước sau vị trí.

"Hàn Nhi, thả ra tâm thần!"

Nghe được Lãng Thiên chiến, Lãng Hàn vội vàng nhắm hai mắt lại, đem tâm thần chậm rãi mở rộng.

Mà Lãng Thiên chiến hai người cũng lần lượt nhắm mắt lại, hai tay vì khẽ nâng lên, khoát lên Lãng Hàn trên vai, hai người lại muốn dùng pháp lực đem Lãng Hàn trong cơ thể ma khí hấp ra.

Ba người liền như vậy không nhúc nhích ngồi gần nửa canh giờ, nếu như không phải Lãng Thiên đứng cùng Trần hư hai người cái trán không ngừng mà ở tràn ra mồ hôi, sợ là cho rằng ba người này đã ngủ.

Đang lúc này, vừa còn ẩm áp thư thích không khí trong nháy mắt trở nên lạnh giá cực kỳ, liền ngay cả Lãng Thiên chiến cùng Trần hư hai người mồ hôi trán cũng bị ngưng kết thành băng, Lãng Hàn sắc lu mờ âm đạm, tựa hồ có món đồ gì liền muốn từ bên trong khoan ra.

Nhưng mà, lúc này Lãng Thiên chiến cùng Trần hư nhưng rên lên một tiếng, đồng thời mở hai mắt ra, trong mắt tràn đầy vẻ hoảng sợ, khăn đón lấy, hai người sắc mặt một trận dị dạng hồng hào, trong miệng lần lượt phun ra một ngụm máu tươi, sắc mặt cũng trong nháy mắt trắng xám đi.

Lúc này, Lãng Hàn sắc mặt mới khôi phục bình thường, một mặt mờ mịt mở hai mắt ra, thấy Lãng Thiên chiến cùng Trần hư ngã ngồi trên đất, sắc mặt trong nháy mắt biến đổi "Phụ thân, Trần lão, các người làm sao?"

Lãng Thiên đứng cười khỏ vung vung tay, "Không có chuyện gì, Hàn Nhi, chồng ta quá đánh giá thấp bên trong cơ thể người ma khí."

Sau khi nói xong, Lãng Thiên đứng lấy ra hai hạt đan dược, đưa cho Trần hư một hạt, khác một hạt phóng tới chính mình trong miệng, hai người thoáng điều tức một hồi, sắc mặt mới có chuyển biến tốt.

"Phụ thân, cái phương pháp này, trước đây không phải nói không được sao?" Lãng Hàn lúc này mới hỏi ra nghi vấn trong lòng.

Thấy vậy, Lãng Thiên chiến mới chậm rãi mở miệng, "Nguyên tưởng rằng, thân thể người bên trong ma khí chưa cùng thân thể người dung hợp, ta cùng Trần lão dùng pháp lực đem ma khí từ bên trong cơ thể người bức ra, coi như thất bại, cũng sẽ không có quá đáng lo, bây giờ nhìn lại, này ma khí nhưng không phải tưởng tượng đơn giản như vậy."

Trần lão cũng ho khan một tiếng, "Thiên nhiên ma thể vốn là ma khí chi nguyên, trải qua thời gian lâu như vậy, Lãng Hàn cùng ma khí từ lâu phân cách không ra, muốn loại bỏ, khó a!"

Lãng Hàn hít khẩu, "Phụ thân cùng Trần lão bị liên lụy với, thử nhiều như vậy biện pháp, hàn nhi cũng đã tuyệt vọng rồi, sau này hàn nhi chỉ một lòng nghiên cứu trận pháp, một ngày nào đó, ta nhất định sẽ tìm được khác một cái con đường tu chân!"

"Không, nếu không thể trừ tận gốc, vậy thì đem biến hoá để cho bản thân sử dụng, " Trần lão lại đột nhiên cao giọng nói rằng.

"Biến hoá để cho bản thân sử dụng?" Đối với tu chân một chữ cũng không biết Lãng Hàn một mặt nghi ngờ hỏi.

Trần lão gạt gù, không nói gì!

Đang lúc này, ngoài phòng đột nhiên truyền đến một trận tiếng ồn ào, "Lăng Vân, tránh ra, chồng ta có chuyện tìm tông chủ thương lượng." nói chuyện chính là một người trung niên, âm thanh có chút âm trầm.

"Hai trưởng lão, phụ thân chính đang xử lý chuyện quan trọng, không có cho phép, bất luận người nào không được đi vào," Lăng Vân âm thanh mang theo nghiêm túc.

"Hừ! Long môn chủ cùng văn Các chủ tự mình tới cửa, còn muốn thông báo, tông chủ cái giá khó tránh khỏi có chút lớn hơn đi," người trung niên âm trầm âm thanh lại vang lên.

"Ta mặc kệ ai tự mình tới cửa, phụ thân đã nói, không có cho phép không được đi vào, hai trưởng lão, xin người nhớ kỹ thân phận của chính người." Lăng Vân âm thanh không mang theo chút nào cảm tình.

"Thằng nhóc, người là đang dạy ta làm người?" Người trung niên âm thanh lạnh xuống.

Lúc này trong phòng, Lăng Thiên chiến cùng Trần hư hai người đã làm được trên ghế, Lăng Hàn thì lại cung kính đứng ở một bên, không nhìn kỹ, chút nào không nhìn ra Lăng Thiên chiến cùng Trần hư hai người bị nội thương.

"Vân nhi, để bọn họ đi vào," Lăng Thiên chiến âm thanh mang theo một tia ý lạnh truyền tới ngoài phòng.

UU đọc sách hoan nghênh quảng đại thư hữu quang lâm xem, mới nhất, nhanh nhất, hot nhất tác phẩm đang viết đều ở UU đọc sách! <a> điện thoại di động người sử dụng mời đến xem <a>

Bạn đang đọc truyện *Phong Ma Chân Kinh Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 3: Âm lưu

Chỉ chốc lát sau, cửa sảnh mở ra, Lăng Vân trước tiên đi vào, đứng Lăng Thiên Chiến bên cạnh người, một đám người sau lưng nối đuôi nhau mà vào, cầm đầu ba người, bên trái là một thân mang Lăng Thiên tông phục sức ông lão, phía bên phải là một người thư sinh, trung gian nhưng là một đại hán vạm vỡ, ba người phía sau theo mấy người.

Thân mang Lăng Thiên tông phục sức ông lão, tự nhiên chính là Kết Đan trung kỳ Đại trưởng lão chung khiêu xa, người này hạc phát đồng nhan, cần trường như phát, trên mặt thường xuyên mang theo cười ha ha vẻ mặt, nếu như không phải đáy mắt giấu điếm một vết tàn nhẫn, người bên ngoài, tất nhiên sẽ đem hắn xem là một người hiền lành.

Đi ở chính giữa đại hán vạm vỡ tên là Long Phách Thiên, Kết Đan trung kỳ tu vi, là phục bên trong tòa long thành ba thể lực lớn bên trong Phá Thiên môn môn chủ, người này một mặt trát cần, lưng hùm vai gấu, mới vừa vào cửa liền cười ha ha, thanh như sấm nổ, để một ít tu vi thấp đệ tử sắc mặt một trận trắng xám.

Người cuối cùng, là một người thư sinh đáng dấp thanh niên, nhìn như văn nhược cực kỳ, trong tay chấp có một cái quạt giấy, phong độ翩翩, nhưng biết hắn người nhưng không nghĩ như vậy, người này thủ đoạn chi tàn nhẫn, khiến người ta nghe tiếng đã sợ mất mật, là phục bên trong tòa long thành ba thể lực lớn bên trong Tiêu Điều Các Các chủ Văn Du, Kết Đan trung kỳ tu vi!

Mọi người sau khi vào cửa phân ngồi trên hai bên, ngồi ở dưới chếch vị trí đầu não chính là Long Phách Thiên, Văn Du hai người, thủ hạ phân biệt đứng hai người phía sau.

Xuống dưới nữa chính là Đại trưởng lão cùng một bốn mươi tuổi hứa, mặt hình nhỏ gầy, ánh mắt âm thúu người trung niên, người này chính là vừa mới ngoài cửa cùng Lăng Vân đối lập người trung niên Lăng Thiên tông hai trưởng lão, Trần Hư thì lại nhắm mắt tọa ở hạng chóp.

Mấy người mới vừa ngồi xuống, Long Phách Thiên liền đi thẳng vào vấn đề đạo, "Lăng Tông chủ, Lăng Thiên tông chiếm cứ phục Long thành một nửa mỏ quặng, bây giờ ba nhà chúng ta có hay không nên một lần nữa thương lượng một chút mỏ quặng phân chia vấn đề."

Lăng Thiên Chiến không để ý đến Long Phách Thiên, mà là đưa mắt tìm đến phía dưới chếch Đại trưởng lão, trong mắt loé ra một vết sát cơ, người này mơ ước Lăng Thiên tông vị trí Tông chủ đã lâu, Lăng Thiên Chiến đã sớm nhận ra được, chỉ là bách với Kết Đan trung kỳ tu vi, Lăng Thiên Chiến mới mở một con mắt nhắm một con, mà Đại trưởng lão tự cũng nhìn ra Lăng Thiên Chiến lo lắng, vì vậy vẫn đang thăm dò Lăng Thiên Chiến giới hạn.

Nhận ra được Lăng Thiên Chiến ánh mắt, chung khiêu xa sắc mặt khê thay đổi, gấp vội vàng đứng dậy, "Tông chủ, Long môn chủ cùng văn Các chủ tự

mình tới cửa, thuộc hạ không làm cho hai vị đợi lâu, vì vậy mới tự mình mang theo hai vị đến đây thấy tông chủ, nếu như mạo phạm tông chủ, mong rằng tông chủ giảng tội." Đại trưởng lão một câu nói, liền đem đầu mâu dẫn hướng về Long Phách Thiên cùng Văn Du trên người.

Văn Du hơi vừa chấp tay, "Lăng Tông chủ, tại hạ mạo muội đến đây, mong rằng không được trách tội."

Thấy vậy, Lăng Thiên Chiến cũng không tốt nói cái gì nữa, lạnh rên một tiếng, đưa mắt phóng tới Long Phách Thiên trên người, "Long môn chủ, ta quan ngại kết ở Kết Đan bên trong gần trăm năm, sợ là đời này khó có thể lại đột phá, ta như nhường ra mở quảng, không biết người có thể không thủ được."

Lăng Thiên Chiến nói không giả, ba thế lực lớn ở bề ngoài nắm giữ phục Long thành, nhưng trong đó nhưng không thiếu đông đảo loại nhỏ thực lực, thắng nếu thực lực không đủ, chiếm cứ quá nhiều mở quảng, ngược lại sẽ khiến người ta thừa lúc vắng mà vào.

Nghe được Lăng Thiên Chiến, Long Phách Thiên hơi thay đổi sắc mặt, "Điểm ấy liền không nhọc Lăng Tông chủ quan tâm."

Lăng Thiên Chiến cười nhạt, đưa mắt chuyển qua Văn Du trên người, nhận ra được Lăng Thiên Chiến ánh mắt, Văn Du vội vàng mở miệng nói, "Lăng Tông chủ, tại hạ cùng với Long môn chủ ý nghĩ."

Thấy vậy, Lăng Thiên Chiến biến sắc, vỗ mạnh một cái tay vịn, lạnh rên một tiếng, Kết Đan hậu kỳ khí thế tia không che giấu chút nào bộc phát ra, "Vậy ta muốn nói không đây?"

Thấy Lăng Thiên Chiến đột nhiên nổi giận, Đại trưởng lão cùng hai trưởng lão, thân thể hơi run lên một hồi, mai phục đầu không nói gì.

Mà Long Phách Thiên cùng Văn Du đối diện một chút, cũng không biết làm sao mở miệng, trong lúc nhất thời, tình cảnh lạnh xuống.

Quá hồi lâu, Văn Du, mới cười ha ha, đánh vỡ trầm mặc, nhìn Lăng Văn cùng Lăng Hàn đạo, "Nói vậy này hai vị chính là Lăng Tông chủ hai vị công tử, coi là thật đáng về bất phạm a, tuổi còn trẻ, tu vi liền sâu không lường được, Lăng Thiên tông quả nhiên tàng long ngọa hổ." Lời này hiển nhiên nói Lăng Văn.

Nghe được Văn Du tán thưởng, Lăng Văn mặt không hề cảm xúc gật gù, xem như là đáp lễ.

Mà Lăng Thiên đứng trong mắt hết sạch lóe lên, thần nhiên nói, "Khuyến tử tu vi rất : gì thấp, không thể nói là tàng long ngọa hổ, văn Các chủ nói quá rồi."

Văn Du thì lại lắc đầu một cái, đưa mắt chuyển qua một bên Lăng Hàn trên người, "Nói vậy vị tiểu hữu này chính là Lăng Hàn, tuy nghe đồn tiểu hữu không cách nào tu đạo, nhưng tại hạ nghe nói, tiểu hữu ở trên trận pháp trình độ nhưng là sâu không lường được, có thời gian nhất định phải hướng về tiểu hữu lĩnh giáo một phen!"

"Văn Các chủ quá khen, " Lăng Hàn vô hi vô bi trả lời.

Đem Lăng Văn cùng Lăng Hàn đều gọi tán một phen, trong đại sảnh bầu không khí cũng có hòa hoãn, có điều lời nói tuy có khuyếch đại, nhưng cũng không tính giả tạo.

Lăng Thiên Chiến lúc này sắc mặt cũng khôi phục bình thường, vừa nãy nổi giận vốn là hấn cố ý gây ra, dù sao, trước hấn thì có quá nhường ra một phần mở quảng ý nghĩ.

Hiện tại Lăng Thiên trong tông cuộn cuộn sóng ngầm, bên ngoài rất nhiều thế lực đối với Lăng Thiên tông mở quảng mắt nhìn chăm chăm, nhường ra một phần, có thể giảm bớt ngoại giới áp lực, cũng có thể làm cho hấn có càng nhiều tinh lực xử lý trong tông sự vụ, mở quảng nhiều hơn nữa, nội bộ mâu thuẫn, đôi khi Lăng Thiên tông cũng là trí mạng.

Có điều ở nhường ra mở quảng trước, hấn nhất định phải đem lợi ích sử dụng tốt nhất, đây mới là một người quản lý nhất định phải có, "Nói đi, cho ta một nhường ra mở quảng lý do, " Lăng Thiên Chiến thần nhiên nói.

Nghe được Lăng Thiên Chiến, hai người chợt cảm thấy có hi vọng, không chút biến sắc liếc nhìn một chút chung khiêu xa, chung khiêu xa trầm tư chốc lát, từ chỗ ngồi đứng lên, "Tông chủ, kỳ thực chúng ta nhường ra một điểm mở quảng cũng không thường không thể."

"Hả?" Thấy chung khiêu xa đột nhiên ra đến nói chuyện, Lăng Thiên Chiến trong mắt tàn khốc né qua, một đạo như có như không sát cơ đem chung khiêu xa khóa chặt.

"Tông chủ bớt giận, kính xin nghe thuộc hạ đem lời nói xong, " nhận ra được Lăng Thiên Chiến sát cơ, chung khiêu xa chỉ được nhắm mắt tiếp tục nói.

"Nếu như người nói không thể để cho ta thoả mãn, cái kia đừng trách ta vô tình." Lăng Thiên Chiến nhìn chung khiêu xa, thần nhiên nói.

ngữ khí tuy rằng bình thản, nhưng nghe ở chung khiêu xa trong tai nhưng như, nhưng như lấy mạng hồn âm giống như vậy, chung khiêu xa trong lòng biết, khó mà nói, hôm nay sợ là không cách nào đi ra phòng nghị sự, nhất thời cũng có chút hối hận chính mình lỗ mãng.

Mà còn lại người thấy Lăng Thiên Chiến đem lại nói rõ ràng như thế, cũng không dám nói nữa cái gì, ngay ở chung khiêu xa cau mày mặc triển thời gian, trong mắt đột nhiên hết sạch né qua, trên mặt lộ ra một vệt ý cười.

"Tông chủ, thuộc hạ là nghĩ như vậy, nếu Long môn chủ cùng văn Các chủ muốn mở quảng, vậy ta Lăng Thiên tông liền từng người về ra một khối mở quảng cho hai vị, mà Long môn chủ cùng văn Các chủ chỉ cần hàng năm hướng về ta Lăng Thiên tông tiến cống mấy vạn linh thạch liền có thể, tông chủ cảm thấy làm sao?" Đại trưởng lão mặt mày hớn hờ nói rằng.

Nghe được Đại trưởng lão, Lăng Thiên Chiến khuôn mặt hơi hoãn một chút, nhưng Long Phách Thiên cùng Văn Du mặt nhưng trong nháy mắt âm trầm lại, có điều hai người có lo lắng, vẫn chưa phát tác.

"Ân, ý đồ này không sai, như vậy đi, hai vị hàng năm hướng về ta Lăng Thiên tông tiến cống 80 ngàn linh thạch là được!" Lăng Thiên Chiến nhìn hai người lộ ra một vệt ý cười.

"Người... , " Long Phách Thiên mới vừa muốn nổi giận, nhưng đột nhiên nghĩ tới điều gì mạnh mẽ nhịn xuống, "Lăng Tông chủ, người cất cho ta hai người mở quảng, đơn giản chính là phía Đông hai tòa mô hình nhỏ mở quảng, năm sản lượng có điều mười vạn, người liền muốn từ bên trong lấy ra 80 ngàn, này khó tránh khỏi có chút sự từ mở lớn miệng chứ?"

"Có muốn hay không, ở cho các người, " Lăng Thiên Chiến, nhàn nhạt nhìn Long Phách Thiên, trong mắt lộ ra một tia không tên ý vị.

Long Phách Thiên liếc mắt nhìn Văn Du, thấy không nói gì, vừa liếc nhìn Đại trưởng lão, cắn răng một cái, trầm giọng nói, "Muốn!"

"Văn Các chủ đây?" Lăng Thiên Chiến đem ánh mắt nhìn về phía Văn Du.

Văn Du khẽ mỉm cười, "Tại hạ cùng với Long môn chủ ý nghĩ."

"Đã như vậy, các người liền cùng Đại trưởng lão làm giao hàng đi, " Lăng Thiên Chiến hạ lệnh trực khách.

Thấy vậy, mấy người tuy rằng bất mãn, cũng chỉ được đứng dậy lùi ra.

"Khiếu xa, người chờ một chút, " Lăng Thiên Chiến không biết nghĩ tới điều gì, đột nhiên trùng vừa muốn ra ngoài Đại trưởng lão kêu lên.

Nghe được Lăng Thiên Chiến âm thanh, chung khiếu xa vội vàng quay đầu lại, "Tông chủ còn có gì phân phó?"

"Người cảm thấy Tiêu Diêu Các cùng Phá Thiên môn sẽ đủ số giao ra linh thạch sao?" Lăng Thiên Chiến nhìn Đại trưởng lão, chậm rãi nói rằng.

Lúc này, trong đại sảnh cũng chỉ còn sót lại, Lăng Hàn, Lăng Vân, Trần Hư cùng chung khiếu xa, chung khiếu xa hơi sững sờ, "Thuộc hạ chắc chắn để bọn họ đủ số giao ra."

"Ân, người đi đi, " Lăng Thiên Chiến thờ dài, phát phát tay.

Thấy vậy, Đại trưởng lão liếc mắt nhìn Lăng Thiên Chiến, xoay người lùi đi ra cửa.

Lăng Thiên Chiến cùng Đại trưởng lão cuối cùng một phen đối thoại nhìn như dư thừa, nhưng ở tràng tất cả mọi người đều hiểu, bao quát đối với trong tông sự vụ chẳng quan tâm Lăng Hàn cũng rõ ràng.

Chuyện hôm nay, Đại trưởng lão cùng Phá Thiên môn cùng Tiêu Diêu Các tất nhiên có cấu kết, nếu không, hai người như thế nào sẽ đáp ứng Lăng Thiên Chiến như vậy quá đáng yêu cầu, Lăng Thiên Chiến cuối cùng, chính là cho Đại trưởng lão quay đầu lại con đường, nhưng Đại trưởng lão nhưng từ bỏ.

"Hàn Nhi, người đi về trước đi, ta còn có việc cùng đại ca người cùng Trần lão thương lượng, " Lăng Thiên Chiến khẽ mỉm cười, trùng Lăng Hàn nói rằng.

Lăng Hàn cay đắng nở nụ cười, "Biết rồi, phụ thân, " nói xong cũng một thân một mình hướng về thính đi ra ngoài, nhìn Lăng Hàn có chút hui quanh bóng lưng, Lăng Thiên Chiến có chút đau lòng, "Hàn Nhi!"

"Làm sao, phụ thân?" Nghe được Lăng Thiên Chiến la lên, Lăng Hàn quay đầu lại hỏi.

"Không, không có gì, nhớ tới nghĩ sớm một chút, " Lăng Thiên Chiến uy nghiêm trên mặt lộ ra một chút không dễ chịu.

"Há, biết rồi, " nói xong, Lăng Hàn đẩy ra cửa sảnh đi ra ngoài.

Lăng Thiên Chiến sững sờ nhìn Lăng Hàn rồi đi địa phương, trong miệng lầm bầm nói, "Hi vọng quyết định của ta không có sai."

UU đọc sách hoan nghênh quảng đại thư hữu quang lâm xem, mới nhất, nhanh nhất, hot nhất tác phẩm đang viết đều ở UU đọc sách! Điện thoại di động người sử dụng mời đến xem.

Chương 4: Lăng Yên

Lăng Hàn rời đi phòng nghị sự, liền xoay người hướng về chỗ ở của chính mình đi đến, trên danh nghĩa hắn là cao quý tông chủ con trai, ngầm, hắn ở Lăng Thiên tông đệ tử trong mắt nhưng như rom rác.

Một đường đi tới, gặp phải không ít Lăng Thiên tông đệ tử, trong mắt đối với Lăng Hàn căm ghét tia không che giấu chút nào, có thấp giọng nhục mạ, có xa xa tránh khỏi, như ở trốn như bệnh dịch.

"Lăng Hàn ca ca, " đột nhiên một âm thanh lạnh lạnh vang lên.

Nghe được âm thanh, Lăng Hàn hơi dừng lại một chút, xoay người, phía sau một hai tám nữ tử, bước mềm mại bước tiến đuổi theo, nữ tử khuôn mặt xinh đẹp, khí chất thanh thuần, một đôi ánh mắt sáng ngời khác nào ngôi sao trên trời, hai cái ngọt ngào lúm đồng tiền nhỏ, lúc cười lên như ẩn như hiện, tự thể gian tình linh.

Nữ tử thờ hồng học đuổi tới Lăng Hàn trước mặt, hai cái tay nhỏ bé lôi kéo Lăng Hàn vạt áo, khuôn mặt nhỏ bởi vì, kịch liệt chạy trốn, có chút ửng đỏ, lúc này một mặt hưng phấn nhìn Lăng Hàn "Lăng Hàn ca ca, ngươi rốt cục chịu đi ra."

Nữ tử này tên là Lăng Yên, từ nhỏ bị Lăng Thiên Chiến thu dưỡng, nhi thường xuyên đi theo Lăng Hàn cùng Lăng Vân phía sau cái môn, ba người là chơi đùa từ nhỏ đến lớn, nhân hiện tại không mười tám, đạo hồn chưa thức tỉnh, vì lẽ đó còn chưa bước vào người tu đạo hàng ngũ.

Đạo hồn, kỳ thực chính là mỗi người linh hồn đối với Thiên Đạo cảm ngộ, vừa bắt đầu, đạo hồn ngủ say, người không thể cảm ứng cùng thu nạp linh khí trong trời đất, nhưng đến mười tám tuổi thời điểm, có một phần nhỏ người đạo hồn sẽ tỉnh lại, mà còn lại một phần lớn người đạo hồn thì lại sẽ tiếp tục ngủ say.

Đạo hồn thức tỉnh cái kia một nhóm người, nắm giữ đạo cơ, có thể cảm ứng linh khí, có thể thu nạp linh khí, có thể tìm hiểu thiên địa, có thể tu ra chân ngã!

Lại như lúc này Lăng Hàn, đạo hồn đã thức tỉnh, hắn có thể cảm giác được rõ rệt bốn phía linh khí tồn tại, nhưng không cách nào thu nạp đến trong cơ thể, này cũng là bởi vì thân thể của hắn vấn đề.

"Yên nhi, " Lăng Hàn sờ sờ tiểu nha đầu đầu, một mặt cưng chiều.

"Không cho mò ta đầu, nhân gia không phải tiểu hài tử, " Lăng Yên nhú nhú mũi ngọc tinh xảo, giả vờ hung ác nói rằng.

"Ha ha ha!" Nhìn tiểu nha đầu đáng yêu, Lăng Hàn không kìm lòng được nở nụ cười, loại này cười mới là chân thật nhất cười, khác nào tuổi ấu thơ như vậy, không buồn không lo cười, cũng chỉ có ở Lăng Yên trước mặt, Lăng Hàn mới sẽ như vậy.

Thấy Lăng Hàn nở nụ cười, tiểu nha đầu như tiểu tinh linh giống như vậy, ở Lăng Hàn chu vi nhảy nhảy nhót nhót, giảng Lăng Thiên tông gần nhất phát sinh chuyện lý thú.

Mà Lăng Hàn thì lại lẳng lặng nghe, nhìn Lăng Yên vui vẻ về mặt, khi thì gật đầu, khi thì lộ ra vẻ mỉm cười, một lát sau, Lăng Hàn có chút không muốn sờ sờ Lăng Yên đầu, một mặt cô đơn đạo, "Nha đầu, ta phải đi về."

"Làm sao? Lăng Hàn ca ca, đi cùng với ta không vui sao?" Nghe được Lăng Hàn nói phải đi, Lăng Yên sắc mặt âm u chu miệng nhỏ, một mặt oan ức.

"Nha đầu ngốc, làm sao biết chứ, " Lăng Hàn thở dài, "Chỉ là Lăng Hàn ca ca còn có chuyện muốn làm, chờ ta hết bận liền đến chơi với ngươi có được hay không."

Hừ! Lăng Yên không cao hứng xoay người, "Ngươi cùng Lăng Vân ca ca đều thay đổi, mỗi ngày đều nói có chuyện bận rộn, đều không chơi với ta, ta có chán ghét như vậy sao?"

Lăng Hàn mặt cười khổ, mới vừa muốn nói gì, ánh mắt đột nhiên飄 đến xa trốn đi đến một đám người, cầm đầu chính là chung văn thanh, toàn bộ Lăng Vân tông cũng chỉ có hắn sẽ cả ngày mang theo một đám người chung quanh du đãng, thăm thăm một tiếng, Lăng Hàn ánh mắt bình tĩnh nhìn phía xa chung văn thanh, hắn biết, ngày hôm nay tại nạn này là tránh không khỏi.

Lúc này, chung văn thanh, chính chậm rãi mà nói nói gì đó, phía sau một Lăng Vân tông đệ tử nhìn một chút Lăng Hàn bên này, tiến đến bên cạnh thì thăm vài câu.

Chung văn thanh nhất thời đưa mắt đầu lại đây, nhìn đứng ở đằng xa Lăng Hàn, trong mắt lộ ra một vệt hàn ý, tiếp theo lại nhìn thấy một bên Lăng Yên, ánh mắt sáng lên, không tiếp tục để ý Lăng Hàn, trực tiếp hướng về Lăng Yên đi đến.

Lúc này Lăng Yên chính đang sinh Lăng Hàn khí, vốn tưởng rằng Lăng Hàn sẽ hống hấn vài câu, kết quả phía sau nhưng không có tiếng vang, cảm thấy rất ngờ vực bên dưới, Lăng Yên quay đầu, thấy Lăng Hàn ngo ngắc nhìn phía xa, nhất thời càng là một trận buồn bực.

Lăng Yên mới vừa muốn nổi giận, lúc này, phía sau truyền tới một giọng ôn hòa, "Lăng Yên muội muội, đã lâu không gặp."

Nghe được phía sau có người, Lăng Yên cũng không tốt lại nổi nóng, mặt không hề cảm xúc quay đầu lại, chỉ thấy phía sau có làm ra vẻ tiêu sái chung vãn thanh, chính một mặt mỉm cười nhìn nàng.

Chung vãn thanh tướng mạo vốn là anh tuấn, lại phối hợp hấn cao ngất kia đáng người, không biết bao nhiêu hoài xuân thiếu nữ quỳ gối ở dưới người của hấn, há liệu Lăng Yên liếc mắt nhìn sau khi, cảm ghét quay đầu lại, khác nào nhìn thấy một con lục đầu con ruồi bình thường nhú chấy mảy.

Lăng Hàn nhìn thấy Lăng Yên đáng vẻ, nhất thời dờ khóc dờ cười, mà chung vãn thanh bởi vì Lăng Yên quay lưng nàng, còn vẫn còn không nhận thấy được bất kỳ khó chịu nào, một mặt ôn hòa tiến đến Lăng Yên bên cạnh.

"Lăng Yên muội muội, lần trước từ biệt, hồi lâu không gặp, nhưng là để vì huynh thật là nhớ nhung a." Chung vãn thanh mặt ngoài ôn hòa, một đôi sắc lang ánh mắt lại là trừng trừng nhìn chằm chằm Lăng Yên.

Lăng Yên mặt cười ửng đỏ, khẽ gắt một tiếng, hơi giận nói, "Còn không thấy ngại nhắc lên thứ, ngươi muốn ta đem ngươi hại người sự nói hết ra sao?"

Nghe được Lăng Yên như vậy nói chuyện, chung vãn thanh biến sắc, nhưng trong nháy mắt khôi phục như cũ, mang theo một tia không vui nói "Lăng Yên muội muội nói giỡn, vì huynh cái nào đã làm gì chuyện xấu, này không đều là các nàng tự nguyện sao?"

"Đừng nói chuyện với ta, thật buồn nôn," Lăng Yên không chút khách khí trả lời, sau đó trực tiếp trốn đến Lăng Hàn phía sau đi, không chút nào lại nhìn chung vãn thanh một chút.

Bị giai nhân phát mặt mũi, chung vãn thanh xanh sắc nhất thời có chút khó coi, lúc này Lăng Hàn lại đứng trước mặt của hấn, vốn là nhìn Lăng Hàn không vừa mắt, lập tức càng là chỉ vào Lăng Hàn, "Rác rưởi, cút ngay."

Nghe được chung vãn thanh nhục mạ, Lăng Hàn khẽ cau mày, không để ý đến, liền muốn xoay người mang theo Lăng Yên rời đi, dù sao từ hấn không thể tu đạo sau khi, chuyện như vậy hấn cũng đã thấy rất nhiều.

Mà chung vãn thanh, thấy Lăng Hàn không nhìn chính mình, sắc mặt nhưng càng khó xem ra, "Rác rưởi, ta ở cùng nói chuyện, ngươi có tư cách gì không nhìn ta!" Chung vãn thanh nói xong, tiến lên một bước, ngăn cản Lăng Hàn đường đi.

Lúc này, Lăng Yên có chút bận tâm nhìn Lăng Hàn một chút, muốn mở miệng nói chuyện, lại bị Lăng Hàn ngăn lại, "Tránh ra!" Lăng Hàn mặt không hề cảm xúc quay về chung vãn thanh nói rằng.

Thấy hai người thân mật đáng vẻ, chung vãn thanh trong lòng từ lâu là ghen ghét dữ dội, hơn nữa Lăng Hàn ngữ khí lạnh lẽo, để hấn càng cảm thấy uất ức.

"Liền cô gái cũng bảo vệ không được, ngươi sống sót còn có ích lợi gì."

Chung vãn thanh gương mặt đẹp trai trên lộ ra một tia trào phúng, mà sau người một đám Lăng Thiên tông đệ tử, nghe được chung vãn thanh, càng là trắng trợn không kiêng dè cười nhạo lên.

Chung vãn thanh nói xong còn cảm thấy có điều ảm, cơ thể hơi hơi động, "Đùng!" Một tiếng tiếng vang lạnh lạnh truyền đến, Lăng Hàn chỉ cảm thấy một trận gió nhẹ kéo tới, trên mặt liền truyền đến một trận đau rất thống, trên mặt của hấn, một đỏ như máu dấu tay hiện lên đi ra, nửa bên mặt cũng hơi thũng lên.

Nghe được tiếng vang, phía sau mấy cái Lăng Vân tông đệ tử tiếng cười im bật đi, sắc mặt càng là đột nhiên biến đổi, có người nhỏ giọng nhắc nhở, "Văn lão đại, hấn nhưng là con gái của tông chủ tử."

Trong ngày thường mọi người đối với Lăng Hàn bài xích, Lăng Thiên Chiến tự nhiên là biết đến, thế nhưng làm một tông chi chủ, Lăng Thiên Chiến không thể đi tính toán những chuyện này, dù sao, trẻ tuổi sự tình, vốn nên do trẻ tuổi đi giải quyết.

Nhưng bây giờ chung vãn thanh động thủ, cái kia truyền tới Lăng Thiên Chiến trong tai, liền không phải việc nhỏ, chỉ là Lăng Hàn là một người không có tu vi phạm nhân, vô duyên vô cớ bị Tu Chân giả bắt nạt, đây chính là Tu Chân giới không thể chịu đựng sự tình, huống hồ Lăng Hàn vẫn là con gái của tông chủ tử.

Lúc này chung vãn thanh cũng có chút ý thức được chính mình kích động, nhưng cũng vẫn là mắt mặt mặt mũi, "Hừ! Phạm nhân vốn là không nên ở này Lăng Thiên tông ở lại, đây là có quy tắc, nhưng tông chủ nhưng bao che Lăng Hàn để cho ở tại Lăng Thiên trong tông, ta đánh hấn lại làm sao?"

Lăng Thiên tông quả thật có quy củ, Tu Chân giả đòi sau, không cách nào tu đạo, liền không thể ở tại trong tông, đây là đối với phạm nhân bảo vệ, cũng là với môn phái uy nghiêm giữ gìn, dù sao tu chân môn phái luôn có phạm nhân ra ra vào vào, nhất định sẽ khiến người ta chế nhạo, nhưng Lăng Hàn làm Lăng Thiên Chiến nhĩ tử, hơn nữa hấn ở trên trận pháp trình độ, là căn bản không bị này ràng buộc.

Chung vãn thanh mấy câu nói cho mọi người ăn một định tâm hoàn, chính đang hấn chậm rãi mà nói thời điểm, phía sau Lăng Hàn trong mắt tàn khóc né qua, một cái tát hướng về chung vãn thanh đập trở lại.

Chung vẫn thanh nhất thời kích động đập Lăng Hàn một cái tát, vốn là có chút tâm thần không yên, hơn nữa hắn muốn động viên mọi người, nhất thời chưa chú ý tới phía sau Lăng Hàn, trong nháy mắt liền bị một cái tát phiến ở trên mặt, cảm nhận được cái kia đau rất thống, hắn mới phản ứng được, mình bị một phạm nhân xáng một bạt tai, nhất thời tức giận không ngớt.

Nhưng vào lúc này, hắn bụng dưới truyền đến một trận đau đớn, thân thể lùi lại mấy bước, lao đảo một cái, không đứng vững, ngã ngổ trên mặt đất, cái nào còn có một chút Tu Chân giả đáng vẻ.

Lăng Hàn một tát này, một cước, nước chảy mây trôi, để không có một chút nào chuẩn bị chung vẫn thanh ăn một miếng. Nhất thời, chung vẫn thanh lên cơn giận dữ, con mắt nhìn chòng chọc vào Lăng Hàn, muốn đem Lăng Hàn ăn tươi nuốt sống.

Lăng Hàn sức mạnh tuy lớn, nhưng đánh vào trên người hắn, ngoại trừ thống, cũng không có thương đến hắn, dù sao Tu Chân giả thân thể muốn so với phạm nhân mạnh mẽ rất nhiều, hắn tức giận chính là, mình bị trong miệng rác rưởi xáng một bạt tai, còn bị đập lăn ở địa, ở trong mắt Tu Chân giả, phạm nhân, chính là giun dế!

Bị giun dế cắn một cái, làm sao có thể không tức giận, chung vẫn thanh trên người linh lực hiện lên, phía sau một đám Lăng Vân tông đệ tử, thấy tình thế thăng cấp, cũng không dám lên trước ngăn cản chung vẫn thanh, nhất thời không ít người chạy đi bẩm báo tông chủ cùng Đại trưởng lão.

Lúc này Lăng Yên một mặt lo lắng lôi kéo Lăng Hàn góc áo, trong mắt nước mắt sắp tràn ra ngoài, "Đừng lo lắng, nha đầu, " Lăng Hàn sờ sờ Lăng Yên đầu, nhỏ giọng an ủi, sau đó không chút biến sắc mang theo Lăng Yên hướng về lùi lại mấy bước, kéo dài cùng chung vẫn thanh khoảng cách.

Lăng Hàn biết Lăng Yên là ở lo lắng cho hắn, dù sao Lăng Hàn không thể tu đạo là trong môn phái mọi người đều biết, mà Lăng Yên từ nhỏ ở Lăng Thiên tông trưởng thiên nhiên cũng là biết Tu Chân giả lợi hại, lúc này làm sao có thể không vì Lăng Hàn lo lắng.

Chung vẫn thanh thấy Lăng Hàn lui về phía sau, trên mặt sắc mặt giận dữ né qua, về một cái đi, muốn phải bắt được Lăng Hàn cổ áo, nhưng vào lúc này, trong không khí truyền đến một trận yếu ớt sóng linh khí, một màn ánh sáng xuất hiện ở Lăng Hàn cùng chung vẫn thanh trong lúc đó, đem chung vẫn thanh thế tiến công miễn cưỡng cản lại.

Đây là Lăng Hàn vội vàng vội vàng bày xuống một đơn giản trận pháp, mà ngay ở màn ánh sáng ngăn cản trong nháy mắt, Lăng Hàn đã lui ra mấy trượng xa.

Chung vẫn thanh, công kích không có kết quả, mặc dù có chút bất ngờ, thế nhưng cho rằng Lăng Hàn trên người cái gì phụ thể pháp bảo, vốn là ở nổi giận biên giới hắn, một mặt dữ tợn nhìn Lăng Hàn.

Trong miệng nghiêng răng nghiêng lợi đạo "Rất tốt, thật sự rất tốt" trên người linh lực cũng thuận theo cuồng bạo lên.

UU đọc sách hoan nghênh quảng đại thư hữu quang lâm xem, mới nhất, nhanh nhất, hot nhất tác phẩm đang viết đều ở UU đọc sách! Điện thoại di động người sử dụng mời đến xem

Bạn đang đọc truyện *Phong Ma Chân Kinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5: Bày trận

Thấy vậy, Lăng Hàn vội vàng quay đầu lại, ra hiệu Lăng Yên mau mau lui lại, nhưng tiểu nha đầu nhưng vẫn lôi kéo hắn góc áo, muốn đem hắn lôi đi.

Lúc này, Lăng Hàn cũng không kịp nhớ cái khác, không biết từ đâu móc ra một cái trận kỳ, cùng mấy viên linh thạch, thủ pháp thành thạo ở xung quanh bố trí gian dị trận pháp phòng ngự.

Tiếp theo lần thứ hai móc ra một cái trận kỳ, không ngừng mà ở xung quanh thao túng, chút nào không để ý phía trước mới Chung Vẫn Thanh, thập tức thời gian vừa qua khỏi, Lăng Hàn liền ở trước người bày xuống hai đạo trận pháp.

Nếu như lúc này Lăng Thiên tông trận pháp đại sư ở đây, tất nhiên sẽ kinh ngạc, Lăng Hàn ở trên trận pháp trình độ lại tăng lên không ít, đem trận pháp bày xuống sau khi, Lăng Hàn mới thờ phào nhẹ nhõm, đứng dậy an ủi một hồi Lăng Yên, sau đó đưa mắt tìm đến phía Chung Vẫn Thanh.

Trận pháp bản thân liền là một loại huyền ảo đồ vật, Chung Vẫn Thanh chờ người tuy rằng nghe nói Lăng Hàn đối với trận pháp trình độ cao, nhưng Kỳ Tâm bên trong đối với những kia nghe đồn khịt mũi con thường, tổng cho rằng Lăng Thiên Chiến cố ý khuyếch đại con trai của chính mình.

Lấy bọn họ nhận thức, coi như Lăng Hàn trận pháp trình độ sâu hơn, muốn bố trí ra một trận pháp không phải là trong thời gian ngắn có thể hành.

Lúc này, Chung Văn Thanh gầm lên một tiếng, trong mắt sát ý tia không che giấu chút nào, cái gì chó má tông chủ nhi tử, giết một không hề tu vi Lăng Hàn, hắn còn không tin Lăng Thiên Chiến dám giết hắn.

Khê động, Chung Văn Thanh trên người linh lực bao vây toàn thân, bàn tay uốn lượn thành trào, hướng về Lăng Hàn môn tóm tới, muốn một trào đem Lăng Hàn chém giết.

Há liêu, mới vừa lao ra mấy bước, trước mắt cảnh tượng đột ngột biến đổi, hắn liền xuất hiện ở một cái biển lửa ở trong, bốn phía đều là cao khoảng một trượng hỏa diễm, đem hắn vây quanh ở trong đó, mà hắn càng là rõ ràng nhận ra được hỏa diễm mặt trên truyền đến nhiệt độ cao.

Lúc này ở mấy cái Lăng Thiên tông đệ tử trong mắt, Chung Văn Thanh mới vừa lao ra mấy bước sau khi, lại đột nhiên biến mất không còn tăm hơi, mọi người trong nháy mắt biến sắc, Chung Văn Thanh làm sao đột nhiên biến mất rồi.

Chỉ có Lăng Hàn biết, Chung Văn Thanh tiến vào hắn mê trong ảo trận, khẽ mỉm cười, Lăng Hàn ở trước người tiếp tục bố trí trận pháp, Lăng Yên lúc này thấy Chung Văn Thanh biến mất không còn tăm hơi, sắc mặt cũng hòa hoãn rất nhiều, nhảy nhót nhìn Lăng Hàn ở trước người bố trí trận pháp.

Mà Chung Văn Thanh ở một phen luồng cuồng tay chân sau khi, cũng rốt cục đoán được chính mình hắn là đi tới mê trong ảo trận, nhất thời trong lòng yên ổn một chút, dù sao thân là Tu Chân giả, mê Huyền trận xem như là rất thông thường đồ vật, hắn tự nhiên cũng biết loại bỏ mê Huyền trận phương pháp.

Thế nhưng khi hắn đem vượn tay ra tới gần hỏa diễm thời điểm, nhưng từ phía trên cảm nhận được mãnh liệt nhiệt độ cao, nhất thời để hắn lại có chút không xác định lên.

Đến cùng nên làm gì, lúc này Chung Văn Thanh một mặt lo lắng, nếu như bị Lăng Hàn trận pháp nhốt lại, vậy hắn sau đó liền thật không có mặt mũi sẽ ở Lăng Thiên tông hung hăng xuống.

Mặc kệ, Chung Văn Thanh cắn răng một cái, trên người linh khí hiện lên, một đạo ánh sáng màu xanh bắn về phía trước người hỏa diễm, hai mắt nhìn chòng chọc vào ánh sáng màu xanh, lại phát hiện ánh sáng màu xanh cùng hỏa diễm tiếp xúc sau khi, nhưng chút nào không gặp nhau bắn tới xa xa biến mất không còn tăm hơi.

Chung Văn Thanh trên mặt nhất thời vui vẻ, không do dự nữa, hướng lửa vọt tới, sau một khắc, Chung Văn Thanh lại xuất hiện ở Lăng Hàn cùng các vị Lăng Thiên tông đệ tử trước mặt.

Lăng Hàn lắc đầu một cái, này cấp thấp mê Huyền trận, tuy rằng bị hắn thoáng cải tạo quá, không chỉ có thể mê ảo giác giác, càng có thể mê huyền nhận biết, nhưng dù sao vẫn là cấp thấp mê Huyền trận, lúc này Chung Văn Thanh nhìn trước mặt Lăng Hàn, trong mắt hàn ý càng sâu.

"Rác rưởi, ta xem ngươi làm sao chống đối," nói xong, Chung Văn Thanh lần thứ hai hướng về Lăng Hàn vọt tới, chỉ cần tiếp tục tiến lên vài bước, hắn liền có thể dễ dàng chém giết Lăng Hàn.

Há liêu, hắn mới vừa bước ra một bước, trong không khí liền truyền đến một tia sóng linh lực, nhận ra được không ổn, Chung Văn Thanh vội vàng dừng bước lại, bên trái một đạo to bằng ngón cái bạch quang hướng về hắn bắn lại đây, cảm nhận được bạch quang mặt trên sức mạnh, Chung Văn Thanh muốn lui về phía sau, lại phát hiện phía sau một màn ánh sáng chặn lại rồi chính mình đường lui.

Muốn loại bỏ màn ánh sáng, cần không ít thời gian, nhưng hắn đã không thừa bao nhiêu lựa chọn, nhìn vô số bạch quang, Chung Văn Thanh vội vàng bên dưới vung ra một con bàn tay không lồ bóng mờ, nhưng cũng chỉ đỡ được khoảng một nửa bạch quang, còn lại bạch quang hết mức oanh đến Chung Văn Thanh trên người.

Ầm! Chung Văn Thanh bị chùm sáng đánh bay, đụng vào phía sau màn ánh sáng lại gãy trở lại, trong miệng máu tươi phun mạnh, hiển nhiên bị thương không nhẹ.

Này, mới là Lăng Hàn bố trí đòn sát thủ, cấp hai trận pháp "Thất Sát trận!" Cái này cũng là Lăng Hàn đoạn trong thời gian có thể bố trí ra lợi hại nhất trận pháp.

Lúc này Chung Văn Thanh sắc mặt dữ tợn gầm hét lên, "Lăng Hàn, con hoang! Không giết ngươi, ta sẽ không làm người."

"Ngươi nói ai là con hoang," một âm thanh uy nghiêm vang lên, Lăng Thiên Chiến ngữ không mà đến, Đại trưởng lão mặt tối sầm lại đứng ở một bên, phía sau theo một đám người, Lăng Thiên tông cao tầng hầu như đều bị hai người tranh đấu hấp dẫn lại đây.

Nghe được thân người đến sau, Chung Văn Thanh trong mắt lộ ra một vết không cam lòng, nhưng trong nháy mắt lộ ra quyết đoán về,

Lần sóng thứ hai bạch quang đã lần thứ hai hướng về hắn bắn lại đây, Chung Văn Thanh nhưng tia không để ý chút nào, oán độc nhìn Lăng Hàn một chút, tuần tú trên mặt lộ ra một tia cười tàn nhẫn ý, khăn đón lấy, linh khí bốn phía cuồng bạo lên, trong miệng hắn phát sinh một tiếng thống khổ gào thét, thân thể cấp tốc bành trướng, một đạo to lớn linh khí lưỡi kiếm từ trong thân thể phun ra bắn về phía Lăng Hàn.

Ở lưỡi kiếm bắn ra sau khi, Chung Văn Thanh thoát lực ngã trên mặt đất, nhìn xạ hướng mình chùm sáng màu trắng, nhắm hai mắt lại, thời khắc cuối cùng, Chung Văn Thanh lại tiêu hao linh lực của chính mình phát sinh mạnh nhất một đòn, thế muốn cùng Lăng Hàn đồng quy vu tận.

Lúc này Lăng Thiên Chiến thấy Chung Văn Thanh ở trước mặt hắn còn dám động thủ, nhất thời nộ quát một tiếng, "Lớn mật!" Trong nháy mắt hướng về Lăng Hàn phóng đi, không hề như thế chầm chậm, nếu như oanh kích ở Lăng Hàn trên người, Lăng Hàn chắc chắn phải chết.

Phía sau Đại trưởng lão cũng di chuyển, tốc độ kia không chút nào so với Lăng Thiên Chiến chậm, trong nháy mắt liền đến Chung Văn Thanh trước mặt, đem bắn về phía Chung Văn Thanh chầm chậm đỡ, tiếp theo trận pháp lần thứ hai chuyển động, lại một lần sóng bạch quang xuất hiện.

Đại trưởng lão sắc mặt hơi đổi, có điều Kết Đan trung kỳ tu vi, tự nhiên không phải Lăng Hàn trận pháp có thể nhốt lại, một phen dây dưa bên dưới, Đại trưởng lão mới mang theo Chung Văn Thanh từ trong trận pháp lao ra.

Mà một bên khác, Chung Văn Thanh lưỡi kiếm tốc độ thực sự quá nhanh, Lăng Thiên Chiến cùng Lăng Hàn khoảng cách vốn là có chút xa, lúc này trở mặt nhìn lưỡi kiếm tiếp cận Lăng Hàn, Lăng Thiên Chiến chỉ có thể phát sinh cảm giác lên giận dữ.

Mất thấy lưỡi kiếm xạ hướng mình, Lăng Hàn nhưng không thể né tránh, bởi vì ở sau người hắn, còn có Lăng Yên.

Phốc! Lưỡi kiếm tiếp cận Lăng Hàn sau khi, trước người hiện ra hai tia sáng mặc đem lưỡi kiếm ngăn cản đi, trong lòng mọi người đại hỉ.

Thế nhưng, màn ánh sáng chỉ chống đỡ mấy tức, liền bị lưỡi kiếm xé rách, lưỡi kiếm chuẩn xác không có sai sót bổ vào Lăng Hàn trên người, Lăng Hàn ôm Lăng Yên như điều đứt dây, bị oanh bay mấy trượng xa!

A! Lăng Thiên Chiến cùng xa xa Lăng Vân trong nháy mắt nổi giận lên, hai người vọt thẳng hướng về phía ở trong hư không Đại trưởng lão, trong tay chính nhắc theo vô cùng suy yếu Chung Văn Thanh, lúc này Chung Văn Thanh tuy rằng suy yếu, nhưng hắn cũng rõ ràng nhìn thấy Lăng Hàn bị lưỡi kiếm đánh bay, nhất thời sắc mặt có chút khó coi hạ xuống.

Cuối cùng một đạo lưỡi kiếm, Chung Văn Thanh vốn là là ôm đồng quy vu tận ý nghĩ dụng hết toàn lực ném ra, nhưng ở hắn bị Đại trưởng lão cứu sau khi, tâm tình cũng bình phục rất nhiều, lúc này trong lòng không chỉ có hối hận chính mình kích động, càng khát vọng chính là sống sót, nếu Lăng Hàn vừa chết, hắn liền hoàn toàn không có sống tiếp hi vọng.

Đại trưởng lão nhìn vọt tới Lăng Thiên Chiến cùng Lăng Vân hai người, sắc mặt kịch biến, "Ngịch tử, xem ngươi xông họa!" Do dự một chút, Đại trưởng lão chỉ được đem Chung Văn Thanh ném ra, bởi vì hắn đã cảm nhận được, Lăng Thiên Chiến trên người nồng nặc sát cơ.

Kết Đan hậu kỳ, không phải hắn có khả năng chống đối, cố chấp xuống, hắn cũng sẽ bị Lăng Thiên Chiến cùng chém giết, lúc này tự nhiên không muốn bị liên lụy, tuy rằng không đành lòng, nhưng cũng không thể không đem con trai của chính mình ném đi, đây chính là Tu Chân giới tàn khốc.

Chung Văn Thanh nhìn đem chính mình ném đi phụ thân, trên mặt vẻ ngạc nhiên né qua, ánh mắt tuyệt vọng nhìn hướng mình vọt tới Lăng Thiên Chiến cùng Lăng Vân hai người, nếu như có kiếp sau, hắn tất nhiên sẽ không như vậy hành sự lỗ mãng, đây là trong đầu hắn duy nhất ý nghĩ.

"Lăng Hàn còn sống sót!" Không biết ai đột nhiên hô một câu, Chung Văn Thanh sững sốt một chút vội vàng quay đầu, một mặt sắc mặt vui mừng hướng Lăng Hàn bay ra ngoài phương hướng nhìn lại, lúc này giữa trường, hắn mới là cực không muốn để Lăng Hàn chết người.

Nghe được âm thanh, nổi giận Lăng Thiên Chiến cùng Lăng Vân cũng trong nháy mắt dừng lại, không lại quản Chung Văn Thanh, hướng về Lăng Hàn bay ra ngoài phương hướng bắn nhanh mà đi.

Vừa vặn, lúc này Lăng Yên nước mắt như mưa đem Lăng Hàn nâng dậy, "Lăng Hàn ca ca, ngươi không sao chứ, " Lăng Yên một bên chảy nước mắt, một bên vì là Lăng Hàn sát vết máu ở khóe miệng.

Bởi vì Lăng Hàn bảo vệ, Lăng Yên hầu như không hư hại chút nào, "Khắc! Khắc!" Lăng Hàn ho khan vài tiếng, phun ra một cái tị huyết, cười khổ lắc đầu một cái.

Hắn biết rõ, như không phải là bởi vì hắn Tiên thiên ma thể so với thường nhân lớn mạnh một chút, hơn nữa trận pháp phòng ngự tác dụng, hắn lúc này từ lâu đi đòi nhà ma.

"Chính mình vẫn là quá đánh giá thấp Chung Văn Thanh, " Lăng Hàn một mặt cười khổ tự lẩm bầm.

Hàn Nhi! Phía sau truyền đến hai tiếng thân thiết tiếng kêu gào, chính là Lăng Vân cùng Lăng Thiên Chiến, Trần Hư cũng theo ở phía sau chậm rãi bay tới.

"Cha, đại ca, Trần lão" Lăng Hàn suy yếu trên mặt lộ ra vẻ tươi cười.

Lăng Thiên Chiến vỗ sợ Lăng Hàn bả vai, trên mặt lộ ra một vết tự hào, "Hảo nhi tử!"

Nhìn thấy phụ thân như vậy tán thưởng chính mình, Lăng Hàn trên mặt hiện lên một vết hồng hào, hiển nhiên, có thể làm cho mình phụ thân tán thành, là Lăng Hàn muốn nhìn nhất đến sự tình.

Lăng Vân cũng tới đến vỗ vỗ Lăng Hàn bả vai, lúc đó phụ huynh hai người, vì chính mình nổi giận tình cảnh, Lăng Hàn tuy rằng bị đánh bay ra ngoài, nhưng vẫn là rõ ràng nhìn thấy, lúc này trong lòng hiện ra một luồng ấm áp.

Xác nhận Lăng Hàn không có chuyện gì sau khi, Lăng Thiên Chiến sắc mặt trong nháy mắt lạnh xuống, xoay người phẫn nộ quát, "Chung Văn Thanh, ngươi thật là to gan!"

Nghe được Lăng Thiên Chiến quát lớn, Chung Văn Thanh thân thể một trận run rẩy, phù phù một tiếng quỳ trên mặt đất, "Tông chủ, đệ tử vốn là cùng Lăng Hàn sư đệ luận bàn phép thuật, nhất thời kích động ra đòn mạnh, đệ tử cũng không dám nữa, mong rằng tông chủ tha mạng!"

Lúc này Chung Khiếu Viễn cùng Ông Thiên Hàn cũng vội vã tiến lên, "Tông chủ, văn thanh niên nông cuồng vừa thôi, không biết nặng nhẹ, mạo phạm Lăng Hàn, nhưng niệm chỉ là sơ phạm, kính xin tông chủ xem ở lão hủ chỉ có này một đứa con trai phần trên, nhiều văn thanh một mạng đi!" Chung Khiếu Viễn lão Lê Tung Hoành nói rằng.

"Thân là Tu Chân giả, một mình đối với phạm nhân thân thể Lăng Hàn ra tay, xác thực tội đáng muôn chết, nhưng cũng may Lăng Hàn thân thể không ngại, không phải vậy, tuy là vạn tử cũng khó từ tội lỗi." Ông Thiên Hàn mấy câu nói liền đem muôn hại : chỗ yếu chỉ ra.

Điện đối với hai người cầu xin, Lăng Thiên Chiến lạnh rên một tiếng "Chung Văn Thanh, ngươi thân là Tu Chân giả, nhưng ý thể hiếp người, lấy tu vi đi mưu hại tay không tác sát Lăng Hàn, hôm nay, tội chết có thể miễn, mang vạ khó thoát, đưa ngươi tu vi hủy bỏ, trục xuất môn phái!"

;

Bạn đang đọc truyện *Phong Ma Chân Kinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 6: Bất ngờ?

Nghe được muôn bị phế trừ tu vi, Chung Văn Thanh một mặt cầu xin nhìn về phía Chung Khiếu Viễn cùng Ông Thiên Hàn, thấy hai người thờ ơ không động lòng, Chung Văn Thanh gào khóc bỏ đến Lăng Thiên Chiến dưới chân.

"Tông chủ, ta sai rồi, ta xin thể cũng không tiếp tục ra tay với Lăng Hàn, không phải trừ bỏ tu vi của ta, không muốn đem ta trục xuất môn phái, ta từ nhỏ ở Lăng Thiên tông lớn lên, nếu như không còn tu vi, không còn môn phái, ta còn sống thế nào." Lúc này Chung Văn Thanh, từ lâu không có ngày xưa cuồng ngạo.

Lăng Thiên Chiến lạnh rên một tiếng không nói gì, Chung Văn Thanh, ở môn phái bên trong, ý vào tự thân tu vi cùng Đại trưởng lão, hoành hành bá đạo, không coi ai ra gì, nhiều lần bắt nạt môn phái đệ tử, vì việc này, Lăng Thiên Chiến không chỉ một lần đối với Đại trưởng lão đề cập tới, nhưng Đại trưởng lão nhưng trí như không nghe thấy.

Không được dấu vết liếc nhìn một chút Chung Khiếu Viễn cùng Ông Thiên Hàn, hai người tuy rằng sắc mặt khó coi, nhưng không có lại vì là Chung Văn Thanh cầu xin ý tứ, nghi hoặc bên dưới, Lăng Thiên Chiến nhàn nhạt nhìn Chung Văn Thanh, trong tay linh khí phân tán, chỉ cần một chương này vỗ vào Chung Văn Thanh đan điền bên trên, đem bên trong đan điền linh khí đánh tan, Chung Văn Thanh liền sẽ trở thành một phế nhân, đời này lại không tu đạo khả năng.

Nhìn Lăng Thiên Chiến chậm rãi giờ lên tay phải, Chung Văn Thanh kêu lên sợ hãi, âm thanh sắc bén, mang theo một tia tuyệt vọng, vội vàng bỏ hướng về bị Lăng Yên đỡ Lăng Hàn dưới chân, ôm Lăng Hàn chân, như nắm lấy cuối cùng một cái nhánh cỏ cứu mạng.

"Lăng Hàn, van cầu ngươi, cứu cứu ta, ta sai rồi, sẽ không lại ra tay với ngươi, chỉ cần ngươi cứu ta, ta làm trâu làm ngựa báo đáp ngươi, ta thật sự không muốn tu vi bị phế a!"

Lăng Hàn không hề liếc mắt nhìn Chung Văn Thanh một chút, đem ánh mắt nhìn về phía Chung Khiếu Viễn cùng Ông Thiên Hàn, lấy hai người bình thường đối với Chung Văn Thanh sùng nịch dung túng, hôm nay không thể ngồi xem Chung Văn Thanh bị phế trừ tu vi.

Chẳng biết vì sao, loáng thoáng Lăng Hàn ở Chung Khiếu Viễn trong mắt, phảng phất nhìn thấy vẻ mong đợi, càng muốn, Lăng Hàn cảm thấy càng thêm quý dị.

"Phụ thân, chờ một chút."

Nghe được Lăng Hàn âm thanh, Chung Khiếu Viễn cùng Ông Thiên Hàn trong mắt vẻ kinh dị chợt lóe lên, thâm ý sâu sắc liếc mắt nhìn Lăng Hàn, nhưng không có lên tiếng.

Mà Lăng Thiên Chiến vì vi nâng tay lên nhưng đứng ở không trung, khóe miệng lộ ra một tia nụ cười như có như không, bị trong nháy mắt yểm dưới.

"Hàn Nhi!" Lăng Thiên Chiến hơi nường mày, có chút không vui.

Thấy vậy, Lăng Hàn nhưng trong lòng là càng thêm khẳng định, "Phụ thân, Chung Văn Thanh một thân tu vi đến không dễ, mà hai nhi cũng không có gì đáng ngại, không bằng tạm tha quá hân lần này đi."

Hừ, Lăng Thiên Chiến không thích lạnh rên một tiếng, đưa tay thả xuống, nhưng không có lên tiếng.

Trầm mặc chốc lát, Lăng Hàn có chút suy yếu âm thanh mới lại vang lên, "Phụ thân, Chung Văn Thanh pháp phòng thấp thỏm, sao không để hân đến thần hư cốc diện bích tĩnh lại, vậy cũng là đối với hân trừng phạt!"

Vừa nghe đến thần hư cốc, Lăng Thiên Chiến khuôn mặt hơi động, lại không lập tức đáp ứng, mà là cau mày không biết đang suy nghĩ gì.

Mà Chung Văn Thanh mới vừa có khôi phục sắc mặt, lại trong nháy mắt khó coi hạ xuống.

Trầm ngâm chốc lát, Lăng Thiên Chiến mới thần nhiên nói, "Liên theo Hàn Nhi nói tới, Chung Văn Thanh đi thần hư cốc hồi lỗi ba năm, ba năm nay, không cho phép người cùng bất luận người nào tiếp xúc."

Sau khi nói xong, Lăng Thiên Chiến mới quay đầu liếc mắt nhìn Đại trưởng lão cùng hai trưởng lão, hai người thấy vậy, gấp vội vàng khom người cảm ơn.

Như vậy, đối với Chung Văn Thanh trừng phạt xem như là định đi, lúc này, Chung Khiếu Viễn, lạnh rên một tiếng, "Nghịch tử, còn không theo ta rồi đi."

Nói xong, Chung Khiếu Viễn cùng Ông Thiên Hàn trừng Lăng Thiên Chiến vừa chấp tay, liền mang theo Chung Văn Thanh rồi đi, sáng sớm ngày mai mới sẽ đưa Chung Văn Thanh tiến vào thần hư cốc.

Nhìn ba người rồi đi bóng lưng, Chung Văn Thanh hết sức cùng hai người duy trì một khoảng cách nhỏ, im lặng không lên tiếng đi ở hai người phía sau, nghĩ đến, chuyện đêm nay, đối với Chung Văn Thanh có không nhỏ ảnh hưởng.

Bốn phía Lăng Thiên tông đệ tử gặp trưởng lão bọn người rồi đi, nhất thời cũng không dám lại có thêm dừng lại, trong nháy mắt tan tác như chim muông.

Mà Trần Hư vì là Lăng Hàn kiểm tra một phen thân thể sau khi, thấy Lăng Hàn chỉ là được một chút vết thương nhẹ, mới không thể không tán phục, Lăng Hàn thể chất mạnh mẽ, sau đó, do Lăng Yên nâng Lăng Hàn trở lại.

Thoáng qua, nơi đây cũng chỉ còn sót lại Lăng Thiên Chiến, Trần Hư cùng Lăng Văn ba người.

"Phụ thân, hiếm thấy một cơ hội, tại sao muốn buông tha Chung Văn Thanh." Lăng Văn hơi nghi hoặc một chút nhìn Lăng Thiên Chiến.

Lăng Thiên Chiến lúc này mục chỉ nhìn phương xa, không biết đang suy nghĩ gì, hồi lâu sau, mới thở dài, "Đây là Chung Khiếu Viễn cùng Ông Thiên Hàn âm mưu!"

"Âm mưu?" Lăng Văn biến sắc.

"Chung Khiếu Viễn mấy năm trước từng từng thu được một quyển bồi dưỡng Khôi Lỗi công pháp, tên là (oán ma), công pháp này năm đó danh chấn Tu Chân giới, khiến người ta nghe ngóng biến sắc, thế nhưng này bản tu luyện công pháp điều kiện nhưng rất hà khắc." Trần lão mở miệng vì là Lăng Văn giải thích.

"Điều kiện gì, " Lăng Văn có chút tò mò hỏi.

Trần lão nhìn Lăng Thiên Chiến một chút, chậm rãi nói rằng, "Đầu tiên, công pháp này Khôi Lỗi thể nhất định phải vì là cơ thể sống, mà Khôi Lỗi thể trên người cần ẩn chứa lượng lớn oán khí, lấy oán niệm vì là dẫn, thu nạp ma khí vào thể, oán niệm cùng ma khí dung hợp, tế luyện bảy bảy bốn mươi chín ngày, ở toàn bộ tế luyện trình bên trong, tế luyện giả cùng Khôi Lỗi thể hai người nhất định phải huyết thống tương thông, không phải vậy không cách nào tế luyện."

"Mà Khôi Lỗi thể tư chất đối với oán ma tỷ lệ thành công cũng có nhất định ảnh hưởng, đợi đến tế luyện sau khi thành công, oán ma sẽ mất đi tự chủ ý thức, chỉ nghe mệnh cùng tế luyện giả chỉ huy, biến thành một chỉ biết giết chóc Khôi Lỗi, theo giết chóc càng nhiều, oán ma thực lực cũng sẽ càng thêm mạnh mẽ." Trần lão một hơi đem bên trong lợi hại quan hệ nói ra.

Dừng một chút, Trần lão nhìn Lăng Văn có chút đại ra khuôn mặt, thở dài, "Đã từng có một Kết Đan kỳ Tu Chân giả, mang theo một oán ma liền đem toàn bộ Tu Chân giới giáo một trường máu me."

"Người là nói Chung Khiếu Viễn muốn đem con trai của chính mình tế luyện thành oán ma?" Lăng Văn trên mặt hiếm thấy lộ ra một vệt ý sợ hãi, này không phải đối với nguy hiểm hoảng sợ, mà là đối với tình người sợ hãi.

Trần lão gật gù, "Oán ma cùng tế luyện giả nhất định phải có liên hệ máu mủ, vì lẽ đó, người này chỉ có thể là Chung Văn Thanh, chỉ cần tông chủ đem Chung Văn Thanh kinh mạch hủy bỏ, lấy tính cách, đối với Lăng Hàn oán niệm nhất định sẽ đạt đến mức tận cùng, đến lúc đó không cần Chung Khiếu Viễn nói, Chung Văn Thanh chính mình cũng sẽ trở thành oán ma."

Lúc này Lăng Thiên Chiến đưa mắt thu lại rồi, thì thảo nói "Hi vọng đem nhốt vào thần hư cốc, có thể làm cho hân rửa sạch trên người oán khí, không phải vậy, đến thời điểm, sợ là chúng ta cũng sẽ gặp xui xẻo."

"Đúng rồi!" Lăng Thiên Chiến đột nhiên biến sắc mặt.

"Tông chủ, làm sao?" Trần Hư nhìn thấy Lăng Thiên Chiến sắc mặt, vội vàng hỏi.

"Từ mai, phái người giữ nghiêm thân hư cốc, bắt luận người nào không được đến gần, coi như là Đại trưởng lão cũng không được."

"Vâng, tông chủ!" Trần Hư nghiêm mặt, vội vàng trở lại.

Như vậy, trầm mặc chốc lát, Lăng Thiên Chiến mới mở miệng hỏi, "Trần lão, người cảm thấy Hàn Nhi thế nào?"

A! Trần lão vuốt râu, trong mắt hết sạch thoáng hiện, mấy tức sau khi mới mở miệng đến, "Giỏi về quan sát, tâm tư thực lực, có thể biết tiến thoái, tâm trí thượng giai."

"Như vậy. . . , ta cũng yên lòng!" Lăng Thiên Chiến không biết đang suy nghĩ gì, trong miệng thì thảo nói

Lúc này, Lăng Hàn bị Lăng Yên phủ đến phía sau núi biệt viện, nhìn tiểu nha đầu trên mặt chưa khô nước mắt, Lăng Hàn an ủi, "Nha đầu, không có chuyện gì, Lăng Hàn ca ca nghĩ ngơi một hồi là tốt rồi."

Ai biết Lăng Hàn nói chưa dứt lời, mới vừa vừa nói chuyện, Lăng Yên lại ô ô khóc lên, "Đều là ta không được, không phải vậy Lăng Hàn ca ca thì sẽ không bị thương, ô ô ô!"

"Nha đầu ngốc, Lăng Hàn ca ca không phải khỏe mạnh sao, đừng khóc, " Lăng Hàn sờ sờ nàng đầu an ủi.

Không biết qua bao lâu, tựa hồ là khóc hơi mệt chút, Lăng Yên liền như vậy lôi kéo Lăng Hàn tay nằm lý ở trên giường ngủ, nhìn Lăng Yên khoe mắt mang theo hai giọt ánh giọt nước mắt, Lăng Hàn thở dài một tiếng.

Lúc này sắc trời đã âm đạm xuống, do dự một chút, Lăng Hàn kéo thân thể, đem Lăng Yên ôm vào trên giường, vì đó che lên chăn.

Tiếp đó, xoay người lại đến lò luyện đan cái khác bỏ đoàn bên trên ngồi xuống, hôm nay nếu không là cái kia "Thất Sát trận" e sợ Lăng Hàn thật sự khó thoát chết kiếp.

Có điều này Thất Sát trận uy lực quả thật không tệ, không hổ là cấp hai trận pháp, nếu như ứng dụng thỏa đáng, nói vậy chính là Trúc Cơ kỳ tu sĩ cũng có thể đem nhốt lại, chỉ là Thất Sát trận đối với linh thạch tiêu hao mạnh mẽ quá đáng, chính mình thật vất vả mới tích góp lên mấy trăm linh thạch liền như vậy không còn.

Cười khổ lắc lắc đầu, Lăng Hàn từ trong lồng ngực móc ra một hạt đan dược ăn vào, sau đó nhắm mắt lại, ngủ say.

Sáng sớm ngày thứ hai, Lăng Hàn liền như vậy ngồi ở trên bồ đoàn ngủ một buổi tối, mà xem đáng về, tựa hồ chưa bao giờ động tới một hồi, lúc này Lăng Hàn sắc mặt khôi phục rất nhiều, thương thể trên người cũng tốt lắm rồi.

Vốn là Lăng Hàn thể chất liền so với thường nhân tốt hơn một chút, hơn nữa phục rồi hần tự tay luyện chế đan dược chữa trị vết thương, tự nhiên một buổi tối liền khôi phục thất thất bát bát.

Quay đầu lại liếc mắt nhìn, trên giường đã không có Lăng Yên tung tích, lắc đầu một cái, Lăng Hàn đứng dậy tùy ý thu thập một hồi, an vị ở cái ghế bên trên lật xem "Trận pháp chi đạo, " đọc sách, cũng là Lăng Hàn yêu thích nhất một trong.

Chính đang Lăng Hàn xem say sưa ngon lành thời khắc, ngoài phòng truyền đến tiếng gõ cửa, đem Lăng Hàn giật mình tỉnh lại, thờ dài, Lăng Hàn đứng dậy đem cửa phòng mở ra.

Đại ca! Lăng Hàn khẽ mỉm cười.

"Thân thể không sao chứ, " Lăng Vân trên dưới đánh giá một hồi Lăng Hàn, quan tâm hỏi.

"Không sao rồi!"

Thấy này, Lăng Vân mới khẽ mỉm cười, từ trong lồng ngực móc ra một to bằng bàn tay màu nhũ bạch ngọc bội, đưa cho Lăng Hàn, "Đây là ta ra ngoài rèn luyện thời điểm, phụ thân cho ta hộ thân pháp bảo, không cần tu vi, chỉ cần nhỏ lên một giọt máu, liền có thể phát sinh Trúc Cơ kỳ tu vi một đòn toàn lực, tổng cộng có thể sử dụng hai lần, ta dùng một lần, còn lại một lần, người dùng để phòng thân đi."

Lăng Hàn liếc mắt nhìn ngọc bội, lắc đầu một cái "Ta cả ngày ở môn phái bên trong, có thể có nguy hiểm gì, vẫn là đại ca người giữ đi!"

Lăng Vân nhưng đem ngọc bội nhét mạnh vào Lăng Hàn trong tay, "Ta lập tức liền muốn Trúc Cơ, đến thời điểm, cái ngọc bội này cũng không có tác dụng gì."

"Trúc Cơ?" Lăng Hàn nghe được Trúc Cơ hai chữ, sắc mặt khẽ thay đổi.

Trầm mặc chốc lát, Lăng Hàn mới lần nữa mở miệng nói, "Năm chắc được bao nhiêu phần."

Lăng Vân hơi run run, "Năm phần mười!"

Sau khi nói xong, tựa hồ sợ Lăng Hàn lo lắng, Lăng Vân mới lần nữa mở miệng nói, "Yên tâm, có phụ thân cùng Trần lão hỗ trợ, coi như Trúc Cơ thất bại, ta cũng sẽ không kinh mạch nổ tung."

"Vậy thì tốt, " nghe được Lăng Vân, Lăng Hàn sắc mặt mới thoáng vừa chậm.

Trúc Cơ, là ngang qua ở Tu Chân giả đỉnh đầu một đạo lạch trời, vượt qua, hoàn toàn sáng rực, bước có điều, "thân từ đạo tiêu"! Từ cổ chí kim, có thể thành công Trúc Cơ Tu Chân giả, khoảng chừng cũng là chiếm một hai phần mười!

"Đúng rồi, phụ thân gọi người qua một chuyện, " sợ Lăng Hàn suy nghĩ nhiều, Lăng Vân vội vàng mở miệng nói sang chuyện khác nói rằng.

"Gọi ta?" Lăng Hàn trong lòng cảm thấy rất ngờ vực.

Sau đó, Lăng Hàn cùng sau lưng Lăng Vân, hướng về Lăng Thiên tông hạt nhân đi đến, trên đường, gặp phải không ít Lăng Thiên tông đệ tử, lúc này Lăng Thiên tông đệ tử, cái nào còn dám đối với Lăng Hàn bất kính.

Hôm qua, Lăng Hàn cái này Lăng Thiên trong tông công nhận rác rưởi, lại đem nhân vật thiên tài Chung Văn Thanh đánh bại, tuy rằng không ít người khi nghe đến tin tức này thời điểm, đều lựa chọn không tin, nhưng theo Chung Văn Thanh bị giam nhập thân hư cốc tin tức truyền đến, tất cả mọi người đều không thể không tiếp thu hiện thực.

Đồng thời, không ít người cũng âm thầm khen hay, trong ngày thường, Chung Văn Thanh có thể không ít bắt nạt trong tông đệ tử, lúc này Chung Văn Thanh bị giam nhập thân hư cốc, ngoài miệng không nói, nhưng rất nhiều người trong lòng cũng là thoải mái không ngớt.

Dọc theo đường đi, không ít người đều đứng ở đằng xa trông Lăng Hàn cùng Lăng Vân vẫn an, bởi Tiên thiên ma thể nguyên rủa, mọi người vẫn là không dám tới gần Lăng Hàn, có điều Lăng Hàn cùng chưa để ý tới mọi người, giống nhau đã từng rác rưởi giống như vậy, yên lặng cùng sau lưng Lăng Vân.

Liếc mắt nhìn phía sau Lăng Hàn, Lăng Vân khoe miệng lộ ra một nụ cười khổ, lắc đầu một cái, mang theo Lăng Hàn hướng về phòng nghị sự đi đến.

Không lâu sau đó, hai người liền đến đến phòng nghị sự cửa, Lăng Vân tiến lên nhẹ nhàng gõ gõ môn.

"Đi vào!" Bên trong truyền đến Lăng Thiên Chiến âm thanh uy nghiêm.

Lúc này, Lăng Vân mới đưa môn đẩy ra, cùng Lăng Hàn cất bước đi vào, trong đại sảnh, Lăng Thiên Chiến đang ngồi ở chủ vị bên trên, trong tay cầm một cái quyền trục, mặt lộ vẻ vẻ trầm tư.

Mà Trần lão thì lại ngồi trên phía dưới, nhìn thấy Lăng Hàn vào cửa, trong mắt lộ ra một tia hết sạch, "Phụ thân, Trần lão!" Lăng Hàn tiến lên khom mình hành lễ.

Nghe được Lăng Hàn âm thanh, Lăng Thiên Chiến mới chậm rãi ngẩng đầu lên, trên mặt lộ ra vẻ tươi cười, "Hàn Nhi, thân thể không sao chứ?"

"Hôm qua phục rồi đan dược, đã không có cái gì quá đáng lo, " Lăng Hàn khẽ mỉm cười trở lại.

Lúc này Lăng Thiên Chiến từ chủ vị bên trên đứng lên, chậm rãi đi tới Lăng Hàn trước mặt, ôn hòa đạo, "Hàn Nhi, đây là Trần lão ở bên ngoài du lịch, ngẫu nhiên thu được bảo vật, ta cùng Trần lão nghiên cứu nửa ngày cũng không nhìn ra chút nào đầu mối, người đối với trận pháp rất có nghiên cứu, không biết có thể không nhìn ra gì đó, " nói liền cầm trong tay quyền sách đưa cho Lăng Hàn.

Lăng Hàn tiếp nhận quyền sách cẩn thận quan sát một phen, quyền sách dài hơn một xích ngắn, không biết là cái gì vật liệu chế thành, mò trên đi ra ngoài có chút hoạt nhuận, quyền thân có thật nhiều huyền ảo phù văn tối nghĩa, Lăng Hàn cau mày nhìn hồi lâu, cũng không nhìn ra những bùa chú này tác dụng.

Ngẩng đầu liếc mắt nhìn Lăng Thiên Chiến, thấy phụ thân gật đầu, Lăng Hàn mới chậm rãi đem quyền sách mở ra, chỉ thấy quyền sách theo Lăng Hàn động tác càng kéo càng dài, đang lúc này, quyền sách bên trong cũng xuất hiện một chút huyền ảo phù văn.

Mới vừa vừa nhìn thấy phù văn, Lăng Hàn liền ám đạo không ổn, lập tức lập tức đình chỉ trong tay động tác, nhưng cũng vẫn là chậm một bước, quyền sách đột nhiên ánh sáng mãnh liệt, đem Lăng Hàn bao trùm vào.

Chuyện này rốt cuộc là như thế nào? Lúc này Lăng Hàn trong lòng một mảnh mờ mịt, ngay ở đầu tiên nhìn nhìn thấy quyền bên trong phù văn thời điểm, Lăng Hàn liền nhận ra, đó là truyền tống trận phù văn.

Bên ngoài phù văn căn bản cùng quyền sách không có một chút nào quan hệ, quyền bên trong phù văn, mới là vận chuyển quyền sách then chốt, lúc này quyền sách đã khởi động, không cách nào lại dừng lại, mà Lăng Hàn nhưng không kịp nói cái gì, liền từ phòng nghị sự biến mất không còn tăm hơi.

Lúc này Lăng Thiên Chiến ba người nhìn chăm chăm Lăng Hàn biến mất địa phương thật lâu không nói gì, quá hồi lâu, Lăng Vân mới mở miệng nói, "Phụ thân, Hàn Nhi còn có thể trở lại sao?"

Lăng Thiên Chiến ánh mắt thâm thúy, mỗi một trận nắp máy, nhưng cuối cùng vẫn là chỉ để lại một tiếng thở dài, nếu như có những biện pháp khác, hẳn làm sao ném được đem Lăng Hàn đưa đến một nơi chưa biết.

"Lăng Hàn sẽ trở lại!"

Nghe được âm thanh, Lăng Thiên Chiến cùng Lăng Vân hai người ánh mắt khác nhau nhìn sang, nói chuyện chính là Trần lão.

"Lăng Hàn tâm trí kiên định, tâm tư nhanh nhẹn, sẽ đi ra một cái thuộc về hắn con đường của chính mình!" Trần Hư vuốt râu, ánh mắt thâm trầm nhìn Lăng Hàn biến mất địa phương chậm rãi nói rằng.

"Chỉ hy vọng như thế đi. . . . , " trong đại sảnh vang vọng Lăng Thiên Chiến tiếng thở dài!

UU đọc sách hoan nghênh quảng đại thư hữu quang lâm xem, mới nhất, nhanh nhất, hot nhất tác phẩm đang viết đều ở UU đọc sách! < a> điện thoại di động người sử dụng mời đến xem. < a>

Cảm xúc bành trướng, vô hạn huyền tường, thiếu niên bất bại nhiệt huyết. Đầu trong Phi thiên Thần Đế

Bạn đang đọc truyện *Phong Ma Chân Kinh Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 7: Hi vọng

"Rào!"

Bên tai truyền đến nước sông chảy xuôi ào ào thanh, trong không khí chen lẫn một luồng bùn đất mùi tanh, cùng nhàn nhạt mùi hoa.

"Đây là nơi nào?"

Lăng Hàn chậm rãi mở hai mắt ra, trong đầu truyền đến một trận xé rách giống như đau đớn, để thân thể của hắn khẽ run lên, quá một hồi lâu cảm giác đau đớn mới như thủy triều dần dần lui bước, nhưng thân thể của hắn vẫn như cũ suy yếu cực kỳ.

Gian nan từ dưới đất ngồi dậy, trước mắt là một mảnh rừng cây rậm rạp, trong rừng chim nhỏ vui vẻ kêu to, trên đất hoa dại rực rỡ, ở Lăng Hàn cách đó không xa có một dòng sông chảy chầm rít gào, cái kia bắn lên bọt nước, óng ánh thấu triệt.

Phía sau là một toà cao không gặp đỉnh vách núi, vách đá chót vót hiểm trở, ở vách núi phía dưới có một người cao hang động, u ám thâm thúy.

Nhìn chăm chú hang động hồi lâu, Lăng Hàn hơi nghi hoặc một chút, xem hang động độ cao, tựa hồ không phải cái gì đã thú sào huyết, nhưng cũng không giống như là người trụ, do dự một chút, Lăng Hàn bỏ đi tiến vào điều tra một phen ý nghĩ.

Quay đầu, nhìn bốn phía phong cảnh, Lăng Hàn trong lòng mê man cũng ít một chút, đã từng hắn thì có quá một ý nghĩ, nếu như mình nhất định không thể bước vào người tu đạo hàng ngũ, như vậy, tìm một chỗ phong cảnh tú lệ địa phương, quá không tranh với đời sinh hoạt cũng không sai.

Dù sao, Lăng Thiên tông, thật sự không thích hợp hắn như thế một phạm nhân ở lại, nếu như không phải đại ca của chính mình cùng phụ thân ở nơi đó, hắn đã sớm rời đi.

Lúc này Lăng Hàn cảm giác trong miệng khô khốc cực kỳ, liếc mắt nhìn dòng sông, Lăng Hàn di động suy yếu bước tiến hướng về bờ sông đi đến, hắn cũng không biết chính mình hôn mê bao lâu, thế nhưng sau khi tỉnh lại, Lăng Hàn có một loại vượt qua trăm nghìn năm bình thường cảm giác.

Nằm ngoài bờ sông, Lăng Hàn nhìn thấy trong nước sắc mặt của chính mình trắng bệch như tờ giấy, tựa hồ tao bị cái gì trọng thương giống như vậy, hắn nhưng lại không biết, những thứ này đều là bởi vì xa khoảng cách truyền tống sản sinh di chứng về sau.

Đưa tay đưa đến trong nước, nước sông lạnh lẽo thấu xương, để Lăng Hàn cơ thể hơi run lên, cả người cũng tỉnh táo rất nhiều, hơi nghi hoặc một chút phùng một chút thủy đến bên miệng, nhẹ nhàng mím lại, đại khái là quá khát duyên cớ, Lăng Hàn cảm giác nước sông có chút nhàn nhạt trong veo, thậm chí so với Lăng Thiên tông phía sau núi son tuyền còn tốt hơn uống, lần thứ hai phùng một chút, từng ngụm từng ngụm uống lên.

Uống xong thủy sau, Lăng Hàn thân thể nhẹ nhàng khoan khoái cực kỳ, trên mặt rốt cục có một chút hồng hào, tinh thần cũng khôi phục rất nhiều, ngẩng đầu nhìn tới, dòng sông phía trên bị rừng cây rậm rạp che đậy, không cách nào nhìn thấy quá xa.

Lăng Hàn cảm thụ một hồi, nơi này khí trời tuy rằng không tính nóng bức, nhưng cũng không đến nỗi để nước sông như vậy lạnh lẽo, đem nghỉ hoặc để ở trong lòng, tạm thời không suy nghĩ thêm nữa, Lăng Hàn tìm cái địa phương hơi hơi nghỉ ngơi một hồi.

Lúc này trong bụng truyền đến từng trận cảm giác đối bụng, Lăng Hàn muốn nhìn một chút phụ cận có hay không ăn, hoặc là đi về ngoại giới con đường, dù sao coi như ở nơi này, Lăng Hàn cũng phải đem hoàn cảnh của nơi này thăm dò rõ ràng mới là.

Bước bước tiến, cẩn thận hướng về phía trước đi rồi một hồi, cách đó không xa trên cây mang theo mấy cái hồng xán lạn trái cây, Lăng Hàn sờ sờ cái bụng, một trận cười khổ, có điều cẩn thận để, Lăng Hàn vẫn là không dám khinh thường đem trái cây trực tiếp nuốt vào.

Tiện tay lấy xuống hai viên trái cây cẩn thận quan sát một phen, phát hiện hai viên không biết tên trái cây đều có bị sâu gặm thực dấu vết, thấy này, Lăng Hàn cũng không do dự nữa, ăn như hùm như sói đem trái cây nuốt vào.

Trái cây mùi thơm ngát ngọt ngào, ăn sau khi, Lăng Hàn cảm giác thân thể cũng khôi phục một chút khí lực, dự định tiếp tục hướng về tiến lên đi.

Đang lúc này, một tiếng thú hồng từ trong rừng cây truyền ra, Lăng Hàn trong nháy mắt tóc gáy trực cột, muốn xoay người, một bên lùm cây nhưng mãnh liệt rung động lên, hai con dã thú từ bên trong trốn ra, mắt nhìn chăm chăm nhìn chăm chăm Lăng Hàn, hiển nhiên đem Lăng Hàn xem là con mồi.

Chỉ thấy này hai con dã thú giống như mãnh hổ, so với hổ muốn cường tráng rất nhiều, ở tại đỉnh đầu có một con đầy giác, mà nó miệng càng là hướng ra phía ngoài nhô ra, theo hần gầm rú, trong miệng lộ ra một loạt bài to lớn răng nhọn.

Một cặp yêu thú răng cưa hổ, đây là có thể so với Ngưng Khí ba tầng yêu thú, hơn nữa còn là hai con, Lăng Hàn lúc này không ngừng kêu khổ, nếu như ở trước đây, Lăng Hàn còn có thể sử dụng trận pháp độ sức một, hai, nhưng lúc này Lăng Hàn trên người không có linh thạch, thì lại làm sao có thể bố trí trận pháp.

Sờ sờ trong lòng Lăng Vân đưa cho hần ngọc bội, Lăng Hàn trong mắt kiên quyết về né qua, vừa tới cái này địa phương xa lạ, Lăng Hàn quyết không cho phép chính mình vừa đến đã đem này duy nhất lá bài tẩy dùng đi.

Cẩn rằng một cái, Lăng Hàn không lo được cái khác, sức lực toàn thân bạo phát ra, xoay người hướng phía sau chạy đi, nếu như nhảy đến giữa sông, nói không chắc còn có một chút hi vọng sống.

Thế nhưng hai con răng cưa hổ tốc độ nhưng không chậm, trong nháy mắt liền đuổi theo Lăng Hàn, trong đó một con thoáng cao to răng cưa hổ càng là bỗng nhiên đánh về phía Lăng Hàn phía sau lưng, đem Lăng Hàn đánh gục ở địa.

Lúc này Lăng Hàn cảm giác phía sau lưng một trận xót ruột đau đớn, nhưng không lo được cái khác, thân thể cấp tốc đảo ngược, một quyền mạnh mẽ đánh vào răng cưa hổ dưới cằm trên.

Lăng Hàn Tiên thiên ma thể tuy rằng so với thường nhân muốn hơi mạnh, thế nhưng một quyền đánh vào cự xi hổ dưới cằm bên trên cũng chỉ là để cho hơi dừng lại một chút, cảm nhận được trên nắm tay truyền đến thấu xương đau đớn, Lăng Hàn khề cau mày, nhưng không chút nào dám để ý tới, gấp vội vàng nắm được răng cưa hổ một trận thời gian, lần thứ hai từ trên mặt đất nhảy lên hướng về phía trước phóng đi.

Mà con kia răng cưa hổ bị Lăng Hàn oanh một quyền sau khi, hiển nhiên bị làm tức giận lên, một tiếng phẫn nộ rít gào, một con khác răng cưa hổ cũng theo ngừng lại, trào phúng nhìn Lăng Hàn, Lăng Hàn tuy rằng nghi hoặc, nhưng cũng không dám dừng bước lại, muện đầu, hướng về bờ sông chạy đi.

Đang lúc này, Lăng Hàn phía sau đột nhiên truyền đến một trận sồn cả tóc gáy cảm giác, Lăng Hàn một bên chạy, một bên quay đầu lại, đã thấy răng cưa hổ khẩu bên trong xuất hiện một trái cầu lửa thật lớn, theo răng cưa hổ gầm lên giận dữ, quả cầu lửa hướng về Lăng Hàn bay tới, lúc này Lăng Hàn cảm nhận được quả cầu lửa nạt trên sức mạnh, vội vàng lẩn khỏi chỗ, hiểm hiểm né qua, mà hần nửa bên bay lên quần áo nhưng trong nháy mắt hóa thành tro tàn.

Quả cầu lửa oanh kích ở phía trước một viên ôm áp thô trên cây, trong nháy mắt liền đem chặn ngang cắt đứt, đại thụ chậm rãi ngã xuống, vừa vặn muốn ngăn trụ Lăng Hàn đường đi, dưới sự kinh hãi, Lăng Hàn quả đoán từ dưới đất bò dậy, cấp tốc từ thụ dưới chui quá khứ.

Nhìn cũng ở phía sau đại thụ, Lăng Hàn lau một cái mồ hôi lạnh, nhưng không lo được nghỉ ngơi, bởi vì phía sau hai con răng cưa hổ đã bắt đầu vòng qua hoành ở chính giữa đại thụ đuổi lại đây.

Lúc này Lăng Hàn đã thấy phía trước vách núi, chỉ cần lại cho hần một chút thời gian, hần liền có thể đi vào giữa sông tránh thoát hiểm cảnh, nhưng mà ở hần chạy đến bên dưới vách núi thời điểm, hai con răng cưa hổ lại một lần nữa đuổi theo.

Con kia thân thể hơi đại răng cưa hổ lúc này được lại đây, muốn đem Lăng Hàn ngã nhào xuống đất, mà một con khác răng cưa hổ thì lại niệm phong lại Lăng Hàn đường đi, xem ra hai con răng cưa hổ thông minh cũng không tính thấp.

Đối mặt nhào tới răng cưa hổ, Lăng Hàn biến sắc, vội vàng lóc lên, nhưng trên vai vẫn bị răng cưa hổ móng vuốt trảo tổn thương.

Thờ dài, xem không thể có không dùng tới Lăng Vân đưa cho hần ngọc bội, bây giờ nghỉ lại, tựa hồ Lăng Vân đã sớm biết Lăng Hàn sẽ rời đi Lăng Thiên tông.

Ngay ở Lăng Hàn đem ngọc bội cầm trong tay, liền muốn đụng vào trên cánh tay mình máu tươi thời điểm, lại đột nhiên biến sắc mặt, nếu như mình dùng ngọc bội đem hai con răng cưa hổ đánh giết sau khi, cái kia trong động trở ra một hung mãnh yêu thú, chính mình không phải sẽ không có bất kỳ đường lui sao?

Nhìn gần trong gang tấc hang động, Lăng Hàn lộ ra quả đoán vẻ, hần vốn là một lâm nguy không loạn người, đối mặt như vậy địa phương xa lạ, Lăng Hàn càng là muốn đầu óc rõ ràng phân tích bất kỳ khả năng tồn tại nguy hiểm nhân tố.

Ngọc bội không phải là không thể dùng, tối thiểu, cũng phải đem trong động nguy hiểm cùng nhau dẫn ra, lại dùng, Lăng Hàn chỉ dùng mấy tức thời gian liền đem tất cả những thứ này phân tích rõ ràng.

Lúc này đối mặt răng cưa hồ nhào cắn, Lăng Hàn không lùi mà tiến tới, vung vẩy bắt tay cánh tay, lần thứ hai hướng về răng cưa hồ dưới cầm đánh tới, một quyền đánh vào răng cưa hồ dưới cầm, như vậy oanh kích sẽ không cho răng cưa hồ bất kỳ thương tổn, không thể nghi ngờ chỉ có thể càng thêm làm tức giận răng cưa hồ.

Nhưng Lăng Hàn nhưng tránh thoát răng cưa hồ trí mạng răng cưa, tuy rằng bị nó móng vuốt trảo ở trên người, nhưng cũng không đối với Lăng Hàn tạo thành cái gì đại thương tổn.

Hống! Răng cưa hồ bị Lăng Hàn làm tức giận, móng vuốt vỗ mạnh một cái, đem Lăng Hàn đập bay ra ngoài, rơi vào hang động cách đó không xa, Lăng Hàn trong nháy mắt từ dưới đất đứng lên, hướng về hang động chạy vội quá khứ.

Răng cưa hồ thấy Lăng Hàn chạy trốn phương hướng, trong mắt lộ ra một vẻ bối rối, vội vàng theo đuổi tới.

Mới vừa đuổi theo ra không bao xa, một con khác hình thể ít hơn răng cưa hồ nhưng vọt tới, đem cái kia hình thể hơi lớn răng cưa hồ ngăn lại, quay về nó một trận gặm nhấm.

Hai con răng cưa hồ, nhìn Lăng Hàn chạy vào hang động, trong miệng một trận rít gào, cũng không dám tiến lên nữa... .

Lúc này Lăng Hàn vừa bước vào hang động, trong động một trận ẩm ướt khí đập vào mặt kéo tới, râm mát không khí để Lăng Hàn cảm giác thư thích cực kỳ, nhưng Lăng Hàn nhưng không lo được hưởng thụ, vội vàng quay đầu lại, vừa nhìn, hai con răng cưa hồ chỉ đứng hang động phía trước cách đó không xa, quay về Lăng Hàn rít gào.

Tựa hồ. . . . , trong động có cái gì để chúng nó kiêng kỵ đồ vật, nhìn hai con răng cưa hồ đáng đáp, Lăng Hàn trong lòng hơi hồi hộp một chút, nắm thật chặt ngọc bội trong tay, cũng không dám thâm nhập hơn nữa đi vào, liền như vậy ngồi xổm ở miệng huyệt động, có chút tiến thoái lưỡng nan.

Mà hai con răng cưa hồ cũng không có rời đi ý tứ, hai phe liền như vậy đối lập nửa canh giờ, Lăng Hàn vẫn hơi nghi hoặc một chút, nếu như trong động có cái gì để kiêng kỵ đồ vật, cái kia hai con răng cưa hồ vì sao không kịp lúc rời đi.

Lúc này, Lăng Hàn cánh tay trải qua băng bó đơn giản, đã không có cái gì quá đáng lo, trên lưng có một ít vết trảo, Lăng Hàn cũng không có ở quản, dù sao răng cưa hồ mấy lần trí mạng công kích đều bị hắn tránh ra, nhưng đáng đáp của hắn nhưng là có chút khiến người ta không đành lòng nhìn thẳng, một thân trường bào màu lam nhạt, hạ thân một góc bị quả cầu lửa thiêu hủy, trên người ở răng cưa hồ cắn xé dưới, rách tả tơi.

Nhìn dáng vẻ của hắn, chính là bên ngoài lang thang ăn mày cũng còn mạnh hơn hắn trên mấy phần, có điều nơi này ngoại trừ hai con yêu thú cùng hắn ở ngoài, cũng không có bất kỳ người nào tồn tại, Lăng Hàn cũng sẽ không lưu ý, .

Theo thời gian trôi qua, Lăng Hàn nghi ngờ trong lòng cũng càng ngày càng sâu, trong động vẫn vô cùng yên tĩnh, mà cách đó không xa, hai con răng cưa hồ nhưng mất nhìn chăm chăm đứng tại chỗ không chịu rời đi, tựa hồ muốn cùng Lăng Hàn chết háo đến cùng.

Như vậy hao tổn nữa, Lăng Hàn sớm muộn cũng bị chết đói, do dự mãi, Lăng Hàn vẫn là làm ra quyết định, đem ngọc bội thả ở trong tay, đứng lên cẩn thận từng li từng tí một hướng về trong động đi đến.

Lăng Hàn bước chân rất nhẹ, động tác cũng rất chậm, trước đây, trong động vẫn vô cùng yên tĩnh, nhưng hai con răng cưa hồ nhưng không chút nào dám tới gần, hắn không xác định trong động có phải là có cái gì yêu thú cấp cao đang nghỉ ngơi, vì lẽ đó hắn lúc này cũng không dám có bất kỳ qua loa.

Đi về phía trước một khoảng cách, gặp phải một chỗ ngoặt, Lăng Hàn cẩn thận từng li từng tí một dán vào vách động, dịch chuyển về phía trước động, mới vừa thò đầu ra, Lăng Hàn liền nghe đến một thanh âm, vội vàng đem đầu rút trở lại, không dám cử động nữa.

Không biết qua bao lâu, trong động tựa hồ lại khôi phục yên tĩnh, Lăng Hàn lần thứ hai cẩn thận từng li từng tí một thò đầu ra, "Leng keng!" Lần này âm thanh bị Lăng Hàn rõ ràng bắt lấy.

Là cái gì chất lỏng nhỏ xuống đến trong đầm nước âm thanh, Lăng Hàn trong nháy mắt liền phân biệt ra được, vì vậy hắn cũng không có lại đem rúc đầu về đi, mà là ngưng thần cẩn thận phân rõ trong động âm thanh.

UU đọc sách hoan nghênh quảng đại thư hữu quang lâm xem, mới nhất, nhanh nhất, hot nhất tác phẩm đang viết đều ở UU đọc sách! Điện thoại di động người sử dụng mời đến xem

Chương 8: Vách đá công pháp

Tích thủy thanh rất có quy luật, tựa hồ không phải người vì là tạo thành, mà trong động ngoại trừ giọt kia tiếng nước ở ngoài, liền không còn tiếng nói của hần truyền ra, phía trước đen kịt một mảnh, Lăng Hàn chỉ có thể nhìn thấy khoảng một trượng khoảng cách, không cách nào phân biệt ra được trong động đến cùng có món đồ gì tồn tại.

Do dự hồi lâu, Lăng Hàn đỡ vách tường, tiếp tục cẩn thận đi tới, đi rồi một đoạn ngắn khoảng cách sau khi, phía trước lộ ra một tia sáng, Lăng Hàn vội vàng ổn định thân hình, nằm phục ở trên vách tường.

Chờ đến xác định phía trước không có bất cứ dị thường nào sau khi, Lăng Hàn mới chậm rãi chuyển bước, nỗ lực thấy rõ phía trước cảnh tượng, hang động đến nơi này tựa hồ đã là phần cuối, phía trước là một hơn mười trượng to nhỏ hình tròn không gian, bốn phía thiêu đốt mấy trăm kỳ quái cô đăng đem hang động chiếu sáng sủa cực kỳ.

Trên vách tường vẽ ra một ít kỳ quái bích họa, Lăng Hàn nhìn hồi lâu cũng nhìn không hiểu, ở không gian một góc, có một lớn khoảng một trượng nhỏ hồ nước, từ trên vách đá không ngừng mà có giọt nước mưa lạc, đây chính là đem Lăng Hàn sợ hết hồn âm thanh đầu nguồn.

Nhìn quét một chút, bên trong động có giường đá, bàn đá, ghế đá, chờ một ít đồ dùng hàng ngày, nơi này nên có đã từng có người ở, Lăng Hàn vừa quan sát bốn phía, một bên chậm rãi đi tới.

Nhẹ nhàng một vết, bàn đá bên trên dày đặc một lớp bụi Trần, xem ra hang động chủ nhân rời đi đã lâu, lại nhìn bên trong động chính tề đáng vẽ, tựa hồ sau khi liền không còn người bất luận người nào hoặc thú đến thăm quá nơi này.

Thấy trong động không ai, Lăng Hàn cũng thả lỏng một chút, hướng về hồ nước đi đến, trong đầm thủy trong suốt trong suốt, toả ra nhàn nhạt linh khí, để Lăng Hàn ngạc nhiên không thôi, kết hợp với cửa động bởi hồi không dám tới gần hai con răng cưa hổ, cùng trong động tựa hồ tuyên cổ bắt diệt ngọn đèn đến xem, hang động chủ nhân trước kia tuyệt đối không phải.

Đem hang động kiểm tra một phen, xác nhận không có bất kỳ nguy hiểm nào sau khi, Lăng Hàn đưa mắt chuyển qua vách động trên bích họa diện, bích họa hầu như bao trùm toàn bộ hang động bốn phía vách động.

Mỗi bức họa trên đều chỉ vẽ ra một người, bọn họ hình thái khác nhau, làm các loại làm cho người không thể nào hiểu được động tác, coi như Lăng Hàn có xem vô số sách cổ kiến thức, cũng nhìn không ra chút nào đầu mối đến.

Tạm thời không lại đi quản việc này, Lăng Hàn chuẩn bị đem hang động thu thập một phen, bên ngoài hai con răng cưa hổ chẳng biết lúc nào mới sẽ rời đi, hần nhất định phải làm tốt trường trụ dự định.

Có điều, ở nơi này cũng cũng không tệ lắm, chỉ là yêu thú không dám tới gần nơi này, liền cho Lăng Hàn an toàn bảo đảm, ở cái này địa phương xa lạ, Lăng Hàn thiếu nhất chính là an toàn.

Chỉ chốc lát sau, Lăng Hàn đem hang động thu dọn một phen, trải qua nhiều như vậy dằn vặt, hần đã sớm uể oải không thể tả, lúc này nằm ở trên giường đá, chỉ chốc lát liền ngủ thật say...

Trong mộng, Lăng Hàn xuất hiện ở một hang động bên trong, nhìn kỹ, cùng hần mới vừa tiến vào hang động có chút tương tự? Nghi hoặc bên dưới, Lăng Hàn lần thứ hai đi về phía trước.

Bên trong động linh khí phân tán, phía trước, một người trung niên quay lưng Lăng Hàn đứng vách động bên dưới, tuy không gặp diện, nhưng người trung niên trên người phảng phất có một loại hủy thiên diệt địa khí thế, ngoài ra, tám lưng kia, Lăng Hàn nhưng mơ hồ có loại cảm giác quen thuộc, nhưng mặc cho Lăng Hàn làm sao, cũng không nhớ ra được, cái này bóng lưng ở nơi nào gặp.

Chỉ thấy người trung niên thân thể hơi động, làm một ít kỳ quái động tác, mới nhìn để người không thể nào hiểu được, nhưng Lăng Hàn nhưng trong nháy mắt nhận ra, những kia động tác, chính là trên vách đá họa.

Mà người trung niên lúc này động tác càng lúc càng nhanh, khí thế trên người cũng càng ngày càng mạnh, một bộ để người không thể nào hiểu được động tác, tại trung niên trên thân thể người, nhưng tự nhiên mà thành.

Lăng Hàn bất giác xem có chút mê li, muốn mô phỏng theo người trung niên động tác, làm thế nào cũng làm không được, trong giây lát Lăng Hàn thân thể run lên, tỉnh lại.

Nhìn trong động vẫn còn đang lấp loé đèn đuốc, Lăng Hàn cũng không biết chính mình ngủ bao lâu, đưa tay trên băng bó vết thương mở ra, vết thương đã kéo mản, nhìn đáng dấp, hần ít nhất đã ngủ một ngày một đêm, không phải vậy, coi như Tiên thiên ma thể mạnh mẽ, cũng sẽ không trong khoảng thời gian ngắn đem vết thương khôi phục thành bộ dáng này.

Không tiếp tục để ý những này, Lăng Hàn chậm rãi đứng dậy, hướng về bích họa bên cạnh đi đến, cẩn thận quan sát một hồi, Lăng Hàn nhìn trên vách đá cái kia phức tạp động tác, như muốn bắt chước được đến, thế nhưng mặc cho hần cố gắng như thế nào đều không làm được, tựa hồ từ nơi sâu xa có món đồ gì đang ngăn trở hần.

Lắc đầu một cái, Lăng Hàn tuần vách đá đi rồi một vòng, sau đó đứng ở một chỗ bích hoạ phía trước, chỗ này trên vách đá người, không có bất luận động tác gì, đứng nghiêm ở nơi đó, tựa hồ đang trầm tư, lại như trong mộng, Lăng Hàn đầu tiên nhìn nhìn thấy người trung niên thì đáng về.

Khẩn đón lấy, phía dưới một bộ đồ người, hai tay hơi mở ra, bắt đầu tiến vào cái kia kỳ dị động tác bên trong, "Lẽ nào. . . , " Lăng Hàn trên mặt hơi động.

Như trên bích hoạ người giống như vậy, lẳng lặng đứng lại, ngưng thần, cau mày, hai tay hơi mở ra, bắt đầu mô phỏng theo những kia kỳ dị động tác.

Tuy rằng vất vả, nhưng Lăng Hàn nhưng là đem trên vách đá động tác diễn luyện đi ra, khẩn đón lấy, thứ hai, người thứ ba, ngăn ngăn ba cái động tác, Lăng Hàn trên người đã mồ hôi đầm đìa, có điều trong mắt lại lộ ra một tia kỳ quái, cường cần rằng, hân miên cường đem đệ bốn động tác làm xong, liền thoát lực ngã trên mặt đất.

Thở ra một ngụm trọc khí, mặc dù có chút luy, nhưng Lăng Hàn trên mặt nhưng là hưng phấn không thôi, bốn động tác luyện xong, hân cảm giác trên người xuất hiện một chút biến hóa kỳ dị, tựa hồ những động tác này mỗi một cái đều ở nghiền ép hân cực hạn, để sức mạnh của hân dần dần trở nên mạnh mẽ.

Mà càng làm cho hân kinh hỉ chính là, trong cơ thể hân trầm tích hai mươi năm ma khí lại như có như không chấn động một chút, hân không xác định này có phải là ảo giác, nếu như là thật sự, như vậy trên vách đá bộ công pháp này tất nhiên cùng Tiên thiên ma thể có liên hệ nào đó.

Lúc này hân cũng rốt cục xác định trong lòng một ít suy đoán, trên vách đá công pháp, nên chia làm mấy cái bộ phận, bộ phận thứ nhất chính là cho Lăng Hàn hiện tại luyện, mà càng đi về phía sau bộ phận, sẽ càng ngày càng khó, thậm chí chính là hiện tại bộ phận thứ nhất, Lăng Hàn đều còn có thật nhiều động tác không thể luyện đi ra.

Thoáng khôi phục chút khí lực, Lăng Hàn liền từ trên mặt đất đứng lên, lần thứ hai luyện trên vách đá công pháp, lần này Lăng Hàn vẫn là chỉ có thể luyện được bốn động tác, nhưng cũng không như vậy miễn cưỡng, mà to lớn nhất kinh hỉ là Lăng Hàn lần này rốt cục xác định, trong cơ thể hân ma khí theo hân diễn luyện vách đá công pháp sẽ xuất hiện nhẹ nhàng rung động.

Cường chế nội tâm kích động, nghỉ ngơi một hồi, Lăng Hàn lại một lần nữa luyện tập trên vách đá công pháp, hân lúc này, đã vong ngã vui đầu vào vách đá công pháp bên trong đi tới.

Trong động không nhật nguyệt, cũng không biết trải qua bao lâu, có thể là mấy ngày, có thể là mấy tháng, Lăng Hàn kỳ dị không có cảm giác đến một tia đói bụng, chỉ có tỉnh cò niệng khô thời điểm, mới sẽ tới trong đầm nước uống một ít thủy, nhưng uống xong thủy sau khi, Lăng Hàn trong nháy mắt sẽ khôi phục một chút khí lực.

Lúc này Lăng Hàn tuy rằng trên thân thể không có bất kỳ biến hóa nào, thể nhưng cả người nhìn lại nhưng làm cho người ta một loại tràn ngập sức mạnh cảm giác, mà hân cũng đã có thể đem vách đá công pháp sáu vị trí đầu cái động tác diễn luyện ra.

Lăng Hàn cẩn thận nghiên cứu qua, trên vách đá tổng cộng có ba mươi sáu cái động tác, mỗi thập hai cái động tác, đều sẽ làm cho người ta một loại cảm giác không giống nhau, vì vậy Lăng Hàn đem vách đá công pháp chia làm ba cái bộ phận.

Để Lăng Hàn mừng rỡ chính là, trong cơ thể hân ma khí trải qua khoảng thời gian này, lại như kỳ tích biến mất rồi một ít, điều này làm cho Lăng Hàn tinh thần vì đó rung một cái, Lăng Thiên Chiến cùng Trần Hư nỗ lực mấy năm, đều không có để trong cơ thể hân ma khí giảm thiểu chút nào, nhưng vách đá này trên công pháp nhưng là làm được.

Như vậy xem ra, vách đá này trên công pháp hân là Tiên thiên ma thể kẻ nắm giữ tiền bối sáng tạo ra đến, nhưng ngoại giới nhưng chưa từng có lưu truyền tới quá, liên quan với bộ công pháp kia tin tức, chính là đông đảo sách cổ tịch trên, cũng không có nửa điểm đề cập, xem ra thế giới này còn có quá nhiều bí mật không muốn người biết.

Hay là Tiên thiên ma thể cũng không giống người khác nói như vậy xấu, coi như nguyên rửa, cũng khả năng là giả dối không có thật, Lăng Hàn trong lòng như thế thâm nghĩ, tâm tình cũng không khỏi tốt hơn rất nhiều, đối với vách đá công pháp cũng là càng thêm ra sức lên.

Trong lúc Lăng Hàn đi ra ngoài hang động thăm một lần, bên ngoài hai con răng cưa hổ thỉnh thoảng sẽ về tới một lần, ở phụ cận bồi hồi một trận, thấy Lăng Hàn còn không chịu đi ra ngoài, mới sẽ phần nộ mà về.

Tuy rằng răng cưa hổ rời đi, nhưng Lăng Hàn lúc này không có nửa điểm muốn rời khỏi hang động dự định, dù sao trong động công pháp, là Lăng Hàn hiện tại hy vọng duy nhất, cũng là Lăng Hàn thanh trừ ma khí con đường duy nhất.

Cảm thụ trên người dồi dào sức mạnh, Lăng Hàn đứng vách động bên dưới, bắt đầu diễn luyện vách đá công pháp, phía trước bốn động tác, Lăng Hàn có chút ung dung.

Nhưng vừa tiến vào đến thứ năm động tác thì, Lăng Hàn động tác liền hiện ra có chút vất vả, cần rằng đem thứ sáu động tác làm xong, Lăng Hàn bước chân có chút phù phiếm, nhưng hân vẫn là nỗ lực đi xung kích cái thứ bảy động tác, mấy tức sau khi, Lăng Hàn co quắp ngã xuống đất, mặt cười khổ, hiển nhiên, hân có chút chỉ vì cái trước mắt.

Những động tác này nhìn như đơn giản, nhưng mỗi khi Lăng Hàn đem diễn luyện lúc đi ra, lại như muốn tiêu hao hết sức lực toàn thân giống như vậy, không tìm được nguyên nhân, Lăng Hàn đem quy ở trong cơ thể ma khí quan hệ, dù sao phụ thân hân Kết Đan hậu kỳ tu vi, đều không thể đem ma khí tiêu trừ chút nào, bằng hân dùng vách đá công pháp tiêu trừ, chắc chắn sẽ không nhẹ nhõm như vậy.

Lăng Hàn liền như vậy không ngày không đêm luyện tập vách đá công pháp, mà ngoài động, hai con răng cưa hổ từ lâu không tới nữa, thời gian liền như vậy trôi qua.

Khoảng chừng một năm sau khi, lúc này, Lăng Hàn cái đầu tựa hồ cao lớn lên một chút, y phục trên người sớm đã biến mất không còn tăm hơi, Lăng Hàn hầu như là đề trần đứng ở trong huyết động, cả người nhìn qua có vẻ càng thêm thon dài, hơn nữa cái kia một con rối tung tóc dài, làm cho người ta một loại dã tính cảm giác.

Lúc này, Lăng Hàn nhưng hoàn mỹ đề ý tới cái khác, chỉ thấy thân thể hắn hơi động, bày ra các loại kỳ dị động tác, mặc dù có chút quái dị, nhưng Lăng Hàn diễn luyện ra, nhưng là nước chảy mây trôi, không có một chút nào trở ngại.

Một hơi đem bộ phận thứ nhất thập hai cái động tác diễn luyện xong, Lăng Hàn cái trán hơi thấy giọt mồ hôi nhỏ, ổn định thân hình, dưới chân xuất hiện một chút bé nhỏ vết nứt, có thể thấy được lúc này Lăng Hàn thân thể cường hãn.

Nhưng Lăng Hàn nhưng khẽ nhíu mày, mấy ngày trước, hắn cũng đã đem bộ phận thứ nhất công pháp hoàn toàn diễn luyện ra, mà trong cơ thể cuối cùng một tia ma khí cũng biến mất không còn tăm hơi, điều này làm cho hắn cao hứng không ngớt.

Trong lòng cũng đối với bộ phận thứ hai công pháp tràn ngập ngóng trông, nhưng khi hắn bắt đầu luyện tập bộ phận thứ hai công pháp thời điểm, nhưng kinh ngạc phát hiện, mặc cho hắn làm sao, đều không thể đem này đệ nhị bộ công pháp diễn luyện ra.

Chỉ cần vừa bắt đầu diễn luyện vách đá công pháp, trên người khí lực liền sẽ lập tức bị lấy sạch, như vậy, Lăng Hàn cũng không có cưỡng cầu nữa, mà là bắt đầu chuẩn bị Ngưng Khí, dù sao trong cơ thể hắn hiện đang không có ma khí, tự nhiên cũng cùng người thường giống như vậy, có thể Ngưng Khí tu đạo.

Ngay ở Lăng Hàn vội vàng chuẩn bị mấy ngày đang muốn bắt đầu Ngưng Khí thời điểm, hắn nhưng ngạc nhiên phát hiện, trong cơ thể biến mất không còn tăm hơi ma khí, lại xuất hiện, hoặc là nói, là thân thể của hắn ở chỗ tạo ma khí.

Dưới sự kinh hãi, Lăng Hàn lần thứ hai diễn luyện một phen vách đá công pháp sau khi, ma khí mới biến mất không còn tăm hơi.

Tiếp đó, Lăng Hàn lần thứ hai nghỉ ngơi mấy ngày, không có diễn luyện vách đá công pháp, không ngoài dự đoán, mấy ngày sau, Lăng Hàn trong cơ thể lại một lần xuất hiện ma khí, tựa hồ không cách nào trừ tận gốc.

UU đọc sách hoan nghênh quảng đại thư hữu quang lâm xem, mới nhất, nhanh nhất, hot nhất tác phẩm đang viết đều ở UU đọc sách! Điện thoại di động người sử dụng mời đến xem

Bạn đang đọc truyện *Phong Ma Chân Kinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 9: Ngưng Khí nhập đạo

Lăng Hàn không biết đây là nguyên nhân gì, thế nhưng từ cái kia sau khi, hắn liền không dám có thư giãn, hầu như mỗi ngày đều muốn diễn luyện một phen vách đá công pháp, phòng ngừa ma khí xuất hiện lần nữa.

Đêm này tia mù mịt để ở trong lòng, Lăng Hàn chuẩn bị bắt đầu Ngưng Khí nhập đạo, hắn đạo hồn từ lúc mười tám tuổi thời điểm cũng đã thức tỉnh, nhưng bách với ma khí, nhưng vẫn không cách nào thu nạp linh khí vào thể.

Lúc này Lăng Hàn trong lòng khó có thể ức chế có chút kích động, từ nhỏ sinh ra ở Lăng Thiên tông, đối với Ngưng Khí nhập đạo những này, tự nhiên là không thể quen thuộc hơn được.

Ở Lăng Hàn đạo hồn tỏ lúc tỉnh, Lăng Thiên Chiến liền chỉ đạo quá hắn Ngưng Khí nhập đạo, thế nhưng Lăng Hàn bởi vì thể chất nguyên nhân thất bại.

Lúc này Lăng Hàn hai chân ngồi xếp bằng ở hồ nước bên cạnh, nơi này là bên trong động linh khí tối dồi dào địa phương, cũng là thích hợp nhất Lăng Hàn Ngưng Khí nhập đạo địa phương.

Chỉ thấy hai mắt khép hờ, hai tay thả nằm hai đầu gối, khuôn mặt ôn hòa, vô dục vô cầu, vô hi vô bi.

Từng tia một linh khí từ Lăng Hàn lỗ chân lông cùng miệng mũi chờ tiến vào trong cơ thể, Ngưng Khí, nhất định phải đem kinh mạch mở ra, mới có thể làm cho linh khí ngưng vào đan điền.

Thông mạch là một dài lâu mà thống khổ quá trình, Lăng Hàn nhất định phải ổn định tâm thần, chịu đựng trong kinh mạch truyền đến cái kia đau như bị kim châm thống, hơi không chú ý, hẳn sẽ kinh mạch tận phế trở thành phế nhân.

Lúc này Lăng Hàn chau mày, sắc mặt trắng bệch, trên trán xuất hiện từng tia một giọt mồ hôi nhỏ, có thể thấy được chịu đựng to lớn thống khổ, lại một lát sau, trong không khí bắt đầu hiện ra một luồng nhân nhật mùi hôi thối.

Đây là kinh mạch bắt đầu mở ra dấu hiệu, theo thời gian trôi qua, này cổ mùi hôi thối chậm rãi phóng to, khiến người ta nghe ngóng muốn ói, một ít màu đen vẩn đục vật, bắt đầu từ Lăng Hàn lỗ chân lông bên trong tràn ra, mùi hôi thối chính là từ này màu đen vật thể trên tản mát ra.

Sau đó, Lăng Hàn lỗ chân lông bên trong thỉnh thoảng sẽ tràn ra loại này đen thui vẩn đục vật, mấy canh giờ sau khi, Lăng Hàn trần trụi trên người bao trùm mỏng manh một tầng màu đen vật thể.

Mà lúc này Lăng Hàn, vẫn như cũ như lão tăng nhập định giống như vậy, không có một chút nào động tác, không biết qua bao lâu, Lăng Hàn hai mắt nhắm chặt mới khẽ run lên, một đôi so với dĩ vãng trong suốt rất nhiều con mắt chậm rãi mở.

trong mắt hưng phấn cực kỳ, kinh mạch xung kích so với tưởng tượng khó khăn hơn nhiều, Lăng Hàn có thể thành công cũng là bởi vì hắn cứng cỏi nghị lực, bình thường bên trong môn phái con cháu đều có trưởng bối tiến hành phụ trợ Ngưng Khí mới có thể thành công.

Cúi đầu xuống, Lăng Hàn ngạc nhiên phát hiện mình lúc này đáng đáp, cười khổ lắc đầu một cái, gấp vội vàng đứng dậy hướng về động đi ra ngoài.

Lúc này Lăng Hàn, đã là Ngưng Khí một tầng, tha thiết ước mơ con đường tu chân, hẳn rất cực đại lên, mang theo tâm tình vui thích, Lăng Hàn lao ra hang động hướng về bờ sông chạy đi, một Mạnh Tử chui xuống nước.

Nước sông tuy rằng lạnh lẽo chảy xiết, nhưng lấy Lăng Hàn lúc này thể chất, nhưng là đúng hẳn không có một chút nào tác dụng, chỉ chốc lát, liền đem trên người màu đen vật thể rửa sạch.

Những này vật thể ở trước đây Lăng Vân Ngưng Khí thời điểm, hẳn liền từng thấy, mỗi cái tu sĩ tiến hành lần thứ nhất Ngưng Khí, đều sẽ từ tự thân trong kinh mạch hoặc nhiều hoặc ít sắp xếp ra một ít tạp chất, dù sao, tạp chất càng nhiều, đối với tự thân thì lại càng tốt.

Lăng Hàn thân thể mạnh mẽ cực kỳ, một cất bước liền nhảy đến trên bờ, cả người trần như nhộng, cũng còn tốt nơi này không có người khác, không phải vậy Lăng Hàn nhất định quần bách không ngớt.

Tiện tay vung lên, Lăng Hàn trên tay xuất hiện một đoàn mờ mịt linh khí, nhìn này đoàn linh khí, Lăng Hàn trong mắt hưng phấn không thôi, xoay người hướng về hang động phương hướng ngược đi đến.

Hắn dự định đi tìm một ít linh dược, dùng cho luyện chế Ngưng Khí đan, dù sao hắn đã có thể tu đạo, có đan dược tiến hành phụ trợ mới có thể tăng thêm tốc độ tu luyện.

Cảnh giác đi về phía trước, nhìn bốn phía cũng không tính quen thuộc phong cảnh, Lăng Hàn trong lòng né qua một tia phiền muộn, không biết phụ thân bọn họ vẫn khỏe chứ?

Lúc này, một bên khác, Lăng Thiên trong tông, Lăng Thiên Chiến vô lực ngồi ở trong phòng nghị sự, tựa hồ chính ở vì sự tình gì tình mà phiền lòng, cả người nhìn qua cũng thương già đi không ít, theo lý thuyết lấy hắn Kết Đan kỳ hơn 300 năm tuổi thọ đến xem, không nên như vậy mới đúng.

Trần lão cùng Lăng Vân cũng tọa ở phía dưới, Lăng Vân tu vi đã đạt Trúc Cơ kỳ, cả người nhìn qua càng thêm uy vũ bất phàm, chỉ là hắn giữa hai lông mày cái kia một luồng mây đen, làm thể nào cũng gạt không đi.

Liền ngay cả Trần lão, cũng không có ngày xưa bình tĩnh, chau mày, mắt lộ ra trầm tư, trên mặt có chút âm tình bất biến, tựa hồ chính đang làm quyết định gì.

Toàn bộ phòng khách yên tĩnh cực kỳ, đầy rẫy một loại cảm giác ngột ngạt, quá hồi lâu, Lăng Thiên Chiến mới thở dài một hơi, chậm rãi nói rằng, "Không biết Hàn Nhi bây giờ thế nào rồi."

Nghe được Lăng Thiên Chiến, Trần Hư trong mắt lộ ra một vệt hết sạch, "Hàn Nhi tâm tư nhanh nhẹn, như quả không có gì bất ngờ xảy ra, nói vậy hẳn đã nhận được vị cao nhân kia truyền thừa."

Thấy vậy, Lăng Thiên Chiến ưỡn oái trên mặt mới lộ ra một tia vui mừng, quay đầu hướng một bên khác Lăng Vân nói rằng, "Vân nhi, vì phụ to lớn nhất hi vọng chính là hai huynh đệ các ngươi có thể khỏe mạnh sống tiếp."

Thấy Lăng Thiên Chiến nói như thế, Lăng Vân biến sắc mặt, vội vàng đứng lên đến, "Phụ thân!"

Trần Hư lắc đầu một cái, thờ dài, không nói gì.

Lăng Thiên Chiến vung vung tay, "Nhớ kỹ lời của phụ thân, vì phụ không muốn hai huynh đệ các ngươi báo thù, chỉ muốn các ngươi có thể sống, là tốt rồi." Sau khi nói xong, Lăng Thiên Chiến phảng phất dùng hết chút sức lực cuối cùng, ngã ngồi ở trên ghế.

Tiếp đó, sắc mặt đột nhiên một trận dị dạng ửng hồng, "Khặc" đi kèm tiếng ho khan, Lăng Thiên Chiến khỏe miệng tràn ra một tia máu tươi!

"Phụ thân, người thương" Lăng Vân kinh hãi đến biến sắc, vội vàng vọt tới Lăng Thiên Chiến bên cạnh, đem nâng dậy, để hắn dựa vào ở phía sau trên ghế dựa điện.

Trần Hư cũng bỗng nhiên từ chỗ ngồi đứng lên đến, tựa hồ hai người đều không dự liệu được Lăng Thiên Chiến thương thế.

Lăng Thiên Chiến lắc đầu một cái, "Ta không có chuyện gì, chỉ là tâm mạch bị hao tổn, nghỉ ngơi một chút là không sao."

Lăng Vân một mặt lo lắng muốn nói điều gì, Lăng Thiên Chiến lại nhủ mảy, giờ tay ngăn lại Lăng Vân, khí thế bỗng biến đổi, cái nào còn có nửa điểm bị thương đáng về.

Lăng Thiên Chiến biến hóa, để Lăng Vân hơi sửng sốt, Trần lão nhưng thân nhiên nói, "Vân nhi, đi cho phụ thân người rót chén trà, ta muốn cùng phụ thân người đánh cờ một ván."

Lăng Vân tuy rằng nghi hoặc, nhưng vẫn là xoay người đi cho Lăng Thiên Chiến châm trà, mà Lăng Thiên Chiến cùng Trần Hư thì lại đứng dậy hướng về một bên khác thiên thính đi đến, bên trong từ lâu dọn xong một tấm ái chân bàn cờ, hai người ngồi trên mặt đất, bắt đầu rồi đánh cờ.

Một lát sau, Lăng Vân đem trà bưng tới đặt ở Lăng Thiên Chiến trước người, sau đó cung kính lui sang một bên, nhưng không có tâm tư đến xem hai người chơi cờ, lúc này ba người đều không nói gì, bên trong gian phòng chỉ có từng tiếng lanh lảnh lạc kỳ thanh.

Kỳ quá bán cục, Lăng Thiên Chiến mới suy yếu ho khan một tiếng, Trần Hư vội vàng dặn dò Lăng Vân đem trà đưa cho Lăng Thiên Chiến, uống xong nước trà sau khi, Lăng Thiên Chiến sắc mặt mới đẹp đề một ít.

Lúc này, Trần lão mới chậm rãi mở miệng nói, "Bọn họ đi rồi?"

Lăng Thiên Chiến gật gù, "Chỉ cần không có xác định ta bị thương, bọn họ liền không dám tiếp tục ra tay, " sau khi nói xong, Lăng Thiên Chiến từ trong lòng móc ra một hạt đan dược nuốt vào, sau đó ngay tại chỗ nhắm mắt chữa thương.

Đường đường Kết Đan hậu kỳ Lăng Thiên Chiến, lại bị người đánh thành trọng thương, từ tình huống xem ra, bọn họ đang đứng ở nhược thế, tựa hồ Lăng Thiên tông đã đến sống còn bước ngoặt!

Mà lúc này Lăng Hàn nhưng hồn nhiên không biết, chính đề trần thân thể cất bước ở trong rừng rậm, trong tay cầm vài cây linh dược, ánh mắt chung quanh du đãng, tựa hồ đang tìm kiếm cái gì.

Đột nhiên ánh mắt của hắn hình ảnh ngất quăng ở lùm cây bên trong một viên màu xanh biếc Tiểu Thảo trên, trong mắt mang theo một tia kích động, đây chính là Lăng Hàn đang tìm kiếm "Dưỡng nguyên thảo" luyện chế ngưng nguyên đan hai vị vị thuốc chính một trong, "Linh mộc nha" cùng một ít phụ dược hắn đã tìm tới, còn kém này dưỡng nguyên thảo.

Điều dưỡng nguyên thảo cẩn thận từng li từng tí một đào lên, Lăng Hàn đang muốn xoay người, lại đột nhiên dừng lại động tác, ngưng thần cảm thụ cái gì.

Đột nhiên, Lăng Hàn xoay chuyển ánh mắt, nhìn về phía một nơi khác, đã thấy nơi đó cũng không có bất luận cái gì dị động, nhưng Lăng Hàn nghiêm nhiên một bộ toàn bộ tinh thần đề phòng đáng đáp, mấy tức sau khi, một tiếng gầm gừ vang lên, Lăng Hàn nghe được, như là răng cưa hổ tiếng gào.

Khẩn đón lấy, một con khổng lồ như trâu cự hổ xuất hiện ở Lăng Hàn trước mặt, cự hổ đầu trường một sừng, tông màu xám da lông, mõm thú hướng ra phía ngoài nhô ra, nhìn Lăng Hàn lộ hung quang.

Lúc này Lăng Hàn lộ ra một vẻ nghi hoặc, này con răng cưa hổ tựa hồ khá quen, hắn là lần trước truy quá hắn cái kia hai con răng cưa hổ một trong, chỉ là này con răng cưa hổ nên có khác một phen kỳ ngộ, lên cấp đến yêu thú cấp hai.

Mà lúc này Lăng Hàn từ lâu không phải từ trước cái kia suy nhược thiếu niên, trong động khổ luyện hơn một năm vách đá công pháp, để cho thân thể không biết cường hãn bao nhiêu lần.

Răng cưa hổ, quay về Lăng Hàn rít gào một trận, trực tiếp nhảy lên đánh tới, liền muốn một trào, đem Lăng Hàn đánh gục, Lăng Hàn đối mặt thể tới hung hăng răng cưa hổ, nhưng vẫn như cũ sắc mặt không thay đổi.

Hai chân hơi tách ra, một quyền vung ra, ở răng cưa hổ tưởng muốn nhào tới trên người hắn thời điểm, mạnh mẽ đánh vào răng cưa hổ dưới cằm, răng cưa hổ gặp Lăng Hàn một quyền, bị kích ngưỡng nhảy ra đi, rơi trên mặt đất, Lăng Hàn một quyền, cường hãn như vậy!

Chỉ chốc lát sau, răng cưa hổ mới gian nan từ dưới đất bò dậy đến, vẫy vẫy đầu, hơi nghi hoặc một chút nhìn Lăng Hàn, tựa hồ nó rất không hiểu, Lăng Hàn vì sao lại đột nhiên biến như vậy lại hại.

Có điều nghi hoặc quy nghi hoặc, răng cưa hổ vẫn như cũ mắt nhìn chăm chăm nhìn Lăng Hàn, lúc này hắn sẽ không lại hướng về lúc trước như vậy bất cần rồi, mà Lăng Hàn sắc mặt cũng nghiêm nghị một chút, dù sao bây giờ răng cưa hổ nhưng là yêu thú cấp hai.

Hống! Rít lên một tiếng, răng cưa hổ lần thứ hai vọt tới, chỉ có điều lần này, răng cưa hổ một bên chạy, một bên nhìn kỹ Lăng Hàn động tác.

Ầm! Răng cưa hổ giao hoát dùng trên đầu một sừng mạnh mẽ va về phía Lăng Hàn, Lăng Hàn vội vàng giờ tay ngăn trở, bị cái kia to lớn sức mạnh đỉnh

hơi lui về phía sau một bước.

Răng cưa hồ đầu vốn là cứng rắn cực kỳ, càng không nói đến trên đầu nó một sừng, há không phải vật phàm, Lăng Hàn không dám liều bên dưới, chỉ được lùi về sau đến đem sức mạnh dời đi.

Mà lúc này Lăng Hàn hai tay nắm chặt rồi răng cưa hồ một sừng, để cho không cách nào công kích nữa đến hấn, nhưng này một sừng nhưng bóng loáng cực kỳ, để Lăng Hàn có chút khó có thể nắm lấy, một phen giãy dụa bên dưới, vẫn bị răng cưa hồ tránh thoát.

Răng cưa hồ tránh thoát sau khi, nổi giận gầm lên một tiếng, một trái cầu lửa thật lớn xuất hiện ở tại trong miệng, Lăng Hàn thấy này ám đạo không ổn, cấp tốc lui về phía sau vài bước muốn cùng răng cưa hồ kéo dài khoảng cách, nhưng vẫn là chậm một bước, trong nháy mắt liền bị quả cầu lửa bắn trúng.

Ầm! Lăng Hàn như như điều đứt dây bay ra ngoài nện xuống đất.

Sau nửa ngày, Lăng Hàn mới chậm rãi từ dưới đất bò dậy đến, trên người hấn một mảnh cháy đen, cũng còn tốt hấn thân thể cường hấn, không phải vậy chỉ là hòa cầu này, sẽ để Lăng Hàn mất mạng với này.

Răng cưa hồ phun ra lửa cầu sau khi, hiển nhiên hư nhược rồi một chút, lúc này thấy Lăng Hàn bị quả cầu lửa bắn trúng, lại còn có thể đứng lên, trong mắt loé ra một vết về kinh dị, xoay người liền muốn chạy trốn.

Lăng Hàn nhưng lạnh rên một tiếng, tốc độ kia không thể so răng cưa hồ chậm bao nhiêu, trong nháy mắt liền vọt tới răng cưa hồ phía sau, nắm lấy răng cưa hồ đuôi, một cất bước nhảy đến trên lưng hồ.

Thấy Lăng Hàn lại kỵ đến trên lưng của nó, răng cưa hồ phần nộ rít gào một tiếng, một bên chạy, một bên dùng đầu kịch liệt, muốn đem Lăng Hàn từ trên lưng nó bỏ rơi đến.

Lúc này Lăng Hàn hai chân gắt gao mang theo răng cưa hồ hai bên, một cái tay chăm chú nắm lấy trên lưng nó lông bờm, một cái tay khác nắm thành quả đấm, hướng về răng cưa hồ xương cổ mạnh mẽ đánh tới, một quyền tiếp theo một quyền.

Răng cưa hồ bị đau, trong miệng nổi giận gầm thét, hướng về trên một cây đại thụ đánh tới, muốn đem Lăng Hàn từ trên lưng nó bỏ rơi đến, làm sao Lăng Hàn ôm quá gấp, răng cưa hồ tưởng đại thụ va ầm ầm vang lên, Lăng Hàn nhưng không có té xuống dấu hiệu.

Lúc này răng cưa hồ tựa hồ cảm nhận được tử vong phủ xuống, biến có chút táo bạo lên, trên đầu một sừng lập loè một tia hồng mang, phịch một tiếng, nổ tung.

Khẩn đốn lấy, một sừng nổ tung địa phương, lại bắt đầu cháy rừng rực, trong nháy mắt ngưng tụ thành một đám lửa, hướng về trên lưng Lăng Hàn kéo tới, cảm nhận được quả cầu lửa mặt trên sức mạnh, Lăng Hàn tựa hồ không thể không từ răng cưa trên lưng hồ hạ xuống.

Nhưng lúc này Lăng Hàn nhưng làm một đề răng cưa hồ không tưởng tượng nổi động tác, chỉ thấy né người sang một bên, liền trốn đến răng cưa hồ bụng, vẫn như cũ ôm chặt lấy răng cưa hồ, quả cầu lửa thì lại hiêm hiêm sát răng cưa trên lưng hồ bay qua, oanh kích ở phía sau trên đất, đem mặt đất nổ ra một cháy đen hố to.

Lúc này Lăng Hàn lại trở về răng cưa hồ trên lưng, tiếp tục dùng nắm đấm oanh kích răng cưa hồ, mười mấy quyền xuống, răng cưa hồ mới rút cục không cam lòng ngã xuống.

Ở răng cưa hồ ngã xuống đất trong nháy mắt, Lăng Hàn cũng từ trên lưng nhảy xuống, nhìn thoi thóp răng cưa hồ, Lăng Hàn trong mắt loé ra một vết sát cơ, tay nắm thành quyền, hướng về răng cưa hồ bụng đánh mạnh mấy cái, răng cưa hồ mới rút cục đoạn khí.

Thấy này, Lăng Hàn mới thở phào nhẹ nhõm, trong nháy mắt thoát lực co quắp ngã xuống đất, ngực kịch liệt thở hổn hển, này một phen tranh đấu, nhìn như đơn giản, nhưng là hung hiểm dị thường.

Nếu như không phải hấn vừa đột phá đến Ngưng Khí một tầng, tự thân khắp mọi mặt đều có tăng cường, như vậy lúc này nằm trên đất là chính là ai, vẫn là một ản số.

Răng cưa hồ mạnh nhất chính là nó một cái răng cưa, nếu Lăng Hàn hơi bất cẩn một chút bị cắn vào, như vậy coi như hấn thân thể mạnh mẽ, cũng không trốn được số phận phải chết, cái này cũng là tại sao Lăng Hàn mỗi lần chỉ công kích răng cưa hồ dưới cằm, bởi vì chỉ có như vậy, Lăng Hàn mới có thể tránh miễn bị răng cưa hồ cắn được.

Vừa mới ngồi xuống, không nghĩ ngợi bao lâu, Lăng Hàn đột nhiên từ trên mặt đất nhảy lên, ánh mắt nghiêm túc phiêu hướng bốn phía, lấy trạng thái của hấn bây giờ, có thể nói liền một một cấp yêu thú đều đánh không lại, không dám lại có thêm dừng lại, Lăng Hàn kéo thân thể đi tới cách đó không xa đem tán lác khắp mặt đất linh được nhặt lên, sau đó khoát tay, đem cự hổ cương ở trên lưng, hướng về trong hang động đi đến.

P/s : ae đọc xong vui lòng để lại cmt , like và cảm ơn mình rất cảm kích về điều đó

UU đọc sách hoan nghênh quảng đại thư hữu quang lâm xem, mới nhất, nhanh nhất, hot nhất tác phẩm đang viết đều ở UU đọc sách! Điện thoại di động người sử dụng mời đến xem.

Bạn đang đọc truyện *Phong Ma Chân Kinh Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10: Chuẩn bị rời đi

Trở lại trong hang động, Lăng Hàn đem Cự Xi Hồ vớt tại một bên, sau đó bước nhanh đi tới hồ nước một bên, uống xong một ít nước suối sau, thể lực mới thoát khỏi phục một chút.

Mỗi lần, Lăng Hàn diễn luyện vách đá công pháp hư thoát thời điểm, uống xong một ít nước suối, liền có thể như kỳ tích khôi phục không ít khí lực, nhưng bây giờ, theo hần thân thể càng thêm cường hãn, đầm nước hiệu quả nhưng càng ngày càng không nổi bật.

Lăng Hàn đã từng từng điều tra, trong đầm thủy là từ một khối màu xanh biếc Ngọc Thạch mặt trên chảy ra, Ngọc Thạch khảm nạm ở vách động bên trên, không cách nào nhìn ra to nhỏ, nhưng hần nhưng từ Ngọc Thạch trên cảm ứng được dồi dào linh khí cùng một ít thần bí đồ vật.

Hiển nhiên, đầm nước cái kia thần kỳ hiệu quả, cũng là bởi vì Ngọc Thạch nguyên nhân, bây giờ hơn một năm quá khứ, đầm nước đã sắp bị Lăng Hàn tiêu hao hết, mà Ngọc Thạch mặt trên chảy ra thủy lại quá mức chậm chậm, bất đắc dĩ, Lăng Hàn chỉ có thể duy trì nước!

Đầm nước tuy rằng thần kỳ,, nhưng Lăng Hàn nhưng chưa từng có đánh qua Ngọc Thạch chú ý, hần có thể được trong động vách đá công pháp đã xem như là một loại kỳ ngộ, Lăng Hàn không là tham lam người, nếu hang động chủ nhân trước kia đều không có đem Ngọc Thạch lấy đi, như vậy tự nhiên có nó tác dụng, Lăng Hàn như thế nào sẽ đi phá hoại.

Chỉ chớp lát sau, cảm giác trên người khôi phục một chút khí lực, Lăng Hàn lần thứ hai đi tới Cự Xi Hồ trước mặt, trong tay cầm một nhọn bạc hòn đá, quay về Cự Xi Hồ da lông mạnh mẽ lôi kéo.

Trong nháy mắt liền lôi ra một đạo dài hơn một xích lỗ hồng, Lăng Hàn hai tay theo lỗ hồng lôi kéo một trận, đem Cự Xi Hồ da lông hoàn chỉnh xé xuống.

Nhìn da lông, Lăng Hàn trên mặt lộ ra vẻ hài lòng, cẩn thận để ở một bên, Lăng Hàn duỗi ra một cái tay tìm được Cự Xi Hồ trong lồng ngực, khoảng chừng : trái phải mò tìm.

Hồi lâu sau, Lăng Hàn hầu như đem Cự Xi Hồ lồng ngực mò toàn bộ, nhưng vẫn là không thu hoạch được gì!

"Làm sao sẽ không có?" Lăng Hàn một bên tìm tòi, một bên tự lẩm bẩm.

Trước đây hần từ thư tịch trên từng thấy, yêu thú trong cơ thể tồn tại một viên yêu hạch, đó là chủ đạo nó sức mạnh cội nguồn, hãy cùng Tu Chân giả bên trong đan điền Kim Đan, Nguyên Anh.

Yêu hạch ẩn chứa lượng lớn linh khí, đối với Tu Chân giả tu luyện, có chỗ tốt không nhỏ, tại tu chân giới, tán tu bình thường đều dựa vào săn giết yêu thú, thu được yêu hạch tiến hành tu luyện hoặc là đổi lấy bảo vật, yêu hạch đẳng cấp càng cao giá trị cũng là càng cao

Do dự một chút, Lăng Hàn đem thủ hạ đi, tìm được Cự Xi Hồ bụng, mới vừa mò tìm không mấy lần, hần tay đột nhiên đụng tới một lớn chừng hột đào vật thể, bên trên truyền đến một tia hùng lực, ở yêu thú lạnh lẽo trong cơ thể có vẻ hơi hoàn toàn không hợp.

Lăng Hàn trên mặt vui vẻ, vội vàng đem cái kia vật thể từ Cự Xi Hồ trong cơ thể lấy ra, đây là một màu đỏ thẫm lăng hình tinh hạch, tinh hạch toàn thân trong suốt, ở trong đó có một tia bé nhỏ hỏa điểm, trông rất sống động, như là bị phong tồn ở trong đó.

Đây chính là yêu thú yêu hạch sao? Hóa ra là ở bụng, trước đây Lăng Hàn hầu như theo bản năng cho rằng chủ đạo yêu thú sức mạnh liền nên ở vị trí trái tim, bây giờ nhìn lại, chỉ là hần vào trước là chủ mà thôi.

Đây là Lăng Hàn được cái thứ nhất yêu hạch, nắm trong tay, Lăng Hàn trên mặt lộ ra một tia hưng phấn, hần là một viên thuộc tính "Hỏa" tinh hạch, Lăng Hàn đem mặt trên vết máu lau sạch, để ở một bên.

Sau đó xoay người nâng lên Cự Xi Hồ đi ra ngoài, Cự Xi Hồ trên người thứ cần thiết đã bị hần lấy gần đủ rồi, hần dự định trước đem Cự Xi Hồ xử lý xong.

Ra hang động, Lăng Hàn tìm một chỗ đem Cự Xi Hồ vùi lấp đi, sau đó xoay người trở lại bên trong huyết động, sẽ không một, lại cảm da hồ rời đi, hần dự định đem da hồ làm thành quần áo, dù sao không có quần áo mặc lên người, Lăng Hàn làm sao đều cảm thấy có chút không dễ chịu.

Đi tới bờ sông, đem da hồ rửa sạch sau khi, Lăng Hàn đem nó đặt ở cửa động tiến hành phơi khô, đón lấy, mới xoay người trở lại hang động, bắt đầu tu luyện.

Lăng Hàn như thường lệ diễn luyện một lần vách đá công pháp, sau đó nghỉ ngơi một hồi, mới đi tới hồ nước một bên, ngay tại chỗ ngồi xếp bằng ở đầm vừa bắt đầu thu nạp linh khí, Lăng Hàn thu nạp linh khí tốc độ vốn là không nhanh, thế nhưng hồ nước một bên linh khí nồng nặc, lại làm cho Lăng Hàn tốc độ tăng lên không ít.

Một đêm quá khứ, Lăng Hàn không những không có một chút nào ủ rũ, trái lại cả người cảm thấy tinh thần thoải mái, liền ngay cả bên trong đan điền linh khí đều nồng nặc một chút.

Đây chính là tu đạo cảm giác sao? Lăng Hàn quan sát bên trong thân thể một hồi đan điền, tinh thần chấn hưng đứng lên hướng về động đi ra ngoài, da hồ trải qua một đêm phơi khô bệnh thấp ít đi không ít, nhưng vẫn cần tiếp tục phơi khô mấy ngày mới được.

Ngay sau đó Lăng Hàn cần tìm một chỗ thay thế lò luyện đan đồ vật, luyện đan không ngoài chính là muốn tìm một phong kín bồn chứa, phòng ngừa luyện hóa linh dược thời điểm, có được hiệu trôi qua, do đó để vài loại linh dược hiệu quả có thể càng tốt hơn dung hợp lại cùng nhau, ở này phía dưới vách núi, Lăng Hàn trước sau nghĩ đến nhiều loại biện pháp đều bị hấn phủ quyết.

Thực sự không được, cũng chỉ có thể sinh phục rồi, tuy rằng hiệu quả kém một chút, nhưng cũng có chút ít còn hơn không, lúc này Lăng Hàn không khỏi có chút ước ao những Kết Đan kỳ đó Tu Chân giả.

"Tay không thành lò, kim hỏa luyện đan, " kim hỏa chính là Kết Đan kỳ cao thủ mới có thể nắm giữ nguyên đan chỉ hỏa, hiện màu vàng, uy lực mạnh mẽ, dùng cho luyện đan hiệu quả thượng giai, có điều chỉ cần Lăng Hàn Trúc Cơ sau khi, sẽ có một loại so với nguyên đan chỉ hỏa hơi yếu đạo hỏa.

Bốn phía nhìn quét một chút, Lăng Hàn ánh mắt đột nhiên hình ảnh ngất quảng ở hấn vùi lấp Cự Xi Hồ địa phương, biến sắc mặt, ngày hôm qua hấn rõ ràng đem Cự Xi Hồ chôn ở nơi đó, nhưng lúc này, Cự Xi Hồ thì thế nhưng không cánh mà bay, tại chỗ chỉ để lại một trống trơn hồ to.

Lăng Hàn đi tới cẩn thận kiểm tra một phen, trên đất lưu lại một ít Cự Xi Hồ vết chân, hấn không tin Cự Xi Hồ sẽ sống lại, khả năng duy nhất chính là mặt khác một con Cự Xi Hồ tìm tới nó.

Chẳng biết vì sao, Lăng Hàn trong lòng có chút dự cảm bất tường, bỏ đi chế tạo lò luyện đan ý nghĩ, Lăng Hàn xoay người trở lại hang động bên trong bắt đầu bế quan.

Thời gian! Ở Tu Chân giả trước mặt tựa hồ rất khó nhắc lên một tia gọn sóng, Lăng Hàn ngoại trừ mỗi ngày luyện tập một lần vách đá công pháp ở ngoài, thời gian còn lại đều dùng với đá tọa tu luyện.

Ngoài động nhật nguyệt đan xen, bên trong động đèn đuốc sáng choang, Lăng Hàn tựa hồ không có thời gian quan niệm, cả ngày say mê với trong tu luyện. . . . .

Đào mất chính là một năm qua đi, lúc này Lăng Hàn nhưng là thay đổi một phen đáng đáp, mặc trên người màu nâu Hồ Văn áo khoác, mái tóc dài áo choàng, tuần tú trên mặt có thêm một chút thành thực, vóc người cũng cường tráng rất nhiều, cũng không còn ngày xưa như vậy tinh tế.

Chỉ thấy, Lăng Hàn đứng vách đá bên dưới, cơ thể hơi hơi động, một bộ vách đá công pháp, ở trên người hấn, lại cũng có một tia tự nhiên mà thành cảm giác, thập hai cái động tác thoảng qua hoàn thành, Lăng Hàn không có một chút nào thờ dốc cảm giác, thậm chí liền ngay cả dưới chân hòn đá cũng không có lại vỡ vụn.

Không phải nói Lăng Hàn sức mạnh nhỏ, mà là lúc này Lăng Hàn trải qua thời gian dài diễn luyện vách đá công pháp, đối với sức mạnh không chế đã đạt đến một loại tỉ mỉ cảnh giới.

Xoay người đi tới hồ nước một bên, đầm nước từ lâu thấy đáy, Lăng Hàn khoanh chân ngồi ở bên cạnh, tu vi của hấn trải qua một năm này khổ tu, đã đạt đến Ngưng Khí năm tầng, bên trong đan điền linh khí càng thêm ngưng tụ.

Lăng Hàn do dự một chút, từ trong lồng ngực lấy ra mấy viên phơi khô linh dược, những linh dược này chính là một năm trước hấn chuẩn bị dùng để luyện chế ngưng nguyên đan linh dược, lúc này hấn dự định trực tiếp sinh phục đến tăng cao tu vi.

Bởi vì, hấn đã chuẩn bị muốn rời khỏi nơi đây, dù sao rời nhà hơn hai năm, ngưng hàn cũng có chút nhớ nhà.

Đem linh dược chia làm ba phần, đặt ở dưới chân, tùy ý nuốt một phần, vút ở trong miệng, ngưng hàn bắt đầu nhắm mắt luyện hóa, sau nửa canh giờ, Lăng Hàn chậm rãi mở hai mắt ra, lần thứ hai nuốt một phần linh dược ném tới chính mình trong miệng.

Đợi đến ba phần linh dược vào trong cơ thể sau khi, Lăng Hàn đem Cự Xi Hồ yêu hạch cũng lấy ra, phóng tới trong miệng, sau đó liền như lão tăng nhập định giống như vậy, không nhúc nhích ngồi dưới đất, bắt đầu chuyên tâm đột phá.

Yêu hạch chia làm năm loại thuộc tính, bình thường đang sử dụng yêu hạch thời điểm, muốn năm loại thuộc tính sử dụng đồng thời, mới có thể phát huy chỗ dùng lớn nhất, bởi vì linh khí vốn là do Ngũ Hành tạo thành.

Linh khí bốn phía theo thời gian trôi qua, biến có chút bất an phân lên, điều này là bởi vì Lăng Hàn đột phá thì phải lượng lớn nuốt chừng linh khí.

Ầm! Linh khí chung quanh đột nhiên hình thành một vòng xoáy, hướng về Lăng Hàn thân thể tuôn tới, mấy canh giờ sau khi, Lăng Hàn bên trong đan điền linh khí rốt cục nồng nặc đến đỉnh điểm, sản sinh biến chất, toàn bộ linh khí đám mây lập tức thu nhỏ lại một nửa, nhưng cũng so với dĩ vãng ngưng tụ rất nhiều.

Lúc này Lăng Hàn mới chậm rãi mở hai mắt ra, rốt cục đột phá đến Ngưng Khí sáu tầng, cảm nhận được sức mạnh tăng cường, Lăng Hàn nhặt lên một tảng đá, tiện tay nắm chặt, liền đem tạo thành mảnh vỡ, sắc mặt lộ ra thoả mãn vẻ mặt, Lăng Hàn bây giờ không có công pháp, mà phổ thông linh khí chỉ nhận, lực công kích lại không phải quá mạnh, vì lẽ đó, hắn chỉ có thể dùng linh lực phụ trợ thân thể.

Liếc mắt nhìn bốn phía, trên vách đá công pháp đã bị hắn thuộc nằm lòng, chính là mặt sau hai cái bộ phận cũng dấu ẩn ở trong đầu.

Hiện tại chủ yếu, chính là muốn tìm đường ra ngoài, Lăng Hàn đi tới miệng huyết động, nhìn chung quanh, chỉ có phía trước một con đường có thể đi, bây giờ hắn đã có một ít lực tự bảo vệ, nên có thể tìm tòi nơi đây.

Tới chỗ này hơn hai năm, bởi vì thực lực nguyên nhân, Lăng Hàn rất ít rời đi hang động quá xa, lúc này hắn không nhanh không chậm đi về phía trước, đảo mắt liền thâm nhập cái kia sâu thẳm rừng rậm.

Đi ở trong rừng, Lăng Hàn sắc mặt bình tĩnh, bước tiến mềm mại, trong tay cầm một khối dài nhọn tảng đá, bị coi như vũ khí, nhìn bốn phía không tính quen thuộc phong cảnh, Lăng Hàn ánh mắt mang theo một vết đề phòng, chính là hắn lần trước tìm kiếm thảo dược, cũng không hề rời đi hang động quá xa.

Đại khái đi rồi mấy dặm địa sau khi, Lăng Hàn trong lòng nghi hoặc dần thâm, dọc theo đường đi liền một con yêu thú cấp thấp cũng không thấy, chỉ là tình cờ gặp phải vài con phổ thông dã thú, này cùng hắn mới vừa một tới chỗ này liền gặp phải hai con Cừ Xỉ Hồ so với có vẻ hơi quý dị.

Đang lúc này, phía trước rừng cây bắt đầu trở nên trở nên thưa thớt, xuyên thấu qua khe hở, Lăng Hàn nhìn thấy một cao không gặp đỉnh vách núi, vách đá chót vót, hướng bốn phía kéo dài mở rộng, không nhìn thấy phần cuối.

Lăng Hàn chỉ hơi trầm ngâm, liền dọc theo vách đá biên giới hướng về bên phải đi đến, đây là duy nhất có thể tìm tới lối thoát phương pháp, đại khái đi rồi có nửa canh giờ, Lăng Hàn trong lòng dần dần bay lên một tia cảm giác không ổn, nhưng hắn vẫn là tiếp tục đi về phía trước.

Lại một lát sau, Lăng Hàn phát hiện mình đã đi rồi rất xa, lúc này, hắn đột nhiên nghe được một có chút thanh âm quen thuộc, là dòng sông, lẽ nào ta đi ra? Mang theo một tia nghi hoặc, Lăng Hàn bước nhanh đi về phía trước.

Đi không bao xa, cái kia một tia cảm giác không ổn nhưng là trong nháy mắt rõ ràng, cách đó không xa, cái kia quen thuộc cực kỳ son động, để Lăng Hàn trong lòng hơi hồi hộp một chút.

Chuyện này rốt cuộc là như thế nào? Nếu như không phải vừa ngẩng đầu liền có thể nhìn thấy bầu trời, Lăng Hàn suýt nữa coi chính mình tiến vào thần hư cốc, thứ này lại có thể là một tương tự với thần hư cốc hình tròn thung lũng, hơn nữa cũng tương tự không có những đường ra khác.

Xem ra chỉ có thể thử xem một biện pháp cuối cùng, Lăng Hàn trực tiếp hướng đi bờ sông, hắn muốn xem một chút con sông này đến cùng dẫn tới phương nào.

Sau nửa canh giờ, Lăng Hàn rốt cục tuyệt vọng, hắn cũng rõ ràng nước sông tại sao như vậy lạnh lẽo, con sông này, lại là điều mạch nước ngầm, mà Lăng Hàn trước mắt một đoạn này nhưng vừa vặn lộ ra đến mặt đất, Lăng Hàn không biết nước sông dẫn tới phương nào.

Do dự mãi, hắn từ bỏ dùng dòng sông rồi đi ý nghĩ, ngược lại suy nghĩ biện pháp khác, mặt đất không đi ra được, dòng sông chạy không thoát đi, lẽ nào là muốn buộc ta bỏ đi ra ngoài sao? Bằng không cũng chỉ có thể Trúc Cơ sau khi mới có thể ngự không đi ra ngoài.

Lăng Hàn phân tích một phen sau khi, từ bỏ Trúc Cơ lại đi nữa ý nghĩ, đầu tiên, hắn ở đây Trúc Cơ, ít nhất phải hao phí mấy năm, thứ hai, hắn lúc này căn bản không có thích hợp tâm pháp, còn nói gì tới Trúc Cơ? Trúc Cơ thất bại suất vốn là cao, không có tâm pháp phụ trợ thất bại suất càng cao hơn.

Như vậy, cũng chỉ còn sót lại biện pháp duy nhất, Lăng Hàn nhìn một chút vách đá, dự định trước về hang động đi chuẩn bị một phen.

Đang lúc này, bình tĩnh rừng cây đột nhiên nhắc lên một tia gọn sóng, vô số chim muông kinh hoàng bay trốn, tựa hồ có cái gì tai nạn sắp sửa giáng lâm.

Khẩn đón lấy, trong rừng cây truyền đến một tiếng dã thú không biết tên tiếng hí, trực kích Lăng Hàn tâm thần, để hắn sắc mặt một trận trắng xám, mà những kia kinh bay ra ngoài chim muông càng là trong nháy mắt rơi xuống đến trên đất, không biết sinh tử.

Đây rốt cuộc là yêu thú nào? Lăng Hàn trên mặt lộ ra vẻ hoảng sợ, quang tiếng kêu liền có thể làm cho tâm thần ta bị hao tổn, nếu như là bản thể hiện thân, vậy ta lại nên làm gì chống đối.

Lúc này Lăng Hàn trong lòng không khỏi có chút lo lắng lên, hắn vừa mới mới vừa tra xét qua cái kia nơi, không có phát hiện bất kỳ yêu thú gì tung tích, lẽ nào là...

UU đọc sách hoan nghênh quảng đại thư hữu quang lâm xem, mới nhất, nhanh nhất, hot nhất tác phẩm đang viết đều ở UU đọc sách! Điện thoại di động người sử dụng mời đến xem

Chương 11: Hầu Tử

Lăng Hàn mục quang nhìn về phía trước, trong mắt lộ ra một tia không tên ý vị, thân thể của hắn hơi lùi về sau mấy phần, đứng hăng động cách đó không xa, lặng lẽ chờ đợi.

Hống! Trong rừng cây lần thứ hai truyền đến một tiếng thú hống, tựa hồ là Cự Xi Hồ, khản đón lấy, rừng cây run run một hồi, một con cao khoảng một trượng cự hồ từ bên trong vọt ra, cấp ba Cự Xi Hồ!

Lăng Hàn biến sắc, Cự Xi Hồ đỉnh đầu một sừng đã biến thành hỏa diễm màu sắc, bên trên có một ít hoa văn, như ngọn lửa đang thiêu đốt giống như vậy, mà da lông của nó, càng là hiện màu đỏ sẫm, toàn bộ nhìn qua, lại như một ngọn lửa, rực rỡ mà vừa nguy hiểm.

Lúc này Cự Xi Hồ nhìn Lăng Hàn trên người da hồ áo khoác sau, trong miệng phần nộ gầm nhẹ, trong mắt mang theo một tia nhân tính hóa cừ hận.

Đây là... hai năm trước cái kia hai con Cự Xi Hồ bên trong, hơi lớn một con, Lăng Hàn trong nháy mắt liền nhận ra được, ngăn ngắn thời gian hai năm, này con Cự Xi Hồ liền từ một cấp lên cấp đến cấp ba, này tốc độ tu luyện, không thể nói là không nhanh.

Mà mặt khác một con cũng đồng dạng ở một năm trước cũng lên cấp đến cấp hai, Lăng Hàn không đoán sai, nếu như con kia Cự Xi Hồ không bị hắn giết chết, lúc này nói vậy cũng tương tự lên cấp đến cấp ba.

Quý dị như thế tốc độ tu luyện, để Lăng Hàn trong lòng giật mình không thôi, yêu thú tốc độ tu luyện vốn là so với Tu Chân giả muốn chậm rất nhiều, Tu Chân giả chú ý Ngũ Hành Quy Nhất, Ngũ Hành cùng tu, phương diện tu luyện tương đối toàn diện, bình cảnh cũng tương đối dễ dàng đột phá.

Mà yêu thú nhưng là đan tu Ngũ Hành nhất hệ, chỉ là tốc độ tu luyện trên cũng chậm rất nhiều, ở những phương diện khác cũng tồn tại một ít thiếu hụt, bình cảnh đột phá độ khó càng là tăng lên rất nhiều, có yêu thú tiêu hao hết một đời nhưng không cách nào đột phá một cấp, hơn nữa yêu thú ở trong đại thể đều không có thích hợp tự thân tâm pháp tiến hành phụ trợ.

Các loại nguyên nhân để yêu thú có thể tăng lên tới cấp cao đã ít lại càng ít, nhưng ở cùng cấp chiến đấu bên trong ở trong, yêu thú so với Tu Chân giả phải mạnh mẽ hơn nhiều, thậm chí không ít yêu thú đều có thể vượt cấp đánh giết Tu Chân giả.

Này hai con Cự Xi Hồ hẳn là ở trong cốc có kỳ ngộ gì, hoặc là nói, Cự Xi Hồ cùng cái kia thần bí yêu thú có cái gì liên hệ, Lăng Hàn trong đầu trong nháy mắt đem hết thảy tất cả phân tích một lần, bắt đầu suy nghĩ ứng đối ra sao tình huống trước mắt.

Yêu thú cấp ba, có thể so với Ngưng Khí chín tầng Tu Chân giả, lấy Lăng Hàn lúc này Ngưng Khí sáu tầng tu vi, muốn muốn chém giết nó, hiển nhiên là có chút ý nghĩ kỳ lạ. Nhưng Lăng Hàn còn có một khối ngọc bội, có thể phát sinh Trúc Cơ kỳ một đòn toàn lực, hơn nữa, Lăng Hàn còn không xác định, cái kia thần bí yêu thú có dám hay không tới gần hăng động, nếu như không dám, tất cả liền trở nên đơn giản.

Nhưng vào lúc này Cự Xi Hồ cũng rốt cục nổi giận, không cho Lăng Hàn bất kỳ phản ứng nào, hồ khẩu hơi một tấm, bốn phía linh khí bỗng nhiên co rút lại, Cự Xi Hồ trong miệng xuất hiện một to bằng nắm tay màu tím quả cầu lửa.

Nhìn quả cầu lửa màu sắc, Lăng Hàn con ngươi co rút lại, hắn không hoài nghi chút nào này viên uy lực của hỏa cầu, lập tức, không lại quản cái khác, gấp vội vàng xoay người muốn tiến vào hăng động tránh né, nhưng Cự Xi Hồ động tác thực sự quá nhanh, ở Lăng Hàn xoay người trong nháy mắt, khoe mắt của hắn cũng đồng thời phiêu đến hướng hắn bay tới màu tím quả cầu lửa.

Không kịp có bất kỳ suy nghĩ, Lăng Hàn vội vàng đi phía trái một bên một lần, quả cầu lửa trong nháy mắt sát đuôi phải của hắn bay qua, oanh kích ở vách đá bên trên, đem vách đá dung ra một to bằng nắm tay cái hố.

Lăng Hàn lúc này ngã trên mặt đất, trên mặt lộ ra một tia vẻ mặt thống khổ, đuôi phải cháy đen một mảnh, toả ra một luồng đốt cháy khét vị, không lo được kiểm tra trên đuôi thương thế, Lăng Hàn gấp vội vàng đứng dậy, bởi vì Cự Xi Hồ đã hướng hắn vọt tới.

Nhìn thế tới hung hăng Cự Xi Hồ, Lăng Hàn trên mặt đến lộ ra một tia vẻ ngoan lệ, hơi vung tay, một đạo linh khí không có dấu hiệu nào bỏ về phía Cự Xi Hồ, để Cự Xi Hồ hơi run run.

Hiển nhiên Cự Xi Hồ cũng không ngờ tới, Lăng Hàn còn có thể ra tay, nhưng cũng vãn vẹn là ngăn ra sau khi, Cự Xi Hồ liền linh hoạt đem linh khí né qua.

Lúc này Cự Xi Hồ không chú ý tới, Lăng Hàn trong tay có thêm một khối không tính sắc bén hòn đá, đây là Lăng Hàn vứt ra linh khí sau khi, vội vàng bên trong từ trên mặt đất nhặt lên đến.

Cự Xi Hồ tốc độ cực nhanh, mấy tức thời gian liền lần thứ hai vọt tới Lăng Hàn trước mặt khoảng một trượng khoảng cách, gầm lên giận dữ, Cự Xi Hồ từ trên mặt đất nhảy lên, cái miệng lớn như chậu máu nộ trương, trực tiếp đánh về phía Lăng Hàn, muốn một cái đem Lăng Hàn cái cổ cắn đứt.

Nói thì chậm, khi đó thì nhanh, Lăng Hàn trong tay hòn đá bị linh khí bao vây đập về phía Cự Xi Hổ đầu, mà thân thể của hắn càng là nhanh chóng xoay chuyển, vòng tới Cự Xi Hổ mặt bên, mạnh mẽ một khuỷu tay va về phía Cự Xi Hổ.

Ầm! Cự Xi Hổ rơi trên mặt đất, bởi vì tốc độ nguyên nhân, xông về phía trước vài bước, mới dừng lại, quay đầu lại cảm tức Lăng Hàn, đỉnh đầu của nó tràn ra một tia máu tươi, nhưng cũng không đối với nó tạo thành bất kỳ tính thực chất thương tổn, trái lại đem kích càng thêm phần nộ.

Lăng Hàn có chút gian nan đứng trên mặt đất, nhìn lần thứ hai vọt tới Cự Xi Hổ, lần thứ hai bắn ra một đạo linh khí, nhưng lúc này Cự Xi Hổ nhưng chút nào né tránh, trực tiếp va về phía linh khí.

Lăng Hàn biến sắc mặt, vội vàng điều động linh khí bao vây nắm đấm, hướng về Cự Xi Hổ dưới cảm đánh tới, ở sắp sửa tiếp cận Cự Xi Hổ dưới cảm thời điểm, Lăng Hàn trong lòng cảm thấy không ổn, Cự Xi Hổ đầu lâu đột nhiên hơi uốn một cái, cái miệng lớn như chậu máu nhắm ngay Lăng Hàn nắm đấm, trực tiếp cắn tới.

Hiển nhiên lúc này Cự Xi Hổ còn không bị tức giận trùng hân, mắt thấy cánh tay trái của chính mình liền muốn đưa vào Cự Xi Hổ trong miệng, Lăng Hàn vội vàng ra sức thay đổi vị trí.

Một quyền hiểm hiểm đánh vào Cự Xi Hổ cự xi bên trên, ầm! Lăng Hàn tránh thoát kết thúc tay chi kiếp, lại bị Cự Xi Hổ một trào vỗ vào ngực đánh bay ra ngoài, mà Cự Xi Hổ trong miệng cự xi nhưng là bị Lăng Hàn mạnh mẽ đứt đoạn một viên.

Hơi hoạt động một chút có chút đau thống bàn tay, Lăng Hàn cười khổ một tiếng, này Cự Xi Hổ quả nhiên là khó đối phó a, không giống nhau : không chờ Lăng Hàn có hành động, Cự Xi Hổ nhưng là gào thét, lần thứ hai vọt tới.

Lăng Hàn nhìn một chút rừng cây phương hướng, bên trong không biết còn có một mạnh mẽ tới trình độ nào yêu thú, tạm thời đề xuống sử dụng ngọc bội ý nghĩ, Lăng Hàn nhắm mắt cùng Cự Xi Hổ lần thứ hai giao chiến cùng nhau.

Cự Xi Hổ càng đánh càng mạnh, Lăng Hàn nhưng càng đánh càng yếu, mấy tràng giao chiến hạ xuống, trên người hắn từ lâu là thương tích khắp người, nhưng còn muốn lên tinh thần nghênh tiếp Cự Xi Hổ một lần lại một lần công kích.

Lúc này Cự Xi Hổ, như là đang đùa bỡn Lăng Hàn giống như vậy, dùng hắc móng vuốt, từng lần từng lần một đánh Lăng Hàn, để Lăng Hàn tuy rằng bị thương, nhưng cũng không nguy hiểm đến tính mạng.

Lăng Hàn trong lòng cực kỳ uất ức, làm sao sự công kích của hắn lại không thể đối với Cự Xi Hổ tạo thành tổn thương gì, chỉ có thể lần lượt chống đối Cự Xi Hổ.

Lần thứ hai gặp một phen công kích sau khi, Lăng Hàn nhưng trong lòng trong nháy mắt bình tĩnh lại, liếc mắt nhìn phía sau hang động, thầm mắng mình ngu xuẩn, Lăng Hàn một bên chống đối Cự Xi Hổ, một bên hướng về hang động phương hướng thối lui.

Vừa mới bắt đầu, Cự Xi Hổ không để ý, thế nhưng làm Lăng Hàn cách hang động càng ngày càng gần thời điểm, Cự Xi Hổ trong mắt lại lộ ra một tia như có như không hoảng loạn, nhất thời, Lăng Hàn trong lòng có một phen suy nghĩ.

Mà Cự Xi Hổ cũng tựa hồ nhận ra được Lăng Hàn ý lui, nổi giận gầm lên một tiếng, trong mắt hung quang thoáng hiện, đột nhiên hướng Lăng Hàn vọt tới, nhìn Cự Xi Hổ, Lăng Hàn trong mắt bình tĩnh như nước, hào không né tránh tiến lên nghênh tiếp.

Ầm! Hai người chạm vào nhau, Lăng Hàn né tránh Cự Xi Hổ trí mạng công kích, lại bị một móng vuốt vỗ vào ngực, nhưng kỳ quái chính là, lúc này Lăng Hàn chỉ là thoáng lui về phía sau một bước, cũng không có như dĩ vãng bình thường bị đánh bay ra ngoài.

Cự Xi Hổ hơi sững sờ, hiển nhiên có chút bất ngờ, nhưng ngay ở này sững sờ thời gian, Lăng Hàn nắm lấy cơ hội, tay phải cấp tốc dò ra, đầu ngón trở linh khí lấp lánh, thỉnh thoảng nhắm thẳng vào Cự Xi Hổ mắt trái.

Hống! Cự Xi Hổ chưa làm ra phản ứng, liền bị Lăng Hàn chỉ tay đâm bên trong mắt trái, phát sinh một tiếng thống khổ gào thét, ầm! Khản đón lấy, Lăng Hàn bị hồ trào đập bay ra ngoài, đi ở phía xa, một cái tâm huyết từ trong miệng phun ra, sắc mặt cũng trong nháy mắt biến trắng bệch.

Vừa hắc mạnh mẽ đỡ lấy Cự Xi Hổ một trào, vốn là được một chút nội thương, khản đón lấy, Cự Xi Hổ bị đau nổi giận, đem đánh bay ra ngoài, càng làm cho hắn thương càng thêm thương.

Lúc này Lăng Hàn, gian nan đứng lên, nhìn Cự Xi Hổ mắt trái máu tươi chảy ròng, còn sót lại mắt phải bên trong, tràn đầy phần nộ cùng cừ hận.

Hống, Cự Xi Hổ quay về Lăng Hàn nổi giận gầm lên một tiếng, trên người hồ mao trong nháy mắt đứng thẳng lên, như hỏa diễm bốc cháy lên giống như vậy, tỏ rõ, lúc này Cự Xi Hổ đã đến nổi giận biên giới.

Lăng Hàn trên mặt nghiêm túc cực kỳ, trong tay xuất hiện một màu nhũ bạch ngọc bội, nhìn ngọc bội, hắn nhớ tới đại ca của chính mình Lăng Vân cùng phụ thân Lăng Thiên Chiến chờ người, trong ánh mắt lộ ra một tia thương cảm, không biết còn có thể hay không thể gặp lại được bọn họ.

Trước mắt Cự Xi Hổ liền để Lăng Hàn dùng hết thủ đoạn, mặt sau còn có một con tu vi không biết đến cái gì cấp độ thần bí yêu thú, hắn lại nên làm gì chống đối?

Ngay ở Lăng Hàn chuẩn bị dùng máu tươi mở ra ngọc bội đánh giết Cự Xi Hổ thời điểm, trong rừng cây lần thứ hai truyền đến một tiếng hí lên, vừa vẫn

còn nổi giận Cự Xi Hồ nhưng trong nháy mắt tỉnh lại, xoay người, nằm trên mặt đất quay về rừng cây thấp hào lên.

Nhìn thấy Cự Xi Hồ đáng vẻ, Lăng Hàn trong lòng hơi hồi hộp một chút, hướng về hang động phương hướng lui về phía sau vài bước, đứng cửa động biên giới, Lăng Hàn không biết ngọc bội có thể không thể giết chết cái kia cái thần bí yêu thú, hẳn hiện tại duy nhất hi vọng chính là cái kia thần bí yêu thú cùng Cự Xi Hồ bình thường kiêng kỵ hang động không dám tới gần.

Chờ chờ là dài lâu, Cự Xi Hồ thấp hào thanh, cùng Lăng Hàn bất an, hình thành sự chênh lệch rõ ràng, khoảng chừng mười mấy tức sau khi, một đạo hắc quang né qua, Lăng Hàn biến sắc, khẩn đón lấy, trước mắt đột ngột xuất hiện một toàn thân màu đen nhánh Hắc Tử.

Đúng, chính là Hắc Tử, một chỉ có điều cao bằng nửa người Hắc Tử, ngoại trừ thân thể của nó hiện màu đen nhánh ở ngoài, con khi này cùng phổ thông Hắc Tử không cũng không khác biệt gì.

Thế nhưng Lăng Hàn nhưng từ con khi này trên người cảm nhận được một loại mạnh mẽ uy thế, đến từ cường giả uy thế, Cự Xi Hồ nằm rạp ở Hắc Tử dưới chân, thấp hào, tựa hồ đang giằng giằng cái gì.

Hắc Tử a a a nói rồi vài câu, ngẩng đầu lên ánh mắt liếc về phía đứng cửa động Lăng Hàn, chỉ một chút, phảng phất để Lăng Hàn gặp nặng ngàn cân kích giống như vậy, sắc mặt trắng bệch lùi lại mấy bước.

Dù hẳn tâm trí kiên định, cũng không khỏi sinh ra một tia sợ hãi, này không trách Lăng Hàn, mà là đến từ về sức mạnh to lớn sai biệt, để Lăng Hàn sản sinh bản năng phản ứng.

Hắc Tử trên dưới đánh giá Lăng Hàn một phen sau khi, trong mắt lộ ra một tia dị thái, trong miệng a a a nói rồi vài câu sau khi, liền nhảy nhót nhót hướng về Lăng Hàn chạy vội quá.

Thấy này, Lăng Hàn biến sắc, Hắc Tử nói hẳn tuy rằng một câu đều nghe không hiểu, nhưng lúc này trong lòng hẳn nhưng ngượng nửa đoạn, bởi vì này con mạnh mẽ Hắc Tử đối với hang động căn bản là không có chút sợ hãi nào, chỉ thấy một đạo hắc quang né qua, Lăng Hàn chưa phản ứng lại, liền cảm thấy bả vai một tảng.

Xong, Lăng Hàn phản ứng đầu tiên chính là mình không hề phản kháng bị đánh trúng, thế nhưng sau một khắc, Lăng Hàn phát hiện mình cũng không có như tưởng tượng bình thường bị đánh bay ra ngoài, cũng không có cảm nhận được bất kỳ đau đớn.

Hơi sững sờ, hẳn phát hiện bả vai của chính mình có thêm một đen sì sì đồ vật, không phải là con kia mạnh mẽ Hắc Tử sao?

UU đọc sách hoan nghênh quảng đại thư hữu quang lâm xem, mới nhất, nhanh nhất, hot nhất tác phẩm đang viết đều ở UU đọc sách! Điện thoại di động người sử dụng mời đến xem

Bạn đang đọc truyện *Phong Ma Chân Kinh Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 12: Dời núi

Lăng Hàn trong đầu trong nháy mắt rơi vào đường ngắn trạng thái, hẳn làm sao cũng không nghĩ ra, vì sao một con cường đại đến hẳn không cách nào chống lại Hắc Tử, lại đột nhiên nhảy đến bả vai của hắn đến, đồng thời còn thân hơn nạt sượt đầu của hắn, lại như một con trời giạt khắp nơi sùng vật, bị chủ nhân tìm về.

Lúc này Cự Xi Hồ cũng ngơ ngác nhìn trước mắt tất cả những thứ này, lấy sự thông minh của hắn, càng là không cách nào rõ ràng vì sao chủ nhân của nó, sẽ cùng một nhân loại yếu đuối như vậy thân cận.

Nhìn Hắc Tử đối với Lăng Hàn càng ngày càng thân cận, Cự Xi Hồ rốt cục không nhịn được, thấp hào một tiếng, tựa hồ đang kể ra hắn oan ức, nhưng Hắc Tử nhưng trí như không nghe thấy vẫn như cũ dùng đầu của nó sượt Lăng Hàn.

Lăng Hàn lúc này trong lòng cũng là một trận sóng lớn mãnh liệt, nhưng hắn cũng không dám có bất luận động tác gì, chỉ được không nhúc nhích đứng miệng huyết động, chỉ lo không cẩn thận sẽ làm tức giận con khi này.

Quá hồi lâu, Hắc Tử mới rốt cục ngẩng đầu lên, a a a quay về Cự Xi Hồ nói rồi một trận, sau đó Cự Xi Hồ liền ngoan ngoãn nằm trên mặt đất động cũng không dám động.

Thấy này, Hắc Tử mới từ Lăng Hàn trên vai nhảy xuống, ánh mắt phức tạp liếc mắt nhìn hang động, ra hiệu Lăng Hàn theo nó đi vào.

Nhìn thấy Hầu Tử muốn vào động huyết, Lăng Hàn sắc mặt trong nháy mắt biến đổi, lẽ nào Hầu Tử cùng hang động chủ nhân trước kia có quan hệ gì? Trong lòng cực kỳ thấp thòm, nhưng hắn cũng chỉ có thể theo Hầu Tử hướng về trong hang động đi đến, bởi vì ở đây con mạnh mẽ Hầu Tử trước mặt, Lăng Hàn hiện ra nhỏ yếu cực kỳ.

Vừa tiến vào trong động, Hầu Tử nhất thời hoan nhanh hơn không ít, nhảy nhót nhìn chung quanh, hiển nhiên nó đối với huyết động này không có chút nào xa lạ, đường nối không dài, một người một thú chỉ chốc lát liền đi đến cuối con đường.

Lúc này Hầu Tử đứng ở trong động, nhìn bốn phía trang trí, trong mắt tràn đầy thương cảm, Lăng Hàn tuy rằng ở trong huyết động ở hồi lâu, thế nhưng hắn nhưng không có lộn xộn quá nơi này bất luận là đồ vật gì.

Lúc này hắn đứng sau lưng Hầu Tử, trong lòng kinh nghi bất định, hồi lâu sau, Hầu Tử trong mắt chảy ra hai giọt nước mắt trong suốt, đó là bi thương nước mắt.

Lăng Hàn tuy rằng không nhìn thấy Hầu Tử vẻ mặt, nhưng hắn nhưng không quên từ Hầu Tử trên người cảm giác được một loại bi thương nồng đậm, nhưng mà vào thời khắc này, Hầu Tử lại đột nhiên xoay người, Lăng Hàn chỉ cảm thấy hoa mắt, một con lông xù tay liền khắc ở trên trán của hắn.

Dưới sự kinh hãi, Lăng Hàn vội vàng giãy giụa muốn lui về phía sau, nhưng cái tay kia tựa hồ có ma lực giống như vậy, đem Lăng Hàn định ở nguyên Địa Vô Pháp nhúc nhích.

Cảm giác được Hầu Tử trên tay truyền đến nhiệt độ, Lăng Hàn ý thức từ từ trở nên mơ hồ lên, "Xong!" Lăng Hàn trong lòng bay lên một luồng cảm giác vô lực.

Khẩn đốn lấy, hắn ý thức bắt đầu trở nên càng ngày càng yếu, phảng phất toàn bộ thế giới đều cách hắn càng ngày càng xa, liền sẽ ở Lăng Hàn sắp rơi vào trạng thái ngủ say thời điểm, một luồng cảm giác mát mẻ kéo tới, trong nháy mắt để hắn tỉnh táo lại.

Chậm rãi mở hai mắt ra, lúc này Lăng Hàn trong lòng ngẩn ra, bỗng nhiên từ trên mặt đất làm lên, trước mắt là một mảnh rừng cây rậm rạp, hắn nằm ngang ở một cái gò đất bên trên, Hầu Tử từ lâu không thấy bóng dáng, gió nhẹ chênh chếch, khe vuốt khuôn mặt của hắn, để hắn có loại cảm giác không thật.

Chỉ chớp mắt thời gian, chính mình liền từ bên trong hang núi xuất hiện ở cánh rừng cây này ở trong, "Lẽ nào là đang nằm mơ?" Lăng Hàn có chút không tin tự nhủ.

Ngay ở trong lòng hắn tràn ngập nghi hoặc thời điểm, phía chân trời một bên đột nhiên xuất hiện một đạo chùm sáng màu xanh lam nhạt, chùm sáng tốc độ thật nhanh, nháy mắt liền tới Lăng Hàn phụ cận.

Lúc này Lăng Hàn mới nhìn rõ ràng, chùm sáng bên trong là một người mặc màu xanh lam trường y nam tử, nam tử tóc dài xoa vai, phiêu dật xuất trần, trên người toả ra khí tức nhưng hiện ra hỗn tạp, vừa có người tu đạo khí tức, lại có Tu ma giả khí tức, hình thể cùng Lăng Hàn tương tự, nhưng mặt mũi hắn Lăng Hàn làm sao cũng không thấy rõ, tựa hồ có môn đồ gì, che khuất nam tử khuôn mặt.

Ở nam tử bả vai, ngồi một con màu trắng bạc Hầu Tử, nếu như không phải màu sắc không giống nhau, Lăng Hàn hầu như sẽ cho rằng con khi này chính là hắn ở bên trong thung lũng gặp phải cái kia một con.

Lúc này nam tử đứng ở Lăng Hàn phía trước cách đó không xa, nhìn về phía trước rừng cây, tựa hồ đang suy nghĩ cái gì, Lăng Hàn vốn là dự định đi tới hỏi dò một phen, nhưng thấy nam tử dáng vẻ, lại miễn cưỡng nhịn xuống bước chân.

Đang lúc này, nam tử xoa xoa một hồi bả vai màu bạc tiểu hầu, tiểu hầu a a a a nói rồi gì đó, nam tử lộ ra vẻ mỉm cười, sau đó vỗ vỗ màu bạc tiểu hầu, "Ngân tiêu, đi thôi!" Âm thanh bình thản, có chút ôn hòa!

Tiểu hầu vừa nghe, hoan hô nhảy nhót từ nam tử bả vai nhảy lên, trên không trung một trận xoay quanh sau, vẽ ra một đạo màu bạc đường vòng cung, đình ở giữa không trung, lúc này tiểu hầu, hai mắt khép hờ, hai tay làm cái nhấc hình.

Lăng Hàn hiếu kỳ nhìn tiểu hầu, chỉ thấy nhẹ nhàng giơ lên, bình tĩnh bầu trời đột nhiên một con gió vân biến sắc, Lăng Hàn nhận ra được mặt đất ở nhẹ nhàng run rẩy, tựa hồ có cái gì quái vật khổng lồ xuất hiện.

Tiếp theo tiểu hầu lần thứ hai vừa nhấc, mặt đất run rẩy càng thêm lợi hại lên, Lăng Hàn nghi hoặc nhìn chung quanh, vừa muốn mở miệng hỏi dò nam tử, lúc này dị biến lại nổi lên.

Ầm! Một tiếng nổ lớn truyền đến, nương theo mặt đất run run, Lăng Hàn thành linh phát hiện, hắn chính đang chậm chậm tăng lên trên, không! Nói chuẩn xác, là dưới chân hắn mặt đất đang chậm chậm tăng lên trên.

Dưới sự kinh hãi, Lăng Hàn vội vàng hướng về nam tử hướng ngược lại chạy đi, bởi vì hắn đã nhìn thấy, xa xa mặt đất không có một chút nào dị động dấu hiệu.

Nhưng mà đứng vào lúc này, trên mặt đất thẳng tốc độ nhưng bỗng nhiên tăng nhanh, Lăng Hàn phát hiện, tất cả những thứ này người khởi xướng lại là con kia tiểu hầu.

Chỉ thấy tiểu hầu hai tay ở trên hư không lần thứ hai ra sức vừa nhấc, mặt đất bỗng lên cao mười mấy trượng, bị tiểu hầu nâng ở trong tay, mà Lăng Hàn

thì bị quán tính từ phía trên súy đi, mắt thấy tiểu hầu giờ một ngọn núi nhỏ to nhỏ cục đất hướng về xa xa bay đi, Lăng Hàn kinh ngạc trong lòng không ngớt.

Mà hắn phía dưới nhưng xuất hiện một mây trăm trọng sâu "Hố lớn, " Lăng Hàn trong lòng lần thứ hai chấn động, này không phải trong truyền thuyết dòi núi sao?

Không kịp kinh ngạc, hắn đã cấp tốc hướng về trong động rơi rụng mà đi, "Xong!" Nhìn dưới thân trăm trọng rãnh sâu, Lăng Hàn trong lòng một trận cười khổ.

Thế nhưng, đón lấy đề hắn không tưởng tượng nổi chính là, hắn rơi đến trong hố sau khi, lại lông tóc không tổn hại đứng trên mặt đất, "Chuyện gì thế này?" Lăng Hàn nhìn thân thể của chính mình, trong lòng nghi hoặc không thôi.

Chỉ chốc lát sau, Lăng Hàn mang theo nghi hoặc, bắt đầu đánh giá bốn phía, phía sau hắn cách đó không xa là hố lớn một bên biên giới, mà một bên khác, Lăng Hàn cuối cùng ánh mắt nhưng chưa nhìn thấy phần cuối, này đã không thể xem như là một hố lớn, hay là dùng một hoàn toàn tách biệt với thế gian thế giới để hình dung, càng thêm chuẩn xác đi.

Hố lớn hiện hình bầu dục, bốn phía cao không gặp đỉnh vách núi chót vót cực kỳ, nếu như không thể phi hành, muốn từ phía trên đi xuống, hiển nhiên là không thể sự, đương nhiên, Lăng Hàn phải là một ngoại lệ.

Đang lúc này, nam tử cùng tiểu hầu cũng bay đến trong hố, tiểu hầu đã đem cái kia "Núi nhỏ" xử lý xong, chính ngồi xổm ở nam tử bả vai sắp xếp tự thân bộ lông, chút nào chưa xem bốn phía một chút, nam tử thì lại đứng Lăng Hàn cách đó không xa, tựa hồ đang suy nghĩ cái gì.

Lăng Hàn lúc này ánh mắt nhưng dừng lại ở tiểu hầu trên người, dòi núi! Loại thần thông này có thể không phải người bình thường có thể làm được, hắn xem qua rất nhiều thư tịch trên đều có nhắc qua, phạm là có thể có dòi núi loại này bản lĩnh người, hầu như đều là Tu Chân giới chúa tể một phương.

Mà tiểu hầu dòi núi thời điểm, có vẻ càng là vô cùng dễ dàng, tựa hồ, dòi núi đối với hắn mà nói, chỉ là một chuyện đơn giản, vậy này chi tiểu hầu đến cùng mạnh mẽ tới trình độ nào, Lăng Hàn nhìn tiểu hầu, trong mắt hiện ra nồng đậm hiếu kỳ.

Đang lúc này, nam tử đột nhiên giương tay một cái, đem một ít không biết tên đồ vật tạt hướng bốn phía, Lăng Hàn hiếu kỳ ngồi xổm người xuống nhìn kỹ, tựa hồ là một ít thực vật hạt giống.

Ngay ở Lăng Hàn đắm chiêu thời điểm, nam tử lần thứ hai vung tay lên, một đạo hào quang màu bích lục bay lên bầu trời, chỉ chốc lát thiên liên xuống nổi lên mờ mịt mưa phùn, Lăng Hàn kinh ngạc phát hiện, những này giọt mưa hiện màu xanh lục, đồng thời từ thân thể của hắn chọc tới, tựa hồ, hắn căn bản không thuộc về thế giới này.

Sự phát hiện này, để Lăng Hàn nhất thời có chút kinh hoảng lên, do dự một chút, hắn làm một lớn mật quyết định, trực tiếp đi tới nam tử trước mặt, thấy nam tử tựa hồ vẫn là không phát hiện hắn, Lăng Hàn đem vượn tay trái ra, hướng về nam tử trên người dò xét quá khứ.

Vừa mới đụng tới nam tử, hắn tay liền như không khí bình thường tiêu tan, dưới sự kinh hãi, Lăng Hàn vội vàng đưa tay thu về, tay trái của hắn mới lần thứ hai khôi phục nguyên dạng.

Lẽ nào ta đã chết rồi? Lăng Hàn trong lòng một trận thấp thỏm, đang lúc này, trên đất hạt giống theo nước mưa bay xuống, từ từ bắt đầu nảy mầm, trưởng thành, chỉ chốc lát, liền trưởng thành một người cao cây nhỏ.

Lúc này, nước mưa cũng ngừng lại, nam tử thờ dài, "Vẫn là chênh lệch chút, còn lại liền do chúng nó chính mình chậm rãi trưởng thành đi!"

Chuyện này. . . . , vừa mới rắc hạt giống, trong khoảnh khắc liền trưởng thành cao khoảng một trọng cây nhỏ, này lại là cái gì bản lĩnh? Lăng Hàn trong lòng lại một lần nữa bị khiếp sợ.

Mà lúc này nam tử nhưng xoay người đi tới hố lớn biên giới, nhìn về phía trước vách đá tựa hồ đang suy nghĩ gì, Hầu Tử cũng khiêu trở lại bả vai của hắn, nhìn nam tử có chút quen thuộc bóng lưng, Lăng Hàn trong lòng ngẩn ra.

Đang lúc này, Lăng Hàn đột nhiên nhận ra được cái gì, mãnh vừa ngừng đầu, nhìn về phía xa xa, đó là. . . , một dòng sông, một cái lộ ra ra nửa đoạn mạch nước ngầm, Lăng Hàn trong lòng lần thứ hai chấn động.

Khẩn đón lấy, hắn lại nghĩ tới điều gì, cấp tốc quay đầu quá khứ, nam tử chính giờ lên linh khí phân tán tay phải, nhẹ nhàng vung lên, một đạo to lớn linh khí xoay quanh va chạm ở hang lớn vách động bên trên.

Mấy tức sau khi, linh khí biến mất không còn tăm hơi, trên vách động xuất hiện một một người cao hàng động, "Quả nhiên, không sai được" Lăng Hàn kinh ngạc thốt lên một tiếng, tuy rằng không biết mình có chết hay không, thế nhưng hắn hắn nhưng rất xác định biết, hắn hiện tại chứng kiến đồ vật, đều là quá khứ phát sinh một ít chuyện, mà hắn hiện tại vị trí, nên chính là hắn được vách đá công pháp thung lũng.

Lăng Hàn bình phục một hồi tâm tình, hắn không biết mình làm sao đi tới nơi này, biện pháp duy nhất, chính là tiếp tục xem tiếp.

Lúc này, Lăng Hàn theo nam tử cùng tiểu hầu cùng đi tiến vào hang động, này động cùng bên trong thung lũng Lăng Hàn thu được vách đá công pháp hang động đại thể tương tự, chỉ là bên trong động lúc này đen kịt một mảnh, để Lăng Hàn có chút không thích ứng, một lát sau, nam tử cong ngón tay búng một cái, mấy đạo hỏa quang bắn ở trên vách đá, đem bên trong động chiếu sáng sủa cực kỳ.

Khẩn đón lấy, nam tử nhìn chung quanh một chút, vung tay lên, bắn ra mấy đạo linh khí, trên đất chém vào một trận sau khi, giường đá, cùng bàn đá xuất hiện.

Lăng Hàn lúc này yên lặng nhìn tất cả, trong lòng đã không có bất kỳ kinh ngạc, hắn hiện tại chờ mong chính là, vách đá công pháp đến cùng có phải là nam tử sáng chế!

Ở nam tử đem hết thầy tất cả đều làm gần như thời điểm, tựa hồ là hơi mệt chút, liền nằm ở trên giường đá, tiểu điếm một hồi.

UU đọc sách hoan nghênh quảng đại thư hữu quang lâm xem, mới nhất, nhanh nhất, hot nhất tác phẩm đang viết đều ở UU đọc sách! Điện thoại di động người sử dụng mời đến xem

Bạn đang đọc truyện *Phong Ma Chân Kinh Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 13: Lần đầu gặp gỡ Tiên thiên ma

Lúc này tiểu hầu thấy nam tử ngủ đi, hơi một do dự, liền xoay người hướng về hang động đi ra ngoài, Lăng Hàn nhìn một chút tiểu hầu bóng lưng, cũng bước nhanh đi theo, ra hang động, tiểu hầu từ trong lồng ngực móc ra một dải hơn một xích ống trúc.

Trên ống trúc có một cái nắp, tiểu hầu đem mở ra, hơi run lên, bên trong bay ra đủ loại chim muông, thậm chí còn có hình thể to lớn Cừ Xi Hồ, những này dã thú vừa ra tới, liền đi tứ tán, biến mất ở bên trong thung lũng, tiểu hầu nhìn những này dã thú, trong ánh mắt lộ ra một chút vui sướng.

Nhỏ nhỏ một cái ống trúc liền có thể chứa đựng nhiều như vậy dã thú, để Lăng Hàn biết vậy nên hiếu kỳ, trước đây tuy rằng từng trải qua Lăng Thiên Chiến nhãn không gian, nhưng vậy chỉ có thể giả chết vật, này vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy có thể trang vật còn sống Không Gian Dung Khí.

Ngay ở Lăng Hàn hiếu kỳ đánh giá ống trúc thời điểm, trong động đột nhiên truyền đến một tiếng thống khổ gào thét, tiểu hầu trong nháy mắt một trận hoảng loạn, vội vàng ném ống trúc, hướng về trong động chạy đi.

Nhìn rơi trên mặt đất ống trúc, Lăng Hàn do dự một chút, thăm dò đưa tay ra, lại đem nó bắt được trong tay, đại hi bên dưới, Lăng Hàn không kịp nhìn kỹ, đem dừng ở trên người, xoay người chạy về hang động.

Vừa mới tiến vào hang động, bên trong tình cảnh để Lăng Hàn biến sắc mặt, bàn đá, giường đá sớm đã biến mất không còn tăm hơi, bên trong động một mảnh ngổn ngang, nam tử mặc áo lam tóc rối bởi bay lượn đứng ở trong động, còn như là dã thú, trong miệng phát sinh từng tiếng khát máu gào thét.

Tiểu hầu đứng ở một bên lo lắng nói gì đó, nam tử đột nhiên nổi giận gầm lên một tiếng, lao ra hang động, Lăng Hàn cùng tiểu hầu vội vàng đi theo, vừa ra hang động, nam tử liền phát diện hướng về phía trước phóng đi.

Chỉ thấy nơi đó, ẩn núp một con chân kinh thỏ rừng, nam tử xông tới trong nháy mắt đem nắm lên, sau đó hai tay hơi dùng sức, thỏ rừng liền bị xé thành mảnh vỡ, huyết cùng thịt nát tiền nam tử một mặt.

Tắm rửa máu tươi, nam tử biến càng thêm điên cuồng, tốc độ kia càng là như teleport giống như vậy, trong nháy mắt lại hiện tại một nơi khác, đem một con nằm rạp ở gò đất sau khi sói hoang giết chết, lúc này nam tử, không có cái kia phiêu dật khí chất, có chỉ là máu tanh cùng tàn nhẫn.

Tiểu hầu vẫn a a a đi theo phía sau nam tử, khiếp nhược lùi kéo nam tử góc áo, nhưng đối lấy nhưng là nam tử gào thét, có điều nam tử vẫn còn có lý trí, chưa đối với tiểu hầu ra tay.

Không biết qua bao lâu, nam tử trên người dính đầy máu tươi, bên trong thung lũng dã thú hầu như cũng đã bị nam tử lấy nguyên thủy nhất phương pháp tàn nhẫn giết chết, lúc này nam tử đột nhiên nổi giận gầm lên một tiếng, một chưởng vỗ ở trên trán của chính mình, ngắt quá khứ.

Thấy này, tiểu hầu vội vã tiến lên ôm lấy nam tử, đem hướng về trong động ôm đi, trở lại hang động, tiểu hầu đem nam tử đặt ở một chỗ vách đá bên dưới, dựa lưng vách đá.

Nhìn nam tử, tiểu hầu trong mắt tràn đầy lo lắng cùng bất an, lúc này tiểu hầu như hải từ giống như vậy, lùi kéo tay của nam tử, a a a nói một ít Lăng Hàn nghe không hiểu.

Lăng Hàn từ nhỏ hầu trong ánh mắt, nhìn thấy cùng bên trong thung lũng màu đen giống như con khi bị thương, hồi lâu sau, nam tử mới tỉnh lại, nhìn trước người tiểu hầu, thờ dài.

Tiểu hầu thấy nam tử thức tỉnh, vội vã tiến lên a a a nói rồi vài câu, nam tử lắc đầu một cái, "Ngân tiêu, khoảng cách ta lần trước mất đi lý trí chỉ quá khứ mười mấy thiên, ta vẫn là đánh giá thấp Tiên thiên ma thể đáng sợ, bây giờ, ta nhất định phải mau chóng đem còn lại sự tỉnh xử lý xong, không phải vậy, ta sợ ta kiên trì không được bao lâu."

Ngân tiêu gật gù, không nói cái gì nữa, nam tử thoáng thu dọn một hồi quần áo, đứng lên nhìn quét một trong hốc mắt, thở dài, lần thứ hai phát tay kiến tạo một giường đá cùng bàn đá.

Đem hết thấy đều khôi phục nguyên dạng, nam tử mới phát một cái ống tay áo, hướng về động đi ra ngoài, Lăng Hàn nhìn nam tử bóng lưng, trong lòng thật lâu không cách nào bình tĩnh, "Vậy thì là mất đi lý trí sau khi Tiên thiên ma thể sao? Ta có phải là sau đó cũng sẽ biến thành cái kia đáng sợ? Lăng Hàn trong lòng lần thứ nhất đối với Tiên thiên ma thể sản sinh hoảng sợ."

Thở dài, hắn đi theo nam tử mặt sau hướng về hang động đi ra ngoài, nam tử ra hang động sau khi thả người nhảy một cái, bay đến hố lớn phía trên, trong tay thêm ra mấy tấm trận kỳ.

Lẽ nào. . . . , Lăng Hàn nhìn nam tử động tác, lộ ra vẻ trầm tư, khăn đón lấy, nam tử cầm trong tay trận kỳ ném bốn phía, trong tay xuất hiện lần nữa một vài thứ.

Linh thạch cực phẩm! Lăng Hàn một chút liền nhận ra, loại này ánh sáng lộng lẫy linh thạch, Lăng Hàn chỉ ở thư bên trong từng thấy, coi như Lăng Thiên tông, có thể có mấy viên linh thạch thượng phẩm cũng đã trí như trân bảo.

Bình thường Tu Chân giả trong lúc đó lưu thông đều là linh thạch hạ phẩm, cùng chút ít linh thạch trung phẩm, linh thạch thượng phẩm chỉ sẽ xuất hiện ở những kia loại cỡ lớn giữa các môn phái.

Về số lượng, một viên linh thạch thượng phẩm có thể đổi mười viên linh thạch trung phẩm, nhưng rất ít sẽ có người làm như vậy, bởi vì từ linh thạch trung phẩm đến linh thạch thượng phẩm, ẩn chứa trong đó linh khí, liền không phải mười mấy viên linh thạch có thể bù đắp, trừ phi ở cần gấp linh thạch tình huống, mới sẽ có người dùng cấp cao linh thạch hối đoái linh thạch cấp thấp.

Mà nam tử ở lấy ra linh thạch cực phẩm sau khi, không thèm nhìn một chút, vung tay lên liền đem linh thạch vút hướng bốn phía, tuy rằng nam tử vút rất tùy ý, nhưng Lăng Hàn nhưng liếc mắt là đã nhìn ra đến rồi, nam tử ở bố trí một cực kỳ phức tạp Tụ Linh trận.

Lớn như vậy tác phẩm, chỉ vì bố trí một Tụ Linh trận? Lăng Hàn trong lòng nghi hoặc dần thâm, đang lúc này, nam tử lần thứ hai lấy ra một cái quyền trục.

Theo quyền sách xuất hiện, nam tử cũng bắt đầu trở nên cẩn thận, chậm rãi đem quyền sách mở ra, nam tử trong miệng đọc lên một đoạn tội nghĩa khẩu quyết.

Khăn đón lấy, quyền sách bắt đầu hơi rung động lên "Phong!" Nam tử trong miệng gầm lên một tiếng, đem quyền sách vút hướng thiên không, quyền sách ở trên trời một trận xoay tròn sau khi, đột nhiên phát sinh mấy vệt sáng.

Mà lúc này, Tụ Linh trận cũng bắt đầu vận chuyển lên, đây là "Hợp trận?" Lấy Lăng Hàn trên trận pháp trình độ, tự nhiên là liếc mắt liền thấy rõ ràng.

Cái gọi là "Hợp trận" chính là đem hai cái chỉ một trận pháp, dung hợp lại cùng nhau, đạt đến bất ngờ hiệu quả, tỷ như đem một Huyền trận cùng một công kích trận pháp dung hợp lại cùng nhau, liền có thể khiến người ta ở trong ảo cảnh gặp công kích, do đó giết người trong vô hình.

Đương nhiên, hợp trận vô cùng phức tạp, ở trận pháp bên trên không có quá sâu trình độ, là rất khó làm được, mà một ít chỉ một cao cấp trận pháp cũng có thể đạt đến hiệu quả như thế này.

Vì lẽ đó "Hợp trận" bình thường đều dùng ở một loại nào đó phụ trợ trận pháp bên trên, lại như, lúc này nam tử bố trí Tụ Linh trận chính là một phụ trợ trận pháp, quyền sách ở trong trận pháp, Lăng Hàn tuy rằng không biết là cái gì, nhưng nhất định cần thời gian dài truyền vào linh khí, mới có thể duy trì trận pháp vận hành, hiển nhiên, Tụ Linh trận liền có thể đạt đến hiệu quả như thế này.

Lúc này quyền sách xoay tròn một trận sau khi, đột nhiên định trên không trung, ầm! Quyền sách trong khoảnh khắc hóa thành tro bụi, một màn ánh sáng xuất hiện ở hố lớn bên trên, cũng cấp tốc lan tràn, đảo mắt liền đem toàn bộ hố lớn bao phủ ở màn ánh sáng bên trong.

Tuy rằng không biết nam tử quyền sách bên trong trận pháp đẳng cấp, nhưng Lăng Hàn từ trận pháp gọn sóng nhìn lên, trận này, chỉ ít cũng là cấp sáu trận pháp, hoặc là càng cao hơn.

Một lát sau, màn ánh sáng dần dần biến mất không còn tăm hơi, nhưng Lăng Hàn nhưng có thể cảm giác được phía trên có một đạo sức mạnh to lớn đem toàn bộ hố lớn phong ấn lại giống như vậy, tuy rằng Lăng Hàn không biết mình vì sao có thể cảm ứng được, nhưng loại cảm giác đó nhưng là thật sự.

Lúc này nam tử cũng trở xuống đến mặt đất, "Ngân tiêu! Khối ngọc bội này là mở ra Phong Thần trận chìa khoá, mặt trên có ta Luân Hồi dấu ấn, ngươi nhớ tới, ngọc bội lấp lánh thời gian, ngươi liền đem trận pháp mở ra ba ngày." Nam tử vừa nói, một bên đem một đồ như màu máu Ngọc Thạch đưa tới tiểu hầu trong tay.

Quả nhiên, cấp sáu trận pháp, "Phong Thần trận, " Lăng Hàn từng ở thư tịch trên có từng thấy, Phong Thần trận từ cổ chí kim tác dụng đến phong ấn mạnh mẽ tà ma, mà nam tử lại dùng để phong ấn thung lũng này, nghĩ đến là không muốn có khác biệt người tiến vào trong cốc.

Tiểu hầu tiếp nhận ngọc bội chăm chú nắm trong tay, trong mắt bi thương vẻ nhưng là càng thêm nồng nặc, nam tử vỗ vỗ tiểu hầu, an ủi, "Chờ ta, ta sẽ trở lại. "

Dứt lời, nam tử xoay người hướng về hang động đi đến, tiểu hầu cũng đi theo nam tử phía sau, chỉ là, lần này, nó không có lại nhảy trở lại nam tử trên vai.

Trở lại trong động, nam tử lấy ra một quyển vô lại sách, sách cổ điển cổ xưa, nhưng toà ra một loại thần bí khí tức, nam tử xem kỹ một phen sau khi, ngồi ở bên cạnh cái bàn đá lật xem lên, hán này ngồi xuống, cũng không biết ngồi bao lâu.

Lúc này Lăng Hàn tựa hồ không có khái niệm thời gian, liền như vậy ngơ ngác đứng ở nơi đó nhìn nam tử nhất cử nhất động, không có một chút nào không kiên nhẫn, có thể là mấy canh giờ, có thể là mấy ngày, tiểu hầu không biết đi tới nơi nào, hang động chỉ có nam tử tĩnh cờ truyền đến trầm ngâm thanh.

Theo thời gian trôi qua, Lăng Hàn trong mắt hừng hực nhưng càng trở nên nồng nặc, đang lúc này, nam tử rốt cục di chuyển, chỉ thấy bỗng nhiên từ trên băng đá đứng lên, cơ thể hơi hơi động, một bộ kỳ dị động tác thể hiện rồi đi ra, thỉnh linh chính là Lăng Hàn ở bên trong thung lũng học được vách đá công pháp!

Nam tử diễn luyện bộ này công thi pháp vô cùng dễ dàng, chính bộ công pháp nước chảy mây trôi, hiện ra nhưng đã không phải lần đầu tiên diễn luyện, Lăng Hàn xem chính là hưng phấn không thôi.

Ngay ở nam tử đem bộ phận thứ nhất diễn luyện cho tới khi nào xong, Lăng Hàn vốn tưởng rằng nam tử còn sẽ tiếp tục diễn luyện, nhưng lúc này nam tử nhưng ngừng lại, đứng tại chỗ, tựa hồ đang suy nghĩ cái gì.

Quá hồi lâu, nam tử mới lần đầu nói, "Ta tìm hiểu gần trăm năm phong ma chân kinh, nhưng chỉ tìm hiểu ra như thế một bộ công pháp, tuy rằng ở diễn luyện bộ công pháp này thời điểm, ta có thể cảm giác được trong cơ thể ma khí dị động, thế nhưng, tựa hồ công pháp này, đối với hiện tại ta cũng không có cái gì tác dụng quá lớn."

Thờ dài, nam tử lần thứ hai ngồi ở bên cạnh cái bàn đá, tiếp tục đem sách đoan ở trong tay, lật xem, thời gian cũng không lâu lắm, lúc này nam tử đột nhiên khinh "Ồ" một tiếng, làm như phát hiện cái gì.

Sau đó hán cấp tốc đem vô lại sách lật xem một lần, lại bắt đầu cười ha ha, "Quả nhiên là thượng cổ kỳ thư, ta lĩnh ngộ đến có điều là quyển sách này đa lông thôi, xem ra chính như thanh sí từng nói, chỉ có này bản "Phong ma chân kinh" mới có thể giúp giúp ta thay đổi tự thân vận mệnh."

Dứt lời, nam tử lần thứ hai đứng lên, diễn luyện mấy cái bộ phận thứ hai công pháp động tác, nhưng cũng vèn vèn là mấy cái động tác, nam tử liền lần thứ hai ngừng lại, "Đây bộ phận thứ hai công pháp xác thực so với bộ phận thứ nhất hiệu quả lớn một chút, thế nhưng muốn đem bộ phận thứ hai hoàn toàn tìm hiểu ra đến, tựa hồ còn cần thời gian không ngắn nữa." Nam tử trong lời nói lộ ra một chút hưng phấn cùng bất đắc dĩ.

Xem đáng vẻ, này bộ phận thứ hai công pháp, nam tử còn chính tìm tòi ở trong, nhưng Lăng Hàn có thể nhìn thấy nam tử diễn luyện bộ phận thứ hai công pháp, đối với hán cũng có thu hoạch không nhỏ, dù sao hán mặc dù biết hoàn chỉnh bộ phận thứ hai công pháp, thế nhưng hán nhưng là một động tác đều không thể diễn luyện ra.

Nam tử lần thứ hai trầm ngâm một hồi, đem vô lại sách thu hồi, sau đó đứng dậy hướng về động đi ra ngoài, vừa mới xuất động huyết, nam tử môi khẽ động, "Ngân tiêu" thanh âm không lớn, nhưng truyền khắp toàn bộ "Thung lũng".

Không một hồi, một tiếng réo vang truyền đến, khăn đón lấy, một đạo hào quang màu bạc ở phía xa thoáng hiện, thoáng qua liền đến nam tử phụ cận, này không phải là biến mất rồi hồi lâu màu bạc tiểu hầu sao?

Tiểu hầu vừa thấy được nam tử, vui vẻ vọt tới, nhảy đến nam tử bả vai, dùng đầu của nó sượt nam tử, lúc này nam tử một mặt ôn hòa nhìn tiểu hầu, "Ngân tiêu, người mấy ngày nay đi đâu?"

Tiểu hầu nghe được lời của nam tử, a a a nói rồi vài câu, sau đó nam tử ánh mắt tìm đến phía phương xa liếc mắt nhìn, khẽ mỉm cười, "Đã như vậy, vậy người liền ở nơi đâu đi."

Tiểu hầu hưng phấn gật gật đầu, tiếp theo nam tử mở miệng lần nữa nói rằng, "Phong ma chân kinh ta đã tìm hiểu ra một chút manh mối, thế nhưng đối với ta hiện tại vẫn không có tác dụng quá lớn, chúng ta nhất định phải đi tìm thanh sí thương lượng ra một triệt để loại bỏ Tiên thiên ma thể phương pháp."

Tiểu hầu nghe được lời của nam tử, sắc mặt nghiêm túc gật gù, hai người trong nháy mắt hóa thành một đạo chùm sáng màu xanh lam nhạt biến mất ở phía chân trời một bên, Lăng Hàn một mực yên lặng mặc đứng bên cạnh nghe nam tử theo như lời nói, lúc này trong lòng nhấc lên một trận sóng to gió lớn, mạnh như nam tử, đều chạy không thoát Tiên thiên ma thể vận rủi, chỉ có thể khổ sở tìm kiếm loại bỏ phương pháp.

Bây giờ chính mình cũng là Tiên thiên ma thể, ta có thể phủ thoát khỏi này điều vận rủi, Lăng Hàn trong lòng một mảnh mê man, đang lúc này, một đạo mạnh mẽ lôi kéo lực truyền đến, Lăng Hàn cảm giác mắt tối sầm lại, lại hôn mê bất tỉnh... .

UU đọc sách hoan nghênh quảng đại thư hữu quang lâm xem, mới nhất, nhanh nhất, hot nhất tác phẩm đang viết đều ở UU đọc sách! Điện thoại di động người sử dụng mời đến xem.

Bạn đang đọc truyện *Phong Ma Chân Kinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 14: Mộng!

Không biết qua bao lâu, Lăng Hàn mới chậm rãi mở hai mắt ra, trước mắt là quen thuộc bên trong hang núi, bên cạnh ngồi một đoàn lông xù đồ vật, nhìn kỹ, chính là con kia màu đen Hàu Từ.

"Ta còn chưa có chết?"

Lăng Hàn trong lòng vui vẻ, vừa muốn mở miệng, trong đầu nhưng truyền đến từng trận xé rách giống như đâm nhói, để hắn không nhận được ôm đầu quyền sức trên đất.

Ngắn ngắn mấy tức, sắc mặt của hắn liền bởi vì đau đớn trở nên một mảnh trắng bệch, trên người cũng bị mồ hôi thấm ướt, tuy rằng như vậy, Lăng Hàn lại không phát sinh quá bất kỳ thanh âm gì, vẫn như cũ cắn răng, chịu đựng trong đầu truyền đến cái kia xốt ruột đau đớn.

Lại sau một chốc, Lăng Hàn suýt nữa bị thống ngất đi, cũng may, lúc này cảm giác đau đớn đã từ từ bắt đầu giảm bớt, hoặc là nói, là hắn từ từ thích ứng trong đầu đau đớn.

Cổ nén cảm giác suy yếu, Lăng Hàn gian nan từ trên mặt đất làm lên, vừa ngẩng đầu đã thấy đến Hàu Từ ánh mắt thâm thúy chính nhìn kỹ chính mình, Lăng Hàn hơi run run, suy yếu mở miệng nói, "Vừa là người đem ta đưa đến quá khứ?"

Hàu Từ khẽ gật đầu, trong mắt mang theo một chút thương cảm.

Chẳng biết vì sao, nhìn thấy Hàu Từ bị thương ánh mắt, Lăng Hàn trong lòng không tên khó chịu lên, do dự một chút, hắn mở miệng lần nữa hỏi, "Ta trong đầu đâm nhói theo ta trở lại quá khứ có quan hệ?"

Hàu Từ đầu tiên là gật gù, tiếp theo lại lắc đầu, giữa lúc Lăng Hàn nghi hoặc thời gian, một tiếng thở dài, từ Hàu Từ trong miệng truyền đến, "Vừa ta là đem một ít quá khứ ký ức mảnh vỡ, truyền vào tinh thần của ngươi bên trong thế giới, để ngươi thấy một chút quá khứ chuyện đã xảy ra, mà không phải đưa ngươi đưa đến quá khứ."

"Ngươi có thể nói chuyện?" Lăng Hàn suy yếu trên mặt, tràn đầy khiếp sợ.

Yêu thú bình thường chỉ có sau khi độ kiếp, mới sẽ ửng có hình người, khi đó yêu thú mới có thể sử dụng nhân loại ngôn ngữ cùng người câu thông, ngoài ra, liền chỉ có một ít thần thú hậu duệ có thể ở chưa Độ Kiếp thời điểm mở miệng nói chuyện.

Mà Hàu Từ tựa hồ còn không đạt đến Hóa Hình kỳ, hoặc là nói, Hàu Từ đạt đến Hóa Hình kỳ, nhưng không có hoá hình, mặc kệ là bất luận một loại nào, đều nói rõ con khỉ này mạnh mẽ.

Lăng Hàn trong lòng khiếp sợ sau khi, kết hợp chính mình từ trong sách nhìn thấy đồ vật, đem Hàu Từ lại lịch phân tích một phen.

Chẳng trách lần thứ nhất nhìn thấy Hàu Từ thời điểm, sẽ có một loại cảm giác nguy hiểm, chẳng trách Cứ Xi Hồ loại này hung mãnh yêu thú, ở Hàu Từ trước mặt sẽ trở nên như con mèo nhỏ giống như vậy, Lăng Hàn trong lòng bình tĩnh hiểu ra.

Hàu Từ nhìn Lăng Hàn một chút, gật gù tiếp tục nói, "Ngươi trong đầu đâm nhói, là bởi vì tinh thần của ngươi thế giới tiếp nhận rồi lượng lớn mẫu ký ức, có chút không chịu nổi, có điều, những ký ức này đoạn ngắn nhưng kích thích tinh thần của ngươi thế giới, để ngươi có một chút thu hoạch bất ngờ, cái này, ngày sau ngươi tự sẽ phát hiện."

Lăng Hàn gật gù, trước đây thật lâu hắn liền nghe Lăng Thiên Chiến đã nói, tu vi cao cường người có thể để cho thời gian ngừng lại, nhưng muốn trở lại quá khứ, đây là thần cũng không cách nào làm được, trước đây hắn liền đối với ngân tiêu đem đưa đến quá khứ lưu có một ít hoài nghi.

Có điều, cái kia thu hoạch ngoài ý muốn đến cùng là cái gì? Còn có nếu là Hàu Từ cho trí nhớ của hắn đoạn ngắn, như vậy. . . . , Lăng Hàn trong lòng đột nhiên nhớ tới một vấn đề, do dự một chút, hắn dò hỏi, "Tiền bối là bởi vì ta nắm giữ Tiên thiên ma thể, mới đưa những ký ức ấy đoạn ngắn cho ta nhìn sao?"

Đối mặt Lăng Hàn vấn đề, Hàu Từ, trong mắt lộ ra một tia vẻ phức tạp, hồi lâu sau, Hàu Từ mới thở dài, "Toán, đúng không!"

Toán, đúng không? Chẳng lẽ còn có những nguyên nhân khác? Lăng Hàn trong lòng ngăn ra, nhưng nếu Hàu Từ không muốn nói, hắn cũng là không tiện mở miệng hỏi lại, hít sâu một hơi, Lăng Hàn trịnh trọng nhìn Hàu Từ, "Tiền bối, không biết có thể không hỏi ngươi một vấn đề?"

Hàu Từ nhìn Lăng Hàn một chút, gật gù, "Có cái gì ngươi liền hỏi đi."

Trầm ngâm một chút, Lăng Hàn chậm rãi mở miệng nói, "Con kia màu bạc tiểu hầu cùng tiền bối có quan hệ gì?" Dứt lời, Lăng Hàn nhìn chằm chằm không chớp mắt nhìn chằm chằm Hầu Tử, muốn từ vẻ mặt ở trong nhìn ra gì đó.

Nhưng ra ngoài Lăng Hàn dự liệu chính là, Hầu Tử không chút suy nghĩ, liền nói đạo, "Ta chính là con kia màu bạc Hầu Tử."

Người chính là ngân tiêu? Lăng Hàn trên mặt cả kinh, tiếp theo lộ ra một chút sắc mặt vui mừng, "Ngân tiêu tiền bối, có thể hay không báo cho sáng tạo vách đá công pháp tiền bối bây giờ ở nơi nào?"

Ngân tiêu lắc đầu một cái, nhìn Lăng Hàn, trong mắt bi thương và căng nòng.

"Lê nào. . . , cường như tiền bối, cũng cuối cùng không thể tránh được Tiên thiên ma thể vận rủi sao?" Lăng Hàn thấy ngân tiêu đáng vẽ, trong lòng nhất thời hơi hồi hộp một chút.

Ngân tiêu lại không trả lời nữa Lăng Hàn, mà là đứng dậy đi tới Lăng Hàn trước người, đột nhiên một cái mò về cái hông của hắn, Lăng Hàn theo bản năng muốn tránh né, thế nhưng vừa nhìn thấy ngân tiêu với tay vạt, rồi lại dừng động tác lại.

Ngân tiêu nắm không phải hắc vật, chính là Lăng Hàn dừng ở bên hông ống trúc, thấy ngân tiêu đem ống trúc cầm trong tay, Lăng Hàn không khỏi có chút lúng túng lên, nhưng ngân tiêu nhưng không để ý đến Lăng Hàn, nhìn ống trúc, trong mắt lộ ra một chút phiền muộn.

Nhìn chăm chú hồi lâu, ngân tiêu thở dài, tay trái hướng về trên ống trúc một vết, Lăng Hàn cảm giác được một tia yếu ớt sóng linh khí, khản đón lấy, ngân tiêu đem ống trúc đệ trở lại Lăng Hàn trong tay.

"Đây chỉ là một phổ thông Không Gian Dung Khí, ta đã đem ta lưu lại dấu ấn linh hồn xóa đi, mấy ngàn năm trước, ta đem mất đi, bản không để ý, nhưng bây giờ chẳng biết vì sao sẽ xuất hiện ở trong tay ngươi, hiện tại coi như là đưa cho ngươi lễ vật nhỏ đi."

Chính đang Lăng Hàn nghi hoặc thời gian, ngân tiêu thanh âm già nua lần thứ hai truyền tới trong tai của hắn, thấy này, Lăng Hàn vội vàng ôm quyền, "Đa tạ ngân tiêu tiền bối tặng bảo!"

Mây xanh vung vung tay, ánh mắt phức tạp nhìn Lăng Hàn một chút, "Ta còn lại thời gian không nhiều, lại lập tức phải rơi vào trạng thái ngủ say, Phong Thần trận ta sẽ đem mở ra ba ngày, ngươi muốn rời khỏi, còn phải dựa vào chính ngươi, ta chỉ có thể giúp ngươi đến nơi này."

"Đa tạ ngân tiêu tiền bối giúp đỡ, " Lăng Hàn còn đang lo lắng có Phong Thần trận ở, hắn nên làm gì rồi đi, lúc này nghe được ngân tiêu, trong lòng tảng đá nhất thời rơi xuống đất.

Ngân tiêu sâu sắc nhìn Lăng Hàn một chút, "Không nên gọi ta tiền bối, có cơ hội chúng ta còn có thể Saionara, " nói xong, ngân tiêu xoay người hướng về động đi ra ngoài.

Lăng Hàn nhìn ngân tiêu bóng lưng, vẻ mặt nghi hoặc, nhưng thấy ngân tiêu không có ý giải thích, Lăng Hàn cũng không tốt đuổi theo hỏi, chỉ được kéo uể oải thân thể theo sau lưng hướng về động đi ra ngoài.

Lúc này, hang động ở ngoài, Cự Xi Hồ từ lâu không có hình bóng, Lăng Hàn vừa thấy, biết vậy nên không ổn, nhưng nghĩ lại lại nghĩ, trong tay hắn có thể phát sinh Trúc Cơ tu sĩ một độn ngọc bội đủ để giết chết Cự Xi Hồ, cũng là tiêu tan.

Mà ngân tiêu càng là chút nào không đem Cự Xi Hồ coi là chuyện to tát, không biết từ đâu lấy ra một đồ như màu máu ngọc bội, vừa nhìn thấy ngọc bội kia, Lăng Hàn con ngươi trong nháy mắt co rút lại, này chính là hắc lực trước trong hình nam tử phong ấn thung lũng thì lưu lại ngọc bội.

Chỉ thấy ngân tiêu đem ngọc bội giơ lên, một đạo pháp quyết đánh ra, đi vào bên trong ngọc bội, ngọc bội trong nháy mắt ánh sáng mãnh liệt, một đạo ánh chùm sáng màu đỏ từ trong đó bay ra, bắn về phía ở giữa thung lũng trên không.

Chùm sáng đi vào trên không biến mất không còn tăm hơi, bình tĩnh bầu trời đột nhiên như mặt nước giống như vậy, nhấc lên một từng vệt sóng gợn lăn tăn, sau đó lại khôi phục bình thường.

Lúc này ngân tiêu đã xem ngọc bội thu cẩn thận, xoay người liếc mắt nhìn Lăng Hàn, "Ngươi chỉ có ba ngày thời gian, sau ba ngày Phong Thần trận tự động đóng lại, đến lúc đó, ngươi còn chưa rời đi, liền chỉ có thể chờ đợi ta lần sau tới lúc tỉnh, mới năng lực ngươi mở ra trận pháp."

Lăng Hàn gật gù, muốn nói cảm ơn, ngân tiêu nhưng vung vung tay, "Ta muốn ngủ say, lần sau không biết khi nào mới có thể thức tỉnh, còn lại cũng chỉ có thể dựa vào ngươi."

Tuy rằng cảm giác ngân tiêu là lạ, nhưng Lăng Hàn vẫn gật đầu một cái, thấy này, ngân tiêu thâm ý sâu sắc nhìn Lăng Hàn một chút, xoay người hóa thành một tia o quang bắn về phía phương xa, đảo mắt liền biến mất không còn tăm hơi.

Lăng Hàn đắm chiều nhìn ngân tiêu bóng lưng, không biết đang suy nghĩ gì, hồi lâu sau, trên mặt của hắn mới lộ ra một chút vẻ hưng phấn, bây giờ Phong Thần trận đã đóng, tiếp đó, chính là muốn rời khỏi cái này hắc sinh hoạt hơn hai năm địa phương.

Vừa nghĩ tới phải về Lăng Thiên tông, Lăng Hàn tâm tình cũng không khỏi tốt hơn rất nhiều, mặc dù đối với trong tông những người khác không tình cảm gì, nhưng này dù sao cũng là hắn từ nhỏ đến lớn địa phương, cha của hắn cùng đại ca cũng ở đó.

Ánh mắt tùy ý liếc nhìn một chút bốn phía, cũng không có phát hiện bất kỳ gió thổi cỏ lay, Lăng Hàn khẽ cau mày, xoay người trở lại trong huyết động.

Ba ngày thời gian, nói dài cũng không dài lắm, nhưng Lăng Hàn có lòng tin có thể ở đây trong vòng ba ngày rồi đi thung lũng, lúc này hắn cần phải làm là trước tiên bồi dưỡng đủ tinh thần.

Ngân tiêu không biết dùng phương pháp gì đem ký ức mảnh vỡ truyền vào trong đầu của hắn, nói chung, từ hắn sau khi tỉnh lại, tinh thần của hắn liền vẫn uể oải không thể tả, hơn nữa, sớm trước cùng Cự Xi Hồ tranh đấu, tiêu hao quá nhiều thể lực, lúc này Lăng Hàn mỗi đi lại một bước, đều muốn dùng tận sức lực toàn thân.

Thật vất vả đi tới bên giường bằng đá trên, Lăng Hàn hướng về mặt trên đồ ra, toàn thân thanh tĩnh lại, chỉ chốc lát liền ngủ thiếp đi..

Trong mộng, hắn xuất hiện ở một quen thuộc địa phương, bốn phía là rừng cây rậm rạp, trước người cao không gặp đỉnh vách núi, Lăng Hàn nghi hoặc nhìn bốn phía, nơi này không phải là hắn ở lại hơn hai năm sơn động bên ngoài sao? Chỉ là chẳng biết vì sao, lúc này lại không nhìn thấy sơn động hình bóng.

Giữa lúc Lăng Hàn nghi hoặc thời gian, một tiếng mang đầy bi phần nam tử tiếng kêu từ đằng xa truyền tới, nghe được âm thanh, Lăng Hàn sắc mặt nhất thời biến đổi, nam tử tiếng kêu, phẳng phát xúc động linh hồn của hắn giống như vậy, để hắn không tên bi thương lên.

Lăng Hàn nhìn một chút phương hướng âm thanh truyền tới, chau mày, không biết đang suy nghĩ gì, hồi lâu sau, thân thể của hắn khẽ động, hướng về âm thanh đầu nguồn đi đến.

Lăng Hàn chân bước không nhanh, có chút trầm trọng, hắn lúc này muốn nhìn rõ cái này chủ nhân của thanh âm, nhưng đáy lòng tựa hồ lại có chút sợ sệt nhìn thấy, đây là một loại phức tạp mà kỳ quái tâm tình.

Không biết qua bao lâu, phía trước nam tử âm thanh đã càng ngày càng rõ ràng, lại đi không xa, Lăng Hàn liền có thể nhìn thấy nam tử bóng người.

Lúc này hắn mới sâu sắc cảm giác được nam tử tiếng kêu bên trong, loại kia tan nát cõi lòng thống, càng tới gần nam tử, Lăng Hàn sâu trong linh hồn bi thương liền càng thêm rõ ràng, tựa hồ nam tử cùng hắn có vô số liên hệ.

"Ta tại sao muốn bi thương, ta vì sao lại như vậy?" Lăng Hàn trong lòng vẫn có một thanh âm ở hỏi mình, nhưng là, theo hắn dần dần tới gần nam tử, trong lòng âm thanh cũng từ từ biến mất rồi.

Cùng lúc đó Lăng Hàn khỏe mắt tràn ra một giọt máu màu đỏ nước mắt, đây là... , trong thiên địa chí tình yêu nhất huyết lệ, truyền thuyết, chỉ có bi thương đến mức tận cùng người mới sẽ chảy ra, nương theo huyết lệ chảy xuống, Lăng Hàn trong mắt bi thương về càng nồng.

Lúc này Lăng Hàn lại như biến thành người khác giống như vậy, trong miệng phát sinh từng tiếng thê thảm nghẹn ngào, tự khóc, tự cười, quý dị cực kỳ, mà bước chân của hắn vẫn như cũ máy móc giống như về phía trước.

Rốt cục, vòng qua trước người bụi cây, một nam tử bóng lưng xuất hiện ở Lăng Hàn tầm nhìn bên trong, chỉ thấy hắn hai đầu gối quỳ xuống đất, trong lòng ôm một người ở thống khổ kêu rên.

Nhìn thấy nam tử trong nháy mắt, Lăng Hàn nhất thời tỉnh táo lại, sờ sờ khỏe mắt chưa khô huyết lệ, chân thực như thế, để hắn có chút không nhận rõ, đây là mộng, vẫn là hiện thực.

UU đọc sách hoan nghênh quảng đại thư hữu quang lâm xem, mới nhất, nhanh nhất, hot nhất tác phẩm đang viết đều ở UU đọc sách! < a> điện thoại di động người sử dụng mời đến xem < a>

Bạn đang đọc truyện *Phong Ma Chân Kinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15: Rời đi

Thở dài, ngưng hàn đưa mắt chuyển qua nam tử trên người, cái này bóng lưng... , làm sao như vậy quen thuộc, Lăng Hàn khẽ nhíu mày, tựa hồ cùng hang động chủ nhân có chút tương tự, nhưng cảm giác lại có chút không giống nhau, Lăng Hàn hơi nghi hoặc một chút.

Do dự một chút, hắn tiếp tục chuyển bước hướng về nam tử đi đến, mấy chục giây sau khi, Lăng Hàn đi tới nam tử phụ cận, lúc này nam tử vẫn như cũ tự mình kêu rên, Lăng Hàn chậm rãi ngồi xổm người xuống, rốt cục nhìn rõ ràng nam tử khuôn mặt, đây là... , nhìn thấy nam tử khuôn mặt trong nháy mắt, Lăng Hàn sắc mặt hơi đổi.

Mặt mũi người nọ dường vẻ cùng hần kinh người tương tự, chỉ là nam tử trong đôi mắt mang theo nồng đậm cừu hận, trên mặt bị đỏ như màu máu nước mắt dính đầy, hiện ra có chút dữ tợn khủng bố.

Giữa lúc Lăng Hàn nghi hoặc thời gian, khóe mắt của hần đột nhiên phiêu đến nằm ở nam tử trong lòng nữ tử.

"Thủy Vân Tuyết!"

Lăng Hàn biến sắc mặt, lẽ nào nam tử này là mộ phong? Bọn họ làm sao sẽ xuất hiện ở đây?

Nhìn nằm ở mộ phong trong lòng Thủy Vân Tuyết, nàng lúc này, quần áo tán loạn, hai mắt nhắm nghiền, sắc mặt tái nhợt không có một điểm sinh khí, trên người nàng dính đầy máu tươi, có chính là bản thân nàng, có chính là từ mộ phong khóe mắt chảy ra.

"Thủy Vân Tuyết chết rồi?" Lăng Hàn trong lòng ngẩn ra.

Đang lúc này, mộ phong lại đột nhiên ngẩng đầu lên, gằm lên giận dữ, trên người ma khí hiện lên, một con tóc dài đen nhánh ở múa tung bên trong từ từ biến trắng như tuyết, lúc này mộ phong theo trước thư sinh yếu đuối như hai người khác nhau.

Nương theo mộ phong gào thét, bốn phía kịch liệt bắt đầu run rẩy... , ầm! Một tiếng vang thật lớn, Lăng Hàn phía sau cách đó không xa vách đá ầm ầm sụp đổ, một Trần Phong không biết bao lâu hang động, xuất hiện ở Lăng Hàn trước mắt, này không phải hần ở lại mấy năm hang động sao? Lăng Hàn trong lòng lần thứ hai ngẩn ra.

Khẩn đốn lấy, mộ phong Trương Thủy Vân Tuyết ôm lấy, chậm rãi hướng về trong hang động đi đến, Lăng Hàn đứng lên muốn theo sau, lại phát hiện bước tiến của hần bắt đầu biến hư huyền, mộ Phong cách hần càng ngày càng xa, hết thấy tất cả đều cách hần đi xa, liền ngay cả trước mắt sự vật cũng bắt đầu biến mơ hồ... .

"Đừng đi!" Một tiếng Mộng Nghê, Lăng Hàn bỗng nhiên mở hai mắt ra, ánh mắt đại ra nhìn phía trên hang động, không biết đang suy nghĩ gì, hồi lâu sau, hần mới dần dần từ trong giấc mộng trở lại hiện thực, sờ sờ khóe mắt chưa khô nước mắt, Lăng Hàn thở dài, mộ phong cùng Thủy Vân Tuyết đến cùng cùng hần có ra sao liên hệ.

Lăng Hàn trong lòng có thêm một tia mù mịt, đứng dậy hoạt động một chút thân thể, cảm giác trên người lần thứ hai tràn ngập sức mạnh, đem hang động thu thập một phen sau khi, hần cầm một cái ống trúc đi tới hồ nước một bên, trải qua khoảng thời gian này khôi phục sau khi, lúc này trong đàm lại có không ít đầm nước.

Lăng Hàn dùng ống trúc lấy bán đồng đầm nước sau khi, liền từ bỏ lại mạng nước ý nghĩ, một cái, trong đàm thủy đã còn lại không có mấy, thứ hai hiện tại đầm nước đối với tác dụng của hần đã không có trước đây rõ ràng như vậy.

Đem ống trúc treo ở trên eo, Lăng Hàn sờ sờ bên hông một cái khác ống trúc, tâm thần hơi chìm xuống, liền cảm nhận được một to lớn không gian.

Khẽ mỉm cười, lúc này hết thấy đều chuẩn bị thỏa đáng, nên là lúc rời đi, quay đầu lại liếc mắt nhìn cái này hần sinh hoạt hơn hai năm địa phương, Lăng Hàn trong lòng nổi lên một tia nhàn nhạt không muốn, thở dài, hần đứng dậy hướng về động đi ra ngoài.

Chờ lâu như vậy, rốt cục muốn bước lên đường về nhà!

Hang động ở ngoài, Lăng Hàn đánh giá chung quanh một trận sau khi, phát hiện toàn bộ thung lũng bốn phía vách đá ngoại trừ phía trên hang động ở ngoài, đều khá là chót vót, muốn đi tới leo lên, tựa hồ có hơi khó khăn.

Mà phía trên hang động vách đá có chút bằng phẳng, tựa hồ là chuyên môn lưu đi ra "Đường" giống như vậy, thế nhưng này "Đường, " muốn leo lên không hề có một chút thực lực, cũng chỉ có thể rơi vào một tan xương nát thịt tình cảnh.

Trầm ngâm một chút, Lăng Hàn lần thứ hai nhìn quét một chút bốn phía, vẫn không có phát hiện Cự Xi Hồ tung tích, "Lẽ nào nó đã từ bỏ tìm ta phiền phức ý nghĩ?" Lăng Hàn trong miệng tự nhủ.

Trong lòng nghĩ như vậy, thế nhưng Lăng Hàn cũng không dám có chút bất cẩn, Cự Xi Hồ một con mắt đã bị hần đâm thương, lấy yêu thú nhai tí tất báo tính cách, coi như nó e ngại ngân tiêu, nhưng lúc này ngân tiêu cũng đã ngủ say, nghĩ đến coi như nó đem Lăng Hàn giết chết, ngân tiêu cũng sẽ không biết.

Như vậy, Lăng Hàn không thể không cẩn thận đối xử, dù sao hần ở leo vách đá thời điểm là không cho phép một điểm ngoại lực quấy rầy, ngay ở Lăng Hàn cau mày mặc triển thời khắc, một tiếng nhỏ bé tiếng vang đột nhiên truyền tới hần trong tai.

Sắc mặt hơi động, Lăng Hàn nhưng đem hai mắt nhắm lại, tự nhắm mắt dường như thần, không hề động tác đứng tại chỗ, hồi lâu sau, hần mới chậm rãi mở hai mắt ra, trong mắt ý cười lóe lên.

Lăng Hàn rốt cuộc biết muốn hần tự thân biến hóa đến từ chính nơi nào, ngay ở vừa hần đem hai mắt nhắm lại thời điểm, bốn phía phương viên hơn mười trượng phạm vi cảnh vật nhưng rõ ràng xuất hiện ở hần trong đầu, không hề bảo lưu, liền ngay cả trên đất con kiến cũng bị hần rõ ràng bắt lấy, đương nhiên, nằm rạp ở cách đó không xa Cự Xi Hồ cũng bị hần phát hiện, lúc này Cự Xi Hồ chính mắt nhìn chăm chăm nhìn Lăng Hàn, không chút nào biết nó đã bị phát hiện.

Lẽ nào đây chính là ngân tiêu nói thu hoạch ngoài ý muốn? Loại năng lực này cùng thần thức tương tự, nhưng thần thức muốn Kết Đan kỳ sau khi mới phải xuất hiện, mà chính hần một năng lực nhận biết tựa hồ cũng không thần thức như vậy lợi hại, mặc kệ, nói chung hiện nay đối với hần mà nói là không có bất kỳ chỗ hỏng.

Không được dấu vết liếc nhìn một chút Cự Xi Hồ ẩn thân địa phương, Lăng Hàn lên tinh thần, rốt cục muốn bắt đầu leo vách đá... .

Vách đá do nham thạch tạo thành, trong khe đá thỉnh thoảng thấy có đại, còn lại đại thể địa phương đều là bóng loáng, Lăng Hàn không có cái khác công cụ, chỉ có thể vô ích tay hướng về mặt trên bò.

Đại khái bò hơn mười trượng cao khoảng cách, trong lúc Lăng Hàn vẫn vững vàng hướng lên trên di chuyển, vì để cho chính mình tóm chặt, hần đưa ngón tay đều xen vào đến vách đá ở trong.

Như quả không có gì bất ngờ xảy ra, lấy Lăng Hàn cường hần thân thể, không tốn thời gian dài, hần liền có thể hữu kinh vô hiểm bò lên trên Nhai Đỉnh, rồi đi cái này bị nhốt hần hơn hai năm địa phương.

Nhưng mà, đang lúc này, phía dưới từng lâm đột nhiên run run một hồi, một con Cự Xi Hồ từ bên trong vọt ra, còn sót lại chỉ có một con mắt bên trong, tràn đầy cừu hận cùng điên cuồng.

Cự Xi Hồ trùng sau khi đi ra, quay về Lăng Hàn một trận rít gào, tựa hồ đang phát tiết nó trong lòng không cam lòng cùng phẫn nộ, nhưng lúc này Lăng Hàn nhưng chút nào chưa xem Cự Xi Hồ một chút, tiếp tục hướng về Nhai Đỉnh leo.

Điều này làm cho răng cưa cảm giác được chính mình gặp coi rẻ giống như vậy, trở nên càng thêm táo bạo lên, gặm lên gân dừ, hồ khẩu bên trong cấp tốc ngưng tụ ra một đoàn màu vàng óng quả cầu lửa.

Quả cầu lửa mới vừa xuất hiện, liền bị Cự Xi Hồ phun về phía Lăng Hàn, nhận ra được phía sau phóng tới quả cầu lửa, Lăng Hàn cắn răng một cái, tóm chặt lấy vách đá, tùy ý quả cầu lửa oanh kích ở trên người mình.

Ầm! Lăng Hàn phản lưng bị quả cầu lửa oanh một mảnh cháy đen, có điều, cũng may thân thể của hần cường hần, chỉ chịu điểm bị thương ngoài da, sờ ngọc bội trong tay, Lăng Hàn tiếp tục hướng về mặt trên leo.

Không phải Lăng Hàn không nghĩ ra tay, mà là hần chỉ có một đòn, nhất định phải cẩn thận, không phải vậy sau một đòn, Cự Xi Hồ không chết, hần liền thành đội làm thịt cừu con.

Lúc này Cự Xi Hồ thấy Lăng Hàn ngạnh đã trúng hần một cái quả cầu lửa sau khi, vẫn còn tiếp tục leo, nhất thời thì có chút cuồng lên, nếu như Lăng Hàn trở lên đi một khoảng cách, vậy nó liền thật sự nắm Lăng Hàn không có cách nào.

Quỳnh lên bên dưới, Cự Xi Hồ trong mắt điên cuồng tâm ý càng nồng, hống! Một tiếng rống giận rung trời, Cự Xi Hồ đỉnh đầu màu đỏ sậm một sừng đột nhiên bốc cháy lên, ngưng tụ thành một đoàn to lớn hỏa diễm, khản đón lấy, hỏa diễm cấp tốc co rút lại, trong nháy mắt biến thành to bằng nắm tay, hỏa diễm màu sắc cũng từ màu đỏ sậm biến thành màu lam nhạt.

Màu lam nhạt quả cầu lửa vừa xuất hiện, bốn phía không khí đều bị nhen lửa giống như vậy, liền ngay cả Cự Xi Hồ cũng không thể không Ly Hỏa cầu hơi xa một chút, tựa hồ chỉ cần một tới gần quả cầu lửa, sẽ bị thiêu biến thành tro bụi.

Nhìn quả cầu lửa, Cự Xi Hồ lần thứ hai rít gào một tiếng, quả cầu lửa trong nháy mắt hướng về Lăng Hàn bay đi, mà Cự Xi Hồ cũng phảng phất tiêu hao hết chút sức lực cuối cùng giống như vậy, suy yếu nằm trên mặt đất, độc nhãn bên trong lộ ra một tia tuyệt vọng cùng hưng phấn.

Một khi Cự Xi Hồ mất đi một sừng sau khi, tuổi thọ nhất định sẽ không vượt qua mười ngày, Cự Xi Hồ đây là ôm cùng Lăng Hàn đồng quy vu tận ý nghĩ.

Thấy Cự Xi Hồ liều mạng, Lăng Hàn cũng không dám lại lưu thủ, tay phải tóm chặt lấy vách đá, tay trái cấp tốc tung một nhúm máu ngọc bội, ngọc bội tung sau khi, trên không trung phát sinh một tiếng nhỏ bé tiếng vang, nổ lớn vỡ vụn.

Khản đón lấy, một con bàn tay khổng lồ bóng mờ từ vỡ vụn trong ngọc bội dò ra, mang theo uy thế hủy thiên diệt địa, đón lấy màu lam nhạt quả cầu lửa, trong nháy mắt liền đem nắm ở trong tay, bàn tay khổng lồ run run một hồi, trở nên hư huyền rất nhiều, nhưng thân hình nhưng là chút nào chưa dừng lại, tiếp tục hướng về Cự Xi Hồ chạy đi.

Ầm! Một tiếng vang thật lớn truyền đến, chấn động tới bên trong thung lũng không ít chim muông, Lăng Hàn suýt nữa bị từ vách đá bên trên đánh rơi xuống, mà Cự Xi Hồ vị trí, ngoại trừ một mấy trượng to nhỏ hố đất ở ngoài, từ lâu không gặp tung tích ảnh.

Nhìn hố đất, Lăng Hàn thở dài, rốt cục vẫn là đem Cự Xi Hồ giết chết, từ khi hần vừa tới đến thung lũng sau khi, liền cùng hai con Cự Xi Hồ gặp gỡ, từ bắt đầu không hề phản kháng, đến hiện tại thể lực ngang nhau, mặc dù là mượn ngọc bội mới đưa Cự Xi Hồ giết chết, nhưng không thể không nói, trải qua hai năm qua, Lăng Hàn cũng đã trưởng thành không ít.

Chỉ là. . . . , nhìn vỡ vụn ngọc bội, Lăng Hàn trong lòng hơi có chút không muốn, khối ngọc bội này là Lăng Vân đưa cho hần bảo mệnh dùng, làm bạn hần mấy năm, xem như là trên người hần duy nhất vật phẩm.

Có điều cũng may, rốt cục muốn rời khỏi nơi này, như quả không có gì bất ngờ xảy ra, không tốn thời gian dài, hần liền có thể bò lên trên Nhai Đỉnh, bước lên về Lăng Thiên tông đường.

Lúc này hắn không thể chờ đợi được nữa muốn nói cho Lăng Thiên Chiến, con trai của hắn không phải rác rưởi, hắn không có phụ lòng phụ thân đối với hắn kỳ vọng, thăm nghĩ, Lăng Hàn trên người nhất thời tràn ngập sức mạnh, leo lên tốc độ cũng không khỏi nhanh thêm mấy phần.

Sau một nén hương, Lăng Hàn rốt cục bò đến vách núi giữa sườn núi, nhìn dưới thân mấy cao trăm trượng khoảng cách, Lăng Hàn trong lòng rung mình, trong tay sức mạnh không khỏi quẩn rồi mấy phần, lúc này hơi bất cẩn một chút, từ vách núi rơi xuống, chính là thân thể hắn lại quá cường hãn, e sợ cũng không trốn được tan xương nát thịt kết cục.

Lắc đầu một cái, Lăng Hàn không lại đi xem dưới thân, mà là chuyển tâm hướng về Nhai Đỉnh leo mà đi, hắn lúc này không cho phép chính mình có nửa phần lùi bước chi tâm, Lăng Hàn tính cách vốn là kiên nghị, nếu quyết định, hắn liền sẽ không hối hận.

Đến vách núi nửa phần sau, Lăng Hàn leo lên tốc độ chậm chậm rất nhiều, trong lúc hắn mấy lần dừng trong đầm nước nước suối, không phải vậy sợ là sớm đã đã lực kiệt.

Lần thứ hai leo lên một khoảng cách sau, Lăng Hàn đột nhiên cảm nhận được một loại cùng bên trong thung lũng tuyệt nhiên không giống khí tức, là Phong! Lăng Hàn hưng phấn không thôi, ở thung lũng hai năm bên trong, hắn chưa bao giờ cảm nhận được quá Phong tồn tại, lúc này một trận gió nhẹ kéo tới, Lăng Hàn uể oải thân thể, không khỏi tinh thần rất nhiều.

Có Phong, vậy đã nói rõ cách Nhai Đỉnh đã càng ngày càng gần, Lăng Hàn trong lòng khó có thể ức chế kích động, nhưng hắn nhưng vẫn như cũ từng bước từng bước, cẩn thận hướng về mặt trên bò tới, càng xem đến hi vọng, Lăng Hàn sẽ càng cẩn thận, đây là hắn từ nhỏ nuôi thành tính cách.

UU đọc sách hoan nghênh quảng đại thư hữu quang lâm xem, mới nhất, nhanh nhất, hot nhất tác phẩm đang viết đều ở UU đọc sách! Điện thoại di động người sử dụng mời đến xem

Bạn đang đọc truyện *Phong Ma Chân Kinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 16: Nhai Đỉnh

Đại khái lại quá một canh giờ, lúc này Lăng Hàn đã mơ hồ có thể nhìn thấy một ít Nhai Đỉnh đường viền, cao hứng sau khi, hắn phát hiện, trong ống trúc nước suối từ lâu tiêu hao hết, hắn bây giờ, chỉ có thể dựa vào tự thân thể lực hướng về trên leo lên.

Nhìn Nhai Đỉnh, Lăng Hàn cắn răng, tiếp tục hướng lên trên di động, lúc này hai tay hắn từ lâu mài hồng, nhẹ nhàng hơi động đều có thể cảm nhận được xót ruột đau đớn, nhưng hắn vẫn như cũ không dám có chút lười biếng, mỗi bò một bước đều chăm chú nắm lấy vách đá.

Đây là một cái không cách nào lui về phía sau con đường, hắn chỉ có tiếp tục hướng về trên leo lên, Lăng Hàn trong lòng chỉ có một niềm tin, chính là leo lên.

Ở thời điểm khó khăn nhất, hắn nhất định phải kiên trì niềm tin của chính mình, đường chỉ có một cái, đi lên, phía trước hoàn toàn sáng rực, lúc này Lăng Hàn hơi có một chút thư giãn, khả năng sẽ rơi xuống thung lũng, tan xương nát thịt.

Lại quá không biết bao lâu, Lăng Hàn lúc này đã thấy rất rõ ràng Nhai Đỉnh, phảng phất đưa tay liền có thể gặp được giống như vậy, nhưng cùng lúc hắn cũng cảm nhận được thân thể mình trên cảm giác vô lực, hai tay của hắn đã mất đi tri giác, nhiều lần, hắn suýt nữa liền từ vách núi rơi xuống khỏi đi, nếu không là hắn tính cách kiên nghị, sợ là sớm đã đã từ bỏ.

Ầm! Lăng Hàn tay phải nắm chặt vách đá, tay trái ra sức hướng về trên phàn đi, nhưng mấy lần đều không nắm lấy nhô ra địa phương, vô số đá vụn bị Lăng Hàn vò xuống, mắt thấy hắn liền muốn rớt xuống đáy vực.

Đang lúc này, Lăng Hàn trong lòng đột nhiên hiện ra một uy vũ bóng người, đó là cha của hắn, từ nhỏ đã bị hắn coi là anh hùng phụ thân, hắn phảng phất nhìn thấy Lăng Thiên Chiến biết được hắn là Tiên thiên ma thể thì loại kia thất vọng, cùng Lăng Thiên Chiến lần lượt vì hắn loại bỏ Tiên thiên ma thể thì chờ đợi ánh mắt.

A! Lăng Hàn nổi giận gầm lên một tiếng, không biết từ đâu tới sức mạnh, vô một cái ở trên vách núi cheo leo, mạnh mẽ đem chính mình sắp ngã xuống thân thể kéo tới.

Tiếng rống giận dữ bên trong, Lăng Hàn thừa thế xông lên, hướng về phía trên leo lên mà đi, mười mấy tức sau khi, hắn rốt cục nhìn thấy gần trong gang tấc Nhai Đỉnh.

Àm! Lãng Hàn mạnh mẽ một trảo vỗ vào Nhai Đình, ra sức lôi kéo, vất vả đem chính mình kéo đi tới, "Rốt cục bỏ lên, " Lãng Hàn thở dài sau khi liền co quắp ngã trên mặt đất.

Hồi lâu sau, thân thể của hắn mới dần dần khôi phục không ít thể lực, nhưng Lãng Hàn vẫn như cũ liền một ngón tay cũng không muốn động, tắm rửa ánh mặt trời, nằm trên đất, cảm thụ khổ tận cam lai vui sướng, lần này, hắn là thật sự liều mạng.

Mãi cho đến mặt trời lặn về hướng tây, sắc trời từ từ tối lại, lúc này Lãng Hàn mới chậm rãi từ dưới đất ngồi dậy, bắt đầu đánh giá hoàn cảnh chung quanh.

Nơi này cùng hắn ở mẫu ký ức bên trong nhìn thấy có chút không giống, ở mẫu ký ức bên trong, nơi này có một cánh rừng, nhưng lúc này, rừng rậm đã không gặp, bốn phía là rộng lớn bình nguyên, cách đó không xa đứng sừng sững một toà hùng vĩ thành trì.

Cau mày nhìn hồi lâu, Lãng Hàn đột nhiên cảm giác nơi này có chút quen thuộc, "Đúng rồi!" Lãng Hàn đột nhiên nhớ tới đến, trong mộng của hắn, Thủy Vân Tuyết cùng mộ phong tựa hồ chính là từ nơi này nhảy xuống.

"Đây là trùng hợp sao?"

Ngồi ở bên cạnh vách núi, Lãng Hàn bắt đầu hồi tưởng trong mộng bản thân nhìn thấy tất cả, tựa hồ đã có thể tạo thành một hoàn chỉnh cổ sự, Thủy Vân Tuyết cùng mộ phong bỏ trốn bị phát hiện sau khi, bị bức ép từ nơi này nhảy xuống, sau khi chẳng biết vì sao, mộ phong không chết, ôm mất đi sức sống Thủy Vân Tuyết bị phân mà cuồng.

Cuối cùng, mộ phong lại chẳng biết vì sao bước vào ma đạo, cái kia mộ phong cùng hang động chủ nhân lại có quan hệ gì? Tựa hồ mộ phong cuối cùng là ôm Thủy Vân Tuyết bước vào hang động, ở cái kia sau khi thì lại làm sao?

Còn có, trong mộng Thủy Vân Tuyết cùng mộ phong, đến cùng có phải là thật hay không tồn tại, lại cùng hắn có quan hệ gì, Lãng Hàn cảm giác trong đầu từng cái từng cái vấn đề tái hiện ra, nhất thời để trong lòng hắn ngổn ngang cực kỳ.

Đang lúc này, một sắc bén âm thanh truyền đến, đem Lãng Hàn từ hắn trong suy nghĩ, kéo đến hiện thực.

"Cứu mạng a!"

Một máu me khắp người nữ tử lão đạo hướng Lãng Hàn bên này chạy tới, nữ tử khuôn mặt khủng hoảng, ánh mắt tuyệt vọng, cách Lãng Hàn vẫn còn có một khoảng cách, nàng tựa hồ không có phát hiện, phía trước chờ đợi nàng chính là một vạn trượng vách núi.

Ở nữ tử phía sau cách đó không xa, một đám cười cao đầu đại mã thỏ phi dáng dập trảng hán, chính chạy nhanh đến, đầu lĩnh đại hán, một mặt dữ tợn, đầy mặt trát cặn, nhìn qua hung ác cực kỳ, ở bên cạnh hắn là một năm mươi ông lão, người này xấu xí, trên mặt mang theo hồng quang, một đôi mắt có chút sắc bén.

"Mỹ nhân, ngươi chạy không thoát, vẫn là dừng lại, tùy ý chúng ta Đại đương gia xử trí đi..."

Cười ngựa trong đám người, thỉnh thoảng truyền đến tiếng cười nhạt, để nữ tử càng thêm sốt ruột, hoảng loạn bên trong, nữ tử thỉnh thoảng té ngã, lại bò lên, nàng mình biết mình chạy không thoát, nhưng vẫn là lần lượt đứng lên đến.

Phía sau mấy người tới gần nữ tử sau khi, liền từ trên ngựa nhảy xuống, trong miệng phát sinh từng tiếng tà ác tiếng cười, cũng nhanh chóng hướng nữ tử chạy đi.

Lãng Hàn cười khò thờ dài, "Tựa hồ là mã phi, " do dự một chút, thân thể hắn một phen, liền tàng đến bên dưới vách núi diện, hắn lúc này tuy rằng linh khí khô cạn, nhưng cũng đã khôi phục bộ phận thể lực, đem thân thể treo ở trên vách đá, tia không tổn sức chút nào khi.

Nữ tử nhìn phía sau tới gần mã phi, trên mặt vẻ tuyệt vọng càng nồng, nhưng vẫn là liều mạng hướng về phía trước chạy đi, không chạy ra bao xa, đột nhiên phát hiện hoành ở trước người vách núi, lúc này chính trực chạng vạng, nữ tử thò đầu ra liếc mắt nhìn vách núi, nhất thời ngồi sập xuống đất, vẫn chưa từng rơi lệ nàng, khóe mắt lướt xuống hai giọt óng ánh nước mắt châu.

Mà phía sau mấy cái mã phi nhìn thấy nữ tử đột nhiên dừng lại, nhất thời một trận tiếng cười nhạt truyền đến.

"Làm sao không chạy, có phải là nghĩ kỹ, muốn đi theo chúng ta Đại đương gia?"

"Ta xem, cô nàng này là bị chúng ta Đại đương gia uy vũ chinh phục!"

Ha ha ha. . . , tiếng cười nhạt một câu tiếp theo một câu, mấy người đem nữ tử vây nhốt, làm cần cười to lên, phía sau Đại đương gia sắc mặt liếc mắt nhìn nữ tử, từ trên ngựa nhảy xuống bước nhanh hướng nữ tử đi đến.

Đi mấy bước Đại đương gia mới lạnh rên một tiếng, "Ta nói làm sao không chạy, hóa ra là bị vách núi ngăn trở, có điều nơi này lúc nào thêm ra một toà vách núi đến rồi?"

"Đại đương gia, ngài cũng đừng quản vách núi, trước tiên đem phu nhân đón về mới đúng nha!" Phía sau truyền đến ông lão, lấy lòng âm thanh.

"Nói chính là" Đại đương gia cười ha ha, đem lưỡi búa ném xuống đất, một tuốt tay áo, liền hướng nữ tử nhào tới, hắn nhận định nữ tử sẽ không khiêu

nhai, vì lẽ đó không có một chút nào kiêng kỵ.

Há liệu, nữ tử quật cường quay đầu nhìn mấy người một chút, bỗng nhiên từ dưới đất đứng lên, không có dấu hiệu nào lao xuống vách núi, Đại đương gia bị nữ tử đột nhiên xuất hiện động tác kinh tại chỗ.

Phía sau tiếng cười nhạo cũng im bật đi, bọn họ làm sao cũng không nghĩ tới, một cô gái yếu đuối, lại sẽ kiên cường đến mức độ này.

Lúc này ông lão ninh nọt âm thanh lần thứ hai truyền đến, "Đại đương gia, chuyện này. . . ."

Sững sờ ở tại chỗ Đại đương gia, bị ông lão thức tỉnh, liếc mắt nhìn vách núi, trong mắt loé ra một vết vẻ sợ hãi, thân phận của cô gái chỉ có hần rõ ràng.

Lần này hần lừa gạt thủ hạ của chính mình, đánh cướp chỉ là phổ thông gia đình giàu có, kì thực cướp đoạt chính là Huyền Vũ trong thành bốn thế lực lớn chủ nhà họ Phuong con gái, hần biết rõ, hần một đám thủ hạ lá gan, nếu như nói cho bọn họ biết đánh cướp chính là Phuong gia, bọn họ tất nhiên không dám động thủ.

Vốn tưởng rằng đem Phuong gia tiểu thư sau khi nắm được, dùng để uy hiếp, định có thể thu hoạch không ít tài vật, đến thời điểm chỉ cần không thương tới tính mạng, đem thả lại, sau đó chính mình ở mang theo tài vật rời đi, Phuong gia nhất định sẽ không đối với hần làm sao để bụng.

Há liệu, xảy ra như thế một sự cố, lấy Phuong gia thế lực, ngày mai tất nhiên sẽ biết bọn họ Đại tiểu thư, bị bức xuống sườn núi, đến thời điểm, chính là chạy trốn tới chân trời góc biển, chỉ sợ cũng phải bị Phuong gia truy sát.

Trong lòng đem hậu quả phân tích một phen, hần Trương Mãnh vốn là một không muốn sống chủ, không đúng vậy sẽ không đánh cướp đến Phuong gia trên người, lúc này hần chính đang tính toán, làm sao đem sự tình đẩy lên hần một đám thủ hạ trên người.

"Đại đương gia, ngươi làm sao?" Một tiểu lâu la thấy Trương Mãnh đột nhiên thất thần, cẩn thận từng li từng tí một hỏi.

"Há, cái kia. . . , không có chuyện gì, chúng ta trước tiên triệt, ngày mai ta còn có chuyện quan trọng, muốn rời khỏi mấy ngày, có người hỏi, liền nói ta ba ngày trước đã ra ngoài, " Trương Mãnh một bên thu thập trên đất lưỡi búa, một bên giả vờ ung dung nói rằng.

Tiểu lâu la nghe Trương Mãnh đột nhiên muốn rời khỏi, nhất thời có chút không rõ, nhưng cũng không dám hỏi nhiều, nhưng mà lúc này, ông lão âm thanh nhưng lại lần nữa truyền đến, "Đại đương gia có chuyện gì quan trọng, chẳng biết có được không để tại hạ cùng đi."

Trương Mãnh ngẩng đầu lên, liếc mắt nhìn ông lão, vừa muốn mở miệng, hần một đám thủ hạ lại đột nhiên kinh ngạc thốt lên lên, "Thần. . . Thần tiên a!"

"Cái gì thần tiên, " Trương Mãnh trong lòng giữa lúc phiền muộn, quay về một đám thủ hạ chính là một trận gầm lên.

Mấy người nhưng tia không để ý chút nào Trương Mãnh tiếng hét phẫn nộ, nhất thời liền quỳ trên mặt đất, "Thần tiên tha mạng, thần tiên tha mạng a!"

Trương Mãnh, giơ tay lên bên trong lưỡi búa, liền muốn lần thứ hai răn dạy thủ hạ, nhưng vào lúc này, phía sau hần nhưng truyền đến hừ lạnh một tiếng.

Trương Mãnh trong lòng cả kinh, phía sau hần là vách núi, tại sao có thể có người, kinh ngạc quay đầu, đã thấy một người mặc da hổ áo khoác thiếu niên, chính một mặt ý cười nhìn mình.

Ở thiếu niên bên cạnh, đứng một hai bát thiếu nữ, chính là vừa nãy khiêu nhai Phuong gia tiểu thư, "Làm sao có khả năng, vừa ta rõ ràng nhìn thấy người nhảy xuống, " Trương Mãnh chỉ vào Phuong gia tiểu thư, một mặt không thể tin tưởng nói rằng.

Lăng Hàn khẽ mỉm cười, "Đúng là khiêu nhai, có điều lại bị ta cứu về rồi."

Vừa mới hần treo ở bên dưới vách núi thời điểm, nữ tử từ trên vách núi cheo leo nhảy xuống, vừa lúc bị hần tiếp được, đơn giản, hần mới đến, cũng phải tìm người giải một ít tình huống, liền hỏi dò một phen nữ tử tình trạng.

Nữ tử tên là Phuong Ngọc, là phía trước cách đó không xa Huyền Vũ trong thành, chủ nhà họ Phuong trưởng nữ, lần này lén lút ra ngoài, đi trong một cái trấn nhỏ du ngoạn, nhưng ở trở lại nửa đường gặp phải mã phi, thiếp thân hầu gái bị giết, chính mình thì bị mã phi truy đuổi.

Lăng Hàn thông qua Phuong Ngọc cũng được một cái tin tức xấu, cụ thể, hần chỉ có thể sau đó hỏi kỹ, lúc này hần nhất định phải thoát khỏi trước mắt cảnh khốn khó, mã phi có bảy, tám người, ở tại bọn hần ở trong Lăng Hàn không có cảm nhận được chút nào linh khí gọn sóng, vậy đã nói rõ trong những người này, không có Tu Chân giả.

Thế nhưng, coi như không có Tu Chân giả, những này mã phi cũng không phải bình thường, liền nắm phía trước một mặt dữ tợn Trương Mãnh tới nói, Lăng Hàn liền từ trên người hần cảm nhận được một tia khí tức nguy hiểm, người này trong tay tuyệt đối giết không ít người.

"Người?" Trương Mãnh một mặt không tin trên dưới đánh giá Lăng Hàn một phen.

Thấy thế nào đều chỉ nhìn ra, Lăng Hàn một bộ đơn bạc thân thể, nhất thời Trương Mãnh sắc mặt lạnh lẽo, chỉ vào Lăng Hàn châm chọc nói "Người có bản lĩnh gì? Chỉ bằng người bộ này Phong đều có thể đem người thổi ngã thân thể?"

Lăng Hàn vóc người vẫn luôn khá là đơn bạc, vách đá công pháp chỉ cải thiện thể chất của hần, cũng không có để hần hình thể có bất kỳ thay đổi, lúc này hần cũng chỉ có thể cười khổ lắc đầu một cái.

"Từ đâu tới Hoàng Mao tiểu nhi, cút nhanh lên trứng, không phải vậy Huru Quái đại gia ta lưỡi búa không có mắt, " Trương Mãnh vung vẩy lưỡi búa, hung ác uy hiếp nói.

Khẩn đón lấy, Trương Mãnh lại đưa mắt tìm đến phía còn quỳ trên mặt đất mấy tên thủ hạ trên người, ở hấn ánh mắt giết người ở trong, mấy tên thủ hạ, vội vàng từ dưới đất đứng lên, đứng ở sau người, bọn họ vừa nhưng là tận mắt đến Lăng Hàn ôm Phương Ngọc từ bên dưới vách núi diện nhảy lên, lúc này đã sớm đối với Lăng Hàn còn có ba phần ý sợ hãi.

UU đọc sách hoan nghênh quảng đại thư hữu quang lâm xem, mới nhất, nhanh nhất, hot nhất tác phẩm đang viết đều ở UU đọc sách! Điện thoại di động người sử dụng mời đến xem

Bạn đang đọc truyện *Phong Ma Chân Kinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 17: Phương Ngọc

Lăng Hàn nhàn nhạt quét mấy người như thế, lôi kéo Phương Ngọc, liền hướng Huyền Vũ thành phương hướng đi đến, há liau, Trương Mãnh trợn mắt trừng, sáng loáng lưỡi búa trong nháy mắt nằm ngang ở Lăng Hàn trước người, "Người có thể đi, nàng lưu lại."

Nghe được Trương Mãnh, Phương Ngọc thân thể rõ ràng run lên, nắm lấy Lăng Hàn tay, không khỏi quán rồi mấy phần, trong mắt cầu xin nhìn Lăng Hàn, tựa hồ sợ Lăng Hàn đưa nàng bỏ lại mặc kệ.

Lúc này Lăng Hàn nhưng mặt không biến sắc, tay trái dò ra, ở tại lưỡi búa trên nhẹ nhàng vỗ một cái, trong nháy mắt liền đem Trương Mãnh chấn động lùi lại mấy bước, sau đó lôi kéo Phương Ngọc không nhanh không chậm đi về phía trước.

Trương Mãnh bị một chiêu đẩy lui, trong lòng nhất thời cả kinh, nhưng lại cảm thấy ở trước mặt thủ hạ rơi xuống mặt mũi, chỉ được cắn răng một cái, nhắm mắt lần thứ hai hướng Lăng Hàn vọt tới, trong tay lưỡi búa mang theo cự lực bổ về phía Lăng Hàn cầm lấy Phương Ngọc tay, rất nhiều Lăng Hàn không buông tay, liền muốn đoạn cánh tay kia xu thế.

Lúc này, phía trước Lăng Hàn giờ tay đem Phương Ngọc hướng về phía trước đẩy một cái, sau đó cấp tốc nghiêng người tránh thoát Trương Mãnh lưỡi búa.

Àm! Trương Mãnh một búa thất bại, tầng tầng phách ở trên mặt đất, khẩn đón lấy, Lăng Hàn chân phải giờ lên đá hướng về Trương Mãnh trên cổ tay, như muốn lưỡi búa đá lạc.

Làm sao Trương Mãnh trào quá gấp, Lăng Hàn một cước, không thấy công hiệu, Trương Mãnh nhưng thuận thế nhấc lên lưỡi búa, lần thứ hai hướng về Lăng Hàn bên hông bổ tới, hấn lưỡi búa, vừa nhanh vừa mạnh, hung mãnh cực kỳ, Lăng Hàn tuy rằng thể chất mạnh mẽ hơn Trương Mãnh mấy phần, thể nhưng hấn thiếu hụt cùng người kinh nghiệm chiến đấu.

Hiểm hiểm tránh thoát Trương Mãnh một búa, Lăng Hàn trong lúc nhất thời có chút luống cuống tay chân lên, Trương Mãnh công kích nước chảy mây trôi, một chiêu tiếp theo một chiêu, Lăng Hàn chỉ có thể căng thẳng một mồi phòng thủ, tránh né.

Vài lần thế tiến công hạ xuống, Trương Mãnh tuy rằng không thương tổn được Lăng Hàn, nhưng cũng đem Lăng Hàn luy không nhẹ, "Hừ, quả nhiên thật sự có tài, " Trương Mãnh thấy chiếm chút thượng phong, sắc mặt mới thoáng đẹp đề một ít.

Nghe xong Trương Mãnh, Lăng Hàn nhưng chân mày cau lại, "Vô về mèo quào!"

"Người. . . , " vừa sắc mặt chuyển biến tốt một ít Trương Mãnh, nghe được Lăng Hàn, nhất thời sắc mặt lại là một trận tái nhợt.

"Thật cường tiểu nhi" Trương Mãnh giận dữ mà cười, bỗng nhiên giờ lên lưỡi búa, lần thứ hai hướng Lăng Hàn vọt tới, hiển nhiên là bị Lăng Hàn tức giận không nhẹ.

Lăng Hàn cười ha ha, tiếp tục tránh né Trương Mãnh thế tiến công, lần này, hấn đã không có lúc trước như vậy chật vật, một bên tránh né, tình cờ còn có thể phản kích một hồi.

Trương Mãnh thấy Lăng Hàn càng đánh càng mạnh, trong lòng biết là bị Lăng Hàn dùng để luyện tập, nhất thời càng thêm tức giận, thể nhưng hấn lúc này lại không làm gì được Lăng Hàn, trong lòng càng là phiền muộn cực kỳ.

Ầm! Trương Mãnh không để ý, bị Lăng Hàn một chưởng bổ vào phủ trên lưng, sức mạnh to lớn, trong nháy mắt liền đem thể công của hắn loại bỏ, lao đảo một cái, suýt nữa ngã nhào trên đất trên, thấy này, Lăng Hàn khẽ mỉm cười, thu tay lại mà đứng, khiêu khích nhìn Trương Mãnh.

Bị Lăng Hàn ánh mắt vừa nhìn, Trương Mãnh cảm giác trên mặt rất, "Lão Trần, ngươi cùng các anh em đứng làm gì, còn không mau tới, đem cái kia cô nàng cho ta bắt tới."

Một đám thù hạ bị Trương Mãnh hét một tiếng, nhất thời thân thể một trận run rẩy, bị kêu là lão Trần ông lão do dự một chút, nhưng không dám động thủ, tuy rằng hắn mới vừa rồi không có như những người khác như thế, quý trên mặt đất, nhưng hắn nhưng là tận mắt đến Lăng Hàn ôm Phương Ngọc từ bên dưới vách núi nhảy lên, người bình thường, muốn từ bên dưới vách núi diện bò lên cũng đã rất khó khăn, huống chi trong lòng còn ôm một người, thấy thế nào, Lăng Hàn đều không giống như là một người bình thường, vì lẽ đó hắn càng sẽ không tùy tiện hành động.

Thấy một đám thù hạ nom nớp lo sợ không dám ra tay, Trương Mãnh trong mắt vẻ âm trầm né qua, nắm chặt lưỡi búa tay, nhất thời quần rồi mấy phần, "Thăng nhóc, không cho ngươi mở mang kiến thức một chút, đại gia bản lĩnh, lại còn coi đại gia là võ về mèo quào."

Trương Mãnh nổi giận gầm lên một tiếng, hai tay nắm chặt lưỡi búa, cấp tốc hướng Lăng Hàn vọt tới, tốc độ kia càng lên càng nhanh, khí thế cũng thuận theo tăng cường, nhanh muốn tới gần Lăng Hàn thời điểm, hắn khí thế trên người đạt đến đỉnh điểm.

Lăng Hàn trong mắt lộ ra một vết nghiêm nghị, đem linh khí bao trùm ở trên tay, cấp tốc xông lên, cùng Trương Mãnh đụng vào nhau, hai người tốc độ đều nhanh vô cùng, Trương Mãnh một búa bổ tới, bị Lăng Hàn tay trái đỡ, khấn đón lấy, Lăng Hàn hữu quyền vung ra, bị Trương Mãnh xảo diệu né tránh quá khứ.

Hai người người tới ta đi lại là mấy chiêu, một cái trầm trọng lưỡi búa ở Trương Mãnh trong tay dùng chính là nhanh nhẹn cực kỳ, nhưng làm sao hắn sức mạnh chênh lệch Lăng Hàn một đường, rốt cục, vẫn bị Lăng Hàn một quyền oanh kích ở ngực, đánh bay ra ngoài, nằm trên đất không nhúc nhích, hắn một đám thù hạ càng là một mặt hoảng, chỉ lo Lăng Hàn tìm bọn họ để gây sự.

Thấy này, Lăng Hàn thở ra một ngụm trọc khí, xoay người, liền muốn đi kéo Phương Ngọc, nhưng vào lúc này, Trương Mãnh trong nháy mắt từ trên mặt đất nhảy lên, lưỡi búa mang theo tiếng xé gió bổ về phía Lăng Hàn, chỉ lát nữa là phải bổ trúng Lăng Hàn.

"Cẩn thận!" Phương Ngọc nhìn Trương Mãnh bổ tới lưỡi búa, không nhịn được kinh hô.

Ầm! Rền lên một tiếng, nhưng là quay lưng Trương Mãnh Lăng Hàn phảng phất sớm có biết giống như vậy, một cước đá vào Trương Mãnh bụng, đem Trương Mãnh đập bay ra ngoài.

Phốc! Một ngụm máu tươi từ Trương Mãnh trong miệng phun ra, trong mắt tràn đầy không thể tin tưởng, "Ngươi. . . . , ngươi là làm sao biết ta muốn đánh lên?"

Lăng Hàn lắc đầu một cái, không nói gì, xoay người hướng Phương Ngọc đi đến, mới đến, hắn không muốn tùy tiện giết người, không phải vậy lấy Lăng Hàn cẩn thận tính cách, tất nhiên sẽ không lưu cái kẻ tiếp hậu hoạn.

Cho tới, Lăng Hàn là làm sao biết Trương Mãnh sẽ đánh lên, cái kia lại đơn giản có điều, hắn nhắm mắt lại phương viên mấy trượng đồ vật đều sẽ bày ra ở trong đầu hắn, làm sao sẽ liên người sau lưng động tác đều sẽ phát hiện không được.

Ở Phương Ngọc sùng bái trong ánh mắt, Lăng Hàn lời kéo nàng hướng về Huyền Vũ thành phương hướng đi đến, lúc này Trương Mãnh tuy rằng dù không cam lòng đến đâu, nhưng hắn cũng không dám tiếp tục ra tay, chỉ được đem hỏa khí phát đến một đám thù hạ.

Lăng Hàn cùng Phương Ngọc một đường đi ra rất xa, xác định phía sau không có ai theo tới sau khi, Lăng Hàn mới thanh tĩnh lại, nhất thời, thân thể của hắn mềm nhũn, suýt nữa liền ngã nhào trên đất trên, nếu là toàn thắng thời kì Lăng Hàn, chiến thắng Trương Mãnh, hoặc là chém giết Trương Mãnh, đều vô cùng dễ dàng.

Thế nhưng, Lăng Hàn mới từ phía dưới vách núi bò lên, vốn là uể oải cực kỳ, thể lực cũng chưa hoàn toàn khôi phục, cùng Trương Mãnh cuộc chiến, có vẻ hơi miễn cưỡng, cũng may, Lăng Hàn gắng gượng thân thể, đánh bại Trương Mãnh, lúc này thân thể vừa buông lỏng, cảm giác suy yếu trong nháy mắt kéo tới, nhất thời không thích ứng mới suýt nữa té ngã.

"Ngươi làm sao?" Phương Ngọc nhận ra được Lăng Hàn dị thường, quan tâm hỏi.

"Không có chuyện gì, chúng ta chạy nhanh đi, " Lăng Hàn lắc đầu một cái, không muốn nhiều lời.

Phương Ngọc gật gật đầu, trong bóng tối, nàng không phát hiện, lúc này Lăng Hàn sắc mặt tái nhợt như tờ giấy, hai người đi về phía trước một khoảng cách sau khi, liền thay đổi phương hướng, cũng không có hướng về Huyền Vũ thành phương hướng đi.

Lăng Hàn từ Phương Ngọc trong miệng biết được, lúc này Huyền Vũ cửa thành sớm đã đóng, quá khứ nếu như không gặp được người của Phương gia, hai người là không cách nào đi vào cửa thành.

Ngay sau đó, Lăng Hàn quyết định trước tiên tìm cái địa phương bí ẩn nghỉ ngơi một đêm, chờ ngày kế thành môn sau khi mở ra, lại vào thành đi, hai người hướng về trước lại đi rồi một khoảng cách sau khi, ở một chỗ trũng nơi tìm được tạm thời nghỉ ngơi địa phương.

Dọc theo đường đi, Phương Ngọc vẫn đang không ngừng quay đầu lại xem phía sau, tựa hồ là sợ Trương Mãnh đám người đuổi theo đến, thờ dài, Lăng Hàn an ủi, "Trương Mãnh đã bị ta đá thương, mà người Phương gia ở Huyền Vũ thành lại là một bá, lúc này e sợ từ lâu thoát thân đi tới."

Nghe được Lăng Hàn an ủi, Phương Ngọc tựa hồ mới an tâm một chút, không quay đầu lại, nhưng Lăng Hàn vẫn là từ trên người nàng cảm giác được, một tia khiếp đảm, đối với này, Lăng Hàn chỉ được thờ dài, dù sao còn là một cô gái.

Trong bóng tối, hai người ai cũng không có lại mở miệng, vẫn quá hồi lâu, Phương Ngọc mới mở miệng nói, "Hôm nay nếu không là Lăng đại ca cứu ta, e sợ, ta đã sớm rơi xuống vách núi, hài cốt không còn."

Lăng Hàn khẽ mỉm cười, "Kỳ thực ngươi không cần làm như vậy, tầm kia mãnh nhìn như đối với ngươi có sắc tâm, nhưng hấn đáy mắt nhưng có một luồng kiên kỳ tâm ý, chỉ sợ hấn chỉ là muốn bắt ngươi trở lại, hướng về ngươi Phương gia đòi hỏi ít tiền tài mà thôi."

"Chỉ là đòi tiền?" Phương Ngọc trong giọng nói mang theo một chút kinh ngạc.

"Y ngươi nói đến, ngươi Phương gia ở Huyền Vũ thành là bốn thế lực lớn một trong, bên trong cao thủ đông đảo, Trương Mãnh tuy rằng nhìn như thô lỗ, nhưng thô bên trong có tế, vì sắc đẹp, phạm không được liều mạng tính mạng của chính mình."

"Mà chỉ nắm lấy ngươi, uy hiếp Phương gia giao ra một điểm tiền tài, sau đó đưa ngươi bình yên thả lại, Phương gia coi như bị thất thế, nhưng cũng không đến nỗi sẽ nổi giận, cho nên nói, hấn chỉ là vì tiền, " Lăng Hàn cẩn thận cho Phương Ngọc phân tích nói.

Nghe xong Lăng Hàn phân tích, Phương Ngọc thật lâu không nói gì, cô bé này tuy rằng tính cách kiên cường, nhưng cũng khuyết ít một chút đầu óc, Lăng Hàn thờ dài.

Hai người lần thứ hai rơi vào vắng lặng ở trong, lại quá hồi lâu, Lăng Hàn thờ dài, trầm trọng ngẩng đầu lên nhìn Phương Ngọc, "Ngươi vừa nói, nơi này là thú thần quốc?"

"Đúng rồi, nơi này là thú thần quốc phía Đông Huyền Vũ thành, làm sao, Lăng đại ca?" Phương Ngọc trong giọng nói mang theo một chút nghi hoặc.

"Không có chuyện gì!" Lăng Hàn thờ dài, trong đầu từng lần từng lần một hồi ức, tuy rằng hấn rất ít đi ra ngoài, nhưng nói Chí Dương giới địa đồ hấn không chỉ thăm một lần, bên trong căn bản không có ghi chép có cái gì thú thần quốc.

Nếu như Lăng Hàn không đoán sai, lúc này hấn nên đã không ở Chí Dương giới, bởi vì hấn đã sớm nhận ra được, nơi này khí trời, rõ ràng không có Chí Dương giới như vậy nóng bức.

Trước đây nghe Trần lão giảng quá Chí Dương giới ở ngoài còn có mặt khác vị diện, chẳng lẽ mình mở ra quyền sách sau khi, truyền tống đến mặt khác vị diện? Đem việc này để ở trong lòng, Lăng Hàn dự định ngày mai trước tiên tìm tìm một phần địa đồ, biết rõ chính mình vị trí sau khi, lại tính toán sau.

Ngay sau đó, hấn cũng có chút uể oải, liếc mắt nhìn ngồi ở đối diện Phương Ngọc, "Nếu như ngươi sợ sệt liền ngồi lại đây một điểm."

Phương Ngọc lắc đầu một cái, quật cường nói rằng, "Ta không sợ, " âm thanh có chút run rẩy, nhưng cũng vẫn như cũ nỗ lực khác chế.

Lăng Hàn mỉm cười nở nụ cười, cùng y chuyển trên đất, chỉ chốc lát liền ngủ thật say, dù sao hấn cũng mệt mỏi một ngày, lúc này thể lực lại không hoàn toàn khôi phục.

Trong bóng tối, rơi vào yên tĩnh, chỉ có loáng thoáng có thể nghe được, Lăng Hàn đều đều tiếng hít thở...

Ngày thứ hai, trời vừa sáng, mặt trời vừa bay lên, Lăng Hàn liền tỉnh lại, nhìn sơ thẳng mặt trời, ở cái này địa phương xa lạ, trong lòng hấn mê man, thiếu rất nhiều, Lăng Hàn tin chắc, chỉ cần sống sót, sẽ có hi vọng, một ngày nào đó, hấn sẽ trở lại Lăng Thiên tông.

Đưa mắt từ đằng xa thu lại rồi, cúi đầu vừa nhìn, Lăng Hàn hơi sững sờ, trong lòng nằm một cô gái, khuôn mặt xinh đẹp, cảnh như tân Tuyết, eo như tiêm liễu, một bộ màu trắng trường y, nhiễm một chút máu tươi, nhìn qua nhưng không nửa điểm vì cùng cảm, lúc này nữ tử an tường ngủ, một cái tay nhưng chăm chú cầm lấy hấn góc áo.

"Đây là Phương Ngọc?" Lăng Hàn hơi run run, tối hôm qua bởi vì sắc trời duyên cớ, hấn cũng không có nhìn rõ ràng Phương Ngọc dung mạo, lúc này nhìn kỹ, nhất thời không nhận được một trận thán phục.

Mà đang lúc này, Phương Ngọc cũng đang từ trong giấc mộng thức tỉnh, dụi dụi con mắt, vừa mới ngẩng đầu lên, liền nhìn thấy Lăng Hàn ở nhìn chăm chăm nàng xem, mặt cười xoạt một hồi, biến đỏ chót.

"Lăng . . Lăng đại ca, ta. . . Ta. . . , " Phương Ngọc đỏ mặt, ta nửa ngày cũng không biết nên nói cái gì, chỉ được đem đỏ bừng mặt hạ thấp, không dám nhìn nữa Lăng Hàn.

Lăng Hàn, sờ sờ mũi, có chút quần bách đạo, "Cái kia. . . , chúng ta vẫn là tiền tiến thành đi."

"Ừm!" Phương Ngọc thanh âm nhỏ như muối thanh.

UU đọc sách hoan nghênh quảng đại thư hữu quang lâm xem, mới nhất, nhanh nhất, hot nhất tác phẩm đang viết đều ở UU đọc sách! Điện thoại di động người sử dụng mời đến xem

Bạn đang đọc truyện *Phong Ma Chân Kinh Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18: Long vũ

Hai người thoáng thu dọn một hồi, liền đứng dậy hướng về Huyền Vũ thành đi đến, nhưng mà mới vừa đi ra không bao xa, phía trước đột nhiên một trận bụi mù cuộn cuộn, một đám người cưỡi ngựa bốn ba mà tới.

Phía trước đầu lĩnh nam tử tướng mạo anh tuấn, vóc người khôi ngô, trên hai tay bắp thịt hơi nhô ra, nhìn qua tràn ngập lực bộc phát, lúc này nam tử một đôi mắt ung lai âm trầm nhìn chăm chăm Lăng Hàn, làm như cùng Lăng Hàn có thâm cừu đại hận gì.

Lăng Hàn ngăn ra, từ trong ánh mắt, hắn cảm nhận được nồng đậm sát ý, nghi hoặc bên trong, Lăng Hàn liếc mắt nhìn bên cạnh Phương Ngọc, nhưng trong nháy mắt hiểu được.

Từ Phương Ngọc trong ánh mắt, hắn nhìn ra, nam tử cùng Phương Ngọc tất nhiên quen biết, nếu như Lăng Hàn không đoán sai, nam tử này nên chính là Phương Ngọc trong miệng cao thủ.

"Long đại ca, " Phương Ngọc trong mắt lộ ra vẻ vui mừng, trùng phía trước đầu lĩnh nam tử vẫy vẫy tay.

Nhưng nam tử nhưng không có một chút nào dừng lại ý tứ, mang người quần từ Lăng Hàn hai người trước mặt xông tới, sau đó nhiều cái quyền, đem hai vẩy vào giữa.

"Tiểu tử thú, lá gan không nhỏ a, dám bắt cóc nhà ta Đại tiểu thư, " trong đám người có người cao giọng quát lên.

Phương Ngọc mới vừa muốn nói chuyện, đầu lĩnh nam tử, nhưng mở miệng nói, "Ngọc nhi, ngươi không phải sợ, chúng ta lập tức cứu ngươi ra đến."

Sau khi nói xong, nam tử lớn tiếng quát lên, "Đem người này loạn côn đánh chết, bằng không, còn thật sự cho rằng Phương gia ta là dễ trêu."

Mọi người lĩnh mệnh xung phải, từng người từ phía sau rút ra một cái dài khoảng một trượng thiết côn, dần dần hướng Lăng Hàn xúm lại đây, lúc này Phương Ngọc thấy mọi người đáng sợ, nhất thời có chút cuống lên, nàng không biết Long vũ vì sao vừa thấy mặt đã không phân tốt xấu động thủ, quay đầu muốn gọi Lăng Hàn trước tiên chạy, đã thấy Lăng Hàn ngơ ngác đứng tại chỗ.

Lăng đại ca sẽ không bị dọa ngốc hả, Phương Ngọc trên mặt lộ ra vẻ lo lắng, trong miệng gấp giọng hô, "Long Vũ đại ca, các người hiểu lầm, là Lăng đại ca cứu ta, các người trước tiên dừng tay a."

Làm sao, mọi người tia không để ý chút nào Phương Ngọc gằm rú, Long vũ càng là cưỡi ngựa lại đây đem Phương Ngọc bắt lên ngựa đi, trên đất chỉ để lại Lăng Hàn một người.

Lăng Hàn thở dài, cái này Long vũ cùng hắn tổ không quen biết, vừa thấy mặt đã địch ý đối với hắn mạnh như thế, tựa hồ không chỉ là bởi vì hắn cùng Phương Ngọc đi gần...

Nhưng mà tình thế không thể kim được Lăng Hàn suy nghĩ nhiều, vài gốc thiết côn từ trên trời giáng xuống, thỉnh thoảng kích hắn đầu, Lăng Hàn vội vàng điều động linh khí, bao trùm toàn thân, sau đó đem hai tay giơ lên.

Coong! Coong! Coong! Vài gốc thiết côn đều bị cánh tay hắn đỡ, kim loại tiếng va chạm truyền đến, mọi người thiết côn đều bị đánh văng ra, không nói Lăng Hàn Ngưng Khí sáu tầng tu vi, bằng vào thân thể của hắn, những người này đều rất khó thương mảy may.

Ở mọi người về mặt kinh ngạc bên trong, Lăng Hàn phản tay nắm lấy một cái thiết côn, bỗng nhiên một tha, đem người mang côn đồng thời từ trên ngựa tha đi, khấn đón lấy, Lăng Hàn trong tay thiết côn vung lên, từng trận tiếng kêu thảm thiết truyền đến, mười mấy người hết mức ngã trên mặt đất, kêu thảm thiết không ngớt.

Lúc này ngồi trên lưng ngựa chỉ có Long vũ một người, hắn từ đầu đến cuối đều sẽ Phương Ngọc bắt ở trong tay, vẫn chưa động thủ công kích Lăng Hàn, "Không sai, để cho ta tới gặp gỡ ngươi làm sao?" Long vũ khẽ mỉm cười, đem Phương Ngọc từ trên ngựa để xuống.

Lăng Hàn nhưng xem cũng không xem Long vũ một chút, tuy rằng người này tựa hồ có mấy phần thực lực, nhưng từ hắn vừa bắt đầu đối với Lăng Hàn địch ý, liền để Lăng Hàn sản sinh phản cảm.

"Nếu như không chuyện gì, ta trước hết đi rồi, " Lăng Hàn nhàn nhạt nhìn Phương Ngọc một chút, liền muốn xoay người rời đi.

"Đừng chờ một chút, Lăng đại ca, vừa Long Vũ đại ca lẫn lẫn là hắn không đúng, ta thay hắn xin lỗi ngươi, ngươi cứu ta, ta còn không báo đáp ngươi

đây, ngược lại người cũng không địa phương đi, không bằng trước hết ở tại nhà ta đi." Phương Ngọc thấy Lăng Hàn phải đi, nhất thời có chút cuống lên.

Lăng Hàn sắc mặt hơi động, "Trụ nhà người?"

Phương Ngọc gật gù, một mặt chờ mong nhìn Lăng Hàn, bên cạnh Long vũ vương vẫn ngọc xem Lăng Hàn về mặt, trong lòng một luồng lòng đổ kị cháy hùng hực.

Lăng Hàn do dự một chút, hần sơ tới nơi đây, có thể có cái ở lại nơi không thể tốt hơn, huống hồ, này Phương gia cũng ở này Huyền Vũ thành có thể lực không nhỏ, chính mình muốn tìm hiểu một ít tin tức, cũng sẽ thuận tiện rất nhiều.

Ngay sau đó, Lăng Hàn sẽ đồng ý Phương Ngọc mời, mà Long vũ vương vẫn ngọc đã mở miệng, hần làm Phương gia thị Vệ tổng quản cũng không quyền can thiệp, sâu sắc liếc mắt nhìn Lăng Hàn, .

Xoay người mang theo đoàn người hướng về Phương gia đi đến , còn Phương gia còn lại hộ vệ, Lăng Hàn ra tay vốn là không nặng, mấy người một hồi, đã có thể miễn cưỡng lên ngựa, nhưng bọn họ xem Lăng Hàn ánh mắt, nhưng tôn tại sâu sắc kiêng kỵ.

Một đám người cưỡi ngựa một đường lao nhanh, chỉ chốc lát liền đến Huyền Vũ thành dưới chân, lúc này Huyền Vũ cửa thành, đã rộn rộn ràng ràng có không ít người ở xếp hàng chờ đợi vào thành, hai cái thị vệ quan ngăn ở cửa, phàm là vào thành đi người đều muốn hướng về giao nộp một ít ngân lượng.

Lăng Hàn một đám người, trực tiếp hướng về bên cạnh một đạo cửa hông đi đến, Long vũ trùng gác cổng thị vệ quan hỏi thăm một chút, mấy người liền không hề ngần cản tiến vào Huyền Vũ thành.

Huyền Vũ thành, không thể nói được phồn hoa, nhưng ở này thú thần quốc phía Đông cũng coi như là ít có đại thành, trong thành cao lâu lộp lộp, đường phố rộng rãi, người đi đường lui tới, rìa đường tiểu thương tiếng rao hàng liên tiếp.

Đi ở trên đường, Lăng Hàn nhưng chú ý tới một loại phi thường đặc thù người, ở bên cạnh bọn họ đều sẽ theo một con sủng vật, loại này sủng vật, Lăng Hàn không cảm giác được bất kỳ sinh mệnh khí tức.

Thế nhưng những kia sủng vật trên người nhưng tràn ngập linh khí, nhìn qua linh động cực kỳ, cùng phổ thông sủng vật không có một chút nào khác biệt, nếu như không phải Tu Chân giả, rất khó đem những này sủng vật phân biệt ra được.

Loại người này không nhiều, Lăng Hàn cũng là nhìn thấy hai, ba cái, tựa hồ thân phận của bọn họ đặc biệt cao quý, bất luận đi tới cái nào, nghênh đón, đều là một mảnh tôn kính ánh mắt.

"Đây là linh tu giả, Lăng huynh trước đây chưa từng gặp?" Bên cạnh Long vũ thấy Lăng Hàn tựa hồ đối với linh tu cảm thấy rất hứng thú, liền mở miệng vì là Lăng Hàn giải thích, chỉ là ngữ khí mang theo một chút kiêu căng, để Lăng Hàn khê cau mày.

"Đúng vậy, linh tu phi thường lợi hại, ở chúng ta thú thần quốc, linh tu mặc kệ đi tới chỗ nào đều sẽ thu được người khác tôn kính, Phương gia chúng ta liền cung phụng có hai cái linh tu, chỉ là linh tu rất ít chen chân tục sự, Phương gia chúng ta không tới sống còn thời điểm, linh tu là sẽ không xuất thủ giúp Phương gia chúng ta." Một bên Phương Ngọc cũng gấp bận bịu mở miệng vì là Lăng Hàn giải thích.

"Ngọc nhi!" Long vũ không thích mở miệng nói, tựa hồ là đang nhắc nhở Phương Ngọc cái gì.

Phương Ngọc tự biết nói nhảm, le lưỡi, đối với Lăng Hàn đầu tới một người xin lỗi ánh mắt, một đám người lại tiếp tục roi vào trong trầm mặc hướng về phía trước đi đến.

Lăng Hàn cũng không để ý, ánh mắt của hần từ đầu đến cuối đều dừng lại ở rìa đường "Linh tu" trên người, ở trên người bọn họ Lăng Hàn không cảm giác được bất kỳ tu vi, thế nhưng, chẳng biết vì sao, Lăng Hàn luôn cảm thấy, linh tu cùng Tu Chân giả tựa hồ có một loại nào đó điểm giống nhau.

Đoàn người, đi rồi không bao lâu, lúc này rìa đường hành người đã có chút ít ỏi, nhưng đường phố vẫn như cũ rộng rãi, cũng không nửa điểm hẻo lánh cảm giác, Lăng Hàn chính đang nghỉ ngơi, phía trước Long vũ cùng Phương Ngọc nhưng ngừng lại.

"Lăng đại ca, chúng ta đến, " Phương Ngọc quay đầu lại, trùng Lăng Hàn ngọt ngào nở nụ cười, sau đó từ trên ngựa nhảy xuống.

Thấy này, Lăng Hàn gật gù, cũng từ trên ngựa nhảy xuống, đánh giá chung quanh một trận, đã thấy bên trái một toà xa hoa phù đệ, đình đài lầu các, cửa son hồng tường, trước cửa tọa lạc hai cái to lớn sư tử bằng đá, tuy rằng không người trông coi, thế nhưng là làm cho người ta một loại đại khí cảm giác.

Ở trên cửa lớn mang theo một tấm bảng thật lớn, bên trên viết, "Phương phủ" hai chữ, kiểu chữ rồng bay phượng múa, bút lực cứng cáp, khí thế rộng rãi.

Lúc này đã có thủ hạ trước đi mở cửa, Lăng Hàn vẫn đi ở phía sau, ánh mắt chung quanh đi khắp, nơi này kiến trúc phong cách cùng Lăng Thiên tông có một ít khác nhau, để Lăng Hàn hiếu kỳ không ngớt.

Từ nhỏ ở Lăng Thiên tông lớn lên, Lăng Hàn cũng coi như là nhìn quen rất nhiều tình cảnh, Phương phủ tuy rằng xa hoa, nhưng nhưng không sánh được Lăng Thiên tông, dù sao Lăng Thiên tông nói thế nào cũng là tu chân môn phái, mà Phương phủ chỉ là một thế tục gia tộc.

"Lăng huynh, nói vậy là, rất hiếm thấy đến hùng vĩ như vậy kiến trúc đi, " Long vũ chỉ vào trong Phương phủ một lầu các, có chút đắc ý nói.

Thấy này, Lăng Hàn ngẩng đầu mới phát hiện cách đó không xa, đứng sừng sững một toà cao to lầu các, trong lòng khe khẽ thờ dài, lầu các tuy cao, hẳn cũng không phải chưa từng thấy, Lăng Thiên tông tàng bảo các, liền so với này lầu các cao rất nhiều.

Nhìn thấy Lăng Hàn ánh mắt, Long vũ càng thêm đắc ý, "Đây là, trắng rằm lâu, là Huyền Vũ trong thành kiến trúc cao nhất, mới gia năm đó mời mọc mấy vị có tiếng kiến trúc đại sư, mới đưa lầu này kiến tạo mà ra."

Lăng Hàn lắc đầu một cái, không nói gì, loại này kiến trúc cao đến đâu, đối với hắn đều không có một chút nào sức hấp dẫn, dù sao Tu Chân giả thế giới, là phàm người không thể chạm tới, tia không để ý chút nào Long vũ, Lăng Hàn tiếp tục tự mình đánh giá bốn phía.

"Lăng đại ca, chúng ta mau vào đi thôi, " thấy Lăng Hàn còn ở xem, Phương Ngọc có chút cấp thiết lôi kéo Lăng Hàn tay, hướng về Phương phủ đi đến, lần này sống sót sau tai nạn, làm cho nàng có chút không thể chờ đợi được nữa muốn phải về nhà.

Nhưng động tác này ở Long vũ trong mắt chính là mặt khác một phen ý vị, Phương Ngọc trước đây thường thường lên đi ra ngoài, mỗi lần trộm đi, đều là dẫn người đi đem tìm về, ở trong mắt hắn, Phương Ngọc chưa bao giờ cùng bất luận người nào từng có như vậy thân mật cử động, lúc này Phương Ngọc động tác này không thể nghi ngờ để Long vũ trong lòng lòng đồ kị đốt tới cực hạn.

Phương Ngọc không có chú ý tới Long vũ trong mắt sự phẫn nộ, Lăng Hàn tự nhiên cũng sẽ không đi quản, theo Phương Ngọc hướng về Phương phủ đi đến, vừa vào cửa lớn, bên trong đứng hai hàng thủ vệ, những thủ vệ này mỗi một người đều dừng mảnh cực kỳ, cùng ngoài cửa không có một bóng người so với, bên trong quả thực là đề phòng nghiêm ngặt.

Phương Ngọc cùng Lăng Hàn đi tới, một loạt thủ vệ cùng kêu lên hô một câu "Đại tiểu thư!" Sau đó lại tiếp tục thẳng tắp đứng sừng sững ở đó, Phương Ngọc cũng không để ý tới bọn họ, mới vừa đi vào trong đi chưa được mấy bước, một cái trung niên quân sự tiến lên đón, "Đại tiểu thư, người có thể trở lại."

"Phương bá, " Phương Ngọc có chút chột dạ kêu lên.

"Mau mau đi gặp tộc trưởng, nghe được người gặp phải giặc cướp, tộc trưởng đều sắp gấp chết rồi, cũng may cuối cùng cũng coi như bình an vô sự, " người trung niên vừa nói một bên đưa mắt liếc về phía bên cạnh Lăng Hàn, chỉ thấy Lăng Hàn một thân thô tức giận da hổ trang, người trung niên lộ ra vẻ khinh bỉ.

Nghe xong người trung niên, Phương Ngọc thấp giọng nói với Lăng Hàn mấy câu nói sẽ theo rồi đi, trước khi đi, kêu cái hạ nhân, cho Lăng Hàn sắp xếp nơi ở, cũng dặn Lăng Hàn, nàng một lúc nữa tới nữa tìm hắn.

Phương Ngọc đi rồi, Lăng Hàn cũng vui vẻ đến ung dung, hạ nhân đem hắn sắp xếp ở một chỗ phòng nhỏ bên trong, sau đó thả xuống hai bộ quần áo sạch, liền lui ra ngoài, Lăng Hàn nằm ở trên giường, hồi ức mấy ngày nay tất cả.

Hiện tại chủ yếu nhất chính là phải hiểu rõ, nơi này là nơi nào, như thế nào mới có thể trở về đến Lăng Thiên tông, thế nhưng, Lăng Hàn người không có đồng nào, muốn có được những tin tức này, e sợ có chút phiền phức.

Sờ sờ túi áo, bên trong ngoại trừ mấy viên linh thạch, cùng một ít linh dược ở ngoài, cũng không có vật gì khác.

Thờ dài, Lăng Hàn nhìn một chút trên người mình da hổ y, quả thật có chút đáng chú ý, liền đem thay đổi, mặc vào lại người vì đó đưa tới quần áo, đây là một bộ màu xám trắng trường y, Lăng Hàn sau khi mặc vào cả người khí chất cũng thay đổi rất nhiều.

Hắn lúc này, như một hào hoa phong nhã thư sinh, Lăng Hàn nhìn trang phục của chính mình, cười cợt, đứng dậy chuẩn bị trước tiên diễn luyện một bộ vách đá công pháp.

Lúc này thập hai cái động tác đối với hắn mà nói, tia không tốn sức chút nào khí, diễn luyện xong sau khi, Lăng Hàn ngồi trên mặt đất, dự định tu luyện một hồi, đem hai mắt nhắm rãi nhắm lại, bốn phía cảnh tượng hiện lên ở đầu óc của hắn bên trong.

Ngoài cửa sổ, hai cái nha hoàn một bên xi xào bàn tán một bên hướng về xa xa đi đến, bọn họ lại bị Lăng Hàn rõ ràng bắt lấy.

Chỉ nghe được một người trong đó mở miệng nói rằng, "Nếu có thể gả cho Long giáo đầu là tốt rồi."

"Nha đầu ngọc, đừng nằm mơ, coi như tộc trưởng đồng ý người lập gia đình, thế nhưng Long giáo đầu làm sao sẽ coi trọng chúng ta, hắn yêu thích nhưng là Đại tiểu thư, chúng ta sao có thể cùng Đại tiểu thư so với, " một cái khác nha hoàn cũng có chút chua xót nói rằng.

"Nhưng là, Đại tiểu thư rất không thích Long giáo đầu a."

"Long giáo đầu Trường Anh Tuấn, võ công lại được, Đại tiểu thư sớm muộn sẽ thích hắn..." Hai người thanh âm nói chuyện càng ngày càng nhỏ, dần dần biến mất ở Lăng Hàn nhận biết trong phạm vi.

UU đọc sách hoan nghênh quảng đại thư hữu quang lâm xem, mới nhất, nhanh nhất, hot nhất tác phẩm đang viết đều ở UU đọc sách! Điện thoại di động người sử dụng mời đến xem.

Bạn đang đọc truyện *Phong Ma Chân Kinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 19: Phương gia

Lăng Hàn trên mặt không hề lay động, đang chuẩn bị phải đem tâm thần thu hồi, Tĩnh Tâm tu luyện, lại đột nhiên hơi nhướng mày, làm như phát hiện cái gì.

Chỉ chốc lát sau, Lăng Hàn mở hai mắt ra, trong mắt khó có thể che giấu kích động cùng hưng phấn, vừa mới, ngay ở hắn muốn thu về tâm thần thời điểm, lại đột nhiên cảm nhận được một tia yếu ớt sóng linh khí, này tia gọn sóng yếu ớt cực kỳ, nếu không là hắn đang đứng ở tâm thần hợp nhất trạng thái bên dưới, là rất khó bắt lấy.

Cảm nhận được linh khí gọn sóng, Lăng Hàn dĩ nhiên là đem nhận biết dò xét quá khứ, làm sao, sóng linh khí vị trí cách hắn khá xa, vượt qua hắn có khả năng nhận biết phạm vi.

Do dự một chút, đây là hắn sau khi lên vách đá, lần thứ nhất cảm nhận được Tu Chân giả tồn tại, dưới sự kích động, Lăng Hàn đem cửa phòng đẩy ra đi ra ngoài phòng.

Nhìn chung quanh, Lăng Hàn không nhanh không chậm đi về phía trước, nhìn như sần vãng bước chậm, nhưng là hướng về sóng linh khí vị trí di động, đi rồi không bao xa, Lăng Hàn đem con mắt nhắm lại, dùng nhận biết đi tìm kiếm sóng linh khí truyền đến địa phương.

Mấy tức sau khi, Lăng Hàn nhận biết phạm vi lần thứ hai đạt đến cực hạn, nhưng hắn đã cảm giác được, hắn cách này một tia sóng linh khí vị trí, đã càng ngày càng gần.

Đem tâm thần thu hồi, Lăng Hàn lần thứ hai chậm rãi đi về phía trước, mới vừa đi ra mấy trượng xa, Lăng Hàn lần thứ hai đem hai mắt nhắm lại, lần này hắn nhìn thấy một gian nhà gỗ nhỏ, đem nhận biết mở về nhà gỗ.

Trong phòng trang trí đơn giản, ngoại trừ một cái giường, một cái bàn bát tiên ở ngoài, không hề có thứ gì, trên giường ngồi một năm mươi ông lão, lúc này ông lão hai mắt khép hờ, dưới thân bày đặt mấy khối linh thạch, tựa hồ chính đang hấp thụ linh thạch bên trong linh khí.

Từ trên người lão giả tản mát ra tu vi gọn sóng đến xem, tu vi của hắn đại khái ở Ngưng Khí ba tầng khoảng chừng : trái phải, Lăng Hàn đến, ông lão chút nào chưa phát hiện, lúc này hắn chính đang tập trung tinh thần chuyên tâm tu luyện.

Có thể ở chỗ này gặp phải Tu Chân giả, Lăng Hàn tự nhiên cao hứng không ngớt, đương nhiên, hắn cũng sẽ không đi quấy rối ông lão tu hành, đem tâm thần thu hồi, Lăng Hàn liếc mắt nhìn nhà gỗ nhỏ, xoay người hướng về chính mình nơi ở đi đến.

Nếu tìm tới Tu Chân giả, như vậy, nơi đây nên còn có thể có cái khác Tu Chân giả, lập tức, Lăng Hàn trong lòng có phương hướng, liền không nữa như vậy mê man.

Lúc này Lăng Hàn chỗ ở phòng ốc ở ngoài, Phương Ngọc đã đứng ở nơi đó hồi lâu, vừa nàng gõ cửa ngày môn, cũng không thấy Lăng Hàn đáp lại, thấy này nàng vội vàng đẩy cửa đi vào, lại phát hiện trong phòng không có một bóng người.

Phương Ngọc có chút bận tâm, Lăng Hàn có phải là đột nhiên không chào mà đi, liền trong lòng nàng ảo não không nên để Lăng Hàn trước tiên tới được thời điểm, khóe mắt của nàng đột nhiên飄 đến cách đó không xa chậm rãi đi tới Lăng Hàn, nhất thời trong lòng vui vẻ, vội vàng chạy lên đi kéo Lăng Hàn, "Lăng đại ca, ngươi đi đâu."

Nhìn Phương Ngọc nét mặt hưng phấn, Lăng Hàn khẽ mỉm cười, "Vừa tùy tiện đi dạo một hồi."

"Lăng đại ca, cha ta nghe nói ngươi cứu ta, muốn gặp ngươi một mặt đây." Phương Ngọc vừa nói một bên gò má ửng đỏ liếc trộm Lăng Hàn.

"Thấy ta?" Lăng Hàn chút nào không chú ý tới Phương Ngọc dị thường, một mặt bất ngờ hỏi.

"Hừm, cha ta nói phải ngay mặt cảm tạ ngươi, " Phương Ngọc ửng đỏ mặt cười, lộ ra một chút hưng phấn.

Lăng Hàn trầm ngâm một hồi, lúc này hắn ở tại Phương gia, cũng không phải thật khéo léo từ chối, mà chính mình cũng muốn mượn Phương gia, tìm hiểu một ít tin tức, tựa hồ chính mình không thể không đi gặp một hồi này Phương gia tộc dài ra.

"Vậy cũng tốt, " Lăng Hàn gật gù.

Thấy Lăng Hàn đáp ứng, Phương Ngọc hưng phấn lôi kéo Lăng Hàn hướng về một cái lối nhỏ đi đến, chỉ chốc lát hai người liền đến đến một chỗ kiến trúc dày đặc địa phương, xuyên qua mảnh này kiến trúc, Lăng Hàn hai người đi tới một ngoài phòng khách, lúc này cửa đại sảnh đứng đầy thủ vệ.

Phuong Ngọc lôi kéo Lăng Hàn trực tiếp hướng về bên trong đại sảnh đi đến, lúc này phòng khách chính toà chủ vị ngồi một quần áo hào hoa phú quý người trung niên, trung niên trên mặt mang theo nụ cười nhìn như ôn hòa, nhưng ẩn giấu đi một vết uy nghiêm.

Tại trung niên người bên cạnh ngồi một cái mỹ phụ trung niên, mỹ phụ tướng mạo cùng Phuong Ngọc có tám phần tương tự, tuy đã tới trung niên, trên mặt nhưng nhiều hơn một loại thành thực phong vận, khiến người ta không nhận được muốn xem thêm hai mắt.

Chủ tọa bên dưới, bên trái tọa chính là Long vũ, lúc này đang cùng chủ tọa người đang thương lượng cái gì, phía bên phải ngồi nhưng là một hoa giáp ông lão, ông lão tay cầm ngắn trọng, ánh mắt âm trầm, thỉnh thoảng hướng về cửa sảnh nhìn lại, làm như đang đợi cái gì.

Phuong Ngọc cùng Lăng Hàn vào cửa, đem ánh mắt của mọi người hấp dẫn lại đây, đặc biệt Long vũ nhìn thấy Phuong Ngọc lôi kéo Lăng Hàn tay, ánh mắt có vẻ hơi âm trầm lên.

"Cha! Nương!" Phuong Ngọc vừa vào cửa, liền trùng chủ vị bên trên trung niên nam nữ kêu lên, nàng lúc này từ lâu quên, nàng tay còn ở cầm lấy Lăng Hàn tay, như vậy nhìn lại làm sao đều cảm thấy hai người quan hệ không bình thường.

"Ngọc nhi, ngươi. . . !" Chủ tọa bên trên người đàn ông trung niên ho khan một tiếng, ra hiệu Phuong Ngọc lôi kéo Lăng Hàn tay.

Thấy này, Phuong Ngọc mới buông xuống ánh mắt, liếc mắt liền thấy chính mình cầm lấy Lăng Hàn tay, nhất thời kinh hô một tiếng, vội vàng thả ra, vừa nãy nàng hưng phấn quá mức, quên một đường lôi kéo Lăng Hàn tới được, lúc này mặt cười xoạt một hồi, hồng như một chín rục quả táo.

"Chán ghét!" Phuong Ngọc gấn cú kiêu, thông vội vàng xoay người chạy ra phòng nghị sự, ánh mắt của mọi người, làm cho nàng như đứng đồng lửa, như ngồi đồng than, dù sao nàng còn chỉ là một cô bé.

Trái lại là Lăng Hàn, lại như một người đứng xem giống như vậy, không hề không khỏe, lúc này còn đang không ngừng đánh giá hoàn cảnh chung quanh.

Phuong Ngọc đi rồi, chủ tọa người cười ha ha, từ chỗ ngồi đứng lên, "Nói vậy vị này chính là cứu nhà ta Ngọc nhi, Lăng tiểu huynh đệ đi, nhanh mời ngồi vào."

"Mới tộc trưởng, " Lăng Hàn khẽ mỉm cười gật đầu, sau đó ngồi ở ông lão phía dưới.

"Ở phía dưới mình, Lăng huynh đệ nếu như không ngại, ngươi và ta ngang hàng tương giao, xưng ta một tiếng Phuong đại ca liền có thể." Mới mình nụ cười đáng yêu nói rằng.

Khán đón lấy, không đợi Lăng Hàn nói chuyện, mới mình lời nói lần thứ hai truyền đến, "Lăng huynh đệ, tuổi không lớn lắm, thân thủ nhưng là tuyệt vời, liền cái kia ngoài thành, Trương Mạnh đều bại vào thủ hạ, hiếm thấy, hiếm thấy a!"

"Phuong huynh quá khen, " Lăng Hàn chấp tay, khiêm tốn nói.

"Hừ! Trò mèo mà thôi, tám kia mãnh cũng có điều là cái võ vẽ mèo quào, xin khuyên ngươi cách Ngọc nhi xa một chút, Ngọc nhi không phải là ngươi có thể treo cao." Đối diện Long vũ đột nhiên mang đầy uy hiếp nói rằng.

Thấy này, mới mình cũng chỉ là cười ha ha, không nói thêm gì, mà Lăng Hàn từ đầu đến cuối cũng không xem qua Long vũ một chút, hần tới đây mục đích rất đơn giản, Phuong gia muốn tạ hần, nhất định sẽ cho hần một ít tiền tài, chính mình cầm liền đi, đến thời điểm cái gì Phuong gia, cái gì Long vũ, lại cùng hần có quan hệ gì đâu.

"Long vũ, Lăng huynh đệ như thế nào đi nữa nói, cũng cứu Ngọc nhi, ngươi có thể nào vô lễ như thế." Vẳng lẳng trong đại sảnh, vang lên mỹ phụ có chút oán nộ âm thanh.

Thấy mỹ phụ nói chuyện, Long vũ nhất thời biết mình có chút lỗ mồm, gấp bận vội gật đầu tán thành.

Như vậy, mỹ phụ mới không nói cái gì nữa, mà là ánh mắt tìm đến phía Lăng Hàn, đối với Lăng Hàn khẽ mỉm cười, thấy này, Lăng Hàn gật đầu, xem như là đáp lễ.

Đừng! Đừng! Trong đại sảnh truyền đến mới Minh Thanh giòn trăng pháo tay, hai người thị nữ từng người nâng một mâm đi lên, bên trên che kín hai khối cấm bố để người không thể nhìn rõ ràng trên mâm diện đồ vật.

Nhưng Lăng Hàn nhưng là biết, cái thứ nhất hầu gái nắm chính là vàng rục rỡ hoàng kim, cụ thể có bao nhiêu, hần không có hứng thú đến xem, thứ hai hầu gái nắm nhưng là một ít linh thạch, không sai, chính là linh thạch.

Nhìn thấy linh thạch, Lăng Hàn khẽ cau mày, lúc này, mới mình mở miệng, Lăng huynh đệ, "Đây là Phuong gia ta đối với ngươi cứu Ngọc nhi tạ lễ, " nói xong, ra hiệu hầu gái đem cấm bố vạch trần.

Lăng Hàn đã sớm biết bàn bên trong vật, tự nhiên là mặt không hề cảm xúc nhìn tất cả, cấm bố xóc lên sau khi, mới mình nhìn một chút Lăng Hàn vẻ mặt, không khỏi âm thầm gật đầu, "Này hai bàn vật phẩm, Lăng huynh đệ có thể tùy ý chọn như thế, bất luận tuyển chọn bên nào, đều tặng cùng Lăng huynh đệ coi như tạ lễ."

Lăng Hàn hơi sững sờ, Phuong gia tựa hồ có ý định đang thăm dò hần có phải là Tu Chân giả, nếu như hần nhận thức linh thạch, cũng đem linh thạch lấy

đi, khi đó Phương gia tất nhiên sẽ đem hấn coi như Tu Chân giả, tiếp đó, nói vậy lại muốn nhiều phiên giữ lại Lăng Hàn ở lại Phương gia, dù sao Tu Chân giả, bất luận ở bất kỳ địa phương nào đều là cường giả tượng trưng.

Lăng Hàn không muốn nhiều chuyện, không chút do dự đưa mắt tìm đến phía hoàng kim, trong mắt phối hợp lộ ra một tia hùng hực, "Tại hạ tự nhiên là muốn hoàng kim."

"Như vậy, liền đem này bách lạng vàng tặng cùng Lăng huynh đệ, " mới mình trong mắt lộ ra một chút thất vọng, nhưng lại bị trong nháy mắt ẩn giấu đi.

Lăng Hàn gật đầu, nâng hoàng kim hầu gái đi tới Lăng Hàn trước mặt, liền muốn đem khay giao cho Lăng Hàn, "Chậm!" Lúc này trong đại sảnh lần thứ hai truyền đến Long vũ âm thanh.

Lăng Hàn khẽ cau mày, không nói gì, hầu gái nghe được Long vũ âm thanh, cũng không biết nên làm thế nào cho phải, cầu viện ánh mắt nhìn về phía mới mình.

Mới mình đưa mắt tìm đến phía Long vũ không nói gì, lúc này Long vũ nhưng nhìn Lăng Hàn lạnh lùng nói, "Lăng huynh nói đem ngoài thành Trương Mãnh đánh bại, không biết Lăng huynh có thể có chứng cứ?"

"Ồ? Có chứng cứ thì lại làm sao? Không chứng cứ thì lại làm sao?" Lăng Hàn không khách khí hỏi.

"Hừ! Có chứng cứ, Lăng huynh lấy đi hoàng kim tại hạ tự nhiên không lời nói, nếu, không có chứng cứ, hôm nay, e sợ Lăng huynh rất khó lấy đi này bách lạng vàng." Long vũ nhìn Lăng Hàn lộ ra một nụ cười lạnh lùng.

"Nếu như ta không nghe lầm, Phương huynh này bách lạng vàng tặng cùng ta, là bởi vì ta cứu Phương Ngọc, mà không phải là bởi vì ta đánh bại Trương Mãnh chứ? Lê nào Phương gia là người Long vũ định đoạt?" Lăng Hàn khẽ mỉm cười nhìn chính toà bên trên mới nói rõ nói.

"Long vũ, " mới mình có chút âm trầm âm thanh truyền đến.

Thấy này, Long vũ chỉ được ngồi trở lại chính mình chỗ ngồi, oán hận nhìn Lăng Hàn, trong mắt mang theo một vết sát khí.

"Thật một tám biết ăn nói miệng, " ngồi ở Lăng Hàn trên chéch, vẫn chưa từng mở miệng ông lão, đột nhiên thâm trầm nói rằng.

Lăng Hàn cười lạnh một tiếng, ông lão nói tiếp, "Lăng tiểu huynh đệ vô công bắt phạm, không bằng cùng Vũ nhi đánh một trận làm sao?"

"Ta vì sao phải đánh?" Lăng Hàn cười nhạt, nhìn ông lão, chút nào chưa đem ông lão coi là chuyện to tát.

"Ha ha, được! Đủ cuồng, " ông lão nhìn Lăng Hàn trong mắt lộ ra một tia hết sạch.

Dừng một chút, ông lão nhìn chằm chằm Lăng Hàn từng chữ từng câu nói "Hôm nay, tiểu huynh đệ thắng rồi, tại hạ tự móc tiền túi, tặng cho tiểu huynh đệ một bàn linh thạch, nếu như thất bại, vậy này bách lạng vàng, liền muốn thu về Vũ nhi hết thấy."

"Cái gì chó má linh thạch, ta không cần." Lăng Hàn giả vờ vô vị nói rằng.

"Hừ, vô tri tiểu nhi, này tùy ý một khối linh thạch liền muốn so với người cái kia bách lạng vàng còn muốn quý trọng, người chờ phạm nhân, sao biết linh thạch đối với linh tu tầm quan trọng." Ông lão lạnh rên một tiếng, tựa hồ đối với Lăng Hàn vô tri có chút bất mãn.

"Ồ? Thật có chuyện này ư?" Lăng Hàn con người chuyển nhúc nhích một chút, lộ ra một tia hết sạch, sòng sò sò như một tham tài người.

UU đọc sách hoan nghênh quảng đại thư hữu quang lâm xem, mới nhất, nhanh nhất, hot nhất tác phẩm đang viết đều ở UU đọc sách! Điện thoại di động người sử dụng mời đến xem.

Bạn đang đọc truyện *Phong Ma Chân Kinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 20: Linh tu giả

"Hừ! Lão phu đường đường linh tu giả, không cần lừa người?"

"Linh tu?" Nghe đến chữ đó mắt, Lăng Hàn nhớ tới, rìa đường gặp phải, những kia mang theo súng vật tu sĩ, nhất thời nhìn nhiều mấy lần ông lão.

Ông lão thấy Lăng Hàn ánh mắt kinh ngạc, rất là hường dụng, tả vung tay lên, trong tay ngắn trượng biến thành một con rắn hình sùng vật, chiếm giữ ở ông lão bả vai, mắt nhìn chăm chăm nhìn Lăng Hàn.

"Cát lão, Lăng huynh đệ mới vào Phưong gia, không biết nặng nhẹ, có bao nhiêu mạo phạm, mong rằng cát lão không được coi là thật a." Lúc này mỹ phụ lại một lần nữa vì là Lăng Hàn khi nói chuyện.

"Hừ, đến không đắc tội, lão phu tự có chủ trương," ông lão lạnh rên một tiếng, nghiêm nhiên không đem mỹ phụ để vào trong mắt.

Thấy vậy, mỹ phụ còn muốn mở miệng, người đàn ông trung niên nhưng liếc mắt ra hiệu, ra hiệu mỹ phụ không cần nói nhiều, mỹ phụ liếc mắt nhìn Lăng Hàn, thở dài, nhưng không nói lời gì nữa.

"Một bàn linh thạch không đủ!" Lúc này ngoài dự liệu của mọi người, Lăng Hàn mở miệng lần nữa.

"Hừ! Tiểu tử, không được đến tiến thêm thốn, chọc giận ta, ngươi liền mệnh đều không sống được, muốn những thân đó ngoại vật còn để làm gì?" Ông lão nhìn Lăng Hàn, trong giọng nói tràn ngập uy hiếp.

"Lẽ nào, linh tu giả đều yêu thích uy hiếp người sao?" Lăng Hàn nhìn ông lão thần nhiên nói.

"Ngươi...," ông lão trong mắt sát ý đến cực hạn, cuối cùng hung tợn phun ra vài chữ.

"Còn có yêu cầu gì, ngươi nói."

Lăng Hàn khẽ mỉm cười, "Yêu cầu rất đơn giản, ta muốn một phần địa đồ, một phần hoàn chỉnh địa đồ."

Ông lão nhìn Lăng Hàn hồi lâu, "Ồ này Lương Nghi giới, còn không ai dám vọng ngôn có hoàn chỉnh địa đồ."

"Cái kia, cho ta một phần thú thần quốc địa đồ," Lăng Hàn trong lòng sóng lớn mãnh liệt, mặt ngoài thì lại bình tĩnh nói.

"Hừ! Thú thần quốc địa đồ cũng không phải hoàn chỉnh, cho ngươi địa đồ không phải không thể, lão phu lại muốn thêm một yêu cầu, nếu như, ngươi thua rồi, lão phu phải đem ngươi luyện chế thành huyết nô."

"ông lão nhìn Lăng Hàn trong mắt lóe ra một tia hung tàn.

Huyết nô, Lăng Hàn trong mắt lóe lên một tia hết sạch, nhìn ông lão, hồi lâu, mới trịnh trọng gật gật đầu, "Được!"

Thấy Lăng Hàn như vậy quả đoán, ông lão lộ ra một nụ cười, lập tức, mấy người liền đến trên một cái quảng trường, nơi này tựa hồ là Phưong gia luyện binh trường, lúc này giữa trường chính có không ít võ tướng chính đang diễn luyện, mấy người đến, giữa trường võ tướng, lập tức đình chỉ thao luyện, lui ra sân bãi, đứng bốn phía vây xem lên.

Phưong gia vợ chồng thì lại đứng sân bãi một bên, Phưong Ngọc cũng không biết khi nào đi tới hai người bên cạnh, đang cùng hai người nói gì đó.

Lúc này, Long vũ cùng Lăng Hàn đối lập mà đứng, hai người ánh mắt đều không gọn sóng, tựa hồ cũng có lòng tin chiến thắng đối phương, ông lão cùng Long vũ thì thầm vài câu, đưa cho Long vũ một món đồ.

Long vũ cười nhạt, chút nào không để ý đem cái này vật phẩm phóng tới trước ngực, ánh mắt trước sau chưa rời đi Lăng Hàn một chút.

"Lăng huynh, tại hạ ra tay nặng nhẹ không phân, sau đó không cần thận tổn thương Lăng huynh, không được trách cứ a." Long vũ ngữ khí mang theo một tia trào phúng.

Lăng Hàn cười lạnh một tiếng, không nói gì, vừa mới ông lão đối với Long vũ thì thầm nhưng là bị hắn nghe rõ rõ ràng, "Ông lão đưa cho Long vũ một cái kịch độc cái dùi, để Long vũ xuất kỳ bất ý cắt ra Lăng Hàn da dẻ, kịch độc có thể ma túy Lăng Hàn toàn thân, để hắn mất đi hành động."

Không nói Long vũ, chính là ông lão tự mình ra tay, cũng không nhất định là Lăng Hàn đối thủ, chỉ là, Lăng Hàn sơ đến chỗ này, không rõ ràng linh tu thực lực, hắn cũng không tốt tùy tiện ra tay.

"Hừ," Long vũ thấy Lăng Hàn không nhìn hắn, nhất thời không thích, lạnh rên một tiếng, cấp tốc hướng Lăng Hàn vọt tới, trên tay bấp thịt nhô ra, một quyền đánh về Lăng Hàn.

Lăng Hàn nhàn nhạt nhìn Long vũ, chút nào không có động tác, bốn phía vang lên một chút tiếng bàn luận.

"Long giáo đầu thật là lợi hại a!"

"Cùng Long giáo đầu luận võ tiểu tử này là ai vậy?"

"Hắn sẽ không là bị dọa ngốc hả?"

Chỉ có Phưong Ngọc biết, Lăng Hàn thực lực, ngay ở Long vũ cùng Lăng Hàn cách xa nhau chỉ có khoảng một trượng xa thời điểm, Lăng Hàn đột nhiên

di chuyển, cánh tay kia vì khê nâng lên, cấp tốc nhằm phía Long vũ.

Ầm! Rền lên một tiếng, hai người nắm đấm đụng vào nhau.

"Tiểu tử này, lại dám cùng Long giáo đầu Billy lượng..."

Nhưng mà khiến người ta khiếp sợ chính là, thể trạng to lớn Long vũ, lại bị vốc người đơn bạc Lăng Hàn đẩy lùi, không sai, Long vũ mạnh mẽ bị oanh lùi lại mấy bước, mới ổn định thân hình, trên mặt lộ ra một vết vệt về chấn động.

"Làm sao có khả năng, người cùng Trương Mạnh giao thủ thời điểm, không lợi hại như vậy?"

"Ồ? Người là làm sao biết ta cùng Trương Mạnh giao thủ?" Lăng Hàn nhìn Long vũ, trên mặt lộ ra một vết ý cười.

Nhận ra được chính mình nói sai lời, Long vũ nổi giận gầm lên một tiếng, lại một lần nữa hướng Lăng Hàn vọt tới, cánh tay kia trên bắp thịt bỗng nhiên tăng vọt, cảm quần áo đều xé rách.

Ầm! Lại một lần nữa va chạm, Long vũ vẫn như cũ không thể tin tưởng bị oanh lui, mà Lăng Hàn từ đầu đến cuối cũng không từng di động một bước, không phải Long vũ không bằng Trương Mạnh, mà là hôm nay Lăng Hàn, cũng không phải là ngày đó cái kia uể oải không thể tả Lăng Hàn.

Cũng là Long vũ quá mức tự phụ, tự cho là sức mạnh không người có thể so sánh, nhưng bất ngờ bị Lăng Hàn cản lại, lúc này hẳn không thể không tin tưởng, ở phương diện lực lượng, hẳn là thật sự không bằng Lăng Hàn.

Lăng Hàn tuy rằng mặt ngoài bình tĩnh, nội tâm cũng có không nhỏ kinh ngạc, so với luyện qua vách đá công pháp hẳn, Long vũ bằng vào khổ luyện, liền có thể đem sức mạnh luyện cường đại như thế, cũng không thể không để hắn có chút khâm phục.

Có điều, tiếp đó, hai người trong khi giao thủ, lại làm cho Lăng Hàn biết rồi Long vũ vì sao có như thế sức mạnh, ở Long vũ xương cốt ở trong, Lăng Hàn phát hiện từng tia một yếu ớt linh khí, tựa hồ có Tu Chân giả dùng linh khí cho Long vũ cải tạo quá xương cốt.

Loại này cải tạo, tuy rằng khiến người ta thể chất tăng cường, nhưng đối với thân thể người có không nhỏ chỗ hỏng, nếu như hắn không đoán sai, Long vũ đến ba mươi tuổi sau khi, thể chất sẽ từ từ giảm xuống, chừng bốn mươi tuổi sau khi, căn bản không có hành động lực có thể nói.

Giúp hắn cải tạo xương cốt người, tức là đang giúp hắn, cũng là ở hại hắn, có điều, những này đều không liên quan Lăng Hàn sự, lúc này Long vũ cùng hắn trong khi giao thủ, hầu như là chiêu nào chiêu nấy trực kích chỗ yếu hại của hắn, nếu là hắn hơi có một tia sơ sẩy, khủng sợ cũng có bị thương nguy hiểm.

Có điều, lúc này Lăng Hàn cũng định kết thúc chiến đấu, cánh tay chấn động, đem Long vũ chấn động lùi lại mấy bước, thân thể, càng là lại tiến vào một phần, ở Long vũ chưa đứng vững tình huống, lại một lần nữa oanh kích ở Long vũ ngực.

Một quyền, đem Long vũ đánh bay ra ngoài, trong miệng, phun ra một ngụm máu tươi, tươi đẹp cực kỳ, mà Long vũ sắc cũng cấp tốc trắng xám hạ xuống, cái này cũng là Lăng Hàn không hạ sát thủ nguyên nhân, không phải vậy, lấy Lăng Hàn sức mạnh, một quyền đủ để mất mạng.

"Long giáo đầu lại thất bại!" Lúc này chu vi không ít người phát sinh từng tiếng thán phục.

Lăng Hàn nhàn nhạt nhìn ông lão, duỗi ra một cái tay, "Ta thắng, linh thạch, địa đồ!"

Ông lão vừa muốn mở miệng, Lăng Hàn nhưng bỗng nhiên quay người lại, ở mọi người kinh ngạc về mặt, một cước đá hướng về ngã trên mặt đất Long vũ, một bé nhỏ cái dùi sắt thân thể của hắn bay qua.

Lăng Hàn tuy rằng đang cùng ông lão nói chuyện, thế nhưng là vẫn quan tâm phía sau Long vũ động tác, ngay ở vừa mới, nằm trên đất Long vũ đột nhiên giơ tay lên, muốn cầm trong tay cái dùi bắn về phía Lăng Hàn, cũng còn tốt Lăng Hàn phản ứng nhanh, cấp tốc đem Long vũ đá văng ra, không phải vậy, khoảng cách gần bên dưới, Lăng Hàn chỉ sợ cũng phải bị bắn trúng.

Long vũ bị đá sau khi đi ra ngoài, lần thứ hai phun ra một ngụm máu tươi, ngất quá khứ, lúc này mọi người rất là không rõ Lăng Hàn vì sao còn muốn công đánh ngã xuống đất trên Long vũ, ở đây tất cả mọi người, chỉ có Lăng Hàn cùng ông lão, nhìn thấy Long vũ bắn ra cái dùi.

"Thật là hèn hạ!"

"Người này là ai, ra tay cũng quá ác chứ?"

Bốn phía đã có một ít cùng Long vũ quan hệ mật thiết người, bắt đầu vì là Long vũ bất bình dùm, liền ngay cả Phuong Ngọc cũng là về mặt vô cùng nghi hoặc nhìn Lăng Hàn, tựa hồ cũng không rõ, Lăng Hàn vì sao lại hướng về ngã trên mặt đất Long vũ ra tay.

Lúc này, ông lão lạnh rên một tiếng, "Được! Được! Được! Coi tuổi tác không lớn, nhưng có ác độc như thế chi tâm, để lão phu để thay thế cha mẹ người dạy người."

Lăng Hàn nhưng cười lạnh một tiếng, "Ít phải cây già lên mặt, muốn động thủ trực tiếp đến là được rồi, hà tất tìm nhiều lý do như vậy."

Chỉ thấy, ông lão trong tay gậy, lần thứ hai biến thành một cái con rắn nhỏ, con rắn nhỏ mới vừa xuất hiện, thâm độc ánh mắt liền liếc về phía Lăng Hàn,

tựa hồ nó cũng biết, chủ nhân của nó là muốn ra tay với Lăng Hàn.

Khẩn đốn lấy, ông lão trong miệng đọc lên một đạo khẩu quyết, con rắn nhỏ xoay người đi vào ông lão trong cơ thể, biến mất không còn tăm hơi, cùng lúc đó, trên người lão giả tỏa ra một luồng sức mạnh to lớn.

Tu Chân giả! Lăng Hàn một mặt giật mình về, dung hợp con rắn nhỏ ông lão, lại như Tu Chân giả giống như vậy, từ trên người lão giả tỏa ra gọn sóng đến xem, tu vi chí ít là Ngưng Khí bảy tầng.

Xem ra ở Phương gia gặp phải cái kia Ngưng Khí ba tầng Tu Chân giả, nên cũng là linh tu giả, Lăng Hàn trong lòng như thể thâm nghĩ, có điều, cái này cũng là lần đầu tiên cùng Tu Chân giả giao thủ, Lăng Hàn trong mắt lộ ra một luồng mạnh mẽ chiến ý.

Ông lão nhìn thấy Lăng Hàn này cổ chiến ý thời điểm, cũng không khỏi cả kinh, người bên ngoài hầu như đều bị trên người hắn sức mạnh kinh sợ, chỉ có Lăng Hàn, trong mắt còn có chiến đấu dục vọng.

Hoặc là, Lăng Hàn là kẻ điên, hoặc là chính là Lăng Hàn cùng thực lực của hắn giống như vậy, mới sẽ lộ ra loại này chiến ý, ông lão thâm nghĩ một phen, không khỏi sinh ra một luồng ý lui, từ trên người Lăng Hàn, đều là như có như không cảm thấy một loại cảm giác nguy hiểm, đây mới là hắn muốn đem Lăng Hàn thu làm huyết nô nguyên nhân.

"Chậm!" Lúc này mới mình rút cục mở miệng.

"Cát lão, kính xin nghe vào dưới một lời, Lăng huynh đệ cùng Long giáo đầu luận võ bên trong, dù cho là Lăng huynh đệ ra tay quá nặng một chút, nhưng kính xin nể tình Lăng huynh đệ cứu Ngọc nhi phân trên, cát lão có thể xin bớt giận." Mới mình lúc này đem vị trí của chính mình thả rất thấp, ở đây nhiều người như vậy, hắn nhưng một điểm cũng không cảm thấy không khỏe.

Dừng một chút, mới mình tiếp tục mở miệng, "Huống hồ cát lão linh tu giả thân phận, đến thời điểm truyền đi, lấy lớn ép nhỏ, cái kia không phải hư hao cát lão tiếng tăm, cái được không đủ bù đắp cái mất, cái được không đủ bù đắp cái mất a."

Ông lão vốn là có ý lui, lúc này nghe xong mới mình, cũng coi như là tìm tới một nấc thang, lạnh rên một tiếng, gây xuất hiện lần nữa ở trong tay hắn, khi thể trên người cũng trong nháy mắt biến mất không còn tăm hơi, như vậy nhìn lại cái nào còn có Tu Chân giả khí tức.

Thấy này, mới mình mới thở phào nhẹ nhõm, nếu như Lăng Hàn hôm nay ở hắn Phương gia xảy ra vấn đề rồi, phía kia gia liền thật sự thành ân đền oán trả, sau này, e sợ lại không ai dám giúp hắn Phương gia.

Người vậy xem, vốn còn muốn mở mang kiến thức một chút cát lão ra tay, dù sao linh tu chiến đấu, bọn họ nhưng là rất ít có thể nhìn thấy, lúc này thấy chiến đấu bị ngăn cản, cũng không khỏi lộ ra một luồng về thất vọng.

Muốn nói hiện tại khó chịu nhất, khả năng liền muốn mấy Lăng Hàn, vốn là cho là có cơ hội có thể cùng Tu Chân giả một trận chiến, hơn nữa người tu chân này thực lực còn cùng hắn không kém nhiều.

UU đọc sách hoan nghênh quảng đại thư hữu quang lâm xem, mới nhất, nhanh nhất, hot nhất tác phẩm đang viết đều ở UU đọc sách! Điện thoại di động người sử dụng mời đến xem.

Bạn đang đọc truyện *Phong Ma Chân Kinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 21: Tỉnh ngộ

Ai! Thở dài, Lăng Hàn ngẩng đầu lên nhìn về phía ông lão, "Linh thạch cùng địa đồ đây?"

Nhìn thấy Lăng Hàn còn dám đòi hỏi linh thạch, ông lão không khỏi lại một lần nữa đưa mắt tìm đến phía Lăng Hàn, tựa hồ muốn nhìn rõ ràng Lăng Hàn hư thực, mà chu vi người càng là thần phục không ngớt.

"Người này còn thật không biết trời cao đất rộng!"

"Chính là, Cát lão đã bỏ qua cho tính mạng hắn, còn dám hướng về Cát lão đòi hỏi đồ vật."

Mới mình cũng bị Lăng Hàn hành vi cả kinh, lúc này Lăng Hàn ở mọi người trong mắt e sợ đã thành một không biết trời cao đất rộng Hoàng Mao tiểu nhi.

Thế nhưng, chỉ có Cát lão rõ ràng, Lăng Hàn, tựa hồ không có mặt ngoài đơn giản như vậy, do dự một chút, Cát lão từ tay áo bên trong duỗi ra một con gậy trợ xương tay, trong tay cầm một túi tiền cùng một tấm da thú.

Lạnh rên một tiếng, Cát lão tướng da thú cùng túi tiền ném Lăng Hàn, sau đó hơi vung tay, xoay người rời đi, đang không có thăm dò Lăng Hàn nội tình thời điểm, hẳn là sẽ không tùy tiện ra tay.

Lăng Hàn hồ hững tiếp nhận túi vải cùng da thú, tùy ý nhìn lướt qua sau khi, bị cắt đi, người chung quanh lần thứ hai sôi trào lên, nói tới, đơn giản chính là, Cát lão lại cũng có chịu thiệt thời điểm.

Những này Lăng Hàn đều không để ý, hẳn xoay người, trùng mới mình chờ người gật gật đầu, liền rời đi quảng trường, hướng về chỗ ở của chính mình đi đến, Long vũ đã sớm bị người nhắc đi, sân luyện võ chỉ chốc lát lại khôi phục yên tĩnh, phảng phất hết thảy đều chưa từng đã xảy ra.

Trở lại nơi ở, Lăng Hàn đem da thú lấy ra, cẩn thận nghiên cứu một phen, lúc này hẳn rất cục xác định, hẳn vị trí, từ lâu không phải Chí Dương giới, nghe ông lão trong miệng từng nói, này giới tên là "Lưỡng Nghi."

Đây là một khối không tròn vẹn da thú, mặt trên ghi chép vô số thành trì lớn bé, Lăng Hàn vị trí Huyền Vũ thành ở thú thần quốc căn bản không coi là cái gì, ở da thú một bên, Lăng Hàn nhìn thấy một không tròn vẹn quốc tự, nơi đó hẳn là khác một cái quốc gia.

Toàn bộ thú thần quốc hiện một "Ngư" hình dạng, chỉ là ngư phần sau thân tựa hồ bị người xé ra, xem ra ông lão nói tới không giả, liền ngay cả thú thần quốc địa đồ, cũng là không tròn vẹn.

Đại khái hiểu rõ một phen thú thần quốc địa hình, Lăng Hàn trong lòng tính toán một chút, nếu như hẳn muốn đi ra thú thần quốc, bằng hành tốc độ chạy đại khái muốn năm năm khoảng chừng : trái phải, nếu như hẳn Trúc Cơ sau khi, có thể phi hành, một năm này, hẳn liền có thể rời đi thú thần quốc.

Trong lòng có một phen tính toán, Lăng Hàn cũng không vội rời đi thú thần quốc, lập tức hẳn kiểm tra một hồi ông lão cho miệng túi của hẳn, bên trong có mười lăm khối linh thạch, tuy rằng không nhiều, nhưng cũng đầy đủ, tiếp đó, hẳn nhất định phải gia nhập một tu chân môn phái, mới có thể càng nhanh hơn tăng cao tu vi, sớm ngày Trúc Cơ, sau đó sẽ tìm kiếm trở lại Chí Dương giới đường.

Có mục tiêu sau khi, Lăng Hàn trong lòng kiên quyết không ít, đem cửa phòng khóa trái, chậm rãi nhắm hai mắt lại, bắt đầu tiến vào trạng thái tu luyện...

Đêm khuya, Lăng Hàn đột nhiên từ trạng thái tu luyện bên trong tỉnh lại, nhìn một chút ngoài cửa sổ, Lăng Hàn từ trên giường đứng lên, đẩy cửa phòng ra, đi ra ngoài.

Lưỡng Nghi giới mặt trăng cùng Chí Dương giới tựa hồ có hơi không giống, này vẫn là Lăng Hàn đi tới Lưỡng Nghi giới sau khi lần thứ nhất xem mặt trăng, đứng ngoài phòng, nhìn trong bầu trời đêm mặt trăng toả ra nhàn nhạt ánh sáng màu xanh, vì sao như vậy, Lăng Hàn có chút không rõ.

Chí Dương giới mặt trăng tuyên cổ bất biến, cái kia nguyệt quang trước sau là trong sáng không dấu vết, vì sao ở này Lưỡng Nghi giới, chứng kiến mặt trăng sẽ khác nhau? Lê nào, Lưỡng Nghi giới mặt trăng cùng Chí Dương giới không phải đồng nhất cái?

Lăng Hàn trong lòng không khỏi có chút nhớ nhưng đến quê hương đến, dọc theo đường mòn chậm rãi đi đến, buổi tối gió nhẹ, nhẹ nhàng khoan khoái thoải mái, Lăng Hàn bị này dạ mỹ cảnh hấp dẫn.

Chậm rãi, trong lòng hẳn biến một mảnh không minh, trước mắt chỉ có này sâu thẳm hắc ám cảnh sắc, không biết bắt đầu từ khi nào, Lăng Hàn bắt đầu yêu thích ở trong bóng tối xem cảnh vật bốn phía, mơ hồ bên trong, làm cho người ta vô hạn mơ màng.

Vừa đi, một bên xem, Lăng Hàn quên mất hết thảy, đã quên chính mình là ai, đã quên thân ở tha hương, đã quên tu luyện, đã quên...

Lúc này Lăng Hàn như cất bước ở ban đêm u linh, lại tự bước chậm ở hoa tình linh, vô số linh khí tụ hợp vào trong cơ thể hẳn, thân thể của hẳn như một nuốt chừng vạn vật hắc đen giống như vậy, điên cuồng nuốt chừng linh khí bốn phía.

Lăng Hàn đối với tất cả những thứ này không biết chút nào, vẫn như cũ lung tung không có mục đích đi tới, xa xa, Phương gia một khu nhà biệt viện bên trong, yên tĩnh không hề có một tiếng động, sân chủ nhân tựa hồ đã ngủ, nhưng mà đúng vào lúc này, một tiếng ho khan từ đen kịt bên trong gian phòng truyền đến, một ông già chống gậy đi ra.

Ông lão vừa đi vừa ho khan, ánh mắt nhìn kỹ Lăng Hàn vị trí, trong ánh mắt lộ ra một tia nghi hoặc, cái hướng kia hẳn không biết Lăng Hàn ở tại cái kia, chỉ biết cái kia phụ cận ở Phương gia một cái khác ngự thú cấp ba tu sĩ.

"Lê nào là Trương đạo hữu đột phá?" Ông lão hơi nghi hoặc một chút.

"Có điều, ngự thú cấp ba đột phá, tựa hồ không có lớn như vậy tình cảnh chứ?" Ông lão càng nghĩ càng thấy đến không đúng, chống gậy hướng Lăng Hàn vị trí đi đến.

Cái gọi là ngự thú cấp ba, cùng Tu Chân giả Ngưng Khí cấp ba tương đồng, chỉ là cách gọi không giống nhau, ở linh tu giới, mở ra kinh mạch, ngưng tụ ra linh thú, xưng là ngự thú kỳ, này giai đoạn đối ứng Tu Chân giả Ngưng Khí kỳ.

Ngự thú sau khi, chính là linh hóa kỳ, dung linh kỳ, hóa anh kỳ, đối ứng Tu Chân giả Trúc Cơ, Kết Đan, Nguyên Anh, lại sau khi đều gọi chung là Hóa

Thần Kỳ, ngưng thần kỳ, Độ Kiếp kỳ...

Cùng lúc đó, Lăng Hàn cách đó không xa biệt viện bên trong, cũng đi ra một năm mươi ông lão, người này chính là ngày trước Lăng Hàn phát hiện cấp ba tu sĩ, hắn cũng cảm ứng được có người đột phá, từ trong nhà đi ra, muốn vừa nhìn đến tốt cùng.

Lăng Hàn cùng linh tu giả trong lúc đó, vẫn nằm ở một rất vi diệu quan hệ, nếu như hắn không dùng tới linh khí, như vậy linh tu giả liền không phát hiện được sự tồn tại của hắn, mà linh tu giả không dùng tới linh khí, Lăng Hàn cũng không cách nào nhận ra được bọn họ là linh tu giả, hai phe bên trong, bất kỳ bên nào vận dụng linh khí đều sẽ bị đối phương phát hiện.

Mà lúc này Lăng Hàn, cũng đã vận dụng linh khí, hơn nữa còn là trắng trợn không kiêng dè vận dụng, như vậy giống trống khua chiêng đột phá, như thế nào sẽ không bị phát hiện.

Yên tĩnh trong đêm, Lăng Hàn vẫn được đi ở đường mòn bên trên, ánh mắt bình thản, bưng bình không biết mình đã từ Ngưng Khí sáu tầng lên cấp đến Ngưng Khí bảy tầng.

Miêu! Không biết từ đâu tới một tiếng mèo kêu, đột nhiên đem Lăng Hàn từ loại này trạng thái kỳ dị bên trong thức tỉnh, lúc này Lăng Hàn mới phát hiện hắn đã không biết đi tới nơi nào, cảm nhận được tự thân biến hóa kỳ dị, Lăng Hàn ám đạo "Không tốt" thân hình nhanh chóng lấp lóe, trong nháy mắt biến mất ở đường mòn hai bên khóm hoa bên trong, cũng đem khí tức hoàn toàn biến mất.

Ngay ở Lăng Hàn mới vừa vừa biến mất không lâu, năm mươi ông lão liền xuất hiện ở Lăng Hàn đột phá địa phương, "Ồ, mới vừa rồi không phải nhận ra được nơi đây có người đột phá sao? Chẳng lẽ không là Cát lão đầu?"

Ngay ở năm mươi ông lão nghi hoặc thời gian, Cát tính ông lão cũng đi tới, "Ha ha, chúc mừng Trương đạo hữu lần thứ hai đột phá, "Cát tính ông lão người chưa tới, thanh âm già nua trước hết truyền tới.

Nghe được Cát tính ông lão, họ Trương ông lão nhất thời sững sờ, mặt cười khổ, "Đạo hữu nói giỡn, tại hạ tư chất còn thấp, còn chưa tìm thấy ngự thú cấp bốn ngưỡng cửa đây, làm sao sẽ đột phá."

"Hà? Lẽ nào là hắn?" Cát tính ông lão trên mặt hơi đổi, tự nói.

Nghe được Cát tính ông lão, họ Trương ông lão vẻ mặt nghi hoặc, "Cát đạo hữu trong miệng hắn, không biết là ai?"

Cát tính ông lão thở dài, nhìn chung quanh một chút, mới mở miệng nói rằng, "Ngày trước, Long vũ cùng ngoài thành Trương Mạnh làm món làm ăn, để Trương Mạnh đem ra ngoài du ngoạn Phương Ngọc nắm lấy, sau đó uy hiếp Phương gia yêu cầu tiền tài."

"Ồ? Cái kia người này cùng chuyện này nhưng là có quan hệ?" Họ Trương ông lão sắc mặt hơi động, vội vàng hỏi.

Cát tính ông lão gật gù "Vốn là trong kế hoạch, Trương Mạnh đem Phương Ngọc sau khi nắm được, cho ăn nạng ăn vào đoàn tụ tán, Long vũ lại đi vào đem cứu, đón lấy, đoàn tụ tán được tính phát tác, dĩ nhiên là thành tựu Long vũ chuyện tốt, ngày sau nói vậy này Phương Ngọc cũng sẽ không cự tuyệt nữa Long vũ."

"Ồ? Như vậy thượng sách, nói vậy là Cát đạo hữu vì đó ra chứ?" Họ Trương ông lão nhìn Cát tính ông lão một mặt khâm phục.

"Hừ! Giun dế giống như phạm nhân, tính toán coi như kẻ, này Long vũ gia gia cùng ta là bạn cũ, vốn là muốn giúp đỡ tu linh, há liệu hắn trời sinh tư chất khiếm khuyết, không cách nào thông linh, ta cũng chỉ có thể đáp ứng hắn năm cái yêu cầu, chờ năm yêu cầu này hoàn thành, ta cũng nên đi tìm một linh tu môn phái." Cát tính ông lão lạnh rên một tiếng, khinh thường nói.

"Ân, vậy kẻ tiếp đây, " họ Trương ông lão một mặt thay đổi sắc mặt hỏi.

Ai, Cát tính ông lão thở dài, "Ai biết, nửa đường gặp phải biến cố, này Phương Ngọc bị một hai mươi tuổi thiếu niên cứu, mà thiếu niên này, ta cũng có chút nhìn không thấu."

"Ồ? Liền ngay cả Cát đạo hữu ngự thú tám tầng cũng không làm gì được?" Họ Trương ông lão trên mặt lộ ra một vệt giật mình.

"Không phải không làm gì được, người này tuổi còn trẻ, ta nhưng từ trên người hắn cảm nhận được một tia khí tức nguy hiểm, cẩn thận bên dưới, ta cũng không dám tùy tiện ra tay a." Cát tính ông lão thở dài.

"Cái kia Cát đạo hữu ý tứ là, vừa đột phá, chính là người này?" Họ Trương ông lão sắc mặt khẽ thay đổi.

"Phương gia ngoại trừ hai người chúng ta là linh tu giả ở ngoài, tựa hồ cũng chỉ có thiếu niên này, nói vậy là hắn không sai." Cát tính ông lão gật gật đầu.

"Cái kia Long vũ hẳn là sẽ không giảng hoà đi, không biết Cát đạo hữu dự định xử lý như thế nào người này?" Họ Trương ông lão trầm tư một chút, mở miệng hỏi.

"Ai, trước tiên yên lặng xem biến đổi đi, thời điểm không còn sớm, ta muốn bế quan mấy ngày, xung kích ngự thú chín tầng, trước hết cáo từ, "Cát tính ông lão vung vung tay, xoay người run run rẩy rẩy hướng về nơi ở đi đến, xem đáng về, ai có thể nghĩ đến hắn là nắm giữ ngự thú tám tầng linh tu già.

"Họ Trương ông lão, chấp tay, cũng xoay người hướng về chỗ mình ở đi đến, chỉ là, ở hắn xoay người trong nháy mắt, nhưng như có như không hướng

Lăng Hàn vị trí liếc mắt nhìn, " tựa hồ, liền ngay cả Cát tính ông lão cũng không phát hiện Lăng Hàn, hẳn lại biết.

"Đều không đơn giản a, " thấy hai người rời đi, Lăng Hàn thở dài từ khóm hoa bên trong đi ra.

Liếc mắt nhìn hai người rời đi phương hướng, Lăng Hàn gấp vội vàng xoay người hướng về chỗ ở của chính mình đi đến, vừa hẳn hẳn là ở thanh minh tâm cảnh bên dưới tỉnh ngộ, cho nên mới phải trong nháy mắt nuốt chừng lượng lớn linh khí, đột phá đến Ngưng Khí bảy tầng.

Lúc này hẳn nhất định phải tận mau trở về, củng cố một hồi cảnh giới, nếu không, liền trạng thái của hắn bây giờ, lúc nào cũng có thể sẽ hạ về Ngưng Khí sáu tầng, một tiến vào phòng, Lăng Hàn liền lập tức tiến vào trạng thái tu luyện, mãi cho đến giữa trưa ngày thứ hai, Lăng Hàn mới mở hai mắt ra.

Thở dài, hẳn tuy rằng đến Ngưng Khí bảy tầng, nhưng hẳn nhưng một loại phép thuật cũng không tu luyện, lúc này xem ra nếu như cùng ông lão phát sinh xung đột, hẳn cũng chỉ có thể dựa vào thân thể.

Đem việc này thả xuống, Lăng Hàn bắt đầu tiêu hóa tối hôm qua nghe được tất cả, từ họ Trương ông lão lúc gần đi cái kia một chút đến xem, họ Trương ông lão tựa hồ có ý định muốn cho Cát tính ông lão đem tất cả những thứ này nói cho Lăng Hàn nghe.

Như vậy, tám này tính ông lão thì có ích lợi gì ý, xem ra, hai người này cũng phải phòng a, mà Long vũ, vừa thấy mặt đã đối với hắn ra tay đánh nhau, nói vậy cũng là bởi vì Lăng Hàn hồng rồi hẳn chuyện tốt gây nên.

Này Phương gia, tựa hồ cũng không giống mặt ngoài đơn giản như vậy, rốt cuộc muốn không nên rời đi đây? Lăng Hàn trong lúc nhất thời có chút không quyết định chắc chắn được.

UU đọc sách hoan nghênh quảng đại thư hữu quang lâm xem, mới nhất, nhanh nhất, hot nhất tác phẩm đang viết đều ở UU đọc sách! Điện thoại di động người sử dụng mời đến xem

Bạn đang đọc truyện *Phong Ma Chân Kinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 22: Thần bí thư sinh

"Lăng Hàn ca ca!" Đang lúc này, ngoài phòng đột nhiên vang lên Phương Ngọc âm thanh.

Thở dài, Lăng Hàn từ trên giường đứng dậy, tùy ý thu dọn một hồi quần áo, liền mở cửa đi ra ngoài.

"Lăng Hàn ca ca, người rốt cục tỉnh rồi, " thấy Lăng Hàn đi ra, Phương Ngọc một mặt hưng phấn, tựa hồ đã quên hôm qua còn ở có chút trách cứ Lăng Hàn đối với ngã xuống đất Long vũ ra tay.

"Ân!" Lăng Hàn khẽ mỉm cười, gật gật đầu.

"Chúng ta đi đi dạo phố có được hay không, người vừa tới Huyền Vũ thành, ta còn không dẫn người đi hảo hảo đi dạo đây, " Phương Ngọc lời kéo Lăng Hàn ống tay áo, cũng không dám đi kéo Lăng Hàn tay, tựa hồ là nhớ tới hôm qua quần bách.

Lăng Hàn lắc lắc đầu, "Không được, ta còn có việc đây, người trước tiên đi cưỡng đi."

"Ồ!" Bị Lăng Hàn từ chối, Phương Ngọc tâm tình rõ ràng hạ rất nhiều.

Nhìn Phương Ngọc đáng vẻ, Lăng Hàn trong lòng thở dài, hẳn cùng Phương Ngọc, vốn là chỉ là khách qua đường, cuối cùng, hẳn vẫn là sẽ rời đi cái này không thuộc về hắn địa phương, vì lẽ đó, vì không thương Phương Ngọc tâm, Lăng Hàn lựa chọn lạnh lùng.

Lăng Hàn không nói lời nào, Phương Ngọc cũng cúi đầu, không biết đang suy nghĩ gì, tình cảnh trong lúc nhất thời có chút lúng túng lên, quá hồi lâu, Lăng Hàn mới thở dài, "Nếu như không có chuyện gì khác, ta trước hết đi rồi."

"Cái kia, không. . . Không có, " Phương Ngọc ấp úng còn muốn nói điều gì, Lăng Hàn nhưng xoay người rời đi.

Đi mấy bước, Lăng Hàn đột nhiên ngừng lại, "Nếu như người không thích Long vũ, liền tốt nhất cách xa hắn một chút, người này không phải người mặt ngoài nhìn thấy đơn giản như vậy."

Nói xong, Lăng Hàn liền nhanh chân đi về phía trước, đảo mắt liền biến mất ở Phương Ngọc bên trong tầm mắt, chỉ để lại Phương Ngọc một người ngo

ngắc đứng ở nơi đó, tựa hồ đang muốn Lăng Hàn cuối cùng nói câu nói kia là có ý gì.

Lăng Hàn chuyển này vốn là muốn đi Huyền Vũ trong thành đi dạo một vòng, dự định mua một ít linh dược, lại thuận tiện tìm hiểu một ít tin tức, mang tới Phuong Ngọc khẳng định có nhiều bất tiện, huống hồ hắn cũng không muốn cùng Phuong Ngọc đi quá gần.

Không phải không thích, chỉ là hắn vốn là không thuộc về nơi này, lúc này Lăng Hàn bóng lưng có vẻ hơi cô đơn, ra Phuong gia cửa lớn, Lăng Hàn đi tới Huyền Vũ thành trên đường.

Huyền Vũ thành, Lăng Hàn nhìn trên bản đồ đến thành trì tự một rùa đen hình dạng, tương truyền, thành này trì là xây dựng ở sau khi ngã xuống Huyền Vũ con trai trên người, nhìn bốn phía đường phố rộng rãi, này Huyền Vũ con trai thật sự có lớn như vậy sao? Lăng Hàn không khỏi đoán được.

Ở trên đường chung quanh đi dạo một phen, trong thành ở lại phần lớn là phạm nhân, buôn bán vật phẩm cũng là nhiều lấy phạm nhân đồ dùng hàng ngày làm chủ.

Lăng Hàn tự nhiên không dùng được : không cần, vì vậy, hắn nhìn thấy phía trước một tên là "Quân duyệt" từ lâu liền đi vào, từ lâu không lớn, ước chừng có bảy, tám tấc đáng vẻ, lúc này chính trực buổi trưa, từ lâu bên trong không còn chỗ ngồi.

Lăng Hàn bị hầu bàn dẫn lên lầu hai, lầu hai bên trên cũng có bảy, tám tấc, nhưng chỉ có hai toà có người, Lăng Hàn chọn một sát cửa sổ vị trí, hỏi hầu bàn muốn bầu rượu, muốn hai đĩa món ăn, liền ngồi xuống.

Lăng Hàn không thích uống rượu, nhưng cũng yêu thích phẩm tửu, tửu cay độc cùng khô khốc, là Lăng Hàn thích nhất mùi vị, ngã một chén nhỏ tửu, nhẹ nhàng nếm lại, sau đó nhắm mắt lại chậm rãi dư vị một phen, lại gặp một cái món ăn thả ở trong miệng.

Những này tục thực mùi vị, Lăng Hàn đã có đến mấy năm không nếm trải, trước đây ở Lăng Thiên tông, mỗi ngày đều sẽ có người vì đó đưa thức ăn.

Sau đó, đến bên trong thung lũng, Lăng Hàn suốt ngày tu luyện, đôi thì ăn quả dại, khát liền uống đầm nước, hầu như chưa bao giờ ăn qua nhân gian cơm nước.

"Ha ha, uống rượu không phải là như ngươi vậy uống, " Lăng Hàn chính đang phẩm tửu, phía sau đột nhiên truyền tới một âm thanh.

Lăng Hàn ngạc nhiên mở mắt ra, quay đầu, nhưng cảm giác một trận gió nhẹ lướt qua, chén rượu trong tay của hắn trong nháy mắt biến mất không còn tăm hơi, nhận ra được không ổn, Lăng Hàn trong nháy mắt từ chỗ ngồi đứng lên.

Đã thấy một người thư sinh dáng dấp người trung niên, chẳng biết lúc nào đã đứng hắn đối diện, chính một mặt ý cười nhìn hắn, trong tay cầm từ trong tay hắn đoạt quả chén rượu, uống một hơi cạn sạch.

"Ha ha, rượu ngon, " thư sinh dừng cầm đem chén rượu thả xuống, trực tiếp ngồi ở Lăng Hàn đối diện, tự mình ăn lên món ăn đến, chút nào không coi Lăng Hàn là sự việc.

"Ngươi là ai?" Lăng Hàn trên mặt lộ ra một chút bất đắc dĩ.

Người này có thể ở hắn không hề phản kháng bên dưới, liền đem chén rượu cướp đi, nếu hắn thật sự có sát tâm, e sợ Lăng Hàn lúc này đã là một bộ thi thể.

"Đến, uống rượu, " thư sinh không hề trả lời Lăng Hàn vấn đề, mà là bắt chuyện hắn ngồi xuống, lúc này Lăng Hàn rất có một loại bị đối khách làm chủ cảm giác, thư sinh này cũng thật là không có chút nào khách khí a.

Hai người ngồi ở trước bàn, từng người trước người đều rót đầy một chén rượu, thư sinh yêu thích uống một hơi cạn sạch dừng cầm, mà Lăng Hàn thì lại yêu thích tinh tế thưởng thức hưởng thụ, hai người ai cũng không nói gì, từng người uống chén rượu của mình, ánh mắt nhưng đều liếc về phía ngoài cửa sổ.

Đảo mắt, một bình tửu liền bị hai người uống cạn, Lăng Hàn lần thứ hai hướng về hầu bàn muốn một bình, hai người tiếp tục uống, thư sinh rót một chén, lần thứ hai uống cạn, ánh mắt nhưng là lộ ra một chút hồi ức, "Ngày xưa, ta cùng bạn cũ cũng từng ngồi ở chỗ này uống rượu tán gẫu, thật không dễ chịu. Bây giờ, vật đổi sao dời, nhưng chỉ còn dư lại ta một người, không biết bạn cũ khi nào mới có thể lại trở về a."

Thư sinh nói xong, lần thứ hai rót một chén rượu uống cạn, mới thật dài thở dài, Lăng Hàn nhìn một chút thư sinh, "Đã có người, thì lại làm sao có thể trở về?"

Nghe được Lăng Hàn vấn đề, thư sinh cười ha ha, "Tại sao trở về, ta không biết, thế nhưng ta biết hắn nhất định sẽ trở lại."

"Đến, theo ta XXX này một chén, ta có thể trả lời ngươi một vấn đề." Thư sinh lần thứ hai đem rượu đổ đầy, giờ ly rượu lên, ra hiệu Lăng Hàn.

Lăng Hàn lần này cũng phóng khoáng giờ ly rượu lên, cùng thư sinh cạn một chén, cũng không phải bởi vì thư sinh nói tới một vấn đề, mà là Lăng Hàn tâm tình cũng bị thư sinh cảm hoá.

"Ha ha, đủ phóng khoáng, không nói gạt ngươi, ngày xưa bạn cũ uống rượu cũng cùng ngươi giống như vậy, yêu thích tinh tế thưởng thức, ta nói rồi hắn không biết bao nhiêu lần, chính là không nghe." Thư sinh thấy Lăng Hàn đem rượu trong chén XXX, tâm tình cũng không khỏi đại tốt lên.

Lăng Hàn khẽ mỉm cười không nói gì, thư sinh giờ bầu rượu lên, lần thứ hai đem rượu đồ đầy, còn muốn cùng Lăng Hàn cạn thêm chén nữa, há liệu Lăng Hàn dùng tay che lại chén rượu, ánh mắt cân nhắc xem sách sinh, "Trước trả lời vấn đề của ta."

Thư sinh ngượng ngùng nở nụ cười, thả xuống cái chén, nhìn Lăng Hàn "Hỏi đi."

Lăng Hàn trầm ngâm một chút, "Không biết ngươi có thể trả lời vấn đề gì?"

"Bất cứ vấn đề gì!" Thư sinh trên mặt lộ ra một chút ngạo khí.

Lăng Hàn do dự một chút, "Ngươi biết vượt giới truyền tống sao?"

Lăng Hàn hỏi vấn đề này cũng là ôm một ít may mắn tâm lý, dù sao vượt giới là có rất ít người biết, thế nhưng thư sinh nghe xong Lăng Hàn cái vấn đề sau, lại lộ ra vẻ trầm tư.

"Bên ngoài mấy trăm ngàn dặm, có một ngọn núi, tên là long sơn, long sơn đỉnh là liên tiếp tam đại vị diện địa phương, nơi đó đóng giữ một vị diện Thủ Hộ giả, muốn vượt giới, phải trải qua hấn cho phép." Thư sinh chậm rãi nói ra Lăng Hàn tha thiết ước mơ đáp án.

Lăng Hàn không khỏi vui vẻ, "Đa tạ!" Dứt lời, liền muốn giờ ly rượu lên cùng thư sinh cạn một chén.

"Đừng nóng vội, " thư sinh vung vung tay.

"Chỉ là đi long sơn đường xá, liền muốn tiêu hao hết ngươi thập mấy năm, chớ nói chi là này long sơn vẫn là này Lưỡng Nghi giới thập đại hung hiểm chi địa, lấy tu vi của ngươi, đừng nói trên long sơn, phóng chừng chân núi yêu thú ngươi đều quá không được." Thư sinh trong giọng nói mang theo một chút cảnh cáo.

Lăng Hàn khẽ mỉm cười, không để ý chút nào, chi cần biết rằng vượt giới phương pháp, cái kia thì có hy vọng, hấn lúc này còn sao quan tâm cái kia đường xá hung hiểm.

Thấy này, thư sinh thờ dài, giờ ly rượu lên cùng Lăng Hàn cạn một chén, "Còn lại vấn đề, ngươi có thể đi thành bắc tìm một người tên là hoàng tin người, hấn có thể trả lời vấn đề của ngươi, có điều muốn thu lấy một ít thù lao."

Sau khi nói xong, thư sinh đứng lên, tựa hồ muốn dự định rời đi, Lăng Hàn ngăn người, "Còn không biết huynh đài đại danh."

"Dạ mặc!" Thư sinh sau khi nói xong, liền đi xuống từ lâu.

"Dạ mặc?" Lăng Hàn lẩm bảm ghi nhớ danh tự này, không biết đang suy nghĩ gì.

Đang lúc này, trên đường vang lên thư sinh âm thanh.

"Dạ tự màu mực mặc tự dạ "

"Dạ ảnh Tiêu Tiêu mặc không dấu vết "

"Không đem màu mực so sánh dạ "

"Lại nghe bóng đêm thương tịch liêu "

Vừa dứt lời, thư sinh liền biến mất ở trống trải phố lớn, chẳng biết đi đâu nơi nào, lúc này đã gần đến chạng vạng, Lăng Hàn đứng trước cửa sổ, xem sách sinh biến mất địa phương, không biết đang suy nghĩ gì.

Quá hồi lâu, Lăng Hàn hướng về trên bàn ném một nén bạc, sau đó xoay người đi ra từ lâu, buổi tối Huyền Vũ thành đèn đuốc xán lạn, phồn hoa vẫn như cũ, nhưng là Lăng Hàn đã không có tâm tư đến xem.

Thư sinh xuất hiện để Lăng Hàn hơi nghi hoặc một chút, người này tựa hồ biết Lăng Hàn là Tu Chân giả, hơn nữa còn chủ động vì là Lăng Hàn trả lời vấn đề, xem ra người này hoặc là là lãnh đạo cao thủ, hoặc là chính là có mưu đồ.

Đem việc này thả xuống, Lăng Hàn hướng về thành Bắc Phương hướng về đi đến, hấn xác thực còn có một chút vấn đề muốn hỏi, đến thành bắc, Lăng Hàn tùy ý hỏi thăm một chút, liền tìm đến hoàng tin nơi ở.

Tuy tìm tới hoàng tin nơi ở, thế nhưng người này nhưng chỉ để Lăng Hàn ở tại mạc liêm trước, theo lễ phép, Lăng Hàn cũng khó dùng tu vi điều tra hình dạng.

"Không biết các hạ có vấn đề gì muốn hỏi, " chờ Lăng Hàn sau khi ngồi xuống, mạc liêm sau khi truyền đến hoàng tin thanh âm già nua.

"Ồ? Không biết Hoàng lão, hỏi một vấn đề thu bao nhiêu tiền, " xuất phát từ cẩn thận Lăng Hàn vẫn không có sót ruột đi hỏi.

"Phổ thông vấn đề năm mươi lượng bạc, linh tu giới vấn đề một khối linh thạch." Hoàng tin ngữ khí không mang theo chút nào cảm tình.

Thấy này, Lăng Hàn cân nhắc một chút, ném một khối linh thạch đến mặc liêm sau khi "Hoàng lão cũng biết chung quanh đây nào có linh tu môn phái."

"Thành Tây bên ngoài trăm dặm có một môn phái, tên là Huyền Thiên tông." Lăng Hàn vấn đề mới vừa hỏi xong, mặc liêm sau khi liền truyền đến hoàng tin âm thanh.

Thấy này, Lăng Hàn gật gật đầu, lại ném một khối linh thạch đến mặc phía sau rèm điện, "Hoàng lão, có thể hay không báo cho, chung quanh đây nào có linh tu thị trường giao dịch."

"Thành Tây có một tên vì là, ẩn giới phòng đấu giá, bên trong chuyên môn bán ra một ít linh tu giả cần vật phẩm, Nhập môn cần giao nộp một khối linh thạch" mặc liêm phía sau lần thứ hai truyền ra tiếng âm.

Thấy này, Lăng Hàn sắc mặt vui vẻ lại ném ra một khối linh thạch, "Không biết này Huyền Vũ trong thành, có thể không tùy ý chém giết?"

"Huyền Vũ thành phẩm nhân không thể tùy ý chém giết, linh tu giả vô hạn chế." Ông lão trả lời vấn đề đơn giản sáng tỏ, không chút nào dây dưa dài dòng.

Thấy vấn đề cũng hỏi gần như, Lăng Hàn khom người nói tạ, sau đó lui ra ông lão gian phòng.

"Ai . . . . , " chẳng biết vì sao, trong giọng nói vẫn không mang theo chút nào cảm tình hoàng tin, sẽ ở Lăng Hàn lui ra cửa phòng thời điểm phát sinh một tiếng thờ dài.

UU đọc sách hoan nghênh quảng đại thư hữu quang lâm xem, mới nhất, nhanh nhất, hot nhất tác phẩm đang viết đều ở UU đọc sách! Điện thoại di động người sử dụng mời đến xem

Bạn đang đọc truyện *Phong Ma Chân Kinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 23: Cực Âm Huyết

Rời đi hoàng tin nơi ở, Lăng Hàn sờ sờ túi áo, còn có mười mấy khối linh thạch, lúc này đã gần kề gần nửa đêm, Lăng Hàn trực tiếp hướng về Phương gia đi đến, hẳn dự định ngày thứ hai mua một vài thứ sau khi, hãy cùng Phương Ngọc cáo biệt, đi tới Huyền Thiên tông.

Vừa mới tiến vào Phương gia, Lăng Hàn liền nhận ra được có gì đó không đúng, dĩ vãng huyền ảo động đến Phương gia, lúc này có vẻ yên tĩnh cực kỳ, liền ngay cả dĩ vãng lúc nào cũng có thể sẽ gặp phải hầu gái, Lăng Hàn cũng một điều chưa thấy.

"Lẽ nào đều ngủ?" Lăng Hàn hơi nghi hoặc một chút, dù sao lấy hướng về muộn như vậy thời điểm, hẳn cũng đã sớm ở bên trong phòng tu luyện.

Một bên cảnh giác bốn phía, Lăng Hàn chậm rãi hướng về chỗ mình ở đi đến, đi ngang qua một tiểu viện thời điểm, Lăng Hàn đột nhiên phát hiện một chút dị thường, phía trước biệt viện đều là đen kịt một mảnh, chỉ có này một mảnh biệt viện đèn đuốc sáng choang.

Do dự một chút, Lăng Hàn đem nhận biết dò xét quá khứ, há liệu, không nhìn còn khá, này vừa nhìn suýt nữa để Lăng Hàn tâm thần thất thủ, ngộ nhập ma đạo.

Bên trong gian phòng, một uyển chuyển bóng lưng vận vẹo thân thể, đem chính mình y phục trên người từng kiện rút đi, lộ ra trắng nõn đồng thể, một đôi thon dài chân ngọc càng là chậm rãi tách ra, khiến người ta mơ tưởng viển vông.

Người này chính là Phương Ngọc, Lăng Hàn sợ hết hồn, vội vàng phải đem nhận biết thu hồi, lại phát hiện Phương Ngọc ánh mắt mê ly, gò má phi hồng, một đôi tinh tế tay nhỏ chậm rãi phủ hướng về hai vú, làm như dục hỏa đốt người thiếu nữ.

Không đúng, Phương Ngọc bình thường nhí nha nhí nhảnh, là một không ràng thế sự tiểu cô nương, làm sao sẽ làm ra như vậy hoang đường việc, ngay ở Lăng Hàn lòng sinh nghi hoặc thời điểm, một bóng đen xông vào Lăng Hàn nhận biết.

Đợi đến thấy rõ người này thời gian, Lăng Hàn trong lòng bay lên một con lừa giận, người đến khuôn mặt cùng hắn tương tự, ăn mặc càng là như thế, nhưng Lăng Hàn nhưng từ hắn thân thể khô ngô trên nhìn ra, người này hẳn là Long vũ dịch dung.

Cao minh như thế thuật dịch dung, Long vũ là kiên quyết sẽ không, như vậy trợ giúp Long vũ khẳng định là Cát tính ông lão không thể nghi ngờ, bọn họ mục đích làm như vậy, không ngoài là muốn đem việc này hãm hại cho Lăng Hàn.

Trầm ngâm một chút, mới gia sự hấn không muốn dính líu, nhưng việc này có quan hệ hấn danh dự, hấn không thể không nhúng tay, nhìn trong phòng dần dần tới gần hai người, Lăng Hàn đem nhận biết tham hướng bốn phía, muốn xác định chu vi có còn hay không những người khác.

Mà lúc này trong phòng, một tiếng thở gấp truyền đến, Phương Ngọc trong miệng nhưng là la lên tên Lăng Hàn, để Long vũ lửa giận trong lòng càng sâu, không thể chờ đợi được nữa muốn giữ lấy Phương Ngọc.

Hừ, quả nhiên không ngoài dự đoán, hấn vừa nảy ra xét một hồi, không chỉ có Cát tính ông lão ẩn giấu ở một bên, liền ngay cả họ Trương ông lão cũng ở, chỉ là Cát tính ông lão tựa hồ chút nào không phát hiện họ Trương sự tồn tại của ông lão.

Hai người này tất có mưu đồ, Lăng Hàn trong lòng suy đoán nói, nhưng hấn lúc này lại không thể không ngăn cản Long vũ, nếu thật làm cho Long vũ thực hiện được, vậy hấn sau này sẽ trên lưng hái hoa đạo tặc bêu danh.

Mặc kệ, động thủ trước lại nói, Lăng Hàn từ trong bóng tối cấp tốc vọt vào sân, sau đó hào không ngừng lại vọt vào gian phòng, một phát bắt được đánh về phía Phương Ngọc Long vũ.

Tiền tay vung lên liền đem ném ra sân, đón lấy, Lăng Hàn cấp tốc đem chính mình trường y cởi, bao vây lấy Phương Ngọc thân thể, há liêu, lúc này Phương Ngọc đã bị rơi xuống đoàn tụ tán, cả người ở Lăng Hàn trong lòng không ngừng mà vận vẹo, cũng thỉnh thoảng la lên tên Lăng Hàn.

Như vậy hương diễm cảnh tượng, để Lăng Hàn cũng có chút nắm giữ không được, có điều, Lăng Hàn không nghĩ tới sự, ai cũng không làm gì được hấn, vung tay lên, một đạo linh khí đi vào Phương Ngọc trong cơ thể, liền để ngủ thiếp đi, như vậy Lăng Hàn mới thở phào nhẹ nhõm.

Mà lúc này Long vũ nhìn mình chuyện tốt lại bị Lăng Hàn cho quấy nhiễu, nhất thời nổi giận gầm lên một tiếng, trên tay gân xanh nổi lên, cấp tốc hướng Lăng Hàn vọt tới.

Long vũ đang cùng Lăng Hàn luận võ bên trong, tuy rằng bị Lăng Hàn đánh bất tỉnh, nhưng cũng không được cái gì trọng thương, thêm vào hấn thể chất đặc thù, trải qua một buổi tối khôi phục sau khi, cũng tốt thật thất bát bát, không phải vậy lúc này cái nào có sức lực làm loại này chuyện xấu.

Long vũ suy nghĩ, chính mình tối thiểu cũng có thể ở Lăng Hàn trong tay đi tới hai chiêu, đến thời điểm Cát tính ông lão lại đây, tất nhiên liền có thể giúp hấn đem Lăng Hàn bắt.

Ai biết, hấn mới vừa tới gần Lăng Hàn, vẫn còn không có chút nào phát hiện, liền bị một đạo trọng quyền nện ở ngực đánh bay ra ngoài, một cái ân máu đỏ tươi phun ra, cả người một bộ khó có thể tin đáng về.

Không thể, không thể, ta không thể ở trước mặt người liền một chiêu đều quá không được, Long vũ nổi giận gầm lên một tiếng, cả người tự giống như bị điện, lần thứ hai hướng Lăng Hàn đập tới.

"Àm, " không hề phản kháng, Long vũ lần thứ hai bị đánh bay ra ngoài rơi trên mặt đất, nhân sự không biết, đây chính là Tu Chân giả cùng người phạm chèn lệch.

Lúc này Lăng Hàn ôm Phương Ngọc, bên cạnh lại có hai cái linh tu giả ở mắt nhìn chăm chăm, hấn đương nhiên sẽ không đi qua với ẩn giấu, có thể tốc chiến tốc thắng là tốt tốt đẹp.

"Ha ha, được! Quả nhiên cũng là linh tu giả, Lăng tiểu huynh đệ tuổi còn trẻ tu vi liền cao thâm như vậy, không thể không khiến người ta khâm phục a." Cát tính ông lão cười ha ha từ trong bóng tối đi ra.

Lăng Hàn cười lạnh một tiếng, không nói gì, trên người tu vi tia không che giấu chút nào, một luồng sức mạnh to lớn từ trên người Lăng Hàn tản mát ra.

"Ngự thú bảy tầng, " Cát tính ông lão sắc mặt hơi đổi một chút.

Có điều do dự một chút, hấn cũng đem tự thân tu vi hoàn toàn tản mát ra, hách nhưng đã là ngự thú chín tầng, xem ra ngày hôm trước hấn nói tới bề quan đột phá, chỉ nói là cho họ Trương ông lão nghe, kỳ thực hấn đã sớm là ngự thú chín tầng.

Không biết trong bóng tối họ Trương ông lão có gì cảm thụ, Lăng Hàn trong lòng không khỏi nghĩ đến, lúc này hấn nhất định phải trước tiên biết rõ hai người mục đích, nếu không rất có thể bị người lợi dụng.

Ông lão nhìn Lăng Hàn lạnh rên một tiếng, "Đem Phương Ngọc giao cho ta, hai người chúng ta miễn động can qua!"

Phương Ngọc? Lăng Hàn trong lòng ngăn ra, ngoài miệng nhưng là hừ lạnh nói, "Ta vì sao phải giao cho người."

Ông lão lộ ra vẻ tươi cười "Nói thật cho người biết, ta ở này Phương gia, chính là vì nữ tử này, người đem giao cho ta, ta tất sẽ không đa thương tính mạng, người cũng có thể tùy ý rời đi."

Dừng một chút, ông lão nhìn Lăng Hàn trong mắt lộ ra một vết tàn nhẫn "Nếu như không giao, đến thời điểm lão phu ra tay không biết nặng nhẹ, tổn thương người liền không tốt." Vừa dứt lời, trên người ông lão giả linh khí phun trào, một cái con rắn nhỏ hiện lên ở cái trán, bơi qua bơi lại, nhìn qua linh động cực kỳ.

"Ồ? Ta ngược lại muốn xem xem, người ra tay làm sao không biết nặng nhẹ." Lăng Hàn lông mày nhíu lại nhìn ông lão không chút nào yếu thế nói rằng.

"Đã như vậy, " ông lão vung tay lên, một cái mảy trượng to nhỏ, màu bạc cụt xà bỗng dung mà hiện, phun ra xà tâm sảo Lăng Hàn phóng tới.

Lăng Hàn vội vàng đem Phương Ngọc thả ở phía sau, trong tay linh khí hiện lên, cấp tốc đón nhận ông lão, ầm! Màu bạc cụt xà phá nát, Lăng Hàn rút lui hai bước mới đưa khí lực tan mất.

Không đợi Lăng Hàn đứng vững, ông lão mỗi lần thứ hai nhúc nhích, một cái tế xà từ trên mặt đất chui ra, trong nháy mắt liền quấn lấy Lăng Hàn thân thể, đem gắt gao ràng buộc trụ.

Mà ông lão trong tay lần thứ hai đánh ra một đạo pháp quyết, một to lớn chương án hướng Lăng Hàn ấn lại đây, "Hừ, ta xem ngươi lúc này làm sao chống đối, " ông lão cười lạnh nói.

Lăng Hàn khẽ mỉm cười, không sợ chút nào, trên người hơi hơi dùng sức liền đem con rắn nhỏ đứt đoạn, sau đó đem linh khí bao trùm ở trên tay, một chương đứng rồi quá khứ.

Ầm! Chương án tiêu tan, Lăng Hàn không lùi mà tiến tới, hướng ông lão tập quá khứ, "Ngươi ra nhiều lần như vậy tay, nên ta."

Lăng Hàn nắm chặt nắm đấm, mạnh mẽ đập về phía ông lão, chỉ lát nữa là phải đánh vào trên người lão già, lại bị một màn ánh sáng đem Lăng Hàn tay cản lại, toại không kịp đề phòng bên dưới, Lăng Hàn bị gây đi ra ngoài.

"Ai, không có tu luyện phép thuật, xác thực quá chịu thiệt, " Lăng Hàn trầm nghĩ trong lòng.

Ông lão cười lạnh một tiếng, "Ngu xuẩn, chỉ có thể dựa vào thân thể chiến đấu, cùng phạm nhân khác nhau ở chỗ nào."

Sau khi nói xong, ông lão mỗi lần thứ hai một trận nhúc nhích, trong tay còn không ngừng mà đánh ra pháp quyết, Lăng Hàn cảm giác được rõ rệt bốn phía linh khí nhanh chóng hướng ông lão ngưng tụ mà đi.

Hống! Chỉ chớp lát sau, một cái to lớn giao xà bóng mờ xuất hiện ở ông lão trước người, giống như Giao Long, nhưng không Long Lân, đầu thủ năm phần như xà, năm phần như Long, một đôi đỏ như máu hai mắt căm tức Lăng Hàn.

"Đi, " ông lão vung tay lên, giao xà cấp tốc hướng Lăng Hàn vọt tới.

Nhìn giao xà, Lăng Hàn trong mắt lộ ra một vệt nghiêm nghị, vội vàng triệu tập trên người linh khí hội tụ ở trên tay phải.

Ầm! Lăng Hàn một quyền đánh vào giao xà cổ rắn bên trên.

Nhưng tự đánh vào cây bông bên trên giống như vậy, để cho khe cau mày, mà công kích địa phương, cổ rắn nhưng là hăm xuống khoảng tấc, tiếp theo giao xà nổi giận gầm lên một tiếng, một đạo sức mạnh to lớn tác dụng ở Lăng Hàn nắm đấm bên trên, trong nháy mắt liền đem Lăng Hàn đánh bay ra ngoài.

Lăng Hàn che ngực từ dưới đất đứng lên, trong cơ thể một trận tinh lực cuộn cuộn, này giao xà không chỉ có hiểu được tá lực, còn có thể đem dời đi sức mạnh phản bắn trở về, Lăng Hàn tương đương với là bị chính mình cho đánh bay ra ngoài.

Cười khổ một tiếng, nhìn lần thứ hai áp sát giao xà, Lăng Hàn chỉ được bị động phòng thủ, ầm! Giao xà dùng nó đuôi rắn khổng lồ đập về phía Lăng Hàn, lại bị Lăng Hàn dễ dàng thêm roi mắt, đuôi rắn đập xuống đất, phát sinh mãnh liệt tiếng vang.

Lăng Hàn nhìn giao xà, hình thể to lớn, thân thể cường hãn, khuyết điểm duy nhất chính là tốc độ công kích quá chậm, như vậy hạ xuống, hẳn cùng giao xà tựa hồ người này cũng không thể làm gì được người kia.

Giao xà một đòn không có kết quả sau khi, gào thét một tiếng, miệng rắn nộ trương, tựa hồ muốn đem Lăng Hàn nuốt vào đi.

Cơ hội tốt! Lăng Hàn cười lạnh một tiếng, hướng về đi tới vài bước, hai tay nắm tại miệng rắn trên dưới ngạc bên trên, sức mạnh to lớn để giao xà miệng rắn không cách nào khép kín.

Ông lão thấy này, sắc mặt biến biến, tựa hồ hẳn cũng không nghĩ tới Lăng Hàn sức mạnh sẽ như ra mạnh, nhưng hẳn lúc này cũng không thể làm gì, giao xà là hẳn thao túng quá khứ thôn Lăng Hàn, chỉ có thể toàn tâm toàn lực chống chế giao xà.

Mà Lăng Hàn nắm chặt miệng rắn sau khi, trên trán gân xanh nổi lên, tựa hồ cũng có chút vất vả, nhưng cơ hội như vậy hẳn có thể nào từ bỏ, cấp tốc đem toàn thân linh lực triệu tập đến trên hai cánh tay, Ôi! A! Gầm lên giận dữ, Lăng Hàn hai tay bỗng nhiên dùng sức, mạnh mẽ đem miệng rắn cho xé rách.

Ầm! Giao xà phá nát, một luồng sức mạnh to lớn truyền đến, trong nháy mắt đem Lăng Hàn đánh bay ra ngoài, ngã trên mặt đất không nhúc nhích, trong miệng không ngừng mà tràn ra máu tươi, nhìn đáng đáp là bị trọng thương.

"Hừ, lấy trứng chọi đá" ông lão lạnh rên một tiếng, nhưng là một ngụm máu tươi phun ra, giao xà bị hủy, hẳn cũng bị thương không nhẹ, có điều cùng thu hoạch chi lợi so với nhưng không tính là gì.

Không tiếp tục để ý Lăng Hàn, Cát tính ông lão chậm rãi hướng Phương Ngọc đi đến, "Cực Âm Chi Huyết là của ta rồi, " ông lão trong mắt lộ ra một vệt cuồng nhiệt, một cái tay từ tay áo bên trong duỗi ra, mò về Phương Ngọc cái trán.

"Cực Âm Chi Huyết?" Nghe được danh tự này, Lăng Hàn trong lòng trong nháy mắt nghĩ đến một loại thể chất.

"Huyền Âm thân thể, " này thể vì là nữ tính hết thảy, thân thể cực âm cực hàn, nhưng là tu luyện âm hàn công pháp thượng giai thể chất, loại thể chất này mấy triệu người bên trong mới có thể sẽ sản sinh một.

Mà này Cực Âm Chi Huyết, nhưng là từ Huyền Âm thân thể bên trong luyện hóa mà ra, như vậy xem ra, Lăng Hàn lần thứ nhất gặp mặt thời điểm lại không phát hiện Phương Ngọc là Huyền Âm thân thể, rất có thể vào lúc ấy, nàng Huyền Âm lực lượng đã bị người luyện hóa đến huyết dịch ở trong đi tới.

Luyện hóa Huyền Âm lực lượng nhưng là một loại ác độc thủ pháp, điều này cần có người mỗi ngày dùng linh khí truyền vào đến Huyền Âm thân thể trong cơ thể, sau đó dùng Huyền Âm thân thể tuổi thọ đi luyện hóa, đợi đến bảy bảy sau bốn mươi chín ngày, Huyền Âm lực lượng sẽ cùng Huyền Âm thân thể dòng máu dung hợp, sản sinh một giọt Cực Âm Chi Huyết, này huyết hiệu quả có thể so với vạn năm linh dược, dùng sau khi có thể gia tăng thật lớn người tu vi.

Mà khi Cực Âm Chi Huyết lấy ra sau khi, Huyền Âm thân thể Huyền Âm lực lượng cũng sẽ hoàn toàn biến mất, tuổi thọ cũng chắc chắn sẽ không vượt qua hai năm.

Nghĩ đến đây, Lăng Hàn thở dài, lúc này Cực Âm Chi Huyết đã thành, hẳn cũng vô lực ngăn cản, coi như không đem Cực Âm Chi Huyết lấy ra, Phương Ngọc tuổi thọ cũng sẽ không vượt qua hai năm.

Ông lão bàn tay khô gầy dừng lại ở Phương Ngọc cái trán trước, hai ngón tay rộng địa phương, một tia yếu ớt sáng linh lực truyền đến, mấy tức sau khi, Phương Ngọc cái trán dần dần ửng hồng, một giọt máu đỏ tươi hội tụ ở Phương Ngọc mi tâm, ông lão bàn tay run lên, huyết dịch liền từ cái trán trung phi ra, bị ông lão dùng để bình nhỏ sắp xếp gọn.

Mà theo máu tươi bị lấy đi, Phương Ngọc sắc mặt cũng biến thành trắng xám cực kỳ, cả người cũng tiêu tụy rất nhiều. . . .

UU đọc sách hoan nghênh quảng đại thư hữu quang lâm xem, mới nhất, nhanh nhất, hot nhất tác phẩm đang viết đều ở UU đọc sách! Điện thoại di động người sử dụng mời đến xem

Bạn đang đọc truyện *Phong Ma Chân Kinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 24: Đánh đêm

Ông lão nhìn chiếc lọ, cười ha ha, đang muốn đem thu hồi, nhưng vào lúc này, phía sau đột nhiên truyền đến cỗ mạnh mẽ sáng linh lực, Cát Tính ông lão biến sắc mặt, gấp vội vàng xoay người thay đổi linh lực chống đối.

Lại phát hiện phía sau ngoại trừ ngã trên mặt đất Lăng Hàn ở ngoài, không còn ai khác, "Không được, " Cát Tính ông lão kinh ngạc thốt lên một tiếng, nhưng cũng phản ứng không kịp nữa, trong tay chiếc lọ liền bị người cướp đi.

"Là (vâng, đúng) a!" Cát Tính ông lão giận dữ hét, trong mắt tràn đầy vẻ điên cuồng, này Huyền Âm thân thể nhưng là hắn tìm kiếm hồi lâu mới tìm được, mà luyện hóa Cực Âm Chi Huyết quá trình hắn càng là tiêu hao tâm lực, một thân tu vi từ ngũ thủ mười tầng rơi xuống đến ngũ thủ tám tầng, nếu như không phải Huyền Âm huyết năng trợ hắn đột phá ngũ thủ kỳ, hẳn lại sao mạo như vậy nguy hiểm.

"Ha ha, đa tạ Cát đạo hữu đem tặng, tại hạ trước tiên cảm ơn, " một bóng người từ trong bóng tối đi ra, người này chính là họ Trương ông lão.

"Trương Thịnh Thiên, người thật là to gan, dám đến cướp ta đồ vật." Vừa thấy là họ Trương ông lão, Cát Tính ông lão âm thầm thở phào nhẹ nhõm, ánh mắt cũng biến thành âm trầm cực kỳ.

"Cát Quý Vân, người thật cho là ta chỉ có ngũ thủ ba tầng?" Trương Thịnh Thiên nhìn Cát Tính ông lão khoe miệng lộ ra một vệt ý cười.

"Người. . . , " nghe được Trương Thịnh Thiên, Cát Quý Vân sắc mặt biến đổi.

Hừ, Trương Thịnh Thiên lãnh rên một tiếng, khí thế trên người đột nhiên tăng cường, trong nháy mắt liền đến ngũ thủ bốn tầng, tiếp theo ngũ thủ năm tầng, ngũ thủ sáu tầng...

Theo Trương Thịnh Thiên khí thế trở nên mạnh mẽ, Cát Quý Vân sắc mặt càng ngày càng khó coi, đảo mắt, Trương Thịnh Thiên tu vi liền tăng cường

đến ngự thú chín tầng đã cùng Cát Quý Vân.

Nhưng mà Trương Thịnh Thiên tu vi tựa hồ còn không chỉ dừng lại tại đây, khí thế còn ở tăng cường, ngự thú mười tầng, ngự thú tầng mười một, rốt cục, ở Cát Quý Vân ánh mắt khiếp sợ bên trong, Trương Thịnh Thiên tu vi từ ngự thú ba tầng tăng vọt đến ngự thú tầng mười một mới ngừng lại.

"Hiện tại, ngươi nói ta có dám hay không cướp đồ vật của ngươi a?" Trương Thịnh Thiên nhìn Cát Quý Vân, lạnh lùng nói.

"Trương Thịnh Thiên ngươi thật là âm hiểm a, chờ ở Phương gia so với ta cừu, nhưng không đổi phương ngọc ra tay, chờ ta đem Cực Âm Chi Huyết sau khi luyện thành, lại tọa thu ngự ông thủ lợi." Lúc này Cát Quý Vân trong mắt tràn đầy oán độc.

"Lần nhau, lần nhau! Cát đạo hữu thân là linh tu già, nhưng nhiều lần đối với phạm nhân hạ độc thủ, tại hạ động tác này sao có thể sánh được Cát huynh." Trương Thịnh Thiên cũng không chút nào yếu thế trả lại.

"Phạm nhân giun dế, ta cần gì phải đi lưu ý tính mạng của bọn họ." Cát Quý Vân lạnh lùng nói.

"Thế đạo hiểm ác, cường giả vi tôn, vậy ta cướp ngươi đồ vật thì lại làm sao?" Trương Thịnh Thiên nhìn Cát Quý Vân, giễu cợt nói.

"Ngươi . . .", Cát Quý Vân sắc mặt tái xanh, rõ ràng bị Trương Thịnh Thiên tức giận không nhẹ.

"Nhiều lời vô ích, ngày hôm nay ngươi không chết, chính là ta vong." Cát Quý Vân nổi giận gầm lên một tiếng, không quan tâm chút nào thương thế trên người, bắt đầu điều động trên người linh khí cùng Trương Thịnh Thiên một quyết thắng bại.

Hừ, Trương Thịnh Thiên tự nhiên không sợ, cái trán hiện ra một bó cạp đầu ẩn, người này linh thú, rõ ràng là một con bò cạp.

Cát Quý Vân mỗi một trận nhúc nhích, vừa mới bị Lăng Hàn đánh vỡ giao xà bóng mờ xuất hiện lần nữa, gào thét hướng Trương Thịnh Thiên nhào tới.

Trương Thịnh Thiên đương nhiên sẽ không ngồi chờ chết, một to lớn bò cạp bóng mờ xuất hiện, che ở trước người, cùng giao xà quấn quýt lấy nhau, hai cái bóng mờ thực lực không kém nhiều, trong lúc nhất thời khó có thể phân ra thắng bại đến.

Mà Trương Thịnh Thiên cùng Cát Quý Vân tự nhiên cũng không nhàn rỗi, Cát Quý Vân vung tay lên, một cái con rắn nhỏ đột ngột từ trên mặt đất chui ra, trong nháy mắt đem Trương Thịnh Thiên ràng buộc trụ.

Trương Thịnh Thiên thân thể hiển nhiên so với Lăng Hàn kém xa, gãy dựa mấy lần đều không gãy ra, mà Cát Quý Vân lần thứ hai hơi động, một quả cầu lửa từ trong tay ngưng tụ mà ra, trong nháy mắt ném về Trương Thịnh Thiên.

Mất thấy Trương Thịnh Thiên liền muốn bị quả cầu lửa bắn trúng, nhưng vào lúc này, trước người của hắn đột nhiên xuất hiện một màu xanh lam quang thuẫn, đem quả cầu lửa cản lại, khản đón lấy, Trương Thịnh Thiên mỗi một trận nhúc nhích, quán quanh hắn con rắn nhỏ bắt đầu run rẩy lên, chỉ chớp lát liền tiêu tan với trong không khí.

"Hừ! Trò mèo, " Trương Thịnh Thiên lãnh rên một tiếng, trong tay pháp quyết biến ảo, thân thể đã từ từ rời đi mặt đất, đảo mắt liền trôi nổi ở mấy trượng trên bầu trời.

"Trôi nổi thuật!" Cát Quý Vân hơi thay đổi sắc mặt, trên tay lại không rảnh rồi, một cang to lớn hơn quả cầu lửa, bị bắn về phía Trương Thịnh Thiên.

Trương Thịnh Thiên lãnh cười một tiếng, thân thể khẽ động, liền đem quả cầu lửa tách ra, khản đón lấy, miệng mũi của hắn một trận nhúc nhích, trong tay xuất hiện một hỏa diễm trường mâu, bị ném Cát Quý Vân.

Trương Thịnh Thiên trên không trung vốn là giữ lấy ưu thế, lúc này Cát Quý Vân nhìn bay tới trường mâu, cấp tốc ngưng tụ ra một quang thuẫn tiến hành chống đối.

Ầm! Hỏa diễm trường mâu oanh kích ở quang thuẫn bên trên, trong nháy mắt liền đem quang thuẫn đột phá, va chạm ở Cát Quý Vân trên người, đem đánh bay ra ngoài.

Khặc! Cát Quý Vân trong miệng lần thứ hai ho ra một ngụm máu tươi, suy yếu từ dưới đất đứng lên đến, lúc này giao xà cùng cự hạt chiến đấu cũng đã kết thúc.

Trương Thịnh Thiên tu vi vốn liền so với Cát Quý Vân cao một chút, mà Cát Quý Vân càng là đã sớm bị thương, cự hạt chiến thắng giao xà dĩ nhiên là chỉ là vấn đề thời gian.

Lúc này cự hạt tuy rằng hư huyền rất nhiều, nhưng cũng vẫn như cũ đứng đưa đuôi bò cạp hướng Cát Quý Vân phóng đi, nhìn áp sát cự hạt, Cát Quý Vân trên mặt lộ ra một vẻ điên cuồng, "Trương Thịnh Thiên, coi như ta không chiếm được Huyền Âm máu, ta cũng sẽ không để cho ngươi được."

Nói xong, Cát Quý Vân đem ngón trỏ cắn phá, đặt tại trán mình bên trên, hắn ở dùng tự thân tâm huyết cho ăn linh thú, này tương đương với là dùng chính hân tuổi thọ đến tăng lên linh thú thực lực.

"Cát Quý Vân, ngươi điên rồi, " Trương Thịnh Thiên biến sắc mặt, nhìn Cát Quý Vân gầm hét lên.

"Ha ha ha ha!" Cảm nhận được Trương Thịnh Thiên hoảng sợ, Cát Quý Vân hung hăng cười to lên, nhưng không chút nào đình chỉ ý tứ.

Chỉ chốc lát sau, Cát Quý Vân trên trán con rắn nhỏ đã biến đỏ chót, mà mặt mũi hần nhưng là già nua đi rất nhiều, tựa như lúc nào cũng sẽ ngã xuống.

"Huyết tể, dung hợp!" Cát Quý Vân nổi giận gầm lên một tiếng, trên trán con rắn nhỏ bay ra, ở tại đỉnh đầu xoay quanh một vòng, sau đó cấp tốc bay trở về trong cơ thể.

Linh thú vào thể, Cát Quý Vân khí thể trong nháy mắt tăng cường, từ ngự thú chín tầng đột phá đến ngự thú mười tầng, tiếp theo ngự thú tầng mười một, ngự thú tầng mười hai, Cát Quý Vân khí thể tựa hồ đạt đến đỉnh điểm.

"Ngự thú tầng mười hai sao?" Trương Thịnh Thiên nhìn Cát Quý Vân lộ ra một vết nghiêm nghị.

Thế nhưng, Cát Quý Vân nhưng một mặt cười nhạo nhìn hần, tựa hồ đang cười hần vô tri.

Ầm! Đột nhiên Cát Quý Vân khí thể trên người lần thứ hai bạo động lên, một luồng sức mạnh to lớn từ trên người hần truyền đến, Cát Quý Vân tựa hồ đột phá một loại nào đó ràng buộc.

"Linh hóa kỳ!" Trương Thịnh Thiên sắc mặt kịch biến, vội vàng khống chế cự hạt đi ngăn cản Cát Quý Vân, sau đó xoay người hướng về xa xa tung bay đi.

Một bên khác, Lăng Hàn đã tỉnh rồi hồi lâu, vẫn lén lút dùng nhận biết quan sát hai người chiến đấu, lúc này hần nhìn thấy Cát Quý Vân biến hóa, cũng là không nhìn được cả kinh, linh hóa kỳ, tương đương với Trúc Cơ tu sĩ, trong cơ thể linh thú sẽ triệt để linh hóa, sẽ không lại lấy hình thú xuất hiện.

Tuy rằng Cát Quý Vân hiện tại trạng thái chỉ là tạm thời, cũng không sánh được chính đang linh hóa kỳ cao thủ, thế nhưng hần lúc này không chỉ có thể phi hành, đối với linh khí điều khiển cũng đạt đến một loại độ cao hoàn toàn mới.

Bò cạp tới gần Cát Quý Vân sau khi, dữ tợn đem đưa đuôi bò cạp hướng hần đâm tới, đối mặt cự hạt, Cát Quý Vân trong ánh mắt tràn ngập trào phúng, tùy ý vung tay lên, một đạo linh khí liền đem bò cạp đánh cho mảnh vỡ.

Xoay người liếc mắt nhìn nằm trên đất Lăng Hàn, Cát Quý Vân lạnh rên một tiếng, từ trên mặt đất nhảy lên, trong nháy mắt liền biến mất ở trong bóng tối, tốc độ kia so với Trương Thịnh Thiên trôi nổi thuật không biết nhanh hơn bao nhiêu.

Thấy Cát Quý Vân rời đi, Lăng Hàn mới thở ra một hơi, từ trên mặt đất chậm rãi ngồi dậy, vừa Cát Quý Vân cái kia một chút, suýt nữa liền để tâm thần của hần bị hao tổn.

May là! Cát Quý Vân tuy rằng phát hiện hần, thế nhưng hần nóng lòng đuổi theo Trương Thịnh Thiên, nhưng không có ra tay với Lăng Hàn, không phải vậy lúc này Lăng Hàn e sợ đã lãnh ít dữ nhiều.

Đi tới Phương Ngọc trước mặt, nhìn nàng mặt mũi tái nhợt, Lăng Hàn trong lòng đột nhiên có chút khổ sở, tuy rằng cùng Phương Ngọc ở chung không lâu, thế nhưng nàng loại kia thiên chân vô tà, nhưng là để Lăng Hàn nhớ tới Lăng Yên.

Chậm rãi đem Phương Ngọc ôm lấy, Lăng Hàn dự định trước tiên tìm một chỗ vì là Phương Ngọc chữa thương, xoay người trong nháy mắt Lăng Hàn thân thể đột nhiên một trận, tựa hồ là phát hiện cái gì, nhưng cũng vền vẹn là một trận, Lăng Hàn liền như không có chuyện gì xảy ra hướng về trong phòng đi đến.

Đem Phương Ngọc đặt lên giường, Lăng Hàn nhìn quét một chút bốn phía, mấy trượng to nhỏ bên trong gian phòng, đại đa số đều là nữ tính đồ dùng, hơn nữa bên trong gian phòng còn có một luồng nhân nhạ son vị, xem ra là Phương Ngọc gian phòng không thể nghi ngờ.

Dùng linh khí vững chắc một hồi Phương Ngọc thương thế sau khi, Lăng Hàn xoay người đi ra biệt viện, nhắm mắt lại đem nhận biết tham hương bốn phía, chỉ chốc lát sau, Lăng Hàn mở hai mắt ra hướng về khác một chỗ biệt viện đi đến.

"Lên!" Lăng Hàn vỗ vỗ nằm ở trên giường một đũa nha hoàn, nhưng không có bất kỳ phản ứng nào, những người này hần là bị Cát Quý Vân động chân động tay.

Một đạo linh khí đánh vào nha hoàn trong cơ thể, mới đem tỉnh lại, cũng còn tốt Cát Quý Vân chỉ là dùng linh khí niêm phong lại bọn họ cảm quan, không phải vậy Lăng Hàn vẫn đúng là không có cách nào.

Nha hoàn mất buồn ngủ mông lung dụi dụi con mắt, nhìn thấy Lăng Hàn ở trong phòng của nàng, nhất thời cả kinh, bảo vệ thân thể của chính mình, "Người . . . , người muốn làm gì!"

Lăng Hàn có chút lúng túng sờ sờ mũi, "Cái kia, các người tiểu thư bị người mê hôn mê , ta nghĩ thác người trước tiên chăm sóc một chút nàng."

"Tiểu . . . Tiểu thư, làm sao?" Nha hoàn có chút sợ hãi không thôi hỏi.

"Người trước tiên đừng hỏi, coi trọng các người gia tiểu thư là được, còn lại, ta trở lại lại giải thích với người." Nói xong, không đợi nha hoàn trả lời, Lăng Hàn liền đem mang tới Phương Ngọc sân, sau đó liền xoay người rời đi.

Vừa Lăng Hàn mang Phương Ngọc trở về phòng thời điểm, phát hiện Long vũ cũng đã sớm tỉnh lại, chỉ là hần cũng tự Lăng Hàn bình thường vẫn trốn ở một bên, xem hai người tranh đấu.

Lăng Hàn đem Phương Ngọc mang trở về phòng sau khi, Long vũ mới hoang mang hoảng loạn rồi đi, nếu như hắn không đoán sai, Long vũ hẳn là đi tìm Cát Quý Vân.

Đọc theo Long vũ dấu vết lưu lại, Lăng Hàn một đường đuổi tới, ở tây thành một chỗ không lớn không nhỏ trong tứ hợp viện trung, Lăng Hàn tìm tới Long vũ.

Lúc này Long vũ vị trí chủ trong phòng, hắn chính lo lắng đi tới đi lui, ánh mắt thỉnh thoảng hướng về ngoài cửa nhìn tới, tựa hồ đang chờ đợi cái gì, Lăng Hàn tự nhiên biết Long vũ tâm tư, cũng là trốn ở một bên yên lặng quan tâm.

Cát Quý Vân tuy rằng dùng bí thuật tăng lên tu vi của chính mình, nhưng cũng hao tổn tự thân lượng lớn tuổi thọ, loại bí thuật này ác độc cực kỳ, tuy rằng tu vi tăng lên phạm vi lớn, thế nhưng cũng kéo dài không được bao lâu.

Một khi bí thuật thời gian quá, Cát Quý Vân cách cái chết cũng sẽ không xa, trừ phi. . . , hắn thu được Cực Âm Chi Huyết, cũng tương kỳ luyện hóa, sau đó chân chính đột phá đến linh hóa kỳ.

Linh hóa kỳ có thể tăng cường trăm năm tuổi thọ, đến thời điểm Cát Quý Vân tự nhiên cũng là không ngại, hơn nữa còn có thể đột phá người thường khó có thể vượt qua khe.

UU đọc sách hoan nghênh quảng đại thư hữu quang lâm xem, mới nhất, nhanh nhất, hot nhất tác phẩm đang viết đều ở UU đọc sách! Điện thoại di động người sử dụng mời đến xem

Bạn đang đọc truyện *Phong Ma Chân Kinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 25: Huyết nô

Nếu như không có Lăng Hàn, Cát Quý Vân cuối cùng mới có thể vượt qua tai nạn này, trở thành một chân chính cường giả, thế nhưng, tất cả tựa hồ đều là như vậy không như mong muốn.

Tới gần hừng đông thời điểm, một vệt bóng đen tiến vào biệt viện, người này chính là Cát Quý Vân, hắn lúc này tóc trắng phơ, khuôn mặt khô vàng, áo quần rách nát không thể tả, máu tươi cùng bùn đất hỗn hợp lại cùng nhau dính đầy hắn toàn thân.

Tuy rằng chật vật, nhưng Cát Quý Vân ánh mắt nhưng là thần thái sáng láng, tay phải cầm lấy một bình nhỏ, tay trái cầm lấy một túi vải, run run rẩy rẩy đi tới nhà chính.

Lăng Hàn nhìn Cát Quý Vân, chút nào không cảm giác được trên người hắn có linh khí tồn tại, do dự một chút, hắn vẫn là có ý định trước tiên nhìn một chút lại nói.

Lúc này trong phòng Long vũ nghe đi ra bên ngoài vang động, vội vàng chạy đến, liếc mắt liền thấy vừa muốn vào nhà Cát Quý Vân, nhất thời trên mặt vui vẻ, vội vàng đem đỡ lấy.

"Cát thúc, Cực Âm Chi Huyết đoạt về có tới không?" Long vũ đỡ Cát Quý Vân cẩn thận từng li từng tí một hỏi.

"Ha ha ha, tự nhiên là đoạt về đến rồi, Cát Quý Vân nhìn tay phải bình nhỏ, trong mắt không cách nào che giấu hưng phấn, " sau đó oán hận đem túi vải ném ở một bên.

"Đây là Trương Thịnh Thiên tạt chùng kia túi chứa đồ, ta đuổi hắn đã lâu suýt nữa liền chôn vùi ở trong tay hắn, có điều cuối cùng cũng coi như là đem chém giết, " nói xong, Cát Quý Vân thuận thế tọa ở cái ghế bên cạnh trên.

"Cát thúc, này trong túi chứa đồ là món đồ gì?" Long vũ nhìn túi chứa đồ trong mắt lộ ra một tia tham lam.

"Khặc! Khặc! Ta hiện tại linh khí mất hết, tạm thời không cách nào mở ra, trước tiên đợi ta đem này Cực Âm Chi Huyết luyện hóa lại nói." Cát Quý Vân ho khan một tiếng, có vẻ suy yếu cực kỳ.

Dừng một chút, Cát Quý Vân trịnh trọng nhìn Long vũ, "Người trước tiên làm hộ pháp cho ta, đợi ta sau khi xuất quan, chỉ là một Phương gia có thể làm sao, chính là này Huyền Vũ thành, cũng không mấy người là ta đối thủ "

Sau khi nói xong, Cát Quý Vân liền muốn đứng dậy, nhưng vào lúc này, Long vũ thân thể hơi động, trong nháy mắt đem Cát Quý Vân trong tay bình nhỏ đoạt lại.

"Ta xem vẫn là không cần, có này Cực Âm Chi Huyết, ta cũng có thể trở thành là linh tu già, liền không cần phiền toái nữa Cát thúc, " Long vũ cười gần một cây chủy thủ mạnh mẽ đâm về phía Cát Quý Vân bụng.

Nhưng mà, khiến cho người không tưởng tượng nổi chính là, Long vũ chủy thủ nhưng giữa đường ngừng lại, một con khò vàng móng vuốt nhẹ nhàng chộp vào trên cổ tay của hắn, tuy rằng rất nhẹ, nhưng chủy thủ trong tay của hắn nhưng không chút nào có thể lại tiến lên trước một bước.

Cát Quý Vân nhàn nhạt nhìn hắn, không có một chút nào động tác, mà cầm lấy cổ tay hắn, nhưng là một xa lạ ông lão, người này hai mắt vô thần, sắc mặt trắng bệch, nhìn qua không hề từng cơ, nhưng trên tay truyền đến sức mạnh khổng lồ.

"Nếu như ta thật sự vận dụng không được linh lực, làm sao có thể từ Trương Thịnh Thiên trong túi chứa đồ đem Huyền Âm máu lấy ra đây?" Cát Quý Vân không mang theo bất luận cảm tình gì ở Long vũ vang lên bên tai.

Long vũ mới vừa muốn nói gì, xa lạ ông lão một cái tay khác nhưng chộp vào trên cổ của hắn, ý thức bắt đầu chậm rãi biến mất, Long vũ hai mắt không cam lòng trừng mắt ông lão, cuối cùng nhưng đã biến thành một bộ thi thể.

Đây chính là Tu Chân giới tàn khốc, không có chân chính người thân, không có bằng hữu chân chính, cái gọi là người thân, bằng hữu, sẽ chỉ ở lợi ích trước phản chiến đối mặt thôi.

"Huyết nô! Làm hộ pháp cho ta, " Cát Quý Vân nhàn nhạt dặn dò một câu, liền đứng dậy đi vào phòng, mà huyết nô thì lại không nhúc nhích đứng ở một bên, như pho tượng.

dưới chân, Long vũ thì nằm trên đất, trong tay còn chăm chú cầm lấy bình nhỏ kia, đến chết, hắn cũng không biết bình nhỏ kia bên trong căn bản cũng không có cái gì Cực Âm Chi Huyết.

Lăng Hàn khẽ cau mày, này Cát Quý Vân lại cẩn thận như vậy, nhìn một chút trong phòng huyết nô, Lăng Hàn không biết tu vi cụ thể, thể nhưng cơ hội ngay ở trước mặt, muốn nói Lăng Hàn đối với Cực Âm Chi Huyết không động tâm đó là không thể.

Do dự mãi, Lăng Hàn vẫn là có ý định mạo hiểm một lần, lập tức nhanh chóng từ trong bóng tối đi ra, hướng về huyết nô vọt tới.

Lăng Hàn mới vừa lao ra không vài bước, liền bị huyết nô phát hiện, đại ra ánh mắt, trong nháy mắt biến bắt đầu ác liệt, thân thể hơi động, huyết nô nhanh chóng hướng về Lăng Hàn vọt tới.

Lăng Hàn ánh mắt ngưng lại, vội vàng nắm chặt nắm đấm, hướng về huyết nô một quyền mạnh mẽ đập tới, ầm! Rền lên một tiếng, nhưng là huyết nô tránh thoát Lăng Hàn nắm đấm, một quyền mạnh mẽ nện ở Lăng Hàn bụng, toại không kịp đề phòng bên dưới, Lăng Hàn bị đánh bay ra ngoài.

"Khắc" Lăng Hàn ôm bụng đứng lên, khắp khuôn mặt là vẻ kinh hãi, sức mạnh thật lớn! Nếu như không phải hắn thân thể mạnh mẽ, phỏng chừng cú đấm này liền biết đánh nhau xuyên hẳn cái bụng.

Nhìn lần thứ hai vọt tới huyết nô, Lăng Hàn biến sắc mặt, vội vàng tránh ra, nhưng huyết nô công kích độc ác cực kỳ, mặc cho Lăng Hàn làm sao né tránh, huyết nô đều có thể tìm tới góc độ công kích.

Mười mấy tức thời gian, Lăng Hàn liền bị huyết nô làm chật vật cực kỳ, nhiều là như vậy, hắn nhưng liền huyết nô thân thể đều không từng đụng phải. Cũng may Lăng Hàn cuối cùng cũng coi như phát hiện một vấn đề, huyết nô tuy rằng công kích mãnh liệt, chiêu thức độc ác, thể nhưng hắn lúc xoay người nhưng là có chút cứng nhắc, hơn nữa huyết nô phía sau lại là hắc điểm mù.

Nếu như Lăng Hàn vòng tới huyết nô phía sau, hắn hoàn toàn không phát hiện được Lăng Hàn động tác, chỉ có làm huyết nô gian nan xoay người sau khi, mới có thể chuẩn xác ra tay với Lăng Hàn.

Nắm lấy cái nhược điểm này, Lăng Hàn chỉ chốc lát liền chiếm được một chút thượng phong, nhưng lúc này hắn lại phát hiện một vấn đề, huyết nô tựa hồ không cảm giác được đau đớn giống như vậy, mặc cho hắn làm sao công kích đều không thể cho huyết nô tạo thành một điểm thương tổn.

Mấy hiệp hạ xuống, Lăng Hàn nắm đấm đánh vào huyết nô trên người, như đánh vào sắt thép mặt trên giống như vậy, chấn động đến mức cánh tay hắn đau đớn, nhưng huyết nô nhưng không nhúc nhích chút nào.

Không được! Còn như vậy mang xuống, Cực Âm Chi Huyết liền muốn bị Cát Quý Vân luyện hóa, lập tức Lăng Hàn linh quang lóe lên, đem huyết nô dẫn tới trong sân, sau đó kéo xuống đai lưng của chính mình.

Lắc người một cái vòng tới huyết nô phía sau, ở huyết nô còn không xoay người thời điểm, Lăng Hàn cầm trong tay đai lưng vòng quanh huyết nô phần eo trói một vòng, sau đó đem nhẹ nhàng nhắc lên bó ở huyết nô cửa phía sau trụ trên.

Huyết nô hai chân huyền không, chỉ biết là hung hăng xông về phía trước, nhưng nhưng lại không biết thân thể của hắn đã bị trói trụ, Lăng Hàn nhàn nhạt liếc mắt nhìn, dù sao chỉ là Khôi Lỗi.

Thếp đó, hắn không chút do dự hướng Cát Quý Vân bệ quan địa phương phóng đi, trong phòng, lúc này Cát Quý Vân hai mắt nhắm nghiền, trước người bày đặt một bình nhỏ, nhận ra được Lăng Hàn đi vào, Cát Quý Vân một mặt cười khổ mở hai mắt ra, "Ta hao hết khổ tâm, quay đầu lại vẫn là

cho người khác làm gã y."

Lăng Hàn cười nhạt, "Đem Cục Âm Chi Huyết giao ra đây."

Cát Quý Vân thở dài, ánh mắt nhìn về phía dưới thân bình nhỏ; lộ ra một tia bi ai, "Người đem đi đi, lão hủ chỉ cầu có thể người lưu ta một bộ toàn thân."

Lăng Hàn nhìn một chút bình nhỏ, lạnh rên một tiếng, một quyền mạnh mẽ đánh về Cát Quý Vân, "Thấy Lăng Hàn đột nhiên ra tay, Cát Quý Vân biến sắc mặt, nhưng không có né tránh."

"Phốc!" Cát Quý Vân ngực gặp Lăng Hàn một quyền, trong miệng trong nháy mắt phun ra một ngụm máu, thân thể chậm rãi ngồi sập xuống đất, trong mắt tràn đầy vẻ không cam lòng.

Lăng Hàn nhưng không để ý tới, lần thứ hai vùng quyền, hướng về hán ngực mạnh mẽ ném tới, đây là Lăng Hàn lần thứ nhất giết người, thế nhưng hán nhưng không có một chút nào nương tay ý tứ.

Ở trước mặt hán, nhưng là một cái cáo lão hạng người, nếu như hán có chút lòng thương hại, như vậy tiếp đó, chết khả năng chính là hán, Tu Chân giới, so với tưởng tượng càng tàn khốc, liên tiếp mấy quyền, nhận ra được Cát Quý Vân không có tình cơ sau khi, hán mới thu tay lại mà đứng.

Liếc mắt nhìn cách đó không xa bình nhỏ, Lăng Hàn không có đi lấy, mà là giơ lên Cát Quý Vân tay, chụp vào bình nhỏ, tu! Cát Quý Vân tay đụng vào đến bình nhỏ, trong nháy mắt như đụng tới lửa dầu giống như vậy, phát từng xì xì thanh.

Thanh âm chói tai để Lăng Hàn biến sắc, mà Cát Quý Vân bộ mặt càng là trong nháy mắt biến thành tử màu đen, Lăng Hàn hít vào một hơi, như vậy mãnh liệt độc được, hán vẫn là lần thứ nhất nhìn thấy, vừa nãy vào nhà, hán đã nghe đến một luồng dị vị, cẩn thận bên dưới mới không có tùy tiện làm việc, không phải vậy lúc này, nằm trên đất khả năng chính là Lăng Hàn.

Trầm ngâm một chút, Lăng Hàn ở Cát Quý Vân trên người tìm tòi một phen, tìm tới một cái túi đựng đồ, thế nhưng trong túi chứa đồ trừ một ít linh thạch cùng một quyển sách sách ở ngoài, không nhìn thấy thuốc giải tung tích.

Đem túi chứa đồ thu hồi, Lăng Hàn từ Cát Quý Vân trên người xé khỏi tiếp theo vài vụn, bao vây bình nhỏ, đem cầm lấy, mới vừa vừa mở ra, một luồng khí âm hàn liền từ trong chai vọt ra, Lăng Hàn không cảm thấy rung mình một cái.

Quả nhiên là Cục Âm Chi Huyết, Lăng Hàn trong mắt tràn đầy vẻ hưng phấn, đem bình nhỏ thu hồi, đứng dậy đi ra phía ngoài, đi tới chủ trong phòng, Lăng Hàn tùy ý liếc mắt nhìn, thuận lợi đem Trương Thịnh Thiên túi chứa đồ thu hồi.

Ngoài phòng, huyết nô ánh mắt chờ đợi đứng ở nơi đó, xem ra Cát Quý Vân chết rồi, này huyết nô cũng đã biến thành vật vô chủ, Lăng Hàn không biết làm sao điều khiển vật ấy, do dự một chút, hán từ trên người lấy ra một cái ống trúc đến, đây là ngân tiêu tặng cho nó, có thể chứa đựng vật còn sống Không Gian Dung Khí, Lăng Hàn hơi suy nghĩ đem huyết nô thu vào, lúc này mới xoay người rời đi biệt viện.

Lúc này trời đã sáng choang, Lăng Hàn nhìn một chút phương hướng, trực tiếp hướng về Phương gia đi đến, vừa tiến vào Phương gia, bên trong một bộ nghiêm ngặt đề phòng cảnh tượng.

Lăng Hàn mới vừa xuất hiện, liền bị một đoàn thủ vệ bao quanh vây nhốt, đầu lĩnh người hét lớn một tiếng, "Mới trọng quân sự, trộm hái hoa đã bị tóm lấy, mau mau đi thông báo gia chủ!"

Lăng Hàn mắt lạnh nhìn mấy người, không có một chút nào động tác, mặc cho mọi người đem hán vây nhốt, cũng không lâu lắm, mới mình ngay ở một đám người làm bạn bên dưới, vội vội vàng vàng chạy tới.

"Lăng Hàn! Phương gia ta cùng người không cừu không oán, người vì sao phải như vậy đối với Ngọc nhi!" Phương Minh còn chưa đi gần, liền một mặt tức giận chất vấn.

Lăng Hàn nhàn nhạt nhìn mới mình, "Phương Ngọc là bị Long vũ dưới được, mà Cát Quý Vân lại rút đi hán âm nguyên, nếu như muốn ta cứu nàng, liền tránh ra."

"Hoàn toàn là nói vậy! Hôm qua nhưng là không ít người, tận mắt đến người tiến vào Ngọc nhi gian phòng, " mới rõ ràng nhiên không tin Lăng Hàn.

"Nếu như ta nói, tiến vào Ngọc nhi gian phòng người, là Long vũ dịch dung đây?" Lăng Hàn nhìn mới mình thân nhiên nói.

"Người . . . , đánh rầm, Long giáo đầu làm sao sẽ hại Ngọc nhi, huống hồ Cát tiên sư là linh tu, làm sao sẽ ra tay với Ngọc nhi." Phương Minh nói với Lăng Hàn không có một chút nào tin tưởng.

"Hừ! Có tin hay không là tùy người, Cát Quý Vân đến người Phương gia có điều mấy chục thiên, người liền như vậy kết luận hán sẽ không đối phương ngọc ra tay?" Lăng Hàn nhìn mới mình lạnh rên một tiếng.

"Làm sao người biết Cát tiên sư đến Phương gia mới mấy chục thiên, có phải là Ngọc nhi nói cho người?" Phương Minh biến sắc mặt.

"Thoại đã đến nước này, Phương Ngọc tuổi thọ chỉ còn dư lại hai năm, nếu như người cố ý muốn ngăn cản, vậy ta không cứu cũng được, còn có! Chỉ bằng những người này, người thật sự cho rằng bọn họ ngăn được ta sao?" Lăng Hàn chỉ vào bốn phía thị vệ, cười lạnh nói.

Khấn đón lấy, Lăng Hàn khí thế biến đổi, trong nháy mắt liền đem mấy người cho đẩy ra, nhìn mới mình một chút, Lăng Hàn xoay người sai bước đi ra phía ngoài.

"Chậm! Lăng huynh đệ xin dừng bước, " mắt thấy Lăng Hàn liền muốn rời khỏi, mới mình vội vàng mở miệng giữ lại nói.

"Dẫn đường!" Lăng Hàn nhàn nhạt nói rồi hai chữ, liền không lên tiếng nữa.

Phương Minh do dự một chút, dấn dò hạ nhân mang theo Lăng Hàn hướng về Phương Ngọc biệt viện đi đến, mà hắn cũng vội vàng vàng theo sau lưng.

UU đọc sách hoan nghênh quảng đại thư hữu quang lâm xem, mới nhất, nhanh nhất, hot nhất tác phẩm đang viết đều ở UU đọc sách! Điện thoại di động người sử dụng mời đến xem

Bạn đang đọc truyện *Phong Ma Chân Kinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

26: Phương Ngọc thức tỉnh

Chỉ chớp lát, Lăng Hàn liền đến đến đêm qua cái kia một chỗ biệt viện bên trong, lúc này trong viện vì đầy hạ nhân, Phương phu nhân cùng một ông già đứng ở trong phòng Phương Ngọc trước giường.

Ông lão gây trở cả xương, một bộ đại phu dáng dấp trang phục, trong mắt mang theo một chút ngạo nghễ, đang vì Phương Ngọc bắt mạch sau khi, ông lão vuốt vuốt chòm râu nhìn Phương phu nhân.

"Lệnh viện chỉ là thể hư mờ hơi trộm, cũng không cái gì khác quá đáng lo, lão phu vì đó mở ra một bộ bổ dưỡng thân thể phương thuốc, mỗi ngày dày vò ăn vào, không ra hai ngày liền có thể thức tỉnh."

"Chỉ là thể hư?" Phương phu nhân hiển nhiên có chút không tin.

"Lẽ nào Phương phu nhân không tin lão phu y thuật?" Ông lão lạnh rên một tiếng, có chút không vui nói rằng.

"Tô thần y hiểu lắm, " Phương phu nhân hiển nhiên cũng không muốn đắc tội người này, vội vàng mở miệng bồi không phải.

Nói xong, Phương phu nhân mệnh quản sự đưa cho ông lão một cảm bố túi nhỏ, ông lão hừ lạnh, thuận lợi đem túi mở ra, liếc mắt nhìn trong đó đồ vật sau, liền không được dấu vết đem cất đi.

Lúc này Lăng Hàn vừa vặn tiến vào biệt viện, Phương phu nhân vừa nhìn thấy Lăng Hàn, trong nháy mắt biến sắc mặt, nhưng không có kinh hoàng, bởi vì nàng nhìn thấy cùng sau lưng Lăng Hàn Phương Minh.

Lăng Hàn tiến vào biệt viện sau khi, hào không ngừng lại, trực tiếp hướng về Phương Ngọc gian phòng đi đến, Phương phu nhân liếc mắt nhìn Phương Minh, thấy không có ngăn cản ý tứ, liền lác mình tránh ra.

Này Phương phu nhân tựa hồ đối với Lăng Hàn vẫn có mấy phần hảo cảm, dù sao Lăng Hàn nhưng là cứu Phương Ngọc, vì lẽ đó cũng không có hỏi nhiều, lẳng lặng đứng ở Phương Minh bên cạnh.

Lăng Hàn đi tới Phương Ngọc trước giường, lúc này Phương Ngọc sắc mặt suy yếu, ngạch thình thoảng tràn ra đồ mờ hơi, nhưng hô hấp nhưng là cực kỳ vững vàng, chẳng trách ông lão sẽ cho rằng Phương Ngọc là thể hư mờ hơi trộm.

Lăng Hàn thờ dài, liền muốn đem Phương Ngọc nâng dậy, lúc này ông lão nhưng không làm, "Chậm đã, người trẻ tuổi! Phương cô nương thân thể suy yếu, vẫn là tạm thời không nên cử động nâng được!"

Lăng Hàn cười nhạt, không để ý đến ông lão, chậm rãi đem Phương Ngọc nâng dậy, ngồi ở trên giường, lúc này Phương Minh cùng với phu nhân cũng gấp bận bịu đi vào, hai người thân thiết đều nhìn Phương Ngọc, lại thình thoảng nhìn về phía Lăng Hàn, không biết muốn không nên ngăn cản Lăng Hàn.

Cát Quý Vân đối phương gia người thi phép thuật vốn là chỉ duy trì một buổi tối, hai người trời vừa sáng tỉnh lại liền phát hiện Phương Ngọc hôn mê bất tỉnh, đã không chỉ mời một đại phu đến vì đó trị liệu, phía trước mấy người đều không nhìn ra Phương Ngọc tình huống, chỉ có mặt sau Tô thần y nói Phương Ngọc chỉ là thể hư mờ hơi trộm.

Vợ chồng hai người tuy rằng không tin, nhưng bách với người này là Huyền Vũ trong thành có tiếng thần y, cũng chỉ đành trước tiên thử một lần, lúc này hai người không biết ngăn cản Lăng Hàn sau khi, con gái của chính mình có thể hay không cả đời vẫn chưa tỉnh lại.

"Hừ! Nếu ngươi cử động nửa nòng, cái kia Phương cô nương vẫn chưa tỉnh lại, liền chờ có trách ta, " Phương Minh vợ chồng hai người không lên tiếng, ông lão nhưng là ngăn cản lên Lăng Hàn đến rồi.

Hiện tại Lăng Hàn, chính là Phương Minh vợ chồng đến ngăn cản, hẳn đều không nhất định sẽ nghe, chờ nói chỉ là này tự xưng thần y, nhưng lừa bịp ông lão.

Lăng Hàn nghiên cứu luyện đan, thiệp cập sách thuốc phương diện, không thể so những này trên giang hồ tự xưng thần y ít người, tự nhiên cũng là hiểu được mấy phần dược lý.

Ông lão mở phương thuốc, đều là lung tung phối hợp một ít bổ dưỡng chi dược, liền ngay cả Phương Ngọc thể hư mồ hôi trộm cũng là hấn hư cầu đi ra, mục đích chỉ là vì lừa gạt ít tiền, tìm kiếm chút vận may, xem có thể không đem Phương Ngọc cứu tỉnh.

Thấy Lăng Hàn vẫn là không để ý tới, ông lão con mắt hơi chuyển động, "Mọi tộc trưởng, người này nếu như cử động nửa khiến viện, vậy thì thật sự không còn cách xoay chuyển đất trời, có muốn hay không cứu khiến viện, kính xin mọi tộc trưởng định đoạt."

Ông lão nói xong, lạnh rên một tiếng, đứng ở cửa, một bộ cao thâm khó dò dáng vẻ, kỳ thực hẳn cũng là sợ Lăng Hàn đem Phương Ngọc cứu tỉnh, đến thời điểm đập phá chiêu bài của hắn, hơn nữa hẳn cũng tìm tới chịu oan ức cố, nếu Phương Ngọc tô vẫn chưa tỉnh lại, vậy thì đều do đến Lăng Hàn trên đầu, không chỉ có được tiền, còn có người đến chịu oan ức.

Chính đang ông lão trong lòng âm thầm đắc ý thời điểm, đột nhiên truyền đến một tiếng suy yếu tiếng ho khan, Phương Minh vợ chồng một mặt kích động, "Ngọc nhi, ngươi rốt cục tỉnh rồi."

"Cha, mẹ, " Phương Ngọc mở hai mắt ra nhìn thấy bốn phía vì đầy hạ nhân, liền liền cha mẹ mình cũng ở, nhất thời nghi hoặc không thôi.

"Lăng huynh đệ, không biết ngươi trước đây nói nhưng là thật sự?" Phương Minh thấy con gái tỉnh lại, không những không có cao hứng, trái lại trong lòng có thêm một tia mù mịt.

Lăng Hàn gật gù đầu, không nói gì, thấy này, Phương Minh biến sắc mặt, rồi lại trong nháy mắt như nắm lấy nhánh cỏ cứu mạng giống như vậy, rầm một tiếng, quỳ xuống, "Lăng huynh đệ, ngươi nhất định phải cứu cứu Ngọc nhi a, chỉ cần ngươi có thể cứu Ngọc nhi, Phương gia ngươi muốn cái gì cũng có thể."

Mọi người bị Phương Minh đột nhiên xuất hiện cử động rơi xuống nhảy một cái, Phương Ngọc càng là vẻ mặt vô cùng nghi hoặc nhìn Lăng Hàn, Lăng Hàn không hề trả lời Phương Minh, mà là thờ dãi chậm rãi nói rằng, "Phương Ngọc là bị ta đóng kín ngũ thức mới hôn mê."

"Ngươi. . . , " Phương Minh nghẹn lời, không biết nên nói cái gì, mọi người càng bị Lăng Hàn khiếp sợ không thôi.

"Tốt, hóa ra là ngươi hạ độc thủ, chẳng trách Phương cô nương sẽ vẫn chưa tỉnh lại, " lúc này Tô thần y vừa nghe là Lăng Hàn đem Phương Ngọc làm mê muội, nhất thời phần nộ chỉ vào Lăng Hàn, tựa hồ là bởi vì Lăng Hàn hẳn mới cứu bất tỉnh Phương Ngọc.

Người ở tại tràng, chỉ có Phương Ngọc, tin chắc nhìn Lăng Hàn, hôm qua sự tuy rằng hắn không nhớ rõ bao nhiêu, thế nhưng, hẳn nhưng thấy rõ ràng hai cái Lăng Hàn xuất hiện ở trước mặt hắn, một ở cứu hắn, một nhưng ở hại hắn.

Nhìn một chút mọi người, Lăng Hàn tiếp tục mở miệng nói rằng, "Tôi hôm qua Phương Ngọc bị Long vũ rơi xuống đoàn tụ tán, được tính phát tác, dưới tình thế cấp bách, ta không thể không đem nhận biết đóng kín."

"Cái gì! Đoàn tụ tán, " vừa nghe đến đoàn tụ tán tên mọi người vẻ mặt khác nhau, mà Phương Ngọc càng là tu đỏ mặt.

"Ta rõ ràng là nhìn thấy ngươi tiến vào Đại tiểu thư gian phòng, làm sao sẽ là Long giáo đầu dưới đoàn tụ tán, " mới trọng quần sự lạnh rên một tiếng nói rằng.

Lăng Hàn không để ý đến mọi người, mà là đem ánh mắt nhìn về phía Phương Ngọc, Phương Ngọc gật gù đầu, "Người kia không phải Lăng đại ca, đêm hôm qua không biết là ai dịch dung thành Lăng đại ca dáng vẻ, đi tới ta gian phòng, lúc đó ta đang muốn nghỉ ngơi, nhìn thấy là Lăng đại ca, liền để hắn đi vào."

"Ai biết hắn vừa vào cửa, liền tung ra một ít vật kỳ quái, vừa nghe tới những thứ đó, ta liền cảm giác đầu vầng mắt hoa, toàn thân toả nhiệt, chậm rãi ta liền cái gì cũng không biết."

"Mơ hồ bên trong, ta thấy hai cái Lăng đại ca đang đánh nhau, một phải cứu ta, một muốn hại : chỗ yếu ta, mà hại ta cái kia chính là mới bắt đầu tiến vào phòng ta người, hẳn còn cao hơn Lăng đại ca một ít." Phương Ngọc một hơi đem chuyện đã xảy ra nói một lần, mọi người nghe được là trợn mắt ngoác mồm.

"Dịch dung thành ta dáng vẻ chính là Long vũ, hắn đã bị Cát Quý Vân giết, lúc này chính đang Thành Tây một chỗ trong sơn, trang phục cùng ta giống như vậy, Phương huynh có thể phái người đi thăm dò tham một phen." Lăng Hàn tiếp theo Phương Ngọc lại nói nói.

"Các ngươi nhanh đi điều tra một hồi, " Phương Minh vừa nghe Long vũ bị giết, nhất thời sững sờ, vội vàng phái người đi thăm dò tham.

"Kính xin Lăng huynh đệ cứu một cứu Ngọc nhi a", Phương Minh phân phó xong hạ nhân sau khi, lại hướng về Lăng Hàn khóc cầu đạo, lúc này liền ngay cả Phương phu nhân cũng quỳ trên mặt đất.

Lăng Hàn đứng dậy đem hai người nâng dậy, "Phương Ngọc sự tình, ta cũng không làm chủ được, chỉ có thể nhìn vận mệnh của nàng."

Mọi người nghi hoặc không thôi, Lăng Hàn nhưng không có giải thích, mà là vung tay lên, để mọi người rời đi trước, nàng có một số việc muốn đơn độc cùng Phương Ngọc nói.

Phương Minh vợ chồng liếc mắt nhìn Phương Ngọc, vương vấn ngọc sau khi gạt đầu, hai người mới mang theo mọi người rời đi, mà cái kia Tô thần y, lúc này còn muốn nói điều gì, lại bị Phương Minh mạnh mẽ trừng một chút sau khi, đem thoái nghen ở trong cổ họng.

Trong khoảnh khắc, bên trong phòng cũng chỉ còn sót lại Phương Ngọc cùng Lăng Hàn hai người, lúc này Phương Ngọc suy yếu nằm ở trên giường, mà Lăng Hàn cau mày không biết đang suy nghĩ gì.

Quá hồi lâu, Phương Ngọc mới mở miệng đánh vỡ trầm mặc, "Lăng đại ca, ngươi không phải có chuyện muốn nói với ta sao?"

Nhìn Phương Ngọc ngày đó thật sự nụ cười, Lăng Hàn trong lòng một trận đâm nhói, "Ngươi có muốn hay không tu đạo?"

"Cái gì?" Phương Ngọc hơi sững sờ, hiển nhiên không biết Lăng Hàn đang nói cái gì.

"Chính là, ngươi muốn không muốn trở thành linh tu giả, " Lăng Hàn cân nhắc một chút, thay đổi một loại thuyết pháp.

"Linh tu giả?" Phương Ngọc trên mặt lộ ra một vết hưng phấn, rồi lại trong nháy mắt trở nên âm trầm đi.

"Ta ở khi 16 tuổi, phụ thân xin mời người giúp ta thông linh, nhưng là ta trời sinh tư chất khiếm khuyết, không cách nào kết thành linh thú, vì lẽ đó ta hay là thôi đi, " Phương Ngọc thở dài một tiếng, cô đơn nói rằng.

"Thông linh?" Lăng Hàn hơi sững sờ.

"Đúng vậy, làm sao Lăng đại ca?" Thấy Lăng Hàn nghi hoặc, Phương Ngọc vội vàng mở miệng hỏi.

"Nếu như ta không đoán sai, cái kia giúp ngươi thông linh người, chính là Trương Thịnh Thiên đi, " Lăng Hàn mục chỉ nhìn nơi nào đó không biết đang suy nghĩ gì.

"Đúng vậy, Lăng đại ca là làm sao biết, " Phương Ngọc vẻ mặt vô cùng nghi hoặc nhìn Lăng Hàn.

Lăng Hàn lắc đầu một cái, "Ngày mai ta lại tới tìm ngươi, đến thời điểm, ta giúp ngươi thông linh, hiện tại, ngươi trước tiên nghỉ ngơi thật tốt đi, " nói xong, Lăng Hàn liền đứng dậy ra bên ngoài vừa đi đi.

Nhìn Lăng Hàn rời đi bóng lưng, Phương Ngọc trong lòng có thêm vẻ chờ mong, còn có một tia. . . . Không nói được tình cảm, tối hôm qua tất cả, tuy rằng mơ hồ, thế nhưng Lăng Hàn bóng người xác thực sâu sắc khắc ở trong lòng nàng.

Lăng Hàn vừa đi ra khỏi Phương Ngọc gian phòng, Phương Minh vợ chồng hai người liền tiến lên đón, "Lăng huynh đệ, thế nào rồi, Ngọc nhi không sao chứ?"

Lăng Hàn gạt gù, "Còn lại, ngày mai nói sau đi, ta trước tiên cho ngươi lái một phương thuốc, mặt trên được, ngươi có thể tìm đến bao nhiêu, liền tìm bao nhiêu."

Phương Minh gấp bận vội gạt đầu tán thành, sau đó lại sai người đưa lên giấy bút, Lăng Hàn viết xuống bảy, tám tờ thuốc sau khi, liền rời đi Phương Ngọc sân, hướng về chỗ ở của chính mình đi đến.

Hắn mở phương thuốc trên, đều là một ít tư âm dưỡng nguyên dược liệu, trong đó không thiếu một ít linh dược, Phương Ngọc tuy rằng chỉ có hai năm tuổi thọ, nhưng nàng là bởi vì âm nguyên hao tổn nghiêm trọng mới dẫn đến tuổi thọ rút ngắn.

Lúc này Lăng Hàn mở phương thuốc này chính là muốn bồi dưỡng Phương Ngọc hao tổn âm nguyên, do đó để Phương Ngọc có thể sống thêm một ít thời gian, nhưng cụ thể có thể nhiều sống bao lâu, liền muốn xem Phương Minh có thể tìm tới bao nhiêu dược liệu, lấy Phương gia tài lực, tìm được một hai loại linh dược cũng không tính là việc khó.

Lăng Hàn sở dĩ muốn làm những này, một cái là bởi vì Phương Ngọc để hắn nhớ tới Lăng Yên, thứ hai là bởi vì Phương Ngọc trong cơ thể Cực Âm Chi Huyết cuối cùng rơi xuống trong tay hắn, vì lẽ đó hắn mới muốn cất lực vì là Phương Ngọc làm vài việc.

Trở lại trong phòng, Lăng Hàn nằm ở trên giường nghỉ ngơi một hồi, tối hôm qua một mỗi một đêm, cũng còn tốt hẳn lúc này đã không cần ăn cơm ngủ, nếu không, đã sớm lụy đổ.

Từ trong lòng ngực đem hai cái túi chứa đồ móc ra, đặt lên giường, Lăng Hàn bắt đầu cẩn thận nghiên cứu lên, cái này túi chứa đồ Lăng Hàn vẫn là lần thứ nhất nhìn thấy, thế nhưng hắn từng thử, chỉ cần đem tư thân nhận biết thăm dò vào bên trong, liền có thể nhìn thấy một chỗ lớn khoảng một trượng cười không gian.

Đây là cấp thấp không gian chứa đồ, bởi vì mặt trên liền một tia cấm chế cũng không tồn tại, Lăng Hàn hơi suy nghĩ, liền đem hai cái túi chứa đồ bên trong vật phẩm toàn bộ lấy đi ra.

Hai người này túi một là Cát Quý Vân, một là Trương Thịnh Thiên, ở Trương Thịnh Thiên túi bên trong có chừng trăm khối linh thạch, một thẻ ngọc, cùng một ít tấm rửa y vật, ngoài ra liền không hề có bất kì thứ gì khác.

Mà Cát Quý Vân túi chứa đồ hiển nhiên muốn phong phú rất nhiều, bên trong bày đặt mấy trăm khối linh thạch, một quyển sách sách, một cây chủy thủ, còn có chút đồ ngỗng ngang, Lăng Hàn không quen biết, mà chủy thủ nhưng là phổ thông vũ khí, hiển nhiên lấy Cát Quý Vân thực lực còn không cách nào thu được pháp khí loại hình vũ khí.

UU đọc sách hoan nghênh quảng đại thư hữu quang lâm xem, mới nhất, nhanh nhất, hot nhất tác phẩm đang viết đều ở UU đọc sách! Điện thoại di động người sử dụng mời đến xem

Bạn đang đọc truyện *Phong Ma Chân Kinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 27: Ân giới

Đem linh thạch thu cẩn thận, Lăng Hàn bắt đầu cẩn thận nghiên cứu hai người lưu lại đồ vật, đầu tiên, Lăng Hàn cảm thấy hứng thú nhất vẫn là ngọc giản kia, loại này thẻ ngọc hẳn từng ở Lăng Thiên Chiến nơi đó từng thấy, bình thường đều là bảo tồn một ít khá là có giá trị công pháp.

Quả nhiên, Lăng Hàn đem nhận biết thăm dò vào trong đó liền phát hiện một bộ công pháp, "Ân khí quyết!" Lăng Hàn khẽ cau mày.

Cẩn thận nhìn một chút công pháp giới thiệu, "Ân khí quyết, có thể đem tự thân tu vi tán với các vị trí cơ thể, do đó khiến người ta khó có thể phát hiện tu vi chân chính, " tựa hồ Trương Thịnh Thiên chính là dùng công pháp này ẩn giấu tự thân tu vi, Lăng Hàn một trận cười khổ đem để ở một bên.

Do dự một chút, hẳn lại sẽ Cát Quý Vân trong túi chứa đồ sách cầm lấy, sách này tên là "Ngự thú quyết" Lăng Hàn sớm trước liền xem qua tên sách, lúc này hẳn đem sách chậm rãi mở ra.

Lăng Hàn nghiên cứu sách này mục đích, ngoại trừ đối với linh tu giả hiểu kỳ ở ngoài, chủ yếu vẫn là vì giúp Phương Ngọc thông linh, sách tờ thứ nhất kí tên, "Thông linh thiên" bên trong qua loa giảng giải một hồi thông linh yêu cầu cùng phương pháp.

Loại phương pháp thứ nhất, là chính mình cầu thông thiên địa linh khí, tiến hành thông linh, mà loại thứ hai chính là dựa vào tiền bối tổ tiên, trợ giúp tiến hành thông linh.

Hai loại phương pháp, loại thứ nhất tương đối khó khăn, chỉ có một ít thiên tư thông minh hạng người có thể đạt đến, mà loại thứ hai liền tương đối dễ dàng một ít, nhưng cũng cần phải có linh tu giả vì đó Tiếp Dẫn mới được.

Ngoài ra, thông linh người còn cần có một ít điều kiện, nói thí dụ như tư chất, linh căn, tư chất tốt xấu, quyết định một người thông linh độ khó, tư chất càng tốt, thông linh càng dễ dàng, mà linh căn nhưng là quyết định một người có thể không thông linh.

Sau đó, chính là ngưng tụ thú thể, thông linh sau khi, cần dùng một thú hồn phụ trợ, ngưng kết thành thú thể, thú hồn không có yêu cầu, có thể là phổ thông dã thú, cũng có thể là yêu thú, thú hồn phẩm chất quyết định một người mạnh yếu.

Vì lẽ đó bình thường loại cỡ lớn con em của gia tộc đều là lựa chọn dùng yêu thú chi hồn đến ngưng tụ thú thể, làm thú thể ngưng tụ sau khi thành công, linh thú sẽ cùng người sản sinh một tia liên hệ, linh thú vào thể, linh tu giả mới có thể phát huy ra thực lực, mà linh thú ly thể, linh tu giả liền cùng người phạm không khác.

Ngự thú kỳ, linh thú ngoại trừ tu luyện cùng thời điểm chiến đấu, sẽ cùng linh tu giả Hợp Thể, còn lại thời gian đều tồn tại cùng linh tu giả bên ngoài cơ thể, mà đến linh hóa kỳ sau khi, linh thú mới sẽ triệt để cùng linh tu giả dung hợp, khi đó linh tu giả mới chính thức xem như là linh tu.

Trăm sông đổ về một biển, linh tu giả là mượn thú hồn, hấp thu thiên địa linh khí tiến hành tu luyện, mà Tu Chân giả, nhưng là dựa vào tự thân thu nạp thiên địa linh khí, hai người phương pháp không giống nhau, nhưng đều là tìm kiếm tự thân đột phá.

Lăng Hàn dùng hơn hai canh giờ mới đưa ngự thú quyết tìm hiểu rõ ràng, lúc này trong lòng hẳn đối với linh tu giả cũng có hiểu một chút, Phương Ngọc không phải là không thể thông linh, mà là Trương Thịnh Thiên lúc ấy có sở cầu, mới cố ý nói Phương Ngọc không cách nào thông linh.

Từ mọi phương diện đến xem, Phương Ngọc tư chất cùng linh căn đều không kém, nếu như không phải nàng Huyền Âm thể chất bị Cát Quý Vân phá hoại, phía kia ngọc tương lai ở con đường tu chân trên thành tựu tuyệt đối không thấp.

Thở dài, Lăng Hàn đem thứ hữu dụng đều phóng tới một cái túi đựng đồ bên trong, mà Cát Quý Vân trong túi chứa đồ những kia đồ ngỗng ngang, Lăng Hàn nghiên cứu một phen phát hiện chỉ có hai cái là thứ thuộc về Tu Chân giả, cái khác đều là một ít vật phẩm, chửi thề Lăng Hàn do dự một chút cũng đem cất đi.

Như vậy, Lăng Hàn dự định trước đem" ần khí quyết "Tìm hiểu, tuy rằng công pháp này đối với hắn không có tác dụng gì, nhưng cũng có chút ít còn hơn không.

Ngày mai Lăng Hàn rồi quyết định làm sao trợ giúp Phương Ngọc thông linh, đem nhận biết thăm dò vào thể ngọc bên trong, nhiều lần phỏng đoán ần khí quyết khẩu quyết...

Ngày thứ hai, thiên chưa lượng, Lăng Hàn liền từ trạng thái tu luyện bên trong tỉnh lại, tìm hiểu ần khí quyết tốc độ ra ngoài hắn bất ngờ, chỉ dùng một canh giờ Lăng Hàn liền đem hiểu được, lúc này đã có thể đem tự thân tu vi tùy ý ần giáu.

Mà thời gian còn lại, Lăng Hàn thì lại dùng để thổ nạp tu luyện, một đêm không ngủ, Lăng Hàn nhưng là tinh thần chấn hưng, đứng dậy tùy ý thu thập một hồi, đem túi chứa đồ treo ở bên hông, Lăng Hàn liền hướng Huyền Vũ thành đi đến.

Lần này, hắn muốn đi Thành Tây "Ẩn giới" phòng đấu giá, nghe hoàng tin nói, nơi đó chuyên môn bán ra linh tu giả món đồ cần thiết, ở trên đường, Lăng Hàn mua một đấu bông đội ở trên đầu, dù sao mặc kệ là linh tu giới, vẫn là Tu Chân giới, đều là một nhục cường thực địa phương, hắn không thể không cẩn thận một ít.

Lúc này Lăng Hàn đem tu vi ần giáu ở Ngưng Khí ba tầng, sau đó liền một đường hướng về Thành Tây đi đến, ẩn giới phòng đấu giá, tọa lạc ở một góc vắng vẻ, nơi này tựa hồ là linh tu giả thế giới, một đường nhìn thấy người, đa số mang theo linh sủng ở bên cạnh.

Lăng Hàn đến, trong nháy mắt liền gây nên không ít người chú ý, dù sao hắn lúc này ngoại trừ linh hóa kỳ tu sĩ ở ngoài, chỉ cần không dùng tới linh khí, người khác là rất khó phát hiện hắn là Tu Chân giả.

Nhìn thấy hấp dẫn không ít người ánh mắt, Lăng Hàn trong lòng biết nơi này không cho người bình thường tiến vào, không hiển lộ điểm tu vi, chỉ sợ hắn liền muốn gây phiền toái trên người, vì vậy Lăng Hàn đem linh lực hơi bên ngoài, nhất thời không ít người liền đưa mắt dò.

"Ngự thú ba tầng a, hóa ra là cái nhóc con." Cách đó không xa một đại hán thấp giọng nói.

"Hừ! Cái gì nhóc con, người này nói vậy là nhà ai đạo đồng, đến thể chủ nhân chân chạy, ngươi xem bên hông hắn quai túi chứa đồ không có, ngươi gặp ai ngự thú ba tầng có thể nắm giữ túi chứa đồ." Một người trung niên chỉ vào Lăng Hàn đối với đại hán kia nói rằng.

"Nói có đạo lý, " đại hán sờ sờ đầu, hàm hậu nói rằng.

Bọn họ, Lăng Hàn nghe rõ rõ ràng ràng, có điều hắn không nhìn ra tu vi của người khác, tự nhiên cũng không muốn đi trêu chọc thị phi, lại đi rồi một hồi, Lăng Hàn mới nhìn thấy phía trước đứng lặng một tám thước cây gây trúc, mặt trên mang theo một mặt cò từ, bên trên viết "Ẩn giới" hai chữ.

"Xem ra, chính là chỗ này, " Lăng Hàn trong miệng lầm bầm một câu, ẩn giới phòng đấu giá nói lớn không lớn, là một toà phổ thông bốn tầng lầu các, nếu như không phải từ hoàng tin nơi đó hỏi thăm được tin tức, Lăng Hàn làm sao cũng sẽ không tin tưởng đây là bán ra linh tu giả vật phẩm địa phương.

Đang đấu giá hành cửa đứng hai cái hai mươi tuổi hứa thanh niên, hai người ánh mắt khinh bỉ, một bộ cao cao tại thượng đáng vẻ, phàm là tiến vào ẩn giới phòng đấu giá người người đều sẽ chủ động ném ra một khối linh thạch cho hai người.

Do dự một chút, Lăng Hàn cũng cất bước đi tới, tới gần hai người thời điểm, hắn lấy ra một khối linh thạch đưa tới, hai người không thèm nhìn một chút, bên cạnh linh sủng khẽ động, liền đem Lăng Hàn trong tay linh thạch điều đi rồi, dùng linh thạch cho ăn linh thú, hai người này tác phẩm vẫn đúng là không phải lớn một cách bình thường.

Cười khở một tiếng, Lăng Hàn không tiếp tục để ý hai người, vén màn vải lên đi vào, vừa tiến vào phòng đấu giá, Lăng Hàn nhất thời như đi đến một thế giới khác giống như vậy, cùng người bên ngoài yên ỉm so với, trong phòng đấu giá có thể nói là tiếng người huyền ảo.

Túm năm tum ba linh tu giả vì ở một cái trên quầy, cầm một cái vật phẩm cùng phòng đấu giá người cò kè mặc cả, phía dưới ba tầng lầu là thị trường giao dịch, chỉ có tầng lầu thứ tư mới là phòng đấu giá.

Lăng Hàn đến không có gây nên bất luận người nào chú ý, hắn chọn một chỗ vắng người trực tiếp đi tới, cái quầy này trên là một người đàn ông trung niên, người này mặt chữ quốc, lông mày rậm mắt to, thấy Lăng Hàn lại đây, vội vàng chào hỏi.

"Các hạ Schiko, tại hạ Mộ Dung chín, không biết có cái gì, có thể trợ giúp các hạ?"

Người trung niên rất khách khí, Lăng Hàn khẽ mỉm cười, lấy ra một cái túi đựng đồ, "Mộ Dung tiên sinh, không biết cái này đáng giá bao nhiêu tiền."

Nhìn thấy là túi chứa đồ, Mộ Dung chín, lập tức mở miệng nói, "Hai mươi lăm khối linh thạch."

Lăng Hàn gật gù, "Không biết quý hành có hay không hòn thạch bán ra."

Cái gọi là "Hồn thạch, " chính là Lăng Hàn nên vì Phương Ngọc thông linh thì chứa đựng thú hồn vật phẩm, không có thú hồn tàng ẩn, thì lại xưng là "Niếp hồn thạch, " không ít linh tu giả chính là dựa vào săn giết yêu thú, dùng niếp hồn thạch thu lấy thú hồn bỏ ra thụ kiểm lấy linh thạch.

"Tự nhiên là có, không biết các hạ cần muốn cái gì phẩm chất, " Mộ Dung chín gật gù hỏi.

Lăng Hàn trầm ngâm một chút, "Yêu thú chính là giá cả bao nhiêu."

"Một trăm linh thạch!" Mộ Dung chín chậm rãi nói rằng.

Như thế quý, nghe được cái giá này để Lăng Hàn trong lòng cả kinh, hắn trong túi chứa đồ cũng là hơn 400 linh thạch, những này vẫn là phần lớn từ Cát Quý Vân cùng Trương Thịnh Thiên trong tay đoạt đến.

"Cho ta nhìn một chút đi, " do dự một chút, Lăng Hàn vẫn là quyết định cho Phương Ngọc chọn chọn một yêu thú hồn thạch.

Nhìn thấy Lăng Hàn ngự thú ba tầng tu vi, nhưng phải yêu thú hồn thạch, Mộ Dung chín cũng là hơi kinh hãi, có điều chuyện như vậy ở ẩn giới cũng coi như là lúc đó có phát sinh, lúc này Mộ Dung chín cũng không cảm thấy đem Lăng Hàn xem là nào đó vị đại nhân vật đạo đồng, hoặc là che giấu tu vi cao thủ tuyệt thế.

Ngay sau đó, Mộ Dung chín nhanh chóng từ bên dưới quầy hàng diện lấy ba cái hộp đi ra, này ba cái trong hộp trang đều là yêu thú thú hồn, cái thứ nhất mắt xanh sồi trắng, thứ hai là lục đồng con nhện, mà người thứ ba nhưng là Xạ Nhật điêu.

"Đều là một cấp?" Lăng Hàn khẽ cau mày.

Nghe được vấn đề này, Mộ Dung chín, trên mặt lộ ra một tia quái lạ, có điều bị vướng bởi Lăng Hàn là khách mời, hắn cũng không tốt hỏi dò cái gì, "Hết thấy thú hồn đều chỉ có thể là một cấp yêu thú hoặc là phổ thông dã thú, quá cao cấp yêu thú ngược lại sẽ để linh tu giả không cách nào cùng với dung hợp."

"Thì ra là như vậy, " Lăng Hàn trên mặt không tự nhiên lộ ra vẻ lúng túng.

"Cái kia, ta liền muốn Xạ Nhật điêu cùng lục đồng con nhện đi, nếu như ta không đoán sai, Xạ Nhật điêu thú hồn sẽ giao cho linh tu giả một phi hành phép thuật đi." Lăng Hàn nhìn Xạ Nhật điêu hộp, trong mắt lộ ra một tia không tên ý vị.

"Àn, đúng, " nghe được Lăng Hàn muốn hai cái thú hồn, Mộ Dung chín lần thứ hai cả kinh.

"Đem thú hồn thu cẩn thận, " Lăng Hàn hỏi dò một hồi bán ra linh dược địa phương liền xoay người rời đi.

Mà phía sau Mộ Dung chín, nhưng là nghi hoặc nhìn Lăng Hàn, muốn nói Lăng Hàn là đạo đồng đi, như vậy hắn lại vì sao liền thú hồn dung hợp đều không rõ ràng.

Mà nếu như Lăng Hàn không phải đạo đồng, như vậy vì sao một ngự thú ba tầng linh tu giả, ra tay càng xa hoa như vậy, càng muốn Mộ Dung chín càng không hiểu, cuối cùng chỉ được thở dài, tiếp tục làm chính mình chuyện làm ăn.

Lầu một chuyên môn các loại kỳ vật giao dịch, lầu hai là linh dược, đan dược giao dịch nơi, mà lầu ba nhưng là pháp khí công pháp giao dịch nơi, những thứ này đều là Lăng Hàn từ Mộ Dung chín nơi đó hiểu rõ đến.

Cảm tạ thư hữu đầu phiếu đề cử, hi vọng đại gia có thể nhiều cho người mới một chút giúp đỡ, có hứng thú có thể ở khu bình luận sách thảo luận một, hai.

UU đọc sách hoan nghênh quảng đại thư hữu quang lâm xem, mới nhất, nhanh nhất, hot nhất tác phẩm đang viết đều ở UU đọc sách! Điện thoại di động người sử dụng mời đến xem.

Bạn đang đọc truyện *Phong Ma Chân Kinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 28: Hiểm cảnh

Lầu hai bên trên, Lăng Hàn vừa mới tới đã nghe đến một luồng nồng đậm mùi thuốc, đây là vô số loại linh dược lẫn lộn cùng nhau mùi vị, Lăng Hàn vừa

nghe liền biết nơi này chứa đựng không ít linh dược.

Lầu hai người rõ ràng muốn so với lầu một thiếu rất nhiều, đi tới nơi này, không phải thầy luyện đan, chính là một ít trước tới mua đan dược gia tộc con cháu.

Lăng Hàn chủ nếu tới tìm kiếm có thể luyện chế ngưng nguyên đan linh dược, trong đó ngoại trừ hai vị vị thuốc chính dưỡng nguyên thảo cùng linh mộc nha hơi hơi quý một điểm ở ngoài, cái khác nên đều khá là rẻ.

Liếc mắt nhìn bốn phía, Lăng Hàn tùy ý chọn một quầy hàng đi tới, phụ trách cái quầy này chính là một ông già, lúc này chính đang cúi đầu bận rộn cái gì, Lăng Hàn đến không chút nào gây nên sự chú ý của hắn.

"Muốn cái gì, " ông lão cũng không ngẩng đầu lên hỏi, trong tay vẫn còn đang bận rộn mua bán lại dược liệu.

Lăng Hàn nhìn một chút, "Không biết có tăng lên hay không tu vi đan dược?"

Nghe được Lăng Hàn muốn tăng cao tu vi đan dược, ông lão mới chậm rãi ngẩng đầu lên, quan sát tỉ mỉ Lăng Hàn một phen, thấy Lăng Hàn chỉ có ngự thú ba tầng tu vi, lòng mày không khỏi vừa nhíu.

"Ngự linh đan, hai trăm linh thạch một hạt." Ông lão thiếu kiên nhẫn báo ra giá cả sau khi lại cúi đầu tiếp tục bận rộn chính mình, ở hắn nghĩ đến, Lăng Hàn nghe được cái giá này sau khi, nên sẽ biết khó mà lui.

"Cho ta nhìn một chút đi, " Lăng Hàn nhàn nhạt lời nói đem ông lão kinh sợ đến mức ngẩng đầu lên.

Lần thứ hai đánh giá một phen Lăng Hàn sau khi, ông lão mới từ bên dưới quầy hàng diện lấy ra một hộp gỗ, ngự thú cấp ba tu vi, ông lão là không chút nào sợ Lăng Hàn dám cướp giật, dù sao bản thân hắn đều là một ngự thú năm tầng linh tu giả, mà ở này ẩn giới, trong bóng tối càng là không biết ẩn giấu bao nhiêu cao thủ, liền liền trong cửa đều là ngự thú mười tầng tu vi, tùy tiện một người, đều có thể đem Lăng Hàn dễ dàng chém giết.

Lăng Hàn cảm hộp gỗ, nhẹ nhàng mở ra, bên trong một hạt màu như bạch đan dược hiện ra ở trước mặt của hắn, một luồng mùi thuốc nồng nặc quanh quẩn mà ra.

"Hả?" Lăng Hàn ngạc nhiên nghi ngờ một tiếng, luyện chế đan dược này linh dược, tựa hồ muốn so với ngưng nguyên đan muốn quý giá rất nhiều a.

Viên thuốc này màu sắc sáng rõ, đan hương nồng nặc, linh khí càng là dồi dào, nhưng nếu như cho ngự thú kỳ linh tu giả dùng, khẳng định không cách nào toàn bộ hấp thu, như thế dồi dào linh khí, lấy Lăng Hàn tự thân đến xem, nhiều nhất có thể hấp thu một nửa.

Mà đối với linh hóa kỳ tu sĩ tới nói, viên thuốc này hiệu quả lại có vẻ nhỏ bé không đáng kể, khoảng chừng : trái phải đánh giá, này ngự linh đan hiệu quả còn không bằng ngưng nguyên đan.

Hơn nữa Lăng Hàn còn từ đan dược này trên nghe thấy được "Ngọc cơ thảo" tồn tại, ngọc cơ thảo là dịch dương đan bên trong muốn dùng đến vị thuốc chính, dịch dương đan chỉ có Trúc Cơ kỳ mới có thể dùng, chẳng trách sẽ có như thế dồi dào linh khí, xem ra, Lưỡng Nghi giới thuật luyện đan còn kém rất xa Chí Dương giới.

Hoặc là nói, Lưỡng Nghi giới linh dược lượng, so với Chí Dương giới nhiều hơn nhiều, chỉ có này hai trường hợp mới sẽ như vậy lãng phí luyện chế đan dược, dù sao chế thuốc người, ứng nên không thể nào không biết ngự thú kỳ tu sĩ đối với đan dược hấp thu lượng.

"Ai! Người đến cùng có mua hay không a!" Ông lão thiếu kiên nhẫn âm thanh đem Lăng Hàn tâm tư đánh gãy.

Lăng Hàn ngượng ngùng nở nụ cười, "Cái kia, trước tiên không mua, " nói xong, Lăng Hàn thả xuống đan dược liền xoay người rời đi, phía sau truyền đến ông lão chửi rủa thanh, Lăng Hàn nhưng tia không để ý chút nào.

Chỉ chớp lát, Lăng Hàn lại xuất hiện ở khác một chỗ quầy trên đài, lúc này hắn chính đang điên cuồng mua ngưng nguyên đan cần thiết dùng linh dược, hắn đoán không lầm, Lưỡng Nghi giới thuật luyện đan xác thực muốn so với Chí Dương giới thấp nhiều lắm.

Luyện chế ngưng nguyên đan vị thuốc chính lại bị người luyện chế thành khôi phục pháp lực "Thanh tâm lộ" chuyện này quả thật là phung phí của trời a, Lăng Hàn cũng không thể không cảm khái, cấp thấp khôi phục pháp lực đan dược vốn là có cũng được mà không có cũng được đồ vật, vì lẽ đó bình thường giá cả đều sẽ không quá đắt.

Lăng Hàn suy đoán một hồi, Lưỡng Nghi giới không cách nào luyện chế ra ngưng nguyên đan nguyên nhân, đại khái là bởi vì ngưng nguyên đan luyện chế thì thả dược trình tự, đầu tiên, linh mộc nha cùng dưỡng nguyên thảo dược tính vốn là tồn tại xung đột.

Hai người đồng thời xuất hiện chỉ có thể đem đan dược dược tính phá hoại, vì vậy đang luyện chế ngưng nguyên đan thời điểm, muốn trước tiên để vào dưỡng nguyên thảo, sau đó sẽ để vào "Bích Thủy lộ" tiến hành dược tính điều hòa, sau đó lại để vào cái khác phụ trợ linh dược, cuối cùng mới đưa linh mộc nha bỏ vào, như vậy thì sẽ không dẫn đến hai người dược tính xung đột.

Trong này mấu chốt nhất chính là "Bích Thủy lộ" đây là Bích Thủy thảo chất lỏng, có trung hoà dược tính mà lại không phá hỏng kết cấu tác dụng, đang luyện chế rất nhiều đan dược thời điểm cũng có thể sẽ dùng đến, mà linh mộc nha cùng dưỡng nguyên thảo thứ tự trước sau lại không thể có thay đổi chút nào, này hay là mới là dẫn đến Lưỡng Nghi giới không cách nào luyện chế ra ngưng nguyên đan nguyên nhân.

Lăng Hàn một trận điên cuồng càn quét, đem trên người hơn 200 linh thạch tiêu hao gần như, mua đại khái có thể luyện chế hai mươi hạt ngưng nguyên đan linh dược, này ở Chí Dương giới, nhiều nhất có thể mua luyện chế mười hạt ngưng nguyên đan linh dược, rõ ràng tiện nghi một nửa.

Lúc này bán dược ông lão đã đem Lăng Hàn xem là một luyện đan người mới học, bởi vì thanh tâm lộ chỉ có luyện đan người mới học mới sẽ lượng lớn luyện chế.

Tia không để ý chút nào ông lão ánh mắt khác thường, Lăng Hàn lại bỏ ra hai khối linh thạch hướng về ông lão mua một lò luyện đan, như vậy, để ông lão càng thêm xác thực định Lăng Hàn là luyện đan người mới học.

Đem tất cả mọi thứ đều chứa ở trong túi chứa đồ, Lăng Hàn chuẩn bị rời đi phòng đấu giá về Phương gia, lúc xuống lầu, hắn đem nhận biết hoàn toàn tản ra, chỉ cần có người quá mức quan tâm hắn, liền sẽ lập tức bị hắn phát hiện.

Cũng còn tốt, Lăng Hàn xuất hiện, ở này âm thầm lâu một, không có gây nên quá nhiều người chú ý, thấy này, Lăng Hàn hào không ngừng lại đi ra phòng đấu giá, lúc này đã tới gần buổi trưa, Lăng Hàn bước nhanh hướng về thành Bắc Phương hướng về đi đến, Phương gia ở thành đông, Lăng Hàn sợ có người theo dõi, vì vậy đi vòng một đoạn đường.

Thế nhưng, ở tới gần thành đông thời điểm, Lăng Hàn vẫn là phát hiện mình bị theo dõi, bất luận hắn đi tới chỗ nào, đều sẽ có một người cùng sau lưng hắn, tuy rằng trang phục không giống nhau, thế nhưng Lăng Hàn nhưng có thể cảm giác được, đó là hai người ở luân phiên theo dõi hắn.

Nếu như không phải hắn quan sát cẩn thận, e sợ đến hiện tại Lăng Hàn cũng không biết chính mình bị người theo dõi, hai người này mỗi luân phiên một lần, sẽ biến hóa một lần trang phục, khiến người ta khó có thể phân rõ.

Lúc này Lăng Hàn không nhìn ra hai người tu vi, hắn không muốn đánh rắn động cỏ, vì vậy, Lăng Hàn không lộ ra dấu vết tiếp tục đi về phía trước, chỉ là bước chân nhanh hơn rất nhiều.

Mà phía sau hai người, tựa hồ còn không biết Lăng Hàn đã phát hiện bọn họ, vẫn còn đang biến hóa mặc cợt, theo Lăng Hàn, đi rồi không bao xa, đi ngang qua một quán rượu thời điểm, Lăng Hàn ngừng lại, quán rượu chuyện làm ăn nóng này, không ít người ra ra vào vào.

Do dự một chút, hắn bước nhanh đi vào, sau đó cấp tốc đem đầu bóng lấy xuống, ném ở một bên, tiếp theo lại tìm một không vị muốn vài phần ăn sáng, một bình tửu, tự rót tự uống uống lên.

Không lâu lắm, cái kia hai người cũng lần lượt đi vào, hai người bốn phía nhìn quét một chút, chỉ phát hiện Lăng Hàn đầu bóng bị ném ở một bên, không cách nào nhìn ra quán rượu bên trong, ai mới là Lăng Hàn, đơn giản, hai người cũng tìm hàng đơn vị trí ngồi xuống.

Quán rượu không lớn, có chừng mười trác đáng vẻ, phần lớn đều là túm năm tụm ba tụ tập cùng một chỗ uống rượu tán gẫu, nhưng cũng có cá biệt chính là một người ở uống rượu dùng bữa, tỷ như Lăng Hàn, còn có một người đàn ông trung niên.

Lúc này Lăng Hàn vừa uống rượu, một bên dùng nhận biết quan tâm hai người, "Tiểu Ngũ, ngươi là làm sao cùng." Một người trong đó người hạ thấp giọng hỏi.

Cái kia gọi Tiểu Ngũ nam tử, một mặt bất đắc dĩ thấp giọng nói, "Tam ca, này không trách ta a, ta rõ ràng nhìn thấy hắn đi vào tửu lâu đến."

Bị kêu là Tam ca người lần thứ hai nhìn quét một chút quán rượu, tiếp tục nói, "Ngày hôm nay giẫm một ngày điểm, liền gặp phải như thế một dê béo, đại ca nói, người này chỉ có ngũ thủ ba tăng, hơn nữa ở trong phòng đấu giá tay xa hoa, bước đầu phỏng chừng người này là một gia tộc con cháu, chúng ta nhất định phải làm gọn gàng nhanh chóng, không thể để cho người phát hiện."

"Vậy làm sao bây giờ," Tiểu Ngũ về mặt đau khổ dò hỏi.

"Trước tiên hãy chờ xem, hắn còn ở quán rượu bên trong, nếu như ta không nhìn lầm, tửu quán này bên trong có hai trác là chỉ có một người ngồi ở chỗ đó." Tam ca uống một hớp rượu, thấp giọng nói rằng.

"Ngươi là nói. . . ?" Tiểu Ngũ nhìn Lăng Hàn cùng người đàn ông trung niên cái kia một bàn, trong mắt lộ ra một tia tham lam.

"Ân! Người kia khá là kỳ quái, có thể đem tu vi hoàn toàn biến mất, sau đó ngươi qua thăm dò một hồi," Tam ca gật đầu nói.

Một lát sau, gọi là Tiểu Ngũ nam tử từ chỗ ngồi đứng lên, lao đảo hướng về người đàn ông trung niên cái kia một bàn đi đến, lúc này nam tử chính đang uống rượu tựa hồ không biết phía sau có người chính đang chậm chậm tới gần.

"Ngươi! Lên, đại gia muốn tọa ngươi nơi này," Tiểu Ngũ làm bộ say rượu hướng về người đàn ông trung niên xô đẩy nói.

Người đàn ông trung niên quay đầu lại nhìn Tiểu Ngũ một chút, lại tiếp tục uống rượu, tia không để ý chút nào Tiểu Ngũ, thấy này, Tiểu Ngũ điều động trên người linh lực liền muốn ra tay.

Nhưng mà lúc này "Âm!" Rên lên một tiếng, Tiểu Ngũ bị ném ra quán rượu, mà người đàn ông trung niên nhưng chút nào chưa động đậy.

"Ngươi muốn chết?" Tam ca vội vàng đứng lên đến rút ra một thanh kiếm chỉ vào người đàn ông trung niên.

"Trước. . . Tiên bối, ta sai rồi," lúc này Tiểu Ngũ vội vàng từ ngoài cửa đi vào hướng về người đàn ông trung niên bồi tội nói.

Nam tử lạnh rên một tiếng, không để ý tới hai người, vẫn như cũ tự mình uống rượu, mà Tiểu Ngũ nhìn một chút người đàn ông trung niên, vội vàng đem cái kia Tam ca kéo đến một bên.

"Tam ca, người này không thể động a, vừa ta từ trên người hắn cảm nhận được chỉ có linh hóa kỳ mới có sức mạnh, người này chúng ta không trêu chọc nổi a, " Tiểu Ngũ về mặt đau khổ nói rằng.

"Không thể, người chỉ có ngự thú năm tầng, làm sao có thể cảm nhận được linh hóa kỳ sức mạnh, " Tam ca một mặt không tin nói rằng.

"Thật sự, vừa hắn động đều không động dậy, ta liền bị một cơn gió hất bay ra ngoài, đây chỉ có linh hóa kỳ mới có thể đem không chế linh lực như vậy như thường a." Tiểu Ngũ trên mặt lộ ra một chút sợ.

"Chuyện này. . . , người mau mau đi thông báo đại ca bọn họ, ta ở tửu cửa lầu bảo vệ, nếu như ta không đoán sai, còn lại tiểu tử kia chính là chúng ta muốn tìm người!" Tam ca liếc mắt nhìn người đàn ông trung niên, vừa liếc nhìn Lăng Hàn, vội vàng nói.

"Àn!" Thấy vậy, Tiểu Ngũ gật gật đầu, sau đó xoay người trùng người đàn ông trung niên cúi mình vái chào, liền chạy ra tửu lầu, biến mất ở trong đám người.

Mà gọi là Tam ca nam tử, sâu sắc liếc mắt nhìn Lăng Hàn, đi tới tửu cửa lầu, ôm tay không nhúc nhích đứng.

Lúc này Lăng Hàn liếc mắt nhìn người đàn ông trung niên, người này dung mạo phổ thông, nhìn qua không chút nào xuất chúng, nhưng Lăng Hàn nhưng từ trên người hắn cảm nhận được một loại thông dong khí chất, thờ dài, Lăng Hàn uống một hớp rượu, ném một nén bạc ở trên bàn, sau đó đứng dậy ra bên ngoài vừa đi đi.

Vừa mới, cái kia Tiểu Ngũ cùng Tam ca đều bị Lăng Hàn nghe rõ rõ ràng ràng, nếu như hắn không sấn hiện tại mau chóng rời đi, như vậy đội kát nữa đối phương nhiều người, hắn muốn rời đi liền không phải đơn giản như vậy, dù sao hắn lúc này tu vi quá thấp, ở đây nhược nhược cường cường thực linh tu giới, hơi không chú ý sẽ bị trở thành người khác đá kê chân.

Cảm tạ mộng PH nghĩ, cười nhìn thần binh hai vị đại đại đại thưởng, cảm tạ mấy vị thư hữu phiếu đề cử, ngư tâm sẽ tiếp tục cố gắng, sau đó còn có một chương.

UU đọc sách hoan nghênh quảng đại thư hữu quang lâm xem, mới nhất, nhanh nhất, hot nhất tác phẩm đang viết đều ở UU đọc sách! Điện thoại di động người sử dụng mời đến xem.

Bạn đang đọc truyện *Phong Ma Chân Kinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 29: Thông linh

Lăng Hàn vừa mới ra tửu lầu, liền bị cái kia Tam ca ngăn cản, "Người không thể đi!"

Lăng Hàn hơi nhướng mày, không có dấu hiệu nào vung ra một quyền, hướng về Tam ca bụng ném tới, thấy Lăng Hàn đột nhiên ra tay, Tam ca vội vàng phát tay chống đỡ, nhưng là, hắn quá đánh giá thấp Lăng Hàn sức mạnh.

Ầm! Không hề phản kháng, Tam ca bị Lăng Hàn một quyền đánh bay ra ngoài, "Người. . ." Tam ca thổ một ngụm máu tươi, một mặt không thể tin tưởng nhìn Lăng Hàn.

Lăng Hàn lạnh rên một tiếng, không chút nào cho thời gian phản ứng lần thứ hai xông lên trên, mấy quyền vung ra, nam tử không ứng phó kịp bên dưới, bị đánh trong miệng máu tươi chảy ròng.

Lăng Hàn ra tay quá đoán, mỗi một quyền đều đánh vào cùng một vị trí, lúc này Tam ca, xương sườn không biết bị Lăng Hàn đánh gãy bao nhiêu cái, nằm trên đất thống khổ.

Chỉ trách hắn quá bất cẩn, cho rằng Lăng Hàn chỉ có ngự thú ba tầng, há liệu, Lăng Hàn thân thể cường hãn, ở hắn còn không phản ứng lại thời gian, cũng đã bị đánh ngã xuống đất không nổi.

Lăng Hàn nhìn người này một chút, thấy người chung quanh càng ngày càng nhiều, lập tức gấp vội vàng đứng dậy, lao ra đoàn người, chỉ chốc lát liền biến mất ở đầu đường.

Lăng Hàn một đường lao nhanh, sau nửa canh giờ rốt cục trở lại Phương gia, do dự một chút, Lăng Hàn không có từ cửa chính đi vào, mà là tìm một không người góc, thả người khiêu tiến vào.

Trở về phòng sau khi, Lăng Hàn mới thở phào nhẹ nhõm, tạm thời là an toàn rồi, liền không biết những người kia có thể hay không tìm tới cửa, cái kia Tiểu Ngũ chỉ có ngự thú năm tầng tu vi, mà mấy người khác Lăng Hàn nhưng không rõ ràng, vì lẽ đó hắn dự định vẫn là trước tiên tách ra bọn họ lại nói.

Từ trong túi chứa đồ lấy ra Xạ Nhật điều hồn thạch, Lăng Hàn chuẩn bị trước tiên vì chính mình thông linh,

Có phi hành phép thuật sau khi, hắn sau này sẽ thuận tiện rất nhiều, Lăng Hàn đã Ngưng Khí bảy tầng, thông linh tự nhiên không khó, hắn chỉ cần đem tự thân linh lực thẩm dò vào thú hồn thạch, sau đó đem Xạ Nhật điều thú hồn dẫn dắt tiến vào thân thể của chính mình ở trong, cùng thân thể của chính mình sản sinh liên hệ.

Sau đó lại ngưng tụ Xạ Nhật điều thú thể, như vậy, toàn bộ thông linh bước đi, coi như là hoàn thành, Lăng Hàn chậm rãi nhắm hai mắt lại, đem tự thân linh lực tràn vào thú hồn thạch ở trong.

Trong nháy mắt, một to lớn điều ảnh xuất hiện ở Lăng Hàn trước mặt, nhiếp hồn thạch có xóa đi thú hồn ký ức công năng, lúc này điều ảnh có vẻ hơi đại ra, Lăng Hàn linh lực vừa mới tiếp xúc đụng tới nó, trong nháy mắt liền hóa thành một đạo chùm sáng dọc theo Lăng Hàn linh lực tiến vào thân thể của hắn.

Sau đó, Lăng Hàn phải không ngừng dùng linh khí vì đó đắp nặn ra linh thể, đây là một quá trình dài đằng đặc, cần đại lượng linh khí, Lăng Hàn dùng hơn hai canh giờ mới đưa thú thể ngưng tụ đi ra.

Lúc này Lăng Hàn đi tới gian nhà ở ngoài, điều ảnh đứng bả vai của hắn, Lăng Hàn hơi suy nghĩ, điều ảnh một tiếng réo vang, tiến vào thân thể của hắn, dừng lại ở tại ngực vị trí, trở thành một đoàn to bằng nắm tay chùm sáng.

Lúc này Lăng Hàn hơi một điều động linh khí cũng cảm giác được tự thân từ trên mặt đất phiêu lên, lao đảo bay lên bầu trời, nguyên lai phi hành là cái cảm giác này, Lăng Hàn một bên nhìn dưới chân, một bên cất lực điều chỉnh thân thể của chính mình.

Xạ Nhật điều tuy rằng có chứa một phi hành phép thuật, thế nhưng nó linh thể lực công kích quá yếu, cho gọi ra đến chiến hồn căn bản là không có cách giết địch, vì lẽ đó linh tu giả bình thường đều sẽ không tuyển Xạ Nhật điều thông linh, nhưng Lăng Hàn không giống nhau, hắn là Tu Chân giả, hắn thiếu hụt thiếu, chỉ là một phi hành phép thuật mà thôi.

Dùng một hồi lâu, hầu như đem tự thân linh lực tiêu hao hết, Lăng Hàn mới bắt đầu ổn định phi hành trên không trung, tuy rằng tốc độ không nhanh, nhưng cũng so với dùng chân chạy muốn tốt hơn rất nhiều, có pháp thuật này, hắn sau này ở ngự thú kỳ đều sẽ không có quá to lớn nguy hiểm.

Ngay sau đó, Lăng Hàn hưng phấn trong lòng không ngớt, trở lại trên đất, nhìn một chút sắc trời đã tới gần chạng vạng, Lăng Hàn phân rõ một hồi phương hướng, hướng về Phương Ngọc nơi ở đi đến...

Lúc này Phương Ngọc vị trí bên trong gian phòng, thân thể của nàng còn ở rất suy yếu, chỉ có thể nằm ở trên giường, Phương Minh dặn dò hạ nhân cho Phương Ngọc đôn không ít đồ bổ, nhưng đều hiệu quả rất ít, điều này làm cho Phương Minh càng thêm sốt ruột đi tìm Lăng Hàn phương thuốc trên linh được.

Phương Ngọc sắc mặt vẫn như cũ trắng xám, nhưng trong mắt của nàng nhưng có vẻ mong đợi, khoe miệng mang theo nụ cười nhàn nhạt, nhìn nóc nhà, không biết đang suy nghĩ gì, đang lúc này, ngoài phòng đột nhiên truyền đến tiếng bước chân, Phương Ngọc vội vàng hướng về cửa nhìn tới.

"Tiểu thư, đây là lão gia dặn dò nô tỳ dùng người tham đôn ô canh gà, " một đứa nha hoàn bưng một bát canh gà đi vào vào.

"Há, người trước tiên đặt ở bên cạnh đi, ta vẫn chưa đói." Phương Ngọc trong mắt lộ ra một tia thất lạc.

"Vâng, " nha hoàn đem canh gà thả xuống sau khi lùi ra.

Phương Ngọc lại bắt đầu nhìn nóc nhà dò ra, chỉ chốc lát nàng khoe miệng lại hiện ra một vệt nụ cười, tựa hồ là nghĩ tới điều gì hài lòng sự tình.

"Kẹt kẹt" tiếng cửa mở đem Phương Ngọc giật mình tỉnh lại, vội vàng quay đầu đi, rốt cục nhìn thấy nàng sáng nhớ chiều mong người?

"Lăng đại ca, " Phương Ngọc trên mặt lộ ra một vệt hưng phấn, muốn từ trên giường ngồi dậy, thế nhưng bởi thân thể quá mức suy yếu, thử mấy lần đều không ngồi dậy đến.

Lăng Hàn gật gật đầu, "Không nên lộn xộn, người hiện tại thân thể quá hư nhược rồi."

"Ừm!" Nghe được Lăng Hàn, Phương Ngọc ngoan ngoãn nằm ở trên giường.

Đi tới Phương Ngọc trước giường, Lăng Hàn bị Phương Ngọc ánh mắt nhìn chăm chú có chút lúng túng, "Cái kia, ta trước tiên vì người thông linh, tình trạng của người bây giờ chỉ cần thông linh sau khi, thân thể sẽ có chuyển biến tốt."

Nghe được thông linh, Phương Ngọc trong mắt lộ ra một vệt dị thái, "Ta thật có thể trở thành linh tu giả sao, Lăng đại ca."

Nhìn Phuong Ngọc ánh mắt mong đợi, Lăng Hàn mỉm cười gật đầu, đem Phuong Ngọc phù đến bán ngồi, "Người hiện tại dựa theo ta nói làm."

"Ân, " Phuong Ngọc thanh âm nhỏ nhược muỗi âm, Lăng Hàn đỡ phía sau lưng hắn, cách một tầng đồ ngủ đơn bạc, nàng rõ ràng cảm nhận được Lăng Hàn trên bàn tay nhiệt độ, điều này làm cho nhịp tim đập của nàng gia tốc, trên mặt đỏ bừng không ngớt.

"Đem con mắt nhắm lại, tâm vô tạp niệm, cẩn thận cảm thụ bên người linh khí, " Lăng Hàn âm thanh từ phía sau lưng truyền tới.

Phuong Ngọc lúc này mới chậm rãi nhắm mắt lại, có điều gò má cái kia một tia phi hồng nhưng là làm sao cũng không cách nào biến mất, một lát sau, Lăng Hàn lần nữa mở miệng nói, "Nếu như cảm giác được linh khí liền mở mắt ra nói cho ta."

Nhưng là vẫn quá hồi lâu, Phuong Ngọc đều không có cảm giác đến linh khí tồn tại, điều này làm cho Lăng Hàn trong lòng không khỏi bay lên một tia nghi hoặc, "Không đúng vậy, lấy người linh căn nên chẳng mấy chốc sẽ cảm giác được linh khí tồn tại a."

Phuong Ngọc có chút lúng túng mở mắt ra, nàng không dám nói cho Lăng Hàn, nàng là bởi vì không tỉnh tâm được mới không cảm giác được linh khí tồn tại, nghỉ ngơi một hồi, "Lăng Hàn để Phuong Ngọc lần thứ hai không lên hai mắt."

Lần này, cũng không lâu lắm, Phuong Ngọc liền kinh hi mở mắt ra, "Lăng đại ca, ta cảm giác được."

Thấy vậy, Lăng Hàn khẽ mỉm cười, "Vậy thì tốt, nhớ kỹ loại cảm giác đó, trong lòng không cần có tạp niệm."

Tiếp đó, Lăng Hàn đem lục đồng con nhện thú hồn thạch lấy ra, thả ở trước người, "Hiện tại, muốn bắt đầu rồi, nhớ kỹ, trong lòng không cần có tạp niệm, " Lăng Hàn lần thứ hai thận trọng cho Phuong Ngọc nói rằng.

"Ân, " Phuong Ngọc cũng nhận ra được Lăng Hàn trong giọng nói nghiêm nghị, thật lòng trùng Lăng Hàn gật gật đầu.

"Đem tâm thần mở rộng, một hồi cảm giác được cái gì, cũng không muốn chống cự, " Lăng Hàn chậm rãi nói rằng.

"Ân, " Phuong Ngọc lần thứ hai gật gật đầu, sau đó chậm rãi nhắm hai mắt lại.

Ở thông linh trong quá trình, Lăng Hàn chỉ có thể tạo được một tác dụng phụ trợ, cái khác còn phải dựa vào Phuong Ngọc, đem linh lực tìm được Phuong Ngọc trên người, để sau lại từ Phuong Ngọc thân thể xuyên qua, tràn vào hồn thạch bên trong, trở thành Phuong Ngọc cùng hồn thạch một cầu nối.

Khẩn đón lấy, một luồng mặc chùm sáng màu xanh lục lẫn lộn Lăng Hàn linh lực tiến vào Phuong Ngọc thân thể, ở chùm sáng tiến vào Phuong Ngọc thân thể trong nháy mắt, Lăng Hàn rõ ràng cảm giác được Phuong Ngọc thân thể khẽ run một hồi, có điều cũng còn tốt hết thấy đều khá là thuận lợi.

"Hiện tại, đưa người cảm nhận được linh khí nhét vào trong cơ thể, " Lăng Hàn âm thanh lại vang lên.

Theo Lăng Hàn dứt tiếng, một tia nhàn nhạt linh khí bắt đầu tiến vào Phuong Ngọc trong cơ thể, "Tư chất quả nhiên không sai, " Lăng Hàn không khỏi thán thán đến.

Thời gian liền như vậy chậm rãi trôi qua, Lăng Hàn vẫn quan tâm Phuong Ngọc ngưng tụ thú thể tình huống, lúc này, đã qua bốn cái canh giờ, Phuong Ngọc vẫn như cũ bình tĩnh ngồi thẳng, cái trán thỉnh thoảng bí ra một tia giọt mồ hôi nhỏ.

Đang lúc này, Lăng Hàn đột nhiên mở mắt ra, "Xong rồi!"

"Ổn định tâm thần, đừng có ngừng, tiếp tục nhét vào linh khí, " vuông vấn ngọc ngừng lại, Lăng Hàn vội vàng giục đến.

Lại quá nửa canh giờ, lúc này Phuong Ngọc mới chậm rãi mở mắt ra, nhìn Lăng Hàn hưng phấn không thôi, một nắm nắm to nhỏ con nhện bóng mờ từ phần lưng bò đi ra, ở trên người hắn chui tới chui lui.

"Lăng đại ca, ta thành công, " Phuong Ngọc nhìn con nhện cao hứng nói.

Lăng Hàn gật gật đầu, đem từ Cát Quý Vân nơi đó được sách đưa cho cho Phuong Ngọc, "Đây là ngự thú quyết, sau này người dựa theo mặt trên tu luyện, sớm ngày đem kinh mạch mở ra, bước vào linh hóa kỳ, như vậy người mới có thể kéo dài chính mình tuổi thọ."

Linh tu giả cùng Tu Chân giả khác nhau chính là ở Tu Chân giả là trước tiên đánh thông kinh mạch tu luyện nữa, mà linh tu giả là mượn linh thú chứa đựng linh khí, sau đó ở từng bước mở ra kinh mạch, cái này cũng là Lăng Hàn thông linh sau khi mới phát hiện.

Phuong Ngọc tiếp nhận Lăng Hàn quyển sách trên tay, "Ngoan ngoãn gật gật đầu."

Lăng Hàn lúc này mới đứng dậy, "Mấy ngày nữa ta liền sẽ rời đi nơi đây, tu đạo con đường, tất cả còn phải dựa vào chính mình."

Nghe được Lăng Hàn muốn rời khỏi, Phuong Ngọc sắc mặt trong nháy mắt ảm đạm xuống, "Lăng đại ca, người muốn đi đâu a?"

Lăng Hàn thở dài, "Về nhà!"

"Cái kia. . . , chúng ta còn có thể gặp mặt lại sao?" Phuong Ngọc nhìn Lăng Hàn trong mắt mang theo vẻ mong đợi.

Lăng Hàn lắc lắc đầu, xoay người đi ra ngoài cửa, lúc ra cửa, Lăng Hàn dừng một chút, "Một năm sau khi, ngươi có vấn đề gì, có thể tới Huyền Thiên tông tìm ta."

Nhìn Lăng Hàn rồi đi bóng lưng, Phương Ngọc trong mắt lộ ra một tia thất lạc, có điều trong nháy mắt lại trở nên kiên định lên, "Một năm sau khi sao? Lăng đại ca ta sẽ không để cho ngươi thất vọng."

Từ Phương Ngọc nơi đó đi ra, Lăng Hàn không có lập tức trở về phòng của mình, lúc này đã trời tối người yên, liền ngay cả những hạ nhân kia môn cũng đã nghỉ ngơi, Lăng Hàn lặng lẽ đi trên đường, lung tung không có mục đích du đãng.

Hắn lúc này, đột nhiên hơi nhớ nhưng đại ca của chính mình cùng phụ thân, trong lòng, một loại không tên bi thương kéo tới, Lăng Hàn cô đơn đi trên đường. . . .

Một bên khác, Lăng Thiên trong tông, chính trên phát sinh một hồi khóc liệt chiến đấu, Lăng Vân đầy người là huyết gào thét, trên đất nằm đầy Lăng Thiên tông đệ tử, cùng bọn họ chiến đấu, là Phá Thiên môn cùng Tiêu Diêu Các, ngoài ra, lại còn lẫn lộn một ít Lăng Thiên tông đệ tử.

Trên chiến trường không nhìn thấy Lăng Thiên Chiến tồn tại, một bóng người màu đen qua lại ở trong đó, mỗi lay động một lần, sẽ mang đi mấy cái Lăng Thiên tông đệ tử tính mạng, người này ra tay tàn nhẫn, như đầm máu cuồng ma giống như vậy, khiến lòng người thấy sợ hãi..

UU đọc sách hoan nghênh quảng đại thư hữu quang lâm xem, mới nhất, nhanh nhất, hot nhất tác phẩm đang viết đều ở UU đọc sách! Điện thoại di động người sử dụng mời đến xem

Bạn đang đọc truyện *Phong Ma Chân Kinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 30: Rời đi

Tối gần hùng đông, Lăng Hàn mới trở về phòng, lúc này hắn đã vô tâm tu luyện, do dự một chút, Lăng Hàn hơi suy nghĩ, đem huyết nô từ trong ống trúc phóng ra.

Lúc này huyết nô, không hề tức giận nằm trên đất, cùng ngày đó hùng hổ so với, quả thực như hai người khác nhau, Lăng Hàn cau mày đánh giá một hồi, nếu như có thể đem này huyết nô biến thành của mình, cái kia thực lực của hắn chắc chắn tăng cường không ít.

Đem nhận biết chậm rãi mò về huyết nô thân thể, Lăng Hàn muốn trước tiên nhìn một chút huyết nô thân thể cấu tạo, cảm nhận của hắn không lọt chỗ nào, trong nháy mắt liền liền đem huyết nô nghiên cứu một lần, nhưng cũng chút nào không nhìn ra nửa điểm thứ hữu dụng.

Con rối này cũng thật là một kỳ diệu kết quả, Lăng Hàn dự định dựa theo trước đây thư tịch trên nhìn thấy, vật vô chủ nhận chủ phương pháp, cắn phá ngón tay đem máu tươi nhỏ ở huyết nô trên trán.

Một lát sau, huyết nô vẫn như cũ vẫn là không có bất kỳ biến hóa nào, "Lẽ nào Cát Quý Vân chết rồi, này huyết nô liền cũng không còn cách nào sử dụng?" Lăng Hàn trong lòng không khỏi nghĩ đến.

Đang lúc này, Lăng Hàn đột nhiên đem ánh mắt nhìn về phía đứng ở bả vai Xạ Nhật điều, thông linh sau khi Xạ Nhật điều đã thành một phần của thân thể hắn, hoặc là nói là linh hồn hắn một phần.

Chỉ cần Xạ Nhật điều bị thương tổn, Lăng Hàn sâu trong linh hồn sẽ truyền đến một từng trận đau nhức, thông linh nên chính là đem thú hồn cùng linh hồn của chính mình chậm rãi dung hợp, loại này huyền ảo đồ vật Lăng Hàn hiện tại là không thể nào hiểu được.

Thế nhưng. . . , trầm ngâm một chút, Lăng Hàn đem Xạ Nhật điều dung nhập vào huyết nô trong thân thể, ầm! Nằm trên đất huyết nô đột nhiên từ trên mặt đất đứng lên, đem Lăng Hàn sợ hết hồn.

Tiếp đó, Lăng Hàn đột nhiên phát hiện, hắn cùng huyết nô sản sinh một tia liên hệ, "Là (vâng, đúng)!" Lăng Hàn nghĩ tới, hắn ở ngự thú quyết bên trong từng thấy, "Linh thú có thể ở bất kỳ vật vô chủ trên lưu lại dấu ấn."

"Nguyên lai không phải muốn nhận chủ, mà là muốn lưu lại linh hồn dấu ấn, " Lăng Hàn thầm than một tiếng. Tu Chân giới muốn ở Trúc Cơ sau khi, mới có thể ở vật vô chủ trên lưu lại dấu ấn, mà linh tu giới chỉ ngự thú kỳ liền có thể làm được, xem ra, hai giới hệ thống tu luyện mỗi người có lợi và hại a, đây là Lăng Hàn đem Tu Chân giới cùng linh tu giới so sánh sau khi được kết luận.

Lúc này Lăng Hàn đem Xạ Nhật điều thu lại rồi, hơi suy nghĩ, huyết nô liền đi tới trước mặt hắn, nhìn này cụ Khôi Lỗi, Lăng Hàn trong lòng trở nên kích động.

Nghiên cứu một hồi, Lăng Hàn mới đưa huyết nô thu hồi, liếc mắt nhìn ngoài phòng, trời đã sáng choang, Lăng Hàn dự định trước đem trong phòng đấu giá mua được linh dược luyện chế thành ngưng nguyên đan.

Lăng Hàn ở lại gian phòng quá nhỏ, không thích hợp luyện đan, vì lẽ đó hắn nhất định phải làm lại tìm một chỗ, ngay ở hắn cân nhắc nếu không phải rồi đi trước Phương gia thời điểm, Phương Minh tìm tới cửa.

"Lăng huynh đệ!" Ngoài phòng truyền đến Phương Minh âm thanh.

Lăng Hàn hơi nhướng mày, đẩy cửa ra đi ra ngoài, trong lòng hắn biết đại khái Phương Minh ý đồ đến, nhưng ngoài miệng nhưng là mở miệng hỏi "Phương huynh, không biết có chuyện gì quan trọng?"

Thấy Lăng Hàn đi ra, Phương Minh lập tức tiến lên, "Phương huynh đệ hóa ra là linh tu giả, người có thể giấu ta thật là khổ."

Lăng Hàn cười nhạt đem ánh mắt nhìn về phía phương xa, không nói gì, thấy này, Phương Minh ngưng ngưng nở nụ cười, "Cái kia, Lăng huynh đệ, nếu không chê, ngay ở Phương gia ta trường trụ, làm sao?"

"Không được, Phương huynh, tại hạ còn có chuyện quan trọng, e sợ không lâu liền muốn rời khỏi." Lăng Hàn khéo léo từ chối nói.

"Chuyện này. . . . .", Phương Minh do dự một chút, còn muốn nói điều gì.

Lăng Hàn nhưng mở miệng ngắt lời nói, "Người tu đạo, bốn biển là nhà, vào ngay hôm nay ngọc đã là linh tu giả, Phương gia phải tìm chỗ dựa, sao không đưa nàng bồi dưỡng lên."

Lăng Hàn, trong nháy mắt nhắc nhở Phương Minh, Phương gia có thể trở thành là này Huyền Vũ thành tứ đại gia tộc, gốc gác vẫn còn có chút phong phú, chỉ ít đem Phương Ngọc bồi dưỡng lên là không thành vấn đề.

Từ khi Cát Quý Vân cùng Trương Thịnh Thiên chết rồi, Phương Minh liền nóng lòng tìm kiếm linh tu giả tọa trấn Phương gia, ở này Huyền Vũ thành, nếu như mất đi linh tu giả che chở, hắn Phương gia liền nhiều hơn mấy phần nguy hiểm.

Như vậy, Phương Minh cũng sẽ không thật lại làm khó dễ Lăng Hàn, mà là báo cho Lăng Hàn, ở Phương gia có yêu cầu gì cứ việc nói, dù sao Lăng Hàn không chỉ cứu Phương Ngọc, còn giúp Phương Ngọc trở thành linh tu giả, đây là hắn nằm mơ cũng không nghĩ tới sự tình.

Lăng Hàn vui vẻ đồng ý, tự nhiên không khách khí muốn một gian mật thất, mật thất này là Phương gia dùng để thương lượng gia tộc đại sự, tạm thời mượn trước cho Lăng Hàn.

Mật thất có hơn mười trượng to nhỏ, chỉ có Phương Minh cùng bên trong mật thất người biết đánh nhau mở, Lăng Hàn sau khi đi vào, Phương Minh liền đem mật thất đóng, tuy rằng nghi hoặc Lăng Hàn muốn ở trong mật thất làm cái gì, thế nhưng Phương Minh cũng không dám có chút dò xét chi tâm.

Lúc này, Lăng Hàn vừa mới tiến vào bên trong mật thất, liền không thể chờ đợi được nữa đem lò luyện đan lấy ra, sau đó đem hết thầy linh dược bãi ở một bên, còn luyện đan củi lửa, Lăng Hàn là chuẩn bị không ít, đều đặt ở trong túi chứa đồ.

Đến Trúc Cơ kỳ sau khi, Lăng Hàn liền có thể tu luyện ra "Đạo hòa", dùng đạo hòa luyện đan không chỉ có thể càng tốt hơn không chế hòa hâu, hơn nữa còn có thể tiết kiệm không ít thời gian, luyện chế ra đan dược, phẩm chất càng sẽ có tăng lên.

Thế nhưng hắn lúc này, vẫn là chỉ có thể trước tiên dùng củi lửa, đem linh dược chia làm mấy phần bãi ở một bên, Lăng Hàn dùng gần một canh giờ mới đưa tất cả mọi thứ chuẩn bị thỏa đáng.

Sau đó liền bắt đầu luyện đan, mỗi luyện một lò đan đều muốn tiêu hao không ít thời gian, Lăng Hàn một bên đã tọa thủ nạp, một vừa chú ý lò luyện đan tình huống.

Thời gian vừa quá chính là ba ngày, Lăng Hàn trong tay linh dược đã dùng gần như, mà trên người hắn cũng có thêm hai mươi ba hạt ngưng nguyên đan, nhìn nhiều như vậy đan dược, Lăng Hàn trong lòng trở nên kích động.

Lấy ra một hạt nuốt vào, nhắm mắt lại bắt đầu luyện hóa, liên tục ba ngày luyện đan để Lăng Hàn có chút uest oải, có điều đem đan dược sau khi ăn vào, Lăng Hàn cả người đều tinh thần rất nhiều, quan sát bên trong thân thể một hồi đan điền, trong cơ thể linh lực gia tăng rồi không ít, mặc dù cách Ngưng Khí tám tầng còn kém xa lắm, thế nhưng Lăng Hàn đối với con đường tương lai nhưng kiên định không ít.

Hơn nữa trong tay hắn còn có một giọt Huyền Âm máu, đợi đến thời cơ thích hợp Lăng Hàn lại đem dùng, đem tất cả mọi thứ đều thu được trong túi chứa đồ, Lăng Hàn chậm rãi đẩy ra mật thất cửa lớn đi ra ngoài.

Mới vừa vừa ra khỏi cửa, liền nhìn thấy một đứa nha hoàn vội vàng vàng vội vàng rồi đi, cũng không lâu lắm, Phương Ngọc liền chạy tới, "Lăng đại ca, người đi vào lâu như vậy, ta đều nhanh gấp chết rồi."

Nhìn Phương Ngọc trên mặt thân thiết, Lăng Hàn khẽ mỉm cười, "Không sai, đã đem ngưng thú một tầng vững chắc."

Nghe được Lăng Hàn khích lệ, Phương Ngọc trên mặt lộ ra một vết đỏ bừng. Lăng Hàn cười ha ha, đưa cho nàng một chiếc lọ, "Trong này có ba hạt đan dược, đợi được ngự thú bốn tầng sau khi lại dùng, sẽ đối với tu vi của ngươi có tăng lên."

Dừng một chút, Lăng Hàn lại tiếp tục nói, "Nhớ kỹ, tu đạo con đường, chớ nóng lòng, tu vi tăng lên quá nhanh, dễ dàng tâm tình bất ổn, tẩu hỏa nhập ma!"

"Ân!" Phương Ngọc trịnh trọng gật gật đầu, nhưng không có đi đón chiếc lọ, mà là mở miệng hỏi, "Lăng đại ca, ngươi có phải là muốn rời khỏi."

Lăng Hàn gật gật đầu, "Thiên hạ không có không tiêu tan buổi tiệc, hi vọng ngươi có thể sớm ngày đột phá đến linh hóa kỳ, đem chính mình tuổi thọ kéo dài."

Nói xong, Lăng Hàn đem chiếc lọ phóng tới Phương Ngọc trong tay, sau đó xoay người đi ra ngoài, hẳn rất rõ ràng Phương Ngọc tâm tư, hay là đáy lòng của hắn cũng có tâm tư giống nhau, thế nhưng hắn không thể, Lăng Hàn con đường, hẳn chính mình cũng không biết sẽ là ra sao, Tiên thiên mà thể vận rủi như một tảng đá lớn như thế, đặt ở đáy lòng của hắn.

Trở lại chỗ ở của chính mình, Lăng Hàn liếc mắt nhìn, nên thu thập đồ vật, hẳn đã sớm thu thập đến trong túi chứa đồ, là thời điểm rời đi nơi đây, Lăng Hàn thở dài, xoay người rời đi phòng của mình... .

Lăng Hàn trực tiếp liền rời đi Phương gia, cũng không có hướng về bất kỳ ai nói lời từ biệt, lúc này hắn đi ở Huyền Vũ thành trên đường, nhìn lui tới người đi đường, mỗi người đều đang tiếp tục cuộc đời của chính mình, mà Lăng Hàn, cũng muốn đi tìm kiếm hắc đường về nhà.

Lăng Hàn muốn từ thành bắc ra ngoài, dọc theo đường đi hẳn không nhanh không chậm đi tới, tới gần thành bắc thời điểm, hắn đột nhiên cảm thấy một tia nhân nhát sát khí, nhưng là cẩn thận vừa cảm thụ, rồi lại không hề phát hiện thứ gì.

"Không thể là ảo giác a!" Lăng Hàn trong miệng lẩm bẩm một câu, nhìn quét một chút bốn phía, lại không phát hiện bất kỳ khả nghi địa phương.

Mặc kệ, Lăng Hàn tăng nhanh tốc độ, hướng về hướng cửa thành đi đến, sau khi ra khỏi cửa thành, Lăng Hàn phân rõ một hồi phương hướng, đi tây vừa đi đi, hoàng tin đã nói, Huyền Thiên tông ở Thành Tây bên ngoài trăm dặm, lúc này chính trực buổi trưa, như quả không có gì bất ngờ xảy ra, hẳn trước lúc trời tối thì có thể chạy tới.

Nhưng mà Lăng Hàn mới vừa không đi ra bao xa, một trận yếu ớt sóng linh khí liền từ phía sau hắn truyền đến, Lăng Hàn gấp bện vội xoay người nhìn lại, phía sau chẳng biết lúc nào có thêm bốn người.

"Đại ca, chính là hắn, " trong bốn người một nam tử chỉ vào Lăng Hàn nói rằng, người này chính là ngày đó theo dõi Lăng Hàn Tiểu Ngũ.

Cái kia gọi đại ca người vóc người tầm trung, khuôn mặt tang thương, một mặt Whiskers, trong tay cầm một thanh to lớn lưỡi búa to, mắt nhìn chăm chăm nhìn Lăng Hàn, "Chính là hắn đã thương lão tam?"

"Ân" Tiểu Ngũ gật đầu lia lịa.

"Trên, vậy nhốt hắn, " lưỡi búa to đại hán, đột nhiên vung tay lên, còn lại ba người từ phương hướng khác nhau chạy tới đem Lăng Hàn vây vào giữa.

Lúc này Lăng Hàn đã thông linh, hẳn sớm đã đem tu vi của chính mình ẩn giấu ở ngự thú ba tầng, mà bốn người kia, đầu lĩnh đại ca hẳn là ngự thú tám tầng đáng vẻ, mà mấy người còn lại hai cái ngự thú sáu tầng, một ngự thú năm tầng.

"Cẩn thận một chút, Tam ca nói rồi, " người này có chút tà môn, Tiểu Ngũ mở miệng nhắc nhở.

"Lão tứ người đi Tiểu Ngũ bên kia, để ta đi gặp gỡ hắn, " lưỡi búa to đại hán, lay động lưỡi búa to đi tới.

"Vâng, " một lớp hơi lớn nam tử đáp một tiếng, đi tới Tiểu Ngũ bên kia.

Thấy này, đại hán kia vung lên trong tay lưỡi búa to, đem linh khí bao trùm đến lưỡi búa to bên trên, để lưỡi búa to uy lực lại tăng lên một tầng, "Tiểu tử, nạp mạng đi."

Lăng Hàn vẫn mắt lạnh nhìn mấy người, thấy đại hán xông lại, nhất thời đem hai chân hơi một phần, tránh né đại hán lưỡi búa to, Ngưng Khi ba tầng linh lực bao trùm ở nắm đấm bên trên.

Àm! Lăng Hàn vung tay lên vỗ vào lưỡi búa to mặt bên, đem đại hán đẩy lui mấy bước, đại hán, khề mồm cười, "Ngự thú ba tầng, sức mạnh không sai."

Lăng Hàn nhưng lạnh rên một tiếng, đem chính mình ẩn giấu tu vi hoàn toàn phóng thích ra ngoài, vừa ngự thú ba tầng liền đem hắn chấn động lùi lại mấy bước, lúc này vừa thấy Lăng Hàn ngự thú bảy tầng tu vi, đại hán sắc mặt khề thay đổi.

"Các anh em, cùng tiến lên!" Đại hán sấm rền giống như âm thanh giận dữ hét.

"Vâng, đại ca" mấy người mỗi một trận nhúc nhích, bắt đầu triển khai phép thuật, mà đại hán, thì lại vung vẩy lưỡi búa lần thứ hai vọt lên.

Lần thứ hai cảm tạ đại gia, mỗi ngày đều có mười mấy tấm phiếu đề cử, để ta rất vui mừng, chỉ ít không phải không ai xem, yêu thích quyền sách, có thể khu bình luận sách lưu cái nói, ta mỗi ngày đều sẽ quan tâm khu bình luận sách đại gia đưa ra ý kiến hoặc là kiến nghị.

UU đọc sách hoan nghênh quảng đại thư hữu quang lâm xem, mới nhất, nhanh nhất, hot nhất tác phẩm đang viết đều ở UU đọc sách! Điện thoại di động người sử dụng mời đến xem

Bạn đang đọc truyện *Phong Ma Chân Kinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 31: Hoàng Tuyền tâm pháp

Lăng Hàn một bên chống đỡ đại hán, một bên lưu ý phía sau, đang lúc này, một xà ảnh, cùng một bóng sói, xuất hiện ở sau người hắn, hướng về hắn vọt tới, nhìn đáng sợ nên mấy người linh thú chiến hồn.

"Nhưng tại sao chỉ có hai cái đây?" Lăng Hàn khẽ cau mày, tránh thoát đại hán lưỡi búa, chiếu xà ảnh chính là một quyền, ầm! Xà ảnh lay động mấy lần, trái lại hướng về Lăng Hàn thân thể triển tới.

Trong nháy mắt liền cuốn lấy Lăng Hàn nửa người trên, để cho không cách nào lại ra tay, tiếp theo bóng sói cũng gào thét nhào tới, xem phương hướng, tự muốn một cái đem Lăng Hàn cái cổ cắn đứt.

"Lăn" Lăng Hàn nổi giận gầm lên một tiếng, bỗng nhiên tiến lên đem bóng sói phá tan, mà đang lúc này, Lăng Hàn chân lại bị món đồ gì ràng buộc ở, một xuyên son thú bóng mờ không biết lúc nào từ lòng đất chui ra, đem hắn chân gắt gao cắn vào.

"Không được!" Lăng Hàn quay đầu nhìn lại, đại hán lưỡi búa to mang theo sức mạnh khổng lồ chặn ngang bỏ tới, rất nhiều đem hắn chém thành hai đoạn xu thế.

Không còn kịp suy tư nữa, Lăng Hàn vội vàng ngay tại chỗ một nằm, hiểm hiểm tránh đi, lúc này Lăng Hàn trong mắt loé ra một vết sát cơ, trên người linh lực lấp loé, đem quần quanh ở trên người hắn xà ảnh trong nháy mắt đứt đoạn.

Khẩn đón lấy, Lăng Hàn tâm thần hơi động, đem huyết nô phóng ra, huyết nô vừa ra tới liền đem Lăng Hàn dưới chân xuyên son thú bóng mờ nổ nát, sau đó lại cấp tốc nhằm phía bóng sói, mấy quyền nổ ra, bóng sói cũng bị huyết nô sụp đổ rồi.

Làm sao có thêm cá nhân?"Mấy người vừa thấy huyết nô đại triển uy năng, không khỏi kinh hô, Lăng Hàn nhưng trong nháy mắt cho huyết nô công kích mấy người chỉ lệnh.

"Không biết a, lão đại! Lần trước chưa từng thấy a." Tiểu Ngũ nhìn dần dần áp sát huyết nô, một mặt nghiêm nghị.

"Mặc kệ, Tiểu Ngũ theo ta ngăn cản người này, lão Nhị lão Tứ tiếp tục công kích tên kia, tốc chiến tốc thắng!" Đại hán hơi nhướng mày, cấp tốc đem người tay làm lại phân phối một phen.

"Vâng, " mấy người đáp một tiếng, lão nhị cùng lão tứ hướng về Lăng Hàn vọt tới, mà đại hán cùng Tiểu Ngũ thì lại cùng huyết nô triển đấu cùng nhau.

Đối mặt lão nhị, lão tứ, Lăng Hàn ung dung rất nhiều, không có đại hán gần người áp chế, mấy hiệp hạ xuống, hai người liền bị Lăng Hàn đánh chặt vật không ngớt, tuy rằng Lăng Hàn cũng đã trúng mấy đòn phép thuật, có điều, lấy Lăng Hàn cường độ thân thể, cũng không có tạo thành cái gì tổn thương quá lớn.

Một bên khác đại hán cùng huyết nô cận chiến đấu, mà Tiểu Ngũ thì lại ở một bên dùng pháp thuật công kích, thế nhưng, Tiểu Ngũ phép thuật đánh vào huyết nô trên người cũng không có tạo thành tổn thương gì, trái lại là đại hán bị huyết nô một đòn đánh vào ngực đánh bay ra ngoài.

Khẩn đón lấy, huyết nô tốc độ thật nhanh, trong nháy mắt áp sát tới Tiểu Ngũ trước người, quyền ảnh đan xen, Tiểu Ngũ vội vàng sử dụng tới phòng ngự phép thuật trong nháy mắt liền bị đánh tan, Tiểu Ngũ cũng bị đánh bay ra ngoài.

Huyết nô uy năng để trong lòng mọi người cả kinh, mắt thấy bên mình rơi vào hạ phong, đại hán đem Tiểu Ngũ nâng dậy, "Lão nhị, lão tứ, đi mau!"

Nói xong, trước hết mang theo Tiểu Ngũ xông về phía trước đi, cái kia lão Nhị lão Tứ thấy tình thế cũng phải bỏ chạy, Lăng Hàn lại sao lại nương tay, mang theo huyết nô bay lên trời, chỉ chốc lát liền đuổi theo, đem huyết nô vút hai người trước người, ngăn cản đường đi.

"Người lại có thể phi hành?" Lão tứ cùng lão nhị nhìn giữa bầu trời Lăng Hàn kinh hô.

"Hừ! Lăng Hàn lạnh rên một tiếng, " như một đạn pháo bình thường từ trên trời hạ xuống, hướng về lão tứ đánh tới.

"Àm" mạnh mẽ như vậy sức mạnh, lão tứ lại có thể nào chống đối, trong nháy mắt liền bị tạp bay ra ngoài, trong miệng một ngụm máu tươi phun ra, ngồi sập xuống đất.

"Lão tứ! Ngươi thể nào rồi, " lão nhị kinh ngạc thốt lên một tiếng, chạy tới đem nâng dậy.

"Không có chuyện gì! Nhị ca, ngươi đi mau a." Lão tứ đem đẩy ra, muốn cho hắn mau chóng rời đi, nhưng là lão nhị nhưng chăm chú lôi kéo hắn, không muốn đi.

Nhìn Lăng Hàn cùng huyết nô dần dần đến gần. Hai người trên mặt lộ ra một loại vẻ tuyệt vọng, "Tại sao muốn theo dõi ta, " Lăng Hàn nhàn nhạt lời nói ở hai người vang lên bên tai.

Hai người đối diện một chút, lão nhị cay đắng mở miệng nói, "Đại ca theo chúng ta ở trong phòng đấu giá, thấy ngươi tu vi thấp, ra tay hào phóng, mới thông báo giữ ở ngoài cửa lão tam cùng Tiểu Ngũ đi theo dõi ngươi."

"Ai biết. . . . , " lão nhị liếc mắt nhìn Lăng Hàn, không nói gì thêm.

"Các ngươi đi thôi, " Lăng Hàn thở dài, đem huyết nô cất đi, xoay người hướng về Huyền Thiên tông phương hướng đi đến, hai người nhìn Lăng Hàn rồi đi bóng lưng cảm thấy rất ngờ vực.

Mấy cái lay động bên dưới, Lăng Hàn đã nhảy lên bay lên bầu trời, không phải Lăng Hàn không muốn giết bọn họ, mà là Lăng Hàn tự thân phép thuật quá ít, liều mạng lên hắn quá chịu thiệt, huống hồ, Lăng Hàn nhìn thấy hai người cảm tình, đột nhiên nhớ tới đại ca của hắn Lăng Vân.

Lấy Lăng Hàn hiện tại trạng thái, Ngưng Khí bảy tầng, liền một phép thuật đều sẽ không, linh lực ngoại trừ dùng để phi hành ở ngoài, không có cái khác tác dụng quá lớn.

Dọc theo đường đi, Lăng Hàn linh lực tiêu hao hết sau khi, liền rơi xuống đất đã tọa một hồi, chờ linh lực khôi phục sau khi, lại bay lên trời tiếp tục chạy đi, linh lực hao hết mấy lần sau khi, hắn mới nhìn thấy cách đó không xa, ẩn giấu ở quần sơn bên trong môn phái.

Nếu như không phải Lăng Hàn có thể phi hành, phỏng chừng phải tìm được Huyền Thiên tông thật là có chút khó khăn, cách Huyền Thiên tông chỉ có mấy dặm địa thời điểm, hắn liền ngừng lại, không nhanh không chậm đi tới.

Huyền Thiên tông bên dưới ngọn núi, có một tiểu khách sạn, tên là "Thiên nhai khách sạn, " không ít người đi đường ở đây dừng chân nghỉ trọ, tới chỗ này bình thường đều là một ít linh tu giả.

Lúc này cách chạng vạng còn có một quãng thời gian, nhưng khách sạn trước đều dừng lại không ít người, Lăng Hàn tùy ý liếc mắt nhìn, liền phát hiện trong đó mấy người tu vi sâu không lường được, những người này tu vi ít nhất ở ngự thú mười tầng bên trên, thậm chí còn có linh hóa kỳ cao thủ tồn tại.

Đây mới thực sự là linh tu giới, Lăng Hàn trong lòng tuân ra một luồng không tên hưng phấn, do dự một chút, hắn đem tự thân tu vi ẩn giấu ở tia không hề bắt mắt chút nào ngự thú năm tầng, chờ mấy người tiến vào khách sạn một hồi, hắn mới đi vào.

Khách sạn không lớn, an vị ba trăm người, tựa hồ cũng là vừa khách sạn ở ngoài mấy người, trong đó một bàn ngồi một ba mươi tuổi hứa nam tử, người này tướng mạo bình thường, nhưng giữa hai lông mày nhưng mang theo một luồng sát khí, nhìn đáng sợ, hắn là một thích giết chóc người.

Một bàn khác, ngồi một nam một nữ, nam tuần tứ, nữ mạo đẹp, hai người tuy rằng không lên tiếng, nhưng nhất cử nhất động nhưng mang theo một loại hiểu ngầm, hắn là một đôi đạo侶.

Cuối cùng một bàn thì lại ngồi bốn nam một nữ, nữ tử dung mạo xinh đẹp, một bộ tử y khó nén nóng bỏng vóc người, nhưng nhìn nàng biểu hiện kiều ngạo, cử chỉ đoan trang, nhất cử nhất động, đều lộ ra một loại tao nhã, còn lại bốn người hắn là nữ tử thị vệ, tuy rằng tu vi cao cường, nhưng không khó nhìn ra bọn họ đối với nữ tử kính nể.

Bên trong khách sạn rất yên tĩnh, tất cả mọi người đều từng người uống từng người trong chén tửu, không nói gì, Lăng Hàn đến không có gây nên bất luận người nào chú ý.

Chẳng biết vì sao, vừa tiến vào khách sạn, Lăng Hàn cũng cảm giác được bên trong khách sạn bầu không khí có chút quỷ dị, đi tới hồi hầu bàn muốn một gian phòng sau khi, Lăng Hàn trực tiếp lên lầu đi.

Đang ngồi tất cả mọi người Lăng Hàn đều không nhìn ra tu vi của bọn họ, tự nhiên là sớm một chút tách ra tuyệt vời, ai Lăng Hàn biết mới vừa lên lầu hai, liền sợ hết hồn, lầu hai phòng khách nơi đứng đây không ít người, vừa thấy Lăng Hàn tới thì có người ra hiệu hắn không cần nói chuyện.

"Huynh đệ, ngươi cũng là đến đoạt cái kia Hoàng Tuyền tâm pháp?" Bên cạnh một hai mươi tuổi hứa thiếu niên, một mặt mỉm cười tiến đến Lăng Hàn bên cạnh, thấp giọng hỏi.

Người này ngự thú sáu tầng tu vi, đại khái là xem Lăng Hàn cùng hắn tu vi gần như mới đến cùng với bất chuyện, Lăng Hàn lắc lắc đầu, không để ý đến thiếu niên.

"Đây chính là Huyền giai tâm pháp, ngươi liền không có chút nào động tâm?" Thiếu niên chưa từ bỏ ý định hỏi.

"Không được, " Lăng Hàn lần thứ hai cự tuyệt nói.

Tâm pháp đẳng cấp chia làm thiên, địa, huyền, hoàng. Huyền giai chỉ tính là trung đẳng tâm pháp, liền dẫn nhiều như vậy người cướp giật, xem ra những người này nên đều là tán tu.

Tán tu người đa số yêu thích liberdade, không muốn bị môn phái ràng buộc, vì lẽ đó bọn họ chỉ có thể dựa vào thực lực bản thân tu luyện, vì vậy đối với tâm pháp rất là khan hiếm, chỉ cần nơi nào có tâm pháp lưu lạc đi ra, sẽ dẫn tới một đoàn tán tu tranh mua, tranh cướp, Lăng Hàn cũng khuyết tâm pháp, vì lẽ đó hắn mới dự định gia nhập Huyền Thiên tông.

Thấy vậy, thiếu niên không thể làm gì khác hơn là lắc đầu một cái, lần thứ hai tìm kiếm bắt chuyện mục tiêu, hắn tu vi giống như vậy, vốn là muốn tìm cái gần như người đồng thời hợp tác, làm sao, tìm hồi lâu cũng không ai đồng ý với hắn đồng thời.

Trên lầu mười mấy người tu vi đều ở ngự thú bảy tầng đến ngự thú mười tầng trong lúc đó, chỉ có cá biệt mấy người Lăng Hàn không cách nào nhìn ra tu vi, những người này đa số là đánh đục nước béo cò ý nghĩ, đương nhiên sẽ không cùng người hợp tác.

Lăng Hàn không muốn cùng lẫn lộn vào, này Hoàng Tuyền tâm pháp dưới cái nhìn của hắn, cũng không phải làm sao quý giá, huống hồ nhiều cao thủ như vậy ở, Lăng Hàn coi như được tâm pháp cũng rồi đi không được.

Đang lúc này, phía dưới tựa hồ có biến hóa gì đó, mọi người nhất thời rối loạn tung bồng, Lăng Hàn hướng về lùi lại mấy bước, ôm xem trò vui tâm thái.

Bọn họ đi ra ngoài, không biết ai nói một câu, mọi người lập tức đi xuống lầu dưới, Lăng Hàn do dự một chút, Hoàng Tuyền tâm pháp, hắn không muốn cướp, thế nhưng cấp cao linh chiến đấu giữa tu giả hắn đúng là muốn kiên thức một phen.

Lúc này, khách sạn ở ngoài, vừa nãy uống rượu mấy người đã đứng bên ngoài, độc hành nam tử cùng cái kia một đôi đạo lữ trước đây một sau, đem cô gái mặc áo tím một nhóm vây vào giữa.

"Lạc Ngôn Vũ, Hoàng Thạch vợ chồng, các ngươi quả thực muốn cùng ta Lưu gia đối nghịch?" Cô gái mặc áo tím nhìn ba trong mắt người lộ ra một vết kiêu kỳ.

"Lưu yên tiểu thư, tại hạ vô tâm cùng Lưu gia đối nghịch, chỉ là, này Hoàng Tuyền tâm pháp đối với ngươi Lưu gia căn bản vô dụng, Lưu yên tiểu thư vì sao không đem lưu cho ta chờ cần người?" Được kêu là Hoàng Thạch nam tử ôm quyền nói rằng.

"Hừ! Ai nói vô dụng? Hoàng Tuyền Tôn giả pháp lực cao cường, tiểu nữ tử từ nhỏ đối với hắn sùng bái rất nhiều, hôm nay có may mắn được đến tâm pháp của hắn, tự nhiên là muốn tìm hiểu một phen." Lưu yên lông mày nhíu lại nhìn Hoàng Thạch thần nhiên nói.

"E sợ không chỉ là tìm hiểu đơn giản như vậy đi, " phía sau tên là Lạc Ngôn Vũ nam tử châm chọc nói.

"Ta lại hỏi các ngươi một lần, quả thực nên vì này Hoàng Tuyền tâm pháp đắc tội ta Lưu gia?" Lưu yên mặt cười trên che kín sương lạnh.

"Hừ! Vì Hoàng Tuyền Tôn giả bảo tàng, đắc tội một mình ngươi Lưu gia thì lại làm sao?" Lạc Ngôn Vũ lạnh rên một tiếng, trong giọng nói không có một chút nào lưu ý.

"Ngươi. . . , " Lưu yên bị Lạc Ngôn Vũ tức điên, trong lúc nhất thời không biết nên nói cái gì.

"Hoàng huynh, này Lưu gia tiểu nha đầu, mặc dù là linh hóa kỳ tu vi, nhưng hắn bốn cái thị vệ đều là ngự thú tầng mười hai khoảng chừng : trái phải, ta hai người sao không liên lật tay một cái, đoạt được này Hoàng Tuyền tâm pháp." Lạc Ngôn Vũ không chút kiêng kỵ nào quay về Hoàng Thạch nói rằng.

Hoàng Thạch vợ chồng đối diện một chút, tựa hồ còn đang suy nghĩ có muốn hay không cùng này Lưu gia trở mặt diện, hắn hai người có thể không thể so Lạc Ngôn Vũ, người này tính cách cuồng ngạo, không coi ai ra gì, ra tay càng là tàn nhẫn cực kỳ, vì thế đắc tội rồi không ít môn phái, từng có người phái ra quá dung linh kỳ cao thủ truy sát quá người này, cuối cùng nhưng tay không mà về.

Sau đó, Lạc Ngôn Vũ biến mất rồi mấy năm, lâu dần chuyện này liền sống chết mặc bay, bây giờ Lạc Ngôn Vũ tựa hồ là nghe được Hoàng Tuyền tâm pháp xuất thế, mới hiện thân.

"Hoàng huynh, ngươi suy nghĩ thêm, không tốn thời gian dài, tiểu nha đầu này cứu binh liền muốn đến rồi, đến thời điểm, sợ là chúng ta không chỉ có muốn tay không mà về, còn có thể bị này Lưu gia truy sát." Lạc Ngôn Vũ tiếp tục đầu độc nói.

UU đọc sách hoan nghênh quảng đại thư hữu quang lâm xem, mới nhất, nhanh nhất, hot nhất tác phẩm đang viết đều ở UU đọc sách! Điện thoại di động người sử dụng mời đến xem

Chương 32: Cường giả vi tôn

Lạc Ngôn Vũ, để Hoàng Thạch có chút động lòng, có điều hắn vẫn không có động thủ, tựa hồ hai vợ chồng đang dùng mật ngữ trò chuyện cái gì.

Thấy vậy, Lạc Ngôn Vũ cũng không tiếp tục đề ý, từ trong túi chứa đồ lấy ra một cái dài hai thước dao bầu, dao này toàn thân đen thui, lưỡi dao sắc bén, sóng dao thâm hậu.

"Thật một cái giết người lợi khí, " Lăng Hàn trong lòng một trận thần phục, chỉ là không biết người này sức mạnh làm sao.

Lạc Ngôn Vũ lấy ra dao bầu sau khi, trên mặt lộ ra một tia cười gằn, cơ thể hơi nghiêng về phía trước, trong nháy mắt liền lao ra mấy trượng xa.

"Tốc độ thật nhanh, " Lăng Hàn trong lòng cả kinh, tốc độ như thế này hắn vẫn là lần thứ nhất nhìn thấy.

"Coong!" Một tiếng lạnh lẽo tiếng kim loại va chạm truyền đến, cô gái mặc áo tím hộ vệ trong nháy mắt cũng cái kế tiếp.

Thật là sắc bén dao! Dao này tuyệt không phải vật phàm, có thể trong nháy mắt đoạn hộ vệ kia vũ khí, ít nhất cũng là pháp khí loại hình vũ khí. Cái kia ngã xuống hộ vệ đến chết còn không nghĩ ra, hắn rõ ràng chặn lại rồi cái kia một dao, nhưng vẫn là chết.

Lạc Ngôn Vũ giết cái kia tên hộ vệ sau khi, lui trở về tại chỗ, nhàn nhạt nhìn Lưu Yên, "Giao ra Hoàng Tuyền tâm pháp!"

"Người. . . , " nhìn thấy Lạc Ngôn Vũ ra tay như vậy tàn nhẫn, Lưu Yên rốt cục có chút kinh hoàng lên.

"Lạc Ngôn Vũ, ta Lưu gia chi người đã sắp đến rồi, ngươi hiện tại đi, vẫn tới kịp."

Lạc Ngôn Vũ lạnh rên một tiếng, "Thứ ta muốn, vẫn không có không chiếm được."

Nói xong, thân thể hơi động, lần thứ hai vọt tới, thấy vậy, Lưu Yên lấy ra một cây trường thương, cùng hắn triển đấu lên, còn lại ba tên hộ vệ tự nhiên cũng đồng loạt ra tay.

Thế nhưng, Lạc Ngôn Vũ tự thân linh hóa kỳ tu vi, ngoại trừ Lưu Yên có thể miễn cưỡng chống đối ở ngoài, ba tên hộ vệ căn bản không đáng chú ý, chỉ chớp lát, lại một tên hộ vệ chết thảm ở Lạc Ngôn Vũ thủ hạ.

Người này thân pháp quý dị, ra tay tàn nhẫn, quả đoán, căn bản không kiêng dè chút nào, "Phá Hồn chém!" Lạc Ngôn Vũ giờ lên trường dao trong tay, đen kịt lưỡi dao trên hiện ra một tia đỏ như máu ánh sáng, phệ người hồn phách.

Lưu Yên biến sắc, "Kinh Phong thương" trường thương mang theo tiếng xé gió đâm hướng về Lạc Ngôn Vũ trường dao, coong! Một tiếng lạnh lẽo nổ vang, Lưu Yên như điều đứt dây, bay ra mấy trượng xa rơi trên mặt đất.

Mà Lạc Ngôn Vũ nhưng tiến lên một bước, chậm rãi hướng Lưu Yên rơi xuống địa phương đi đến, "Linh hóa sơ kỳ liền dám ra tay với ta, ngươi còn thật sự coi thường ta Lạc Ngôn Vũ."

Lưu Yên lúc này gian nan từ dưới đất bò dậy đến, cầm trường thương tay phải máu tươi chảy ròng, nhưng hắn trường thương nhưng không tổn thương chút nào, trường thương này tựa hồ cũng là pháp khí.

Thấy Lạc Ngôn Vũ áp sát Lưu Yên, còn lại hai tên hộ vệ, cắn răng một cái, lần thứ hai xông lên trên ngăn ở Lạc Ngôn Vũ trước người, Lạc Ngôn Vũ lạnh rên một tiếng, nhắc lên trường dao lại ra tay.

Coong! Coong! Mấy tiếng kim loại tiếng va chạm truyền đến, Lạc Ngôn Vũ tốc độ di động tuy nhanh, nhưng sự công kích của hắn tốc độ nhưng là giống như vậy, hai tên hộ vệ miễn cưỡng chống đỡ mấy hiệp mới bị đánh bay ra ngoài.

Linh hóa kỳ chiến đấu, mới thật sự là linh tu giả chiến đấu, liền ngay cả ngũ thú tăng mười hai tu sĩ đều không thể tham dự.

Lưu Yên thân là linh hóa kỳ cao thủ, thực lực tự nhiên không chỉ dừng lại tại đây, thế nhưng trên người hắn mang theo Hoàng Tuyền tâm pháp, không cần cùng Lạc Ngôn Vũ liều mạng, thân thể nhảy một cái, liền bay lên trên không hướng về xa xa bay trốn mà đi.

Thấy vậy, Lạc Ngôn Vũ một tiếng cười gằn, hóa thành một đạo chùm sáng đuôi mà đi, tốc độ của hắn so với Lưu Yên không biết nhanh hơn bao nhiêu, mấy tức thời gian liền đem Lưu Yên ngăn lại.

Trường dao trong tay mang theo phá không tư thế bổ về phía Lưu Yên, thấy vậy, Lưu Yên chỉ được đề thương chống đối, hai người trên không trung người tới đi giao đầu hơn mười chiêu.

Trên mặt đất, Hoàng Thạch vợ chồng do dự một chút, cuối cùng vẫn là không có ra tay, ở đây tất cả mọi người đều đang đợi thời cơ, chỉ cần Hoàng Tuyền tâm pháp xuất hiện, tất nhiên sẽ có người không nhịn được ra tay cướp giật.

"A!" Một tiếng kêu sợ hãi, Lưu Yên bị Lạc Ngôn Vũ một quyền đánh vào ngực, trong miệng phun ra một ngụm máu tươi tầng tầng té xuống đất.

Nhìn dáng dấp, này Lạc Ngôn Vũ tuy rằng cuồng ngạo, nhưng cũng không phải ngu dốt người, không phải vậy trường đao trong tay của hắn e sợ từ lâu bỏ vào Lưu Yên trên người.

Trong lòng hắn kỳ thực so với ai khác đều hiểu, chỉ cần không giết nữ tử này, coi như hắn đoạt Hoàng Tuyền tâm pháp, Lưu gia cũng sẽ không thái quá truy cứu, dù sao, lấy thực lực của hắn, Lưu gia muốn giết hắn cũng không dễ dàng.

Lưu Yên rơi xuống đất sau khi, Lạc Ngôn Vũ, cũng trong nháy mắt rơi xuống đất, hắn đi tới Lưu Yên trước người, ngồi xổm người xuống, đem túi chứa đồ kéo xuống.

Lưu Yên túi chứa đồ so với Lăng Hàn còn tinh xảo hơn nhiều lắm, mặt trên tựa hồ còn để lại Lăng Yên dấu ấn, Lạc Ngôn Vũ dùng một hồi lâu mới đem xóa đi, đón lấy, một quyển màu vàng sẫm cổ điển sách xuất hiện ở trong tay hắn.

Vừa thấy được sách này sách, không ít người rục rà rục rịch, nhưng nhìn thấy Lạc Ngôn Vũ trường đao trong tay, lại có chút không dám ra tay, bọn họ có thể không thể so Lưu Yên, không có bất kỳ chỗ dựa, tùy tiện ra tay, Lạc Ngôn Vũ tuyệt đối sẽ không lưu tình.

Lạc Ngôn Vũ cẩn thận lật xem một lượt, xác định là Hoàng Tuyền tâm pháp sau khi, đem thu được chính mình trong túi chứa đồ, sau đó càng làm Lưu Yên túi chứa đồ trả lại nòng.

Lưu Yên trở mắt nhìn Lạc Ngôn Vũ đưa nòng túi chứa đồ trên dấu ấn xóa đi, lại sẽ Hoàng Tuyền tâm pháp lấy đi, trong lòng từ lâu vô cùng phẫn nộ, nhưng nòng lại nằm Lạc Ngôn Vũ hết cách rồi, chỉ có thể mạnh mẽ trừng mắt hắn.

Lạc Ngôn Vũ xoay người, nhàn nhạt nhìn Hoàng Thạch vợ chồng, "Hoàng đạo hữu sẽ không muốn từ trong tay của ta cướp đi Hoàng Tuyền tâm pháp chứ?"

Hoàng Thạch biến sắc mặt, "Lạc đạo hữu nói giỡn, mấy năm không gặp, Lạc đạo hữu tu vi đã đạt linh hóa trung kỳ, hai vợ chồng ta thì lại làm sao cùng Lạc đạo hữu so với.

"Hừ! Hoàng đạo hữu khiêm tốn, hai người người hợp lực, thực lực cùng ta chỉ cao chứ không thấp hơn, chỉ là thoát thân bản lĩnh không bằng ta thôi, " Lạc Ngôn Vũ lạnh rên một tiếng, nhưng là đem hai người nội tình nói ra.

"Ha ha, Lạc đạo hữu nói giỡn, " Hoàng Thạch cười gượng một tiếng, vung vung tay nói rằng.

"Phé không nhiều lời nói, vật ấy không biết bao nhiêu người sẽ đến cướp, hoàng đạo hữu vợ chồng không bằng cùng ta hợp tác một phen làm sao?" Lạc Ngôn Vũ đi thẳng vào vấn đề nói rằng.

"Chuyện này. . . , e sợ Lạc đạo hữu thêm vào hai vợ chồng ta, cũng không cách nào chống đối, trước đến cướp đoạt đông đảo linh tu giả a." Hoàng Thạch có chút lo lắng nói.

"Không sao, tại hạ còn có mấy vị linh hóa kỳ bạn tốt, đến thời điểm cùng ước trên là được rồi, " Lạc Ngôn Vũ vung vung tay nói rằng.

Thấy này Hoàng Thạch vợ chồng đối diện một chút, gật gật đầu xem như là đáp ứng rồi, mà Lưu Yên vẫn luôn mắt lạnh ở bên cạnh nhìn mấy người trò chuyện, hắn Lưu gia mặc dù có chút thế lực, nhưng trong tộc cũng là một Kết Đan tu sĩ.

Bây giờ mấy người này liên thủ, e sợ có chút không ổn a, trong lòng thầm than một tiếng, đều do bản thân nàng bất cẩn, mới bị mấy người đuổi theo, bây giờ trong tộc cao thủ không biết khi nào mới có thể lại đây.

Lạc Ngôn Vũ lạnh lùng liếc mắt nhìn, chu vi đông đảo cấp thấp Tu Chân giả, theo ánh mắt của hắn đảo qua, tất cả mọi người đều cúi đầu.

Thấy này, Lạc Ngôn Vũ khoe miệng lộ ra vẻ mỉm cười, đang muốn thu hồi ánh mắt, nhưng nhìn thấy đứng đoàn người phía sau Lăng Hàn, ngẩng đầu không biết đang nhìn cái gì.

"Hừ" Lạc Ngôn Vũ trong lòng nhất thời không thích, hừ lạnh một tiếng, Lăng Hàn trong nháy mắt cảm giác một luồng sức mạnh khổng lồ kéo tới, thân thể không cảm thấy lui về phía sau vài bước, khoe miệng tràn ra một tia máu tươi.

"Đây chính là linh hóa kỳ sức mạnh sao?" Lăng Hàn trong mắt lộ ra một vệt vẻ kinh dị.

"Đây là dạy dỗ người, linh tu giới, cường giả vi tôn, không có thực lực liền hạ thấp người đầu." Lạc Ngôn Vũ lạnh lùng nói xong xoay người nhìn về phía Hoàng Thạch vợ chồng chính muốn nói gì.

sắc mặt đột nhiên biến đổi, "Không được, Lưu gia người đến, hoàng đạo hữu, ngày sau ta trở lại tìm các người, đi trước một bước."

Nói xong, Lạc Ngôn Vũ hóa thành một đạo cầu vồng bắn về phía phương xa, mấy cái lấp loé liền biến mất ở phía chân trời, liền ngay cả Lưu Yên cũng không kịp ngăn cản, tốc độ kia không thể không khiến người ta kinh ngạc thán.

Hoàng Thạch vợ chồng nghe được Lưu gia người đến, sắc mặt cũng là hơi đổi, nhưng không có rời đi ý tứ, cũng không lâu lắm, xa xa xuất hiện một nam

một nữ bóng người, hai người tốc độ cực nhanh, chỉ chớp lát liền đến trước mắt mọi người.

Nam bốn mươi tuổi húa, mặt chữ quốc, một đôi mắt có chút thâm thúy, trong tay cầm một con trúc tiêu, nữ ba mươi tuổi húa, thiếu phụ trang phục, tuy đã năm đến trung niên, nhưng phong vận dư âm, xem hai người đáng vẻ chính là hướng về phía bên này mà tới.

"Cô cô, nhị bá, " Lưu yên một thấy hai người, rất xa liền la lên.

"Yên nhi, người không sao chứ, " nữ từ một mặt thân thiết rơi xuống Lưu yên bên cạnh, nhìn bên cạnh bị chém giết hai tên hộ vệ, trong mắt lộ ra một tia hàn quang.

"Hoàng Tuyền tâm pháp bị cướp đi rồi, " Lưu yên nhìn cô cô của chính mình, trong mắt lộ quang lấp lánh, lần này là nàng từ lúc sinh ra tới nay được to lớn nhất oan ức.

"Là (vâng, đúng) ai cướp?" Bên cạnh người đàn ông trung niên hơi nhướng mày, liếc mắt nhìn mọi người, đưa mắt dừng lại ở Hoàng Thạch vợ chồng trên người, lạnh giọng hỏi.

"Lạc Ngôn Vũ, " Lăng Yên nghiêng răng nghiêng lợi phun ra ba chữ này, trong mắt tràn đầy nồng đậm sự thù hận, nàng mặc dù là linh hóa kỳ linh tu giả, cũng rất ít ra ngoài, đa số chờ ở gia tộc bên trong, lần được mọi người sùng ái. Lần này, vừa ra khỏi cửa liền gặp phải như thế oan ức sự, làm cho nàng đối với Lạc Ngôn Vũ sự thù hận đạt đến đỉnh điểm.

"Ồ? Lại là hắn, này cũng khó trách, " người đàn ông trung niên trong mắt lộ ra một tia hết sạch, không biết đang suy nghĩ gì.

Một lát sau, nam tử mới chậm rãi nói, "Quên đi, Yên nhi, đừng khổ sở, lần này không trách người, sợ là ta gặp phải Lạc Ngôn Vũ cũng chưa chắc sẽ chiếm được đến tốt."

"Làm sao biết, nhị bá người nhưng là linh hóa hậu kỳ tu vi, " Lăng Yên vừa nghe chính mình nhị bá nói như thế, nhất thời thì có chút không vui.

Người đàn ông trung niên cười ha ha, "Được rồi, đoạt liền đoạt, vật này lưu trong tay chúng ta cũng phỏng tay, ngược lại trong thời gian ngắn hắn cũng không cách nào mở ra bảo tàng, liền để bọn họ đi tranh đi."

Nghe được chính mình nhị bá nói như thế, Lưu yên tâm tình mới tốt hơn rất nhiều, đi tới thiếu phụ trước mặt, bám vào bên tai nàng nói rồi vài câu, sau đó ngoan ngoãn đứng ở hai người phía sau.

"Hừ! Nói vậy này hai vị chính là linh trong tu giới, vì là không nhiều thần tiên quyền lực, Hoàng Thạch vợ chồng chứ?" Thiếu phụ đột nhiên lạnh giọng đối với Hoàng Thạch vợ chồng nói rằng.

"Đạo hữu chớ trách, ta hai người tuy ngăn cản Lăng Yên, nhưng cũng chưa hướng về nàng ra tay, kính xin đạo hữu không được trách tội a." Hoàng Thạch trong lòng biết thiếu phụ vẫn tội tâm ý, nhất thời một mặt áy náy trừng thiếu phụ nói rằng.

"Hừ! Được lắm Hoàng Thạch, quả thực làm việc cẩn thận, thôi, người cũng không đối với Yên nhi ra tay, việc này liền như vậy quên đi thôi, kính xin lần sau gặp phải Yên nhi thời điểm, xem ở Lưu gia mặt trên, không muốn lại làm khó dễ nàng." Thiếu phụ hiển nhiên cũng không muốn cùng Hoàng Thạch vợ chồng trở mặt diện.

"Dễ bàn, dễ bàn, quen biết cũng là có duyên, tại hạ vợ chồng hai người làm chủ, xin mời ba vị đạo hữu uống một chén làm sao?" Hoàng Thạch một mặt khiêm tốn mời nói.

"Linh tu giới không ít người đều nói người Hoàng Thạch vợ chồng nhân duyên không sai, bây giờ xem ra, nói không uổng a, " người đàn ông trung niên khẽ mỉm cười, nhưng là trước tiên hướng về khách sạn đi đến.

Sau đó, mấy người cũng đều cười cười nói nói đi đi vào, nghiêm nhiên một bộ, lão hữu đáng vẻ, đây chính là Tu Chân giới cùng linh tu giới pháp tắc sinh tồn.

Trước một khắc kẻ địch, sau một khắc khả năng liền thành bằng hữu, mấy chục năm bằng hữu, cũng có thể sẽ vì một chút lợi ích, sinh tử đối mặt.

Cầu đề cử, cầu chống đỡ! Ủng hộ của các người chính là ta động lực lớn nhất.

UU đọc sách hoan nghênh quảng đại thư hữu quang lâm xem, mới nhất, nhanh nhất, hot nhất tác phẩm đang viết đều ở UU đọc sách! Điện thoại di động người sử dụng mời đến xem

Chương 33: Huyền Thiên tông

Đội đến Hoàng Thạch vợ chồng mấy người rời đi, bốn phía cấp thấp Tu Chân giả, cũng tùm nãm tùm ba rời đi, đoạt bảo chuyện như vậy tại tu chân giới cùng linh tu giới chẳng lạ lùng gì, cấp thấp Tu Chân giả bình thường đều ôm đực nước béo cò ý nghĩ, nhưng nhưng rất ít người có thể thành công.

Chỉ chớp lát, người liền đi gần đủ rồi, Lăng Hàn nhưng đứng tại chỗ, ánh mắt có chút âm trầm, Linh Hóa Kỳ chiến đấu, quả thực dễ hấn đối với linh tu giả nhận thức tăng lên rất nhiều.

"Đạo hữu, tại hạ trương ngân, không biết đạo hữu quý tính." Lúc này cái kia khách sạn trên gặp phải thiếu niên lại tiến tới cùng Lăng Hàn đến gần.

Lăng Hàn liếc mắt nhìn người này, do dự một chút, mới chấp tay nói, "Trương đạo hữu, tại hạ Lăng Hàn."

"Hóa ra là Lăng Đạo hữu, xem đạo hữu tu vi, tựa hồ không phải tới nơi đây tranh cướp Hoàng Tuyền tâm pháp chứ?" Trương ngân thấy Lăng Hàn tiếp lời, nhất thời tiến lên một bước nói rằng.

Lăng Hàn gật gật đầu, không nói gì, mà là âm thầm đề phòng người này.

"Ha ha, quả thế, nói vậy Lăng Đạo hữu cùng ta giống như vậy, cũng là đi chỗ đó Huyền Thiên tông Nhập môn bài sư chứ?" Trương ngân thấy Lăng Hàn lắc đầu, nhất thời trên mặt vui vẻ, vội vàng nói.

"Ồ? Trương đạo hữu cũng là đi Nhập môn bài sư?" Lăng Hàn hiển nhiên có chút không tin.

"Không riêng là ta, khách sạn này không ít người đều là đi Huyền Thiên tông Nhập môn bài sư, " trương ngân một mặt đắc ý nói.

Nha? Lăng Hàn có chút bất ngờ liếc mắt nhìn khách sạn, "Trương đạo hữu, tựa hồ đối với Hoàng Tuyền tâm pháp hiểu rất rõ a."

Vừa nghe Lăng Hàn hỏi Hoàng Tuyền tâm pháp, trương ngân càng thêm hưng phấn, "Người đây có thể hỏi đối với người, muốn nói Hoàng Tuyền tâm pháp, còn phải từ Hoàng Tuyền Tôn giả nói tới."

Trương ngân một bộ cao thâm khó dò dáng vẻ, "Hoàng Tuyền Tôn giả, thành danh với ba vạn năm trước, người này dựa vào một quyển Vô Danh Huyền giai tâm pháp, tu luyện tới Độ Kiếp kỳ, trở thành cái kia nhất thời kỳ vì là không nhiều cường giả tới đỉnh. Nhưng chẳng biết vì sao, Hoàng Tuyền Tôn giả cuối cùng không có phi thăng, mà là lựa chọn ở nào đó một nơi tọa hóa "

"Có người nói, Hoàng Tuyền Tôn giả yêu nhất nữ nhân bị người giết, vì lẽ đó hắn không muốn phi thăng Tiên giới, cũng có người nói, hắn tuổi thọ đến phần cuối, không cách nào phi thăng Tiên giới, chỉ được tọa hóa với động phủ bên trong, nói chung, Hoàng Tuyền Tôn giả tọa hóa nguyên nhân mỗi người nói một kiểu.

"

"Nhưng Hoàng Tuyền Tôn giả tàn nhẫn nhưng là xưng tên, một thân tu vi càng là không người có thể địch, cùng hắn cùng cấp cao thủ, đều không mấy người có thể thắng được hắn, hắn tọa hóa địa phương, tự nhiên là pháp bảo kỳ trân vô số."

Dừng một chút, trương ngân nhìn Lăng Hàn một chút tiếp tục nói, "Mấy chục ngàn năm đến, vô số cường giả tìm khắp Lưỡng Nghi các nơi, đều không có thể tìm tới Hoàng Tuyền Tôn giả tọa hóa địa phương, truyền thuyết, chỉ có tìm được trước Hoàng Tuyền tâm pháp, mới có thể tìm được Hoàng Tuyền Tôn giả chỗ tọa hóa."

"Mà này Hoàng Tuyền tâm pháp, ngay ở mấy ngày trước đây, chẳng biết vì sao, từ một chỗ hiểm ác nơi bay ra, nhất thời liền gây nên vô số linh tu giả tranh cướp, bây giờ các đại môn phái đều ở phái cường giả ra đến cướp đoạt vật ấy, chân chính đại chiến mới chịu bắt đầu."

Trương ngân một mặt đắc ý nhìn Lăng Hàn, "Như thế nào, những tin tức này có phải là chưa từng nghe tới."

Lăng Hàn gật gật đầu, "Không biết Trương đạo hữu là từ chỗ nào chiếm được."

Trương ngân, lắc đầu một cái, "Tin tức nguyên không thể nói, thế nhưng tin tức này tuyệt đối chính xác trăm phần trăm, biết trong này bí ẩn, đều là một ít loại cỡ lớn môn phái."

Lăng Hàn gật gật đầu, "Đa tạ Trương đạo hữu báo cho."

Trương ngân vung vung tay, "Ngày mai lên núi Nhập môn sau khi, hai người chúng ta chính là sư huynh đệ, không cần khách khí như thế."

"Trương đạo hữu nói đúng lắm, thời điểm không còn sớm, tại hạ trước hết cáo từ, " Lăng Hàn trùng trương ngân vừa chấp tay liền muốn rời khỏi.

"Lăng Đạo hữu, ngày mai có thể thuận tiện cùng ta kết bạn lên núi?" Thấy Lăng Hàn phải đi, trương ngân vội vàng hỏi.

"Chuyện này. . . , " Lăng Hàn có chút do dự, trong lúc nhất thời, không biết nên làm sao từ chối.

"Lăng Đạo hữu không cần lo ngại, hai người chúng ta kết bạn trên núi, trên đường cũng có thể chiếu ứng lẫn nhau, mà Huyền Thiên tông bên trong cũng là một nhược nhục cường thực địa phương, hai người chúng ta cùng đi vào, cũng không đến nỗi bị người bắt nạt." Trương ngạn thấy Lăng Hàn có lo lắng, nhất thời mở miệng giải thích.

"Cái kia. . . . Hành! Sáng sớm ngày mai hai người chúng ta cùng lên núi, " thấy trương ngạn nói như thế, Lăng Hàn cũng chỉ được đồng ý.

Ngày mai, Lăng Hàn cùng trương ngạn trời vừa sáng liền xuất phát, hướng về Huyền Thiên tông đi đến, dọc theo đường đi, hai người gặp phải không ít hơn sơn Nhập môn linh tu giả, thậm chí còn có một chút phạm nhân.

Nghe trương ngạn nói, linh tu giả Nhập môn có thể trực tiếp bá sự, mà phạm nhân Nhập môn thì lại muốn thông qua linh căn kiểm tra cùng với những cái khác một ít kiểm tra, thông qua sau khi, mới có thể gia nhập Huyền Thiên tông, trở thành Huyền Thiên tông một tên đệ tử ngoại môn.

Huyền Thiên tông, ở vào trong dãy núi, quy mô so với Lăng Thiên tông muốn lớn một chút, Lăng Hàn cùng trương ngạn đi tới Huyền Thiên tông cửa lớn thời điểm, nơi này đã đứng vài cái cấp thấp tán tu, tu vi, cũng ở ngự thú năm tầng khoảng chừng : trái phải, hai người đến, trong nháy mắt đem ánh mắt mấy người hấp dẫn lại đây.

Nhưng thấy Lăng Hàn cùng trương ngạn chỉ có ngự thú năm, sáu trùng tu vi đó sau, cũng đều vô vị quay đầu, nhắm mắt chờ đợi, Lăng Hàn cùng trương ngạn đi tới quân sự đệ tử nơi làm một phen đăng ký.

Huyền Thiên tông đối với linh tu giả Nhập môn yêu cầu ở hai mươi lăm tuổi bên dưới, mà hai mươi lăm tuổi bên trên, trừ phi tu vi đạt đến ngự thú mười tầng, mới có Nhập môn khả năng.

Đăng ký sau khi, quân sự đệ tử, nói cho hai người, trước tiên ở một bên đợi lát nữa, một lúc nữa mới sẽ có người đến đem bọn họ mang vào tông môn.

Thấy này, hai người cũng đứng qua một bên bắt đầu nhắm mắt dưỡng thần, sau một canh giờ, nơi đây đã tụ tập mười mấy vị linh tu giả, lúc này, Huyền Thiên tông bên trong một nam tử mặc áo trắng mang theo mấy cái Huyền Thiên tông đệ tử đi ra.

Lăng Hàn không nhìn ra người này tu vi, phỏng chừng, ít nhất cũng là Linh Hóa Kỳ cường giả, nam tử mặc áo trắng mặt không hề cảm xúc đi tới cửa, nhìn một chút quân sự đệ tử trên đăng ký tiêu chuẩn.

"Hôm nay chỉ tới đây thôi, người đem danh sách cảm sự huynh nơi đó làm một hồi thân phận của bọn họ bài."

"Vâng, sư bá, " quân sự đệ tử, thu hồi danh sách liền muốn rời khỏi.

"Không biết Huyền Thiên tông, còn có thu hay không người."

Đang lúc này, Huyền Thiên tông đường lên núi khẩu đột nhiên truyền đến một tiếng nam tử âm thanh.

Ánh mắt của mọi người trong nháy mắt di quá khứ, nam tử mặc áo trắng khẽ cau mày, cũng đưa mắt chuyển qua đầu đường, mấy tức sau khi, một người dáng đẹp trai, trên người mặc trường bào màu lam nhạt nam tử đi lên.

Người này nhìn như văn nhược, giữa hai lông mày nhưng mang theo một tia tàn nhẫn, "Tại hạ vương viêm sở, không biết Huyền Thiên tông có thu hay không."

"Ngự thú mười tầng, " trong đám người đột nhiên truyền đến một tiếng thét kinh hãi.

Khẩn đốn lấy, đoàn người truyền đến rối loạn tung bồng, nam tử mặc áo trắng cau mày đánh giá một phen, "Xem đạo hữu đáng về, tựa hồ tuổi tác cũng là hai mươi tuổi hứa chứ?"

Wương viêm sở chân mày cau lại, "Không sai!"

"Thu! Đương nhiên muốn thu, " nam tử mặc áo trắng sắc mặt trở nên kích động, để quân sự đệ tử đem vương viêm sở tên đăng ký đi tới.

Sau đó mới mang theo mọi người hướng về Huyền Thiên tông nội môn đi đến, linh tu giả Nhập môn sau khi, ngự thú năm tầng bên dưới vào ngoại môn, đợi được tu vi đạt đến ngự thú năm tầng sau khi, mới có thể đi vào nội môn.

Trong này có một nửa người, tu vi chưa tới ngự thú năm tầng, bị sắp xếp đến ngoại môn, mà Lăng Hàn chờ người liền do nam tử mặc áo trắng mang theo đi vào.

Dọc theo đường đi nam tử mặc áo trắng tựa hồ tâm tình không tệ, đã không có ban đầu lạnh lùng, thỉnh thoảng cùng vương viêm sở trò chuyện, Lăng Hàn từ hai người trò chuyện bên trong biết được, "Nam tử mặc áo trắng tên là Bạch Huyền Phong, Linh Hóa Kỳ sơ kỳ tu vi, là trong tông ba trưởng lão đệ tử."

Xem ra, tư chất ở bất kỳ địa phương nào đều có ưu thế, này vương viêm sở tư chất cùng đại ca của mình Lăng Vân gần như, xem đáng về, nam tử mặc áo trắng đối với hắn cũng khá trọng thị.

Không biết, nam tử mặc áo trắng phụ trách chiêu thu môn đồ, chỉ cần thu được tư chất thượng giai đệ tử, môn phái sẽ đối với hắn phân phát một bút phần thưởng giá trị, đây mới là tâm tình của hắn tốt nguyên nhân.

Chỉ chốc lát sau, mấy người bọn họ bị mang tới chấp sự các, nơi này sẽ đem bọn họ phân phối đến mỗi cái Huyền Thiên tông Linh Hóa Kỳ đệ tử trong tay, thành vì bọn họ Nhập môn đệ tử.

Bạch Huyền Phong nhìn một chút mấy người, từ trong lồng ngực móc ra một thủy tinh lớn chừng quả đu đủ, "Đây là Minh Nguyệt châu, đem bọn người dấu ấn ở lại này châu bên trên, để với để môn phái biết các người sinh tử."

Thấy vậy, mọi người do dự một chút, đều lục tục đi lên phía trước lưu lại thuộc về mình dấu ấn, đợi được Lăng Hàn thời điểm, hắn đem nhận biết chậm rãi tìm được quả cầu thủy tinh mặt trên, thấy Bạch Huyền Phong không có phát hiện, Lăng Hàn trong nháy mắt đem nhận biết thăm dò vào quả cầu thủy tinh bên trong.

Ở trong đó, hắn cảm nhận được vô số loại không giống khí tức, những này tựa hồ cũng là Huyền Thiên tông đệ tử lưu lại, mà Lăng Hàn càng là nhận ra được một tia dị thường.

Này quả cầu thủy tinh căn bản không phải xác định bọn họ sinh tử, mà là dùng để, tìm tìm bọn họ vị trí, Lăng Hàn ở trong đó liền tìm đến bên người mấy người dấu ấn, cũng nhìn thấy vị trí của bọn họ.

Thế nhưng, Lăng Hàn nhưng không thấy trương ngân dấu ấn, vừa nãy hắn rõ ràng nhìn thấy trương ngân ở quả cầu thủy tinh trên lưu lại dấu ấn, trong lòng nghi hoặc bên dưới, Lăng Hàn nghĩ làm sao mới có thể lừa gạt.

Dù sao, chính mình hết thấy hành tung đều lạc ở bên trong môn phái, để Lăng Hàn trong lòng làm sao đều sẽ có chút khúc mắc.

"Nhanh lên một chút, còn kém người" đang lúc này, Bạch Huyền Phong thấy Lăng Hàn do dự, lạnh lùng quát lớn nói.

"Ân, " nhận ra được Bạch Huyền Phong ánh mắt, Lăng Hàn một bên tiến lên, một bên đang nghĩ nên như thế nào ứng đối.

Cái gọi là dấu ấn, đơn giản chính là dùng linh thú in dấu lên đi, nếu như mình không cần linh thú liền không cách nào in dấu lên đi, nhưng có thể hay không bị hắn phát hiện đây?

Dù sao linh tu giả đều dựa vào linh thú tu hành, nếu như bị người khác biết hắn không cần linh thú liền có thể sử dụng linh lực, tất nhiên sẽ đem hắn coi như khác loại, nói không chắc còn có thể đào ra hắn thân phận của Tu Chân giả, Lăng Hàn trong lòng do dự một hồi lâu.

"Hừ!" Bạch Huyền Phong không thích hừ lạnh một tiếng.

Mặc kệ, Lăng Hàn chậm rãi đem linh lực mò về quả cầu thủy tinh, Bạch Huyền Phong vẫn quan tâm Lăng Hàn động tác, thấy Lăng Hàn linh lực khác ở quả cầu thủy tinh trên, hắn mới thở phào nhẹ nhõm đem quả cầu thủy tinh thu hồi.

Này Minh Nguyệt châu không chỉ có là phân biệt chúng nó vị trí, còn có thể giám định ra bọn họ có hay không tu hành tà ác công pháp, nếu như có, cái kia Huyền Thiên tông tất nhiên sẽ không thu.

Lúc này, Bạch Huyền Phong trên mặt mới lộ ra vẻ mỉm cười, "Hiện tại, đem bọn người phân phối đến mỗi cái Linh Hóa Kỳ đệ tử trong tay, các người muốn nỗ lực tu luyện tranh thủ sớm ngày đột phá Linh Hóa Kỳ, thành vì là cao thủ chân chính."

Nói xong, Bạch Huyền Phong vút cho mỗi người bọn họ một khối màu bạc nhãn hiệu, Lăng Hàn nhìn một chút, mặt trên có một ít phổ thông trận pháp cấm chế, lần đầu tiên viết tên của hắn, mặt thứ hai nhưng viết từ thanh hai chữ.

"Đây là thân phận của các người bài, lần đầu tiên là các người tên của chính mình, mặt thứ hai là các người sư phụ tên, đối xử các người đột phá đến Linh Hóa Kỳ, là có thể đến chấp sự các đối lấy màu vàng thân phận bài, đó là Linh Hóa Kỳ tiêu chí." Bạch Huyền Phong chỉ chỉ bên hông mình nhãn hiệu nói rằng.

Tiếp đó, Bạch Huyền Phong lại nói một chút, Huyền Thiên tông bên trong quy củ, sau đó liền rời đi, còn lại, liền do Huyền Thiên tông đệ tử phân biệt đem Lăng Hàn chờ người mang đi từng người sư phụ nơi đó.

UU đọc sách hoan nghênh quảng đại thư hữu quang lâm xem, mới nhất, nhanh nhất, hot nhất tác phẩm đang viết đều ở UU đọc sách! Điện thoại di động người sử dụng mời đến xem

Bạn đang đọc truyện *Phong Ma Chân Kinh Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 34: Lữ thanh

Cho Lăng Hàn dẫn đường chính là một hai mươi lăm, hai mươi sáu tuổi Huyền Thiên tông đệ tử, người này bề ngoài lạnh lùng, vẻ mặt kiêu ngạo, một thân tu vi đã đạt ngưng thú tám tầng.

Lăng Hàn một đường theo hần quẹo trái quẹo phải, đi rồi thật một khoảng cách sau khi, ở một chỗ nhà gỗ ở ngoài ngừng lại, như vậy nhà gỗ, Lăng Hàn trên đường đã thấy vài cái.

"Lữ sư bá, ngài tân thu đệ tử."

Cái kia Huyền Thiên tông đệ tử quay về nhà gỗ nói một tiếng, sau đó liền xoay người rời đi, lưu lại Lăng Hàn một người đứng ở nơi đó, Lăng Hàn vẻ mặt nghi hoặc, do dự một hồi, hần đang muốn tiến lên gỗ cửa.

Cửa phòng lại đột nhiên mở ra, một người đàn ông trung niên đi ra, người này tướng mạo phổ thông, ánh mắt âm trầm, vừa nhìn liền không phải một thiện lương hạng người.

"Người chính là Lăng Hàn?" Người đàn ông trung niên trên dưới đánh giá Lăng Hàn một phen, thần nhiên nói.

"Vâng, sư phụ!" Theo lễ phép, Lăng Hàn vẫn là cung kính kêu một tiếng.

"Hừ! Ngưng thú năm tầng, mỗi lần đều sẽ những này tư chất thường thường người phân đến ta chỗ này, thật sự coi ta Lữ Thanh dễ ức hiếp." Nam tử lạnh rên một tiếng có chút không cam lòng nói rằng.

Thấy này, Lăng Hàn cũng không thêm để ý, lẳng lặng đứng ở nơi đó, quá một hồi lâu, Lữ Thanh mới mở miệng nói, "Nếu vào môn hạ ta, tức là người và ta thầy trò chi duyên, người là sư phụ thứ mười lăm cái đệ tử, người những sư huynh khác cũng ở bên trong cửa, có cơ hội có thể với bọn hần nhận thức một hồi."

Nói xong, Lữ Thanh lấy ra một cái đệ tử phục cùng một quyển sách sách đưa cho Lăng Hàn, "Này vốn là ngưng thú quyết, tuy rằng chỉ là Hoàng giai tâm pháp, thể nhưng đối với người tu luyện cũng có không nhỏ có ích."

Lăng Hàn gật đầu, cảm ơn áo cùng sách nhận lấy, phóng tới trong túi chứa đồ.

Lữ Thanh không được dấu vết liếc nhìn một chút Lăng Hàn túi chứa đồ, "Mỗi ngày, người có thể đi công phòng lĩnh một phần tạp dịch hoặc là nhiệm vụ hộ vệ, làm满 một tháng, môn phái sẽ ban tặng người năm khối linh thạch, đệ tử mới nhập môn bình thường đều dựa vào cái này thu được linh thạch."

"

"Vâng, đa tạ sư phụ, " Lăng Hàn khom người nói tiếng cảm ơn.

Thấy này, Lữ Thanh mới lộ ra mấy phần thoả mãn vẻ mặt, "Bởi người chỉ có ngưng thú kỳ tu vi, mỗi tháng muốn hưởng về sư phụ giao nộp ba khối linh thạch."

"Chuyện này. . . , " Lăng Hàn hiển nhiên có chút bất ngờ.

"Hừ!" Thấy Lăng Hàn chần chờ, Lữ Thanh có chút không cao hứng lên.

Thấy này, Lăng Hàn chỉ được nhắm mắt đồng ý, lần này Lữ Thanh mới cười ha ha, hướng về phía cách đó không xa hô một tiếng "Trọng minh."

Cách đó không xa, một gian ít hơn trong nhà gỗ đi ra một hai mươi tuổi húa, lấm la lấm lét thiếu niên, "Sư phụ!" Thiếu niên một chỗ đến liền cơ linh đi tới Lữ Thanh trước mặt cung kính kêu lên.

"Trọng minh, đây là người sư đệ, mới vừa mới nhập môn, người dẫn hần đi tìm một nơi ở" Lữ Thanh chỉ chỉ Lăng Hàn nói rằng.

"Sư huynh!" Lăng Hàn khẽ mỉm cười hỏi thăm một chút.

Thiếu niên cười hi hi, trừng Lăng Hàn gật đầu, "Không thành vấn đề, sư phụ."

Thấy này, Lữ Thanh mới xoay người đi vào phòng, trọng minh liếc mắt nhìn Lăng Hàn, "Sư đệ, đi theo ta, ta dẫn người đi tìm nơi ở." Nói xong, coi như trước một bước đi ra ngoài.

Lăng Hàn quan sát tỉ mỉ một hồi, người này tuy rằng tuổi không lớn lắm, nhưng có ngưng thú sáu tầng tu vi, xem ra tư chất cũng xem là tốt, dọc theo đường đi, trọng minh nhiệt tâm vì là Lăng Hàn giới thiệu ở Huyền Thiên tông cần thiết phải chú ý địa phương.

"Trẻ tuổi bên trong, tu là tối cao chính là Sở Thiên Long, người này đạo hồn mới vừa thức tỉnh hai năm, liền đạt đến ngưng thú tầng mười một tu vi, làm người càng là ngạo mạn cực kỳ. Tu vi không bằng hần đệ tử trẻ tuổi, gặp phải hần thời điểm, nhất định phải cúi đầu, không phải vậy sẽ tru đến hần bất

mãn, vì lẽ đó, bình thường đụng tới người này, tốt nhất liền tránh ra thật xa, "

"Còn có, trong tông tuy rằng không có cấm chế tư đấu, thế nhưng là không thể ra mạng người, không phải vậy sẽ bị hình phạt các xử phạt. . . ."

Trọng minh cho Lăng Hàn nói rất nhiều cần thiết phải chú ý đến sự tình, cuối cùng đi tới một chỗ biệt viện thời điểm, hai người mới ngừng lại.

"Sư đệ, nơi này chính là các người tân Nhập môn đệ tử nơi ở, ta đi tìm quản lý nơi ở sư bá an bài cho người gian phòng, " nói xong cũng trước tiên đi vào sân.

Lăng Hàn khoảng chừng : trái phải nhìn một chút, cũng cất bước đi vào, trong sân, có mấy chục nơi nhà gỗ nhỏ, hết thấy nhà gỗ nhỏ khoảng cách chỉ có khoảng một trượng xa.

Trọng minh trực tiếp hướng về một chỗ nhà gỗ đi đến, "Chu sư bá, có ở đây không?"

"Là (vâng, đứng) trọng minh a, vào đi" bên trong nhà gỗ truyền đến một tiếng nói già nua, trọng minh đẩy cửa ra đi vào, quá không bao lâu, lại cười hi hi cầm một chiếc chìa khóa đi ra.

Xem ra, người sư huynh này nhân duyên cũng thực không tồi, Lăng Hàn không chỉ có thờ dài nói.

"Sư đệ đi theo ta, " trọng minh mang theo Lăng Hàn, hướng về cách đó không xa một nhà gỗ đi đến.

"Sư đệ, sau đó người mỗi ngày là có thể ở đây tu hành."

Do dự một chút, trọng minh nhẹ giọng lại nói, "Có điều sư đệ hay là muốn ở thêm cái tâm nhân, mặc dù là một tông môn, nhưng cũng thường thường sẽ có thương tích người đoạt bảo sự tình phát sinh, những việc này, các trưởng lão đa số mở một con mắt nhắm một con mắt."

Thấy trọng minh đối với mình quan tâm như vậy, Lăng Hàn trong lòng không khỏi ảm áp, cái cảm giác này, chỉ có ở đại ca của hắn cùng phụ thân trên người từng xuất hiện.

"Đa tạ sư huynh, " Lăng Hàn này một tiếng sư huynh gọi cực kỳ chân thực.

Trọng minh cười hi hi, đem nhà gỗ mở ra, nhìn một chút, không có vấn đề gì sau khi, liền đem chìa khóa đưa cho Lăng Hàn, xoay người cáo từ, nhìn trọng minh rời đi bóng lưng, Lăng Hàn ngóng nhìn hồi lâu, không biết đang suy nghĩ gì.

Một lát sau, Lăng Hàn mới xoay người đi vào nhà gỗ, gian nhà không lớn, bên trong ngoại trừ một cái giường cùng một cái bàn bát tiên ở ngoài, liền không hề có bất kì thứ gì khác, có điều Lăng Hàn nhưng không thêm để ý, đem cửa phòng khóa trái sau khi liền ngồi lên giường bắt đầu ngưng thần quan sát bên trong thân thể.

Coi một cái thời gian, Lăng Hàn đã vài mặt trời lặn có diễn luyện vách đá công pháp, lúc này trong cơ thể xuất hiện từng tia một ma khí, lập tức, Lăng Hàn gấp vội vàng đứng dậy, diễn luyện mấy lần vách đá công pháp sau khi, trong cơ thể ma khí mới dần dần biến mất.

Đều lâu như vậy rồi, này ma khí còn cuộn cuộn không ngừng xuất hiện, đến cùng là từ đâu tới đây, Lăng Hàn trong lòng cảm thấy rất ngờ vực, mà vách đá này công pháp tựa hồ cũng luyện đến cực hạn, mặc kệ Lăng Hàn làm sao diễn luyện, thể chất đã sẽ không lại tăng cường.

Xem ra, muốn nghiên cứu bộ phận thứ hai, Lăng Hàn trong lòng hồi ức một phen bộ phận thứ hai công pháp, muốn phải thử một chút có thể không đem diễn luyện ra.

Thế nhưng! Chẳng biết vì sao, Lăng Hàn chỉ cần vừa bắt đầu diễn luyện bộ phận thứ hai, trên người sức mạnh liền lại đột nhiên bị lấy sạch, liền ngay cả linh lực cũng trong nháy mắt bị tiêu hao hết.

Vẫn không được, Lăng Hàn thờ dài, đem ngự thú quyết lấy ra, tùy ý lật xem một lượt, cùng hắn trước đây được cái kia một quyển giống như đúc, Lăng Hàn nhất thời mất đi hứng thú.

Ngự thú quyết, là trợ giúp ngự thú kỳ linh tu giả mở ra kinh mạch, Lăng Hàn kinh mạch đã sớm mở ra, này ngự thú quyết hẳn căn bản chưa dùng tới, xem ra hắn chỉ có thể tìm kiếm khá là toàn diện một điểm công pháp.

Tỳ như. . . . , "Hoàng Tuyền tâm pháp!" Chẳng biết vì sao Lăng Hàn trong lòng, đột nhiên nghĩ đến này một bộ công pháp, có điều, cái kia không phải Lăng Hàn hiện nay có thể đến cướp đoạt.

Lăng Hàn thầm cười khổ, nhập môn phái, cùng đi vào giống như vậy, còn phải bị người ràng buộc, vốn tưởng rằng chỉ ít có thể thu được một quyển khá một chút tâm pháp, bây giờ nhìn lại, tựa hồ tính sai.

Có điều, Lăng Hàn cũng ôm đến đâu thi hay đến đó ý nghĩ, ngược lại hắn lại không có ở Minh Nguyệt châu trên lưu lại dấu ấn, lúc nào muốn đi, liền lúc nào rời đi là được rồi.

Liền như vậy, Lăng Hàn chậm rãi nhắm hai mắt lại, bắt đầu Tĩnh Tâm tu luyện. . . .

Tới gần nửa đêm, Lăng Hàn bị một tràng tiếng gõ cửa từ trạng thái tu luyện bên trong giật mình tỉnh lại, đẩy cửa phòng ra nhìn một chút, trương ngan

đứng ở ngoài cửa.

"Người là làm sao tìm được đến đây?" Lăng Hàn một mặt bất ngờ.

"Nông! Bên kia chu sư bá liền có thể tra được tất cả mọi người nơi ở, " Trương Ngạn chỉ chỉ cửa nhà gỗ nhỏ nói rằng.

"Thì ra là như vậy, tiên tiến đến nói sau đi, " Lăng Hàn khẽ mỉm cười, chếch mồm ra thân thể.

Trương Ngạn vào nhà nhìn một chút Lăng Hàn gian nhà, không khỏi thở dài nói, này gian nhà so với ta tốt lắm rồi, "Ta cái kia gian nhà, một đại cổ mốc meo mùi vị, ngoại trừ một cái giường ở ngoài không có thứ gì."

Lăng Hàn khẽ mỉm cười không nói gì, trong lòng đối với trọng mình hảo cảm nhưng là thêm mấy phần, "Đúng rồi, người mượn như vậy tìm ta có chuyện gì sao?"

Trương Ngạn liếc mắt nhìn ngoài cửa, đóng cửa phòng lại, một mặt thần bí hỏi, "Người ở Công Pháp Các bên trong bắt được công pháp gì?"

"Công Pháp Các?" Lăng Hàn khẽ cau mày, có chút nghi ngờ hỏi.

"Đúng vậy, đệ tử mới nhập môn, cũng có thể ở chính mình sư phụ nơi đó lĩnh một tiến vào Công Pháp Các nhãn hiệu, sư phụ người không nói cho người?" Trương Ngạn một mặt không tin.

Lăng Hàn trong lòng thở dài, "Cái kia Lữ Thanh xác thực không phải một đồ tốt, xem ra, ngày mai còn phải đi tìm hắn một hồi."

Thấy Lăng Hàn không lên tiếng, Trương Ngạn cũng trong lòng biết Lăng Hàn hẳn là không có tiến vào Công Pháp Các ở trong, vì vậy, trực tiếp đem công pháp của chính mình lấy ra, "Người trước tiên xem ta, môn công pháp này rất đơn giản ta đã học gần đủ rồi."

Lăng Hàn gật gù đầu, từ Trương Ngạn trong tay tiếp nhận công pháp, đây là một bộ gọi "Khí kiểm quyết" công pháp, Ngưng Khí thành kiếm, chủ yếu là thử thách đối với linh khí khống chế trình độ.

Tuy rằng Lăng Hàn cũng có thể sử dụng tới linh khí công kích, thế nhưng loại kia công kích tự nhiên không cách nào cùng khí kiểm quyết so với, bản công pháp này xác thực không khó, Lăng Hàn nhìn chỉ chớp lát liền có thể triển khai ra.

Thấy này, hắn đem công pháp trả lại Trương Ngạn, ở linh tu giới, bình thường rất ít sẽ có người đem công pháp của chính mình cho người khác mượn xem, bởi vì này tương đương với bại lộ chính mình nội tình, xem ra, Trương Ngạn là chân chính đem Lăng Hàn coi như bằng hữu.

Hai người lại hàn huyên một hồi, Trương Ngạn mới cùng Lăng Hàn cáo từ, chờ Trương Ngạn đi rồi, Lăng Hàn lại quen thuộc một phen khí kiểm quyết, mới bắt đầu tiếp tục tu luyện.

Quá trình tu luyện là khô khan mà vô vị, điều này cần mạnh mẽ nghị lực cùng kiên trì, ngày qua ngày lặp lại thu nạp động tác, thế nhưng cùng Lăng Hàn luyện đan thì so với, loại này khô khan, lại sao đáng là gì đây?

Tu luyện một buổi tối, Lăng Hàn tinh thần thoải mái rồi đi nhà gỗ nhỏ, dựa vào ký ức, hướng về Lữ Thanh nơi ở đi đến, nếu như hắn không đoán sai, Lữ Thanh cũng đang chờ hắn.

Đúng như dự đoán, Lăng Hàn mới vừa đến Lữ Thanh nơi ở, người này liền một mặt ý cười nhìn Lăng Hàn, "Đồ nhi, như thế sớm tìm đến sư phụ có chuyện gì a?"

Lăng Hàn thở dài đi thẳng vào vấn đề nói rằng, "Sư phụ, đệ tử nghĩ đến Công Pháp Các lĩnh công pháp."

"Chuyện này. . . , " Lữ Thanh do dự một chút một mặt khổ sở nói, "E sợ có chút phiền phức."

Lăng Hàn trong lòng biết tâm tư của người nọ, nhưng vẫn là giả vờ giả vịt đạo, "Kính xin sư phụ báo cho."

Lữ Thanh ho khan một tiếng, "Cái này, đi Công Pháp Các tiêu chuẩn là có hạn, lấy đồ nhi tu vi của người, đến tốn chút linh thạch mới có thể vào a."

Lăng Hàn về mặt vô cùng nghi hoặc đạo, "Không biết muốn bao nhiêu linh thạch mới có thể vào."

"Cái này. . . , " Lữ Thanh do dự một chút, "Ít nói cũng đến ba mươi khối linh thạch. . . ."

UU đọc sách hoan nghênh quảng đại thư hữu quang lâm xem, mới nhất, nhanh nhất, hot nhất tác phẩm đang viết đều ở UU đọc sách! Điện thoại di động người sử dụng mời đến xem.

Chương 35: Liệt Dương lưỡi kiếm

Một phen cò kẻ mặc cả sau khi, Lăng Hàn dùng chính mình còn lại mười khối linh thạch, từ Lữ Thanh nơi đó mua một khối tiền vào Công Pháp Các mộc bài.

Đồng dạng, Lăng Hàn ở khối này mộc bài trên cũng nhận ra được trận pháp cùng cấm chế tồn tại, loại cấm chế này bình thường là phòng ngừa người khác giả tạo dùng.

Một đường quẹo trái quẹo phải, Lăng Hàn vừa mới đến Lữ Thanh trong miệng nói tới Công Pháp Các, đây là một cao mấy trượng ba tầng lầu các, từ phía trên, Lăng Hàn cảm ứng được trận pháp mạnh mẽ gọn sóng.

Cái này lầu các trên, ít nhất bố trí một cấp bốn trở lên trận pháp, Lăng Hàn đi tới các cửa lầu, đem mộc bài cầm trong tay, sau đó mới cất bước đi vào.

Ở tiền vào lầu các trong nháy mắt, Lăng Hàn cảm giác được một tia như có như không gọn sóng xẹt qua trong tay mình mộc bài cùng bên hông thân phận bài, cảm ứng được hai tấm bảng trên cấm chế sau khi, cái kia một tia gọn sóng mới lập tức biến mất.

Lúc này, Lăng Hàn trong lòng mới thanh tĩnh lại, đây là cấp bốn trận pháp "Đại Càn Khôn Ma trận" uy lực so với Thất Sát trận nhược một ít, thế nhưng là có thể đem hấn vĩnh cửu cầm cố ở bên trong.

Nếu như Lăng Hàn không cẩn thận xúc động trận pháp, như vậy, phòng chừng hấn liền cơ hội phản kháng đều không có sẽ mất đi liberdade, nếu ở ngoài trận, Lăng Hàn tiêu hao chút thời gian còn có thể đem loại bỏ, thế nhưng bị vây ở trong trận liền phiền phức.

Không kịp đánh giá bốn phía, một mờ ảo âm thanh ngay ở Lăng Hàn trong lòng vang lên, "Người có nửa cái canh giờ, chỉ có thể mang đi một bộ công pháp, không được ở đây lật xem, bằng không, tự gánh lấy hậu quả." Âm thanh này lạnh lẽo cực kỳ, không chút nào hàm một điểm cảm tình.

Lăng Hàn vừa muốn mở miệng nói cái gì, trước mắt bạch quang lóe lên, hấn liền xuất hiện ở một cái mật thất bên trong, bốn phía không có cửa sổ, chỉ có phía sau có một loại tự với truyền tống trận đồ vật, bên trong bày mấy cái giá sách, mặt trên hỗn độn chất đống vô số sách.

Lăng Hàn đi tới tùy ý lật một chút, trong đó có tàn tạ, có hoàn chỉnh, có điều trên giá sách nhưng có một hàng chữ nhỏ.

Hoàng giai hạ phẩm, trung phẩm công pháp, "Đơn giản dễ hiểu, uy lực khá thấp." Tựa hồ là giới thiệu công pháp đẳng cấp, tiếp theo hấn lại đến xem một cái khác giá sách.

Hoàng giai thượng phẩm công pháp, "Độ khó giống như vậy, uy lực." "

Huyền giai hạ phẩm công pháp, "Độ khó trung đẳng, uy lực trung đẳng."

Huyền giai trung phẩm công pháp, "Huyền ảo khó hiểu, uy lực cực lớn..."

Lăng Hàn nhìn một chút, này bên trong mật thất, cấp bậc cao nhất chính là Huyền giai trung phẩm công pháp, cùng tâm pháp so với, công pháp nhưng là thông thường rất nhiều, không phải vậy, như Huyền Thiên tông loại môn phái này, cũng sẽ không đem Huyền giai trung phẩm công pháp lấy ra tặng cùng đệ tử cấp thấp.

Hiếm thấy một cơ hội, Lăng Hàn đương nhiên phải chọn uy lực lớn một điểm công pháp, tùy ý nhìn một chút, Lăng Hàn ở Hoàng giai thượng phẩm công pháp bên trong nhìn thấy khí kiếm quyết, đây chính là trương ngân lấy đi cái kia một bộ công pháp.

Đưa mắt chuyển qua Huyền giai trung phẩm trên giá sách diện, Huyền giai trung phẩm công pháp so với cái khác cấp bậc công pháp muốn thiếu rất nhiều, hơn nữa càng phần lớn vẫn là tàn tạ.

Liệt Dương lưỡi kiếm, phá hư chương, Âm Dương Độn...

Lăng Hàn cẩn thận quan sát mỗi một bộ công pháp, tiếc nuối chính là, không thể mở ra xem, điều này làm cho hấn trong lúc nhất thời có chút do dự lên, đến cùng tuyển cái nào một quyển.

Nhìn một hồi lâu, Lăng Hàn trong đầu đột nhiên hiện ra một ý nghĩ, "Không biết năng lực nhận biết có thể hay không bị trận pháp cảm ứng được?"

Nếu như bị cảm ứng được, rất khả năng sẽ phát động trận pháp, thế nhưng không cần năng lực nhận biết, hấn nhưng không có cách phán đoán ra, một bộ nào công pháp, mới là thích hợp hấn nhất, khoảng chừng : trái phải nhìn một chút bốn phía.

Lăng Hàn chậm rãi đem nhận biết bao trùm đến trong đó một quyển sách sách đi tới, hấn không có vội vã đến xem thư nội dung, một lát sau, thấy không có bất cứ dị thường nào sau khi, Lăng Hàn mới cẩn thận đem nhận biết tham tiến vào.

Hắn vẫn quan tâm trận pháp gọn sóng, chỉ cần hơi có sự dị thường, hắn liền sẽ lập tức đem nhận biết thu hồi, cũng may, Lăng Hàn năng lực nhận biết vẫn tiến vào thư bên trong sau khi, đều không có dị thường gì phát sinh, lúc này, Lăng Hàn mới thở ra một ngụm trọc khí, thả lỏng ra.

Hắn xem quyển sách này là "Phá hư chương, " gần người công kích, đem linh lực dồn vào với trong bàn tay, uy lực mạnh mẽ, khí thế kinh người.

Lăng Hàn thân thể vốn là cường hãn, hắn cần chính là tấn công từ xa, đem nhận biết mò về một bản khác thư, "Âm Dương Độn, " thoát thân công pháp, vẫn như cũ không thích hợp.

"Minh vương thể" cường thể công pháp, nhìn dáng dấp không sai, nhưng cũng là không trọn vẹn.

Liên tiếp nhìn thật vài cuốn sách, Lăng Hàn đều cảm thấy không thích hợp, cuối cùng đem nhận biết đứng ở Liệt Dương lưỡi kiếm bên trên, "Ngưng tụ ra một đám lửa lưỡi kiếm, có mạnh mẽ lực sát thương, bởi uy lực mạnh mẽ, dễ dàng tạo thành người sử dụng kinh mạch tổn thương."

Do dự một chút, Lăng Hàn vẫn là quyết định lựa chọn "Liệt Dương lưỡi kiếm" tuy rằng cũng là không trọn vẹn công pháp, chỉ có tầng thứ nhất cùng tầng thứ hai, thể nhưng là tương đối thích hợp Lăng Hàn, còn phản phê, Lăng Hàn tạm thời không lo lắng, lấy hắn mạnh mẽ thân thể, phổ thông phản phê căn bản sẽ không đối với hắn tạo thành thương tổn.

Cầm thư đi tới truyền tống trận bên cạnh, này vẫn là Lăng Hàn lần thứ nhất nhìn thấy truyền tống trận, xuất phát từ đối với trận pháp si mê, hắn cẩn thận nghiên cứu một phen, thể nhưng là không nhìn thấy bất kỳ vật hữu dụng gì.

Ước lượng một chốc thời gian, đã sắp đến nửa canh giờ, vì vậy Lăng Hàn trực tiếp bước vào truyền tống trận bên trong rồi đi mất thất.

Bạch quang lóe lên, hắn lại xuất hiện ở Công Pháp Các cửa, lúc này cái kia mờ ảo âm thanh lại một lần nữa ở Lăng Hàn trong lòng vang lên, "Công pháp rời đi nơi đây sau ba ngày, sẽ tự mình tiêu tan, không cách nào sao chép, không cách nào sao chép, bằng không, tự gánh lấy hậu quả!"

Sau khi nói xong, âm thanh liền hoàn toàn biến mất, Lăng Hàn bị một đạo mạnh mẽ lực đẩy, đẩy ra Công Pháp Các, "Này Đại Càn Khôn Ma trận, quả nhiên thiên biến vạn hóa, Lăng Hàn cũng có thể bố trí ra cấp bốn trận pháp, thể nhưng hắn không có Đại Càn Khôn Ma trận trận đồ, bằng không tất nhiên muốn nghiên cứu một chút này Khôn Ma trận."

Lắc đầu một cái, Lăng Hàn xoay người hướng về chỗ mình ở đi đến, hắn chỉ có ba ngày thời gian tìm hiểu "Liệt Dương lưỡi kiếm", lúc này hắn nhất định phải dành thời gian.

Trở lại nơi ở, Lăng Hàn đi cho trương ngân hỏi thăm một chút, nói muốn bế nhốt mấy ngày, sau đó liền trực tiếp trở lại nhà gỗ, khép cửa phòng lại, ngồi ở trên giường bắt đầu tìm hiểu nội dung trong sách.

Quả nhiên cùng trên giá sách nói tới như thế, thâm ảo tối nghĩa, Lăng Hàn mỗi xem một câu nói, đều phải tốn hứa nhiều thời giờ đến tìm hiểu ý tứ trong đó.

Thời gian vừa quá chính là nửa ngày, Lăng Hàn vẫn như cũ chau mày chìm đắm ở thư bên trong, tay phải khoa tay liên tục, tuy rằng có thể ngưng tụ ra một tia hỏa diễm, thể nhưng cách thành công hiển nhiên còn cách một đoạn.

Lăng Hàn liền như vậy không ngủ không ngớt lại tìm hiểu gần một ngày, mới đem quyển sách trên tay thả xuống, nhưng lông mày của hắn nhưng vẫn như cũ nhíu chặt, tựa hồ còn có chỗ nào không tìm hiểu được.

Hít sâu một hơi, Lăng Hàn hai tay một trận biến ảo, một bộ phiền phức pháp quyết bị hắn đánh đi ra, không khí bắt đầu biến cực nóng, oanh! Một đạo to lớn hỏa diễm trường kiếm xuất hiện ở Lăng Hàn trong tay.

Từ phía trên tỏa ra mạnh mẽ uy năng, mà Lăng Hàn linh lực trong cơ thể càng bị hút đi gần một phần ba, xem lửa lưỡi kiếm, Lăng Hàn vẫn là cảm giác có chỗ nào không đúng, pháp quyết biến đổi, hỏa diễm trường kiếm tiêu tan ở trong không khí.

Đem sách lần thứ hai cầm lấy, Lăng Hàn lại cau mày tiếp tục nghiên cứu, quá đại khái một canh giờ, Lăng Hàn đột nhiên hô to một tiếng, "Thì ra là như vậy."

Nói xong hắn lần thứ hai đứng dậy, trong tay pháp quyết lần thứ hai đánh ra, chỉ là, lần này pháp quyết nhưng đơn giản một chút, oanh! Hỏa diễm lưỡi kiếm xuất hiện lần nữa ở Lăng Hàn trong tay, uy lực của nó cùng lúc trước tựa hồ không có gì sai biệt, thể nhưng Lăng Hàn nhưng là thoả mãn gật gật đầu.

Vừa mới hắn nghiên cứu Liệt Dương lưỡi kiếm thời điểm, đem bên trong pháp quyết nghĩ tới quá mức phức tạp, dẫn đến hắn cho gọi ra đến hỏa diễm trường kiếm tuy có uy lực, nhưng cũng ít một chút linh động.

Lăng Hàn tiện tay vung lên, hỏa diễm trường kiếm ở trong phòng đi khắp một vòng, sau đó lại trở về trong tay hắn, cảm thụ mặt trên hỏa diễm nhiệt độ cao, Lăng Hàn nắm ở trong tay nhưng là đúng hắn không có bất cứ thương tổn gì.

Thoả mãn đem hỏa diễm trường kiếm thu hồi, Lăng Hàn cầm lấy công pháp hướng về trương ngân nơi ở đi đến, hắn dự định đem Liệt Dương lưỡi kiếm đưa cho trương ngân, dù sao trương ngân cũng từng hùng hồn đem công pháp của chính mình mượn dư Lăng Hàn.

Lúc này trương ngân chính ở bên trong phòng tu luyện, thấy Lăng Hàn lại đây, liền một mặt cao hứng đem Lăng Hàn đón vào.

"Thế nào? Lăng huynh ở Công Pháp Các bên trong thu được công pháp gì?" Trương ngạn vừa vào cửa liền một mặt hưng phấn trùng Lăng Hàn hỏi.

Lăng Hàn khẽ mỉm cười, đem công pháp lấy ra đưa cho trương ngạn, "Chính ngươi xem đi!"

Trương ngạn cũng không khách khí, cầm lấy thư chính là một trận lật xem, càng xem, lông mày càng là nhú chặt, "Lăng huynh ngươi sách này lại lịch bất phàm a!"

Lăng Hàn vẽ mặt nghi hoặc, "Làm sao? Trương huynh xem xảy ra vấn đề gì?"

Trương ngạn lắc đầu một cái, "Từ bản công pháp này uy lực đến xem, đúng là Huyền giai trung phẩm công pháp, thế nhưng công pháp này tổng cộng có sáu tầng, chỉ là trước hai tầng liền đạt đến Huyền giai trung phẩm, cái kia hoàn chỉnh công pháp ít nhất cũng là Địa giai thậm chí thiên giai công pháp."

"Cho tới kinh mạch này phân phế. . . . , " trương ngạn trầm ngâm một chút, nhưng không có tiếp tục nói hết.

Lăng Hàn khẽ cau mày, "Trương huynh có lời gì, cứ nói đừng ngại."

Trương ngạn do dự một chút, "Tu luyện công pháp này, mỗi một lần sử dụng, trong kinh mạch liệu sẽ có truyền đến một tia trường nứt đau đớn."

Lăng Hàn trầm ngâm một hồi, "Thật giống đúng thế."

"Cái kia là được rồi, nếu như chiếu như vậy tiếp tục phát triển, Lăng huynh sử dụng công pháp này số lần càng nhiều, kinh mạch cảm giác đau đớn sẽ càng càng mãnh liệt, đến cuối cùng, thậm chí sẽ kinh mạch nổ tung mà chết." Trương ngạn trên mặt lộ ra một vẻ lo âu.

Lăng Hàn cau mày nghĩ đến một hồi, "Nói như thế, cái kia công pháp này chẳng phải là một bộ thất bại công pháp?"

Trương ngạn gật gật đầu, "Ta không đoán sai, hẳn là như vậy."

Lăng Hàn thờ dãi, xem ra, không phải vạn bất đắc dĩ, hẳn là không có thể tùy ý sử dụng công pháp này, "Đa tạ Trương huynh chỉ điểm, " Lăng Hàn ôm quyền nói cảm tạ.

Trương ngạn vung vung tay, "Hai người chúng ta không cần khách khí như thế."

Lăng Hàn gật gật đầu, "Trương huynh tu vi cùng ta gần như, kiến thức nhưng là so với ta rộng rãi rất nhiều a."

Trương ngạn cười cợt, ánh mắt mang theo một tia hồi ức, "Ta từ nhỏ đã là một tên ăn mày, bất ngờ bị một Tu Chân giả thu nhận giúp đỡ làm hắn đạo đồng, đi theo bên cạnh hắn lâu, thấy sự tình dĩ nhiên là hơn nhiều."

"Thì ra là như vậy, đúng rồi, Trương huynh có biết phụ cận nào có cái gì linh thị?" Lăng Hàn trong lòng hơi động, mở miệng hỏi.

"Linh thị?" Trương ngạn cau mày nghĩ đến một hồi.

"Phía đông sơn mạch bên trong tựa hồ có một linh tu giả giao dịch địa phương, thế nhưng nơi đó ngư long hỗn tạp, e sợ. . . . , " trương ngạn liếc mắt nhìn Lăng Hàn không hề tiếp tục nói.

UU đọc sách hoan nghênh quảng đại thư hữu quang lâm xem, mới nhất, nhanh nhất, hot nhất tác phẩm đang viết đều ở UU đọc sách! Điện thoại di động người sử dụng mời đến xem

Bạn đang đọc truyện *Phong Ma Chân Kinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 36: Thầy trò cắt đứt

"Không sao cả! Ta chỉ hỏi hỏi mà thôi, có đi hay không, còn chưa quyết định, " Lăng Hàn vung vung tay, không để ý nói rằng.

Thấy này, trương ngạn mới thờ phào nhẹ nhõm, "Lăng huynh nếu như muốn mua món đồ gì, ở môn phái bên trong cũng có giao dịch địa phương, nơi đó chỉ ít có thể bảo đảm Lăng huynh an toàn."

Lăng Hàn gật gù đầu, "Vậy tại hạ trước hết cáo từ."

Trương Ngạn vội vàng muốn đứng dậy đưa tiễn, Lăng Hàn vung vung tay, "Trương huynh đừng chân, " nói xong cũng xoay người rời đi, trước khi đi, Lăng Hàn liếc nhìn một chút Trương Ngạn trong tay Liệt Dương lưỡi kiếm, nhưng không nói gì nữa.

Dọc theo đường đi, Lăng Hàn đều đang suy tư Trương Ngạn theo như lời nói, "Liệt Dương lưỡi kiếm xem như là Lăng Hàn học được cái thứ nhất uy lực khá lớn công pháp, muốn hấn từ bỏ trong lòng bao nhiêu vẫn còn có chút không cam lòng?"

Có điều, Trương Ngạn cùng hắn không thù không oán, nói vậy cũng sẽ không lừa dối hắn, trở lại nhà gỗ, Lăng Hàn dùng nhận biết điều tra một phen bốn phía, xác định không ai theo dõi sau khi, hắn mới từ trong túi chứa đồ lấy ra một bình thuốc, bên trong chứa mấy viên ngưng nguyên đan.

Nhìn những đan dược này, Lăng Hàn thờ dài, tìm cái thời gian hắn nhất định phải đem đan dược luyện hóa, trước tiên đem tu vi tăng lên lại nói, đem đan dược thu cẩn thận, Lăng Hàn lần thứ hai tiến vào trạng thái tu luyện.

Ngày thứ hai, trời vừa sáng, Trương Ngạn liền tìm tới cửa đến, hai người dự định đi bên trong môn phái "Linh thị" nhìn, tuy rằng Lăng Hàn hiện đang không có linh thạch, thế nhưng có thể lại linh thị ở trong đi xem xem tăng cường một ít kiến thức cũng là tốt đẹp.

Theo Trương Ngạn đi rồi chỉ chốc lát, hai người liền đến đến Huyền Thiên tông linh thị bên trong, người bên trong này đều là Huyền Thiên tông đệ tử, trong đó có bán linh dược, có khoe công pháp, thậm chí còn có bán pháp khí, các loại đa dạng, thế nhưng so với bên ngoài linh thị, nhưng phải đơn điệu rất nhiều.

Lăng Hàn cùng Trương Ngạn hai người tùy ý đi dạo một chút, nhưng ở linh thị bên trong gặp phải Lữ Thanh, đối với cái này hắn trên danh nghĩa sư phụ, Lăng Hàn không muốn cùng hắn quá mức tiếp xúc, từ khi bái vào môn hạ của hắn sau khi, Lăng Hàn liền không nghe một câu Lữ Thanh đối với hắn tu luyện tới chỉ điểm.

Ngoại trừ nghiền ép Lăng Hàn linh thạch ở ngoài, căn bản sẽ không có nửa điểm tình thầy trò, lúc này Lữ Thanh trước mặt xếp đặt một quyền công pháp cùng một cái pháp khí xuất hiện ở thụ, Lăng Hàn tính chất tượng trưng cùng hắn hỏi thăm một chút liền rời đi.

Linh trong thành phố khoảng chừng có mấy chục người đáng vẻ, Lăng Hàn đi dạo một hồi liền cảm thấy vô vị, đang muốn cùng Trương Ngạn rời đi, lúc này đâm đầu đi tới tám, chín người, cầm đầu là một người đáng đáp phổ thông, vóc người khôi ngô người trẻ tuổi.

Người này trên người trường bào màu trắng, bên hông mang theo một màu xanh biếc ngọc bội, tu vi Lăng Hàn nhìn không thấu, thế nhưng phía sau hắn mấy người, tu vi nhưng là ngự thú tám tầng đáng vẻ.

"Sở sư huynh, " dọc theo đường đi không ít người cung kính hướng về người này chào hỏi, xem đáng vẻ, tựa hồ chính là Sở Thiên Long, mà diện đối với người khác bất chuyện, Sở Thiên Long nhưng không thêm nhìn một chút, vẫn như cũ tự mình đi tới.

Thế nhưng, Lăng Hàn lại phát hiện một hiện tượng kỳ quái, tuy rằng Sở Thiên Long không có đáp lại người khác, thế nhưng tất cả mọi người, đều không hèn mà cùng lộ ra đáng đáp cung kính.

Hỏi có người không chú ý không nhìn Sở Thiên sự hiện diện của rồng, sẽ bị phía sau mấy người ra tay công kích, ở này linh thị bên trong, Sở Thiên Long trong khoảng thời gian ngắn trở thành tiêu điểm của mọi người.

Sở Thiên Long lớn lối như thế nguyên nhân, thứ nhất là đến từ chính thân thể của hắn, từ nhỏ sinh ra ăn mày hắn, tổng cho rằng người khác sẽ xem mua không nổi hắn, trở thành linh tu giả sau khi, này càng là trở thành trong lòng hắn một đạo ba, theo tu vi tăng lên, hắn càng thêm chán ghét người khác không dám nhìn thẳng nhìn hắn, đây cơ hồ đã đến cổ chấp mức độ.

Còn có một cái nguyên nhân, chính là đến từ chính hắn khác một cái thân phận, chương môn hạc ngọc Phong đệ tử cuối cùng, như vậy vàng sáng hơn nữa hắn thiên tài giống như tư chất, tự nhiên sẽ không có người dám ở trước mặt hắn nói cái gì.

Linh khu phố cũng không thiếu Linh Hóa Kỳ sư bá, thế nhưng diện đối với chuyện này, bọn họ đều không có một chút nào muốn quản đáng vẻ, thậm chí còn có người đi tới cùng với bất chuyện, nhìn đáng đáp, chính là Linh Hóa Kỳ cường giả đều hữu tâm cùng hắn kết giao.

Đi ngang qua Lăng Hàn bên cạnh thời điểm, Trương Ngạn cung kính kêu một tiếng Sở sư huynh, Lăng Hàn liếc mắt nhìn mấy người, lui qua một bên, nhưng không có lên tiếng, con đường tu chân, tu chính là chân ngã, a dua nịnh hót chính là vi phạm bản tâm cử chỉ, vì lẽ đó, Lăng Hàn là kiên quyết sẽ không đi nịnh hót người khác.

"Tiểu tử thú, dĩ nhiên đối với Sở sư huynh bất kính!"

Sở Thiên thân rồng sau, một hai mươi lăm, hai mươi sáu tuổi đại hán, vẻ mặt đầy hung tợn quay về Lăng Hàn nổi giận mắng, tu vi ở ngự thú tám tầng khoảng chừng : trái phải.

Mắng xong sau khi, thấy Lăng Hàn thờ ơ không động lòng, người này vung quyền đầu, trực kích Lăng Hàn đầu, dưới cái nhìn của hắn, Lăng Hàn ngự thú năm tầng tu vi, như thế nào chống đỡ được hắn một quyền.

Hắn phảng phất đã thấy Lăng Hàn bị hắn một quyền đánh bay, nằm ở địa khu thảm thiết đáng vẻ, há liền, Lăng Hàn đột nhiên ra tay, một quyền đối với ở quả đấm của hắn.

Ầm! Rền lên một tiếng, đại hán đạp, đạp, đạp rút lui mấy bước mới dừng thân hình, một mặt không thể tin tưởng nhìn Lăng Hàn, tay phải, cẳng bị Lăng Hàn một quyền oanh thay đổi hình.

"Rào!" Bốn phía tất cả xôn xao, liền trương ngạn cũng là một mặt khiếp sợ nhìn Lăng Hàn.

Lăng Hàn nhìn mấy người một chút, xoay người liền muốn rời khỏi, lúc này Sở Thiên thân rồng sau mấy người tựa hồ là được mệnh lệnh giống như vậy, không hẹn mà cùng hướng về Lăng Hàn vọt tới.

Ở này linh thị bên trong, mấy người tuy rằng hung hăng, nhưng cũng không dám trắng trợn khiến dùng pháp thuật, vì vậy, bọn họ đều sẽ linh khí bao trùm ở trên người, cùng Lăng Hàn cận chiến đấu.

Lăng Hàn thân thể mạnh mẽ, mấy người như thế nào sẽ hiểu, từng trận tiếng kêu thảm thiết truyền đến, mười mấy tức sau khi, mấy người đều ngã trên mặt đất, bọn họ đều không hiểu tại sao Lăng Hàn chỉ có ngự thú năm tầng tu vi, sức mạnh sẽ mạnh mẽ như thế.

Bên cạnh đám người vây xem càng là kinh sợ đến mức không ngấm mồm vào được, "Người này là ai, làm sao lợi hại như vậy, lẽ nào là Linh Hóa Kỳ sư bá?"

"Ta xem không giống, hẳn là mới nhập môn vương viêm sở chứ?"

"Đánh rầm, vương viêm sở ta đã thấy, so với hán tuần tú hơn nhiều."

"Không phải cái gì cao thủ, người này rõ ràng chỉ có ngự thú năm tầng tu vi . . ."

Trong đám người tiếng cãi vã liên tiếp, Lăng Hàn không thèm để ý sẽ xoay người lần nữa rời đi, lúc này Sở Thiên Long lạnh rên một tiếng, "Có điều là cái thân thể mạnh mẽ mấy phần thất phu mà thôi."

Lăng Hàn khoe miệng lộ ra vẻ tươi cười, dưới chân không chút nào dừng lại ý tứ, đột nhiên, phía sau hắn truyền đến một trận sóng linh lực, Lăng Hàn hơi nhướng mày, xoay người một quyền mạnh mẽ vung ra.

Ầm! Hai quyền đâm nhau, Lăng Hàn lại bị đẩy lui mấy bước, mà công kích Lăng Hàn Sở Thiên Long cũng rút lui một bước, ở bề ngoài Lăng Hàn hơi yếu một ít, thế nhưng chỉ có giao thủ hai người mới rõ ràng.

Sở Thiên Long là dùng linh lực đem Lăng Hàn nổ ra, lúc này cánh tay phải của hắn đã bị sức mạnh to lớn chấn thương, vô lực buông xuống bên người, sau một đòn, hai người đều không có lại ra tay.

Lúc này mọi người mới phản ứng được, "Này vẫn là ngự thú năm tầng sao? Lại có thể chống đỡ được Sở sư huynh một đòn."

Sở Thiên Long sắc mặt âm trầm lạnh rên một tiếng, "Rất tốt, còn không biết các hạ đại danh?"

"Hắn gọi Lăng Hàn, cùng ta cùng một ngày Nhập môn, " trong đám người có người ồn ào đến, Sở Thiên Long lạnh lùng nhìn lướt qua, nhưng không thấy là ai nói.

"Được, Lăng Hàn đúng không? Sau ba ngày, hai người chúng ta sản quyết đấu phân cao thấp, đây là ta Sở Thiên Long lần thứ nhất khiêu chiến người khác, hi vọng đến thời điểm, đừng làm cho ta thất vọng." Sở Thiên mỉm cười lộ ra một tia độc ác.

"Ta tại sao muốn đánh với ngươi?" Ngoài dự liệu của mọi người chính là, Lăng Hàn nhưng lạnh lùng từ chối.

"Thật can đảm!" Sở Thiên Long hiển nhiên cũng bị Lăng Hàn tức giận không nhẹ, nghiêng răng nghiêng lợi phun ra hai chữ sau khi, trong ánh mắt mang theo nồng đậm sát ý.

"Chuyện gì thế này, " tựa hồ là mọi người triệt để quá rầy linh thị trật tự, rốt cục có người đi ra chặn lại nói, nghe thân âm còn giống như là Lăng Hàn sư phụ Lữ Thanh.

Âm thanh hạ xuống không bao lâu, đoàn người liền đề ra một con đường, người đến chính là Lữ Thanh, hắn một mặt lạnh lùng đi tới trong đám người đánh giá giữa trường mấy người sau khi, đưa mắt đứng ở Sở Thiên trên thân rồng, về mặt trong nháy mắt biến đổi, cười ha ha nói.

"Hóa ra là sở sư diệt a, hiếm thấy sư diệt có như thế lòng thanh thản, có thể đến linh khu phổ đi dạo một vòng."

"Sư bá, " Sở Thiên Long trong lòng tuy rằng không cam lòng, vẫn là cung kính cho Lữ Thanh thấy cái lễ, dù sao thân phận của hắn cao quý đến đâu, lại là thiên tài, hắn cũng còn chưa tới đạt Linh Hóa Kỳ.

Nghe được Sở Thiên Long một tiếng sư bá, Lữ Thanh, trên mặt ý cười càng nồng, còn muốn cùng Sở Thiên Long nói cái gì, lúc này ánh mắt phiêu đến một bên Lăng Hàn, trong nháy mắt về mặt liền lạnh xuống

"Lăng Hàn, ngươi không cố gắng tu luyện ở đây làm gì."

Đổi mặt Lữ Thanh chuyển biến, Lăng Hàn khẽ cau mày, "Tùy tiện đi dạo!"

"Tùy tiện đi dạo, người ở này gây chuyện gì, " Lữ Thanh hiển nhiên đối với Lăng Hàn có chút bất mãn.

Lăng Hàn ánh mắt âm trầm nhìn Lữ Thanh một chút, không nói gì, lúc này Lữ Thanh nhìn chung quanh, "Vừa nãy là xảy ra chuyện gì?"

Trong đám người đi ra một hai mươi tuổi hứa, tướng mạo thanh tú thiếu niên, người này trùng Lữ Thanh chấp tay, "Sư phụ, vừa Lăng sư đệ cùng Sở sư huynh đánh lên."

"Cái gì!" Lữ Thanh biến sắc.

"Nghiệt đồ, người mới nhập môn không mấy ngày, liền như vậy gây chuyện khắp nơi, " Lữ Thanh thậm chí không hỏi một chút nguyên nhân, liền một mặt không nhanh khiến trách.

Lăng Hàn vẻ mặt lạnh lùng nhìn Lữ Thanh một chút, liền muốn xoay người rời đi, thấy vậy, Lữ Thanh trên mặt lộ ra một chút lúng túng, nhưng trong nháy mắt biến thành phần nộ, "Thật là to gan, sư phụ nói chuyện với người, lại như vậy không coi ai ra gì."

"Àm!" Không hề phản kháng bên dưới, Lăng Hàn liền bị Lữ Thanh một chương võ ở phía sau bối, một cái ân máu đỏ tươi phun ra, sắc mặt biến trắng xám cực kỳ.

Hừ! Thấy vậy, Lữ Thanh mới sắc mặt vừa chậm, "Cho sở sư diệt nói lời xin lỗi, sau đó đến hậu sơn tĩnh tâm trì hồi lỗi nửa tháng, học được tôn sư trọng đạo trở ra "

"Tĩnh tâm trì! Lần này thảm!"

"Chuyện này. . . , Lăng Hàn cũng đủ xui xẻo, lại bị phạt tiến vào tĩnh tâm trì."

Nghe được tĩnh tâm trì, mọi người tất cả xôn xao, mà Sở Thiên Long khóe miệng cũng không khỏi lộ ra một tia độ cong.

Lăng Hàn lạnh lùng nhìn Lữ Thanh một chút, "Dựa vào cái gì?"

"Bằng người là đồ đệ của ta, " Lữ Thanh mặt không hề cảm xúc nhìn Lăng Hàn.

"Đồ đệ?" Lăng Hàn trên mặt lộ ra một vết châm chọc, lần thứ hai đứng dậy hướng về linh thị bên ngoài đi đến.

"Người. . . , " Lữ Thanh phần nộ chỉ vào Lăng Hàn, nhưng không có lại ra tay, "Không có lệnh của ta, không cho từ tĩnh tâm trì đi ra."

Phía sau Lữ Thanh tiếng gào, Lăng Hàn không chút nào để ý tới, hần che ngực hướng về nơi ở đi đến, vừa nãy Lữ Thanh cái kia một chương, nếu không là hần thể chất mạnh mẽ, rơi vào thương trên thân thể người, e sợ không chết cũng sẽ trọng thương.

Lăng Hàn trở lại nhà gỗ ngồi ở trên giường, trong lòng ngực tụ huyết không thanh trừ, thương thể của hần còn có thể tăng thêm. Trong mắt vẻ tàn nhẫn né qua, Lăng Hàn giơ tay phải lên, một chương mạnh mẽ vỗ vào bộ ngực mình, trong miệng lần thứ hai phun ra một ngụm máu tươi, chỉ là trong đó chen lẫn một ít to to nhỏ nhỏ huyết khối.

Đem tụ huyết thanh trừ, Lăng Hàn mới nhắm mắt bắt đầu điều tức, hần lúc này trên người không có bất kỳ đan dược chữa thương, chỉ có thể dựa vào tự thân tu vi chậm chậm khép lại.

Khoảng chừng sau một canh giờ, Lăng Hàn thương thể tốt hơn một chút hứa, chỉ là sắc mặt vẫn như cũ trắng xám không có chút hồng hào, khiến người ta nhìn qua trong lòng không khỏi cả kinh.

"Àm! Àm! Àm! Ngoài cửa vang lên tiếng gõ cửa, " Lăng Hàn gian nan từ trên giường đứng lên, đi tới cửa, đem cửa phòng mở ra.

Lữ Thanh một mặt âm trầm đứng cửa, trọng mình thì lại cúi đầu đứng ở sau lưng hần, Lăng Hàn lạnh lùng nhìn Lữ Thanh một chút, từ bên cạnh hần đi ra nhà gỗ.

"Hừ! Không biết điều, ta xem người có thể chống đỡ tới khi nào, trọng mình! Đem hần mang tới phía sau núi tĩnh tâm trì, không có lệnh của ta, không cho hần đi ra." Lữ Thanh nhìn Lăng Hàn lạnh lùng nói.

"Sư phụ, chuyện này. . . E sợ sư đệ sẽ bị đông chết!" Trọng mình sắc mặt khê thay đổi.

"Hừ! Đây là hần nên được, " Lữ Thanh xanh mặt, nói xong cũng xoay người rời đi.

UU đọc sách hoan nghênh quảng đại thư hữu quang lâm xem, mới nhất, nhanh nhất, hot nhất tác phẩm đang viết đều ở UU đọc sách! Điện thoại di động người sử dụng mời đến xem

Chương 37: Tỉnh thân

Ai . . . , nhìn Lữ Thanh rồi đi bóng lưng, trọng mình không khỏi thở dài một tiếng, tiếp theo đưa mắt chuyển qua Lăng Hàn trên người.

"Sư đệ, người thương thế vẫn tốt chứ?"

Lăng Hàn khẽ mỉm cười, "Không có chuyện gì, sư huynh, đã tốt lắm rồi."

Trọng mình gật gù, ánh mắt có chút cảm thán nói, "Huyền Thiên tông chính là như vậy, sư đệ người cần gì phải cùng sư phụ tích cực đây?"

Lăng Hàn nhìn phương xa, không nói gì, quá hồi lâu hắn mới chậm rãi phun ra hai chữ, "Đi thôi!"

Thấy Lăng Hàn như vậy đáng vẻ, trọng mình chỉ được lắc đầu một cái, mang theo hắn sau này son đi đến, dọc theo đường đi, gặp phải không ít Huyền Thiên tông đệ tử, mọi người vừa thấy được Lăng Hàn nhất thời liền gọi sôi vọt lên.

"Xem, chính là hắn, ngày hôm qua hắn ở linh trong thành phố, cùng Sở sư huynh đánh lên, còn mạnh mẽ chống đỡ Sở sư huynh vài chiêu đây." Một Huyền Thiên tông đệ tử chỉ vào Lăng Hàn hưng phấn nói.

"Không phải chứ? Ngự thú năm tầng cũng dám cùng Sở sư huynh ra tay?"

"Ai biết được, nghe nói liền bởi vì đối với Sở sư huynh ra tay, sư phụ hắn phạt hắn tiến vào tinh thần trì đi hối lỗi."

"Tinh thần trì?" Nghe được ba chữ này, không ít Huyền Thiên tông đệ tử sắc mặt nhất thời biến đổi.

"Hắn này tu vi, tiến vào tinh thần trì không phải là tìm chết sao?"

"Ài, tự cầu phúc ba "

"Chính là, ai bảo hắn đắc tội Sở sư huynh, nghe nói hắn còn đối với sư phụ của chính mình bất kính. . ."

Lăng Hàn lạnh lùng đi ở trọng mình phía sau, phảng phất không nghe mọi người theo như lời nói giống như vậy, sau nửa canh giờ, hai người vừa mới đến Huyền Thiên tông phía sau núi, vừa tiến vào phía sau núi, Lăng Hàn liền cảm giác không khí trở nên hơi âm lãnh lên.

"Sư đệ, nếu như ở tinh thần trong ao không kiên trì được, liền đi ra, cho sư phụ nhận cái sai, hoặc Hứa sư phụ sẽ tha thứ người." Trọng mình vừa đi, biến đổi lo lắng nói.

Lăng Hàn không nói gì, quan sát tỉ mỉ bốn phía, nơi này bốn bề toàn núi, âm lãnh không khí phảng phất có thể ngăn cách ánh mặt trời giống như vậy, khiến người ta chút nào không cảm giác được ánh mặt trời nhiệt độ.

Càng đi vào trong, không khí biến càng thêm âm lãnh, lúc này trọng mình đã lạnh run lấy bầy, bắt đầu dùng linh lực chống đỡ lạnh giá, mà Lăng Hàn nhưng không có bất kỳ cảm giác không khoẻ nào, Tiên thiên ma thể, vốn là âm hàn cực kỳ, trong thân thể hắn ma khí, không biết so với này âm lãnh bao nhiêu.

Tuy rằng dùng linh lực, nhưng trọng mình vẫn còn có chút không kiên trì được, "Sư đệ, chính là chỗ này, không muốn lại đi vào, nếu như không kiên trì được, người liền hướng bên ngoài đi điểm."

"Ta biết rồi, người đi nhanh đi, " Lăng Hàn nhìn trọng mình đồng xanh tím môi nói rằng.

Trọng mình nhìn Lăng Hàn một chút, thấy Lăng Hàn tựa hồ không sợ này âm hàn lực lượng, trong lòng tuy rằng giật mình, nhưng cũng yên tâm không ít, "Sư đệ, bảo trọng!" Nói xong trọng mình cũng như chạy trốn rồi đi tinh thần trì.

Thấy trọng mình rồi đi, Lăng Hàn lại hướng về trước đi mấy bước, Huyền Thiên tông lại còn có nơi như thế này, Lăng Hàn nhìn về phía trước một mảnh bị đóng băng lại rừng cây, ngạc nhiên không thôi.

Lúc này Lăng Hàn vị trí đã là ở một cái thung lũng bên trong, bốn phía đều là một mảnh băng thế giới, ở phía trước "Băng lâm" cách đó không xa, xuất hiện một hơn mười trượng to nhỏ cái ao, âm hàn lực lượng chính là từ trong ao nước tản mát ra.

Xem ra, này âm hàn lực lượng là mặt sau mới xuất hiện, không phải vậy hoàn cảnh như vậy, như thế nào sẽ mọc ra như vậy rừng cây rậm rạp, Lăng Hàn nhìn bốn phía, thầm nghĩ nói.

Đề Lăng Hàn kinh ngạc chính là, trong ao nước thủy lại không có bị đóng băng lại, hần chậm rãi hướng về cái ao đi đến, mới vừa đi ra vài bước, một luồng mãnh liệt âm hàn lực lượng kéo tới, để hần nhin không được run rẩy một hồi.

Này vẫn là Lăng Hàn lần thứ nhất cảm giác được lạnh giá, trong lòng hơi động, hần lần thứ hai di động bước chân cẩn thận đi về phía trước, cách cái ao khoảng một trượng xa thời điểm, hần rốt cục không kiên trì được, bắt đầu dùng linh lực chống lạnh.

Có điều, linh lực tựa hồ đối với này âm hàn lực lượng cũng không hiệu quả gì, Lăng Hàn đi chưa được mấy bước, liền phát hiện này thấu xương âm lãnh để hần đều có chút không kiên trì được, Lăng Hàn chỉ được trước tiên lui trở lại.

Chung quanh nhìn một chút, Lăng Hàn bên trái chệch một đóng băng trên tấm bia đá, phát hiện một hàng chữ nhỏ, "Huyền Thiên tông đệ tử không được đi vào tinh thần trì năm trượng bên trong, bằng không, hần độc vào thể, thân tiên khó cứu!"

"Hàn độc!" Lăng Hàn sắc mặt khê thay đổi, có thể sản sinh hàn độc hàn đồ vật đơn giản chỉ có, vạn năm băng ngọc, cùng vạn năm băng tùy này hai loại kỳ vật.

Mà này hai loại đồ vật bất luận một loại nào đều là quý giá cực kỳ, Lăng Hàn không tin Huyền Thiên tông sẽ không đánh này hai loại đồ vật chú ý. Có điều. . . . , Lăng Hàn đột nhiên nghĩ đến, này hàn độc cũng không phải vật phạm, bằng vào linh lực tu vì là rất khó chống đối, ở Lăng Hàn đang nhìn quá thư tịch bên trong chỉ nhắc tới đến một loại có thể chống đối hàn độc đồ vật, vậy thì là "Tuyệt hàn châu."

Này e sợ cũng là tinh thần trì có thể bảo lưu đến hiện tại nguyên nhân, bởi vì tuyệt hàn châu đồng dạng cùng vạn năm băng tùy bình thường quý giá, hoàn toàn không phải Huyền Thiên tông loại này cấp thấp tông môn có thể nắm giữ.

Thế nhưng, Lăng Hàn nhưng không sợ này hàn độc, bởi vì hần Tiên thiên ma thể âm hàn lực lượng so với này hàn độc đáng sợ nhiều lắm, coi như hàn độc xâm nhập trong cơ thể hần cũng sẽ không đối với hần tạo thành bất cứ thương tổn gì.

Chỉ là, lúc này ao nước này âm lãnh đã vượt qua Lăng Hàn thân thể có khả năng chịu đựng phạm vi, do dự một chút, hần vẫn là có ý định lại đi liếc mắt nhìn này tinh thần trì.

Lăng Hàn đem huyết nô từ trong ống trúc lấy ra, huyết nô vốn là một con rối, tự nhiên không sợ lạnh giá, Lăng Hàn cẩn thận khống chế huyết nô đi vào bên trong đi.

Đến khoảng một trượng địa phương xa, Lăng Hàn nhìn thấy huyết nô trên người xuất hiện một chút bé nhỏ khối băng, có điều, nhưng tia không ảnh hưởng chút nào huyết nô đi tới, lại đi vào bên trong vài bước, dựa vào huyết nô thân thể, Lăng Hàn đã có thể thấy rõ ràng tinh thần trì nước ao, gió lạnh thổi qua, trong ao nước dập dờn lên từng vòng sóng gợn.

Cũng thật là kỳ diệu, ao nước này tuyệt không phải vật phạm, không phải vậy sợ là sớm đã bị đóng băng, mà lúc này huyết nô trên người đã ngưng tụ một tầng dày đặc khối băng, Lăng Hàn vội vàng đem huyết nô triệu trở lại.

Thở dài, Lăng Hàn đột nhiên nhớ tới vạn năm Hàn Tùy cùng vạn năm băng ngọc công dụng, vạn năm băng ngọc, tuyên Cổ Bất Hóa, dùng chế thành xe trượt tuyết, có thể làm cho Tu Chân giả tốc độ tu luyện tăng gấp bội.

Mà vạn năm Hàn Tùy, âm hàn đến cực điểm, đa số một ít luyện thể môn phái hi, đem bôi lên ở thân thể bên trên, có thể rèn luyện thân thể, mở rộng kinh mạch, để Tu Chân giả thân thể cùng tốc độ tu luyện đều chiếm được tăng lên không nhỏ.

Nếu như Lăng Hàn đoán không lầm, cái kia tinh thần trì tất nhiên cùng vạn năm Hàn Tùy có liên hệ nào đó, bởi vì từ không có bị đóng băng tình huống đến xem, ngoại trừ Hàn Tùy, bất kỳ chất lỏng, đều sẽ không ở đây sao âm hàn tình huống còn có thể hoàn hảo tồn tại.

"Ai, quên đi, không nghĩ nữa, " Lăng Hàn thở dài đi tới bia đá nơi ngồi xuống, nơi này vừa vặn là ở tinh thần trì năm trượng ở ngoài. Đón lấy, hần từ trong túi chứa đồ lấy ra một bình thuốc, dự định chính là ở đây đem ngưng nguyên đan luyện hóa, dù sao như thế âm hàn địa phương, sẽ không có người tới được.

Há liêu, ngay ở Lăng Hàn đem ngưng nguyên đan từ trong bình lấy ra, còn chưa kịp nuốt vào thời điểm, một âm lãnh âm thanh liền truyền tới Lăng Hàn trong tai.

"Ta đồ nhi ngoan, trong túi chứa đồ quả nhiên cất giấu không ít thứ tốt a!"

Nghe được âm thanh, Lăng Hàn biến sắc, không được dấu vết đem bình thuốc thu hồi, sau đó ánh mắt nhìn quét bốn phía, lại không phát hiện bất cứ dị thường nào địa phương. .

"Đem ngươi túi chứa đồ cho ta, " Lữ Thanh từ Lăng Hàn trước người mấy trượng địa phương xa đi ra, mỉm cười nhìn Lăng Hàn, nhưng không có tiến lên, hần cũng không muốn Lăng Hàn bên kia không sợ hàn độc.

Lăng Hàn thàn than một tiếng, đều do hần bất cẩn, mặc dù đối với Lữ Thanh có phòng bị tâm ý, nhưng Lăng Hàn nhưng xưa nay không nghĩ tới, một Linh Hóa Kỳ cường giả biết đánh hần túi chứa đồ chú ý.

Lăng Hàn nhưng lại không biết, bình thường đến đây Nhập môn linh tu giả, hầu như đều là ở bên ngoài một bên không sống được nữa, có thể nắm giữ túi chứa đồ đã ít lại càng ít, Lăng Hàn một gia nhập môn phái liền đem túi chứa đồ hiến lộ ở Lữ Thanh trước mặt, vì vậy mới sẽ tạo ngộ nhiều phiền nghiến ép, lúc này xem ra, Lăng Hàn bị phạt tiến vào tinh thần trì cũng là Lữ Thanh cố ý gây ra, vì là chính là giết người đoạt bảo.

Lăng Hàn trong lòng phân tích một phen, bắt đầu tìm kiếm biện pháp ứng đối, Lữ Thanh cười gằn nhìn Lăng Hàn, "Đừng nghĩ giờ trò gian, ta ở này giết ngươi, không ai sẽ biết."

Lăng Hàn khẽ mỉm cười, nhưng trong nháy mắt đem trong ống trúc huyết nô lấy ra, đối mặt đột nhiên thêm ra đến một người, Lữ Thanh đầu tiên là ngăn ra, nhưng trong nháy mắt cười gằn đến, "Lại còn có Khôi Lỗi, bực này bảo bối, không sai!"

Lăng Hàn nhưng không để ý đến Lữ Thanh, không chế huyết nô hướng về Lữ Thanh nhào tới, huyết nô chỉ có thể gần người công kích, Lăng Hàn trong lòng biết không ngăn được Lữ Thanh bao lâu, thế nhưng, chỉ cần huyết nô cuốn lấy Lữ Thanh một hồi, hắn liền có thể thừa cơ từ bên cạnh lao ra, đến thời điểm, bên ngoài có cái khác Huyền Thiên tông đệ tử, Lữ Thanh liền không dám lại ra tay với hắn.

Thế nhưng, Lăng Hàn nhưng đánh giá thấp Linh Hóa Kỳ cường giả năng lực, huyết nô mới vừa cùng Lữ Thanh giao thủ, liền bị đánh bay ra ngoài, tuy rằng lần thứ hai từ trên mặt đất bò lên, thế nhưng như vậy xuống, nhưng không thể là Lăng Hàn sáng tạo ra cơ hội chạy trốn.

"Thế nào? Muốn chạy à?" Lữ Thanh tựa hồ nhìn ra Lăng Hàn ý nghĩ, cười lạnh nói.

"Ma linh tay" Lữ Thanh nhìn lần thứ hai đập tới huyết nô, môi một trận nhúc nhích, một to lớn màu đen móng vuốt, mạnh mẽ chụp vào huyết nô, đem nắm ở trong tay, huyết nô mãnh liệt gãy giữa, thế nhưng là tránh thoát không ra ma thủ khổng lồ.

"Thu" Lữ Thanh lạnh rên một tiếng, liền đem huyết nô thu hồi chính mình túi chứa đồ.

Khẩn đón lấy, Lữ Thanh nhanh chóng hướng về Lăng Hàn vọt tới, tay phải uốn lượn thành trào, mục tiêu chính là Lăng Hàn túi chứa đồ, thấy vậy, Lăng Hàn chỉ được cắn răng một cái, mạnh mẽ một đám đánh về Lữ Thanh.

Đối mặt Lăng Hàn một quyền, Lữ Thanh khóe miệng lộ ra một tia trào phúng, nắm trào thành quyền."Ầm" hai quyền đâm nhau, Lăng Hàn trong nháy mắt bị đánh bay ra ngoài, tay phải hở khẩu nơi bị chấn động nứt ra, đau đớn kịch liệt cảm truyền đến, Lăng Hàn nhưng không chút nào để ý tới.

Bởi vì Lữ Thanh đã lại một lần nữa ra tay rồi, "Ma linh tay" to lớn màu đen móng vuốt hướng về Lăng Hàn vồ tới, Lăng Hàn từng trải qua ma linh tay mạnh mẽ.

Tự nhiên không dám khinh thường, trong tay một bộ pháp quyết đánh ra, "Liệt Dương lưỡi kiếm" một to lớn hỏa diễm trường kiếm xuất hiện ở Lăng Hàn trong tay, đi! Lăng Hàn một tiếng quát chói tai, hỏa diễm trường kiếm mang theo khí thế ngập trời va vào ma linh trào.

Ma linh trào vốn là một ràng buộc phép thuật, tự nhiên không chống đỡ được Lăng Hàn Liệt Dương lưỡi kiếm, hai người chạm vào nhau tiêu tan ở trong không khí, lúc này Lữ Thanh trên mặt lộ ra vẻ mỉm cười, "Không sai! Lại học được Liệt Diễm lưỡi kiếm, thật không hổ là ta đồ nhi ngoan."

Lăng Hàn lạnh rên một tiếng, "Ngươi xem như là sư phụ của ta sao?" Nói xong, trong tay pháp quyết đánh ra, một hỏa diễm trường kiếm xuất hiện lần nữa ở trong tay hắn, vung tay lên, hỏa diễm trường kiếm mang theo mạnh mẽ uy năng hướng về Lữ Thanh gào thét mà đi, lấy Lăng Hàn lúc này linh lực, nhiều nhất có thể sử dụng ba lần Liệt Dương lưỡi kiếm, trong cơ thể linh lực sẽ khô cạn.

Thấy Lăng Hàn ra tay, Lữ Thanh môi khẽ động, "Phệ linh kiếm" theo vừa dứt lời, một đạo chùm sáng màu xanh từ Lữ Thanh trong túi chứa đồ bay ra, bay thẳng đến Lăng Hàn hỏa diễm lưỡi kiếm bắn tới.

Oành! Hỏa diễm lưỡi kiếm cùng chùm sáng va vào, trong nháy mắt nổ tung ra, tiêu tan ở trong không khí, mà chùm sáng ở loại bỏ Lăng Hàn Liệt Dương lưỡi kiếm sau khi, hào không ngừng lại bắn về phía Lăng Hàn.

Phốc! Chùm sáng trong nháy mắt xuyên thủng Lăng Hàn vai trái, lưu cái kế tiếp to bằng nắm tay lỗ máu, máu tươi ồ ồ chảy ra, trong nháy mắt nhuộm đỏ Lăng Hàn nửa người, tiếp theo chùm sáng vẽ ra một đường vòng cung, bay trở về đến Lữ Thanh đỉnh đầu.

"Pháp khí" Lăng Hàn trong lòng cả kinh, lúc này hắn mới nhìn rõ ràng chùm sáng đáng sợ, đây là một cái dài hơn một xích màu xanh đoàn kiếm, thân kiếm dài nhỏ, không có chuôi kiếm, hai con đều sắc nhọn cực kỳ.

Lăng Hàn suy yếu che ngực lỗ máu, làm thế nào cũng không ngừng được máu tươi tuôn ra, Lữ Thanh lại vận dụng pháp khí, hắn lúc này đã rõ ràng cảm nhận được sức sống trôi qua...

UU đọc sách hoan nghênh quảng đại thư hữu quang lâm xem, mới nhất, nhanh nhất, hot nhất tác phẩm đang viết đều ở UU đọc sách! Điện thoại di động người sử dụng mời đến xem

Bạn đang đọc truyện *Phong Ma Chân Kinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 38: Hàn Độc

Nhìn Lăng Hàn sắc mặt tái nhợt, Lữ Thanh khẽ mỉm cười, "Sư phụ pháp khí, uy lực thế nào?"

"Tại sao, nhất định phải làm cho ta vào chỗ chết."

Lữ Thanh cười ha ha, "Không có tại sao, linh tu giới vốn là một tàn khốc địa phương, giết người đoạt bảo mà thôi, coi như ngươi trong túi chứa đồ không có đồ vật, ta lại không lỗ lã."

"Coi như ta đem túi chứa đồ giao cho ngươi, ngươi vẫn là sẽ giết ta, đúng không?" Lăng Hàn nhìn Lữ Thanh, trên mặt lộ ra vẻ mỉm cười.

"Đúng, ta không thể để cho ngươi hồng rồi thanh danh của ta." Lữ Thanh trên mặt cũng lộ ra vẻ mỉm cười.

Hai người mỉm cười nhìn đối phương, Lữ Thanh cười, mang theo một tia độc ác, một tia tàn nhẫn, mà Lăng Hàn cười, nhưng là mang theo một tia bi ai cùng tuyệt vọng.

"Đi" đột nhiên, Lữ Thanh một tiếng quát lớn, phê linh kiếm hóa thành một đạo chùm sáng bắn về phía Lăng Hàn, cùng lúc đó Lăng Hàn quả đoán xoay người, dùng hết toàn thân hết thảy sức mạnh, hướng về tinh thần trì vọt tới, dù có chết, hắn cũng sẽ không để cho chính mình bất luận là đồ vật gì rơi vào Lữ Thanh trong tay.

Nhìn Lăng Hàn cách tinh thần trì càng ngày càng gần, Lữ Thanh trong lòng quýnh lên, phê linh kiếm tốc độ cũng không khỏi nhanh thêm mấy phần, phốc! Lăng Hàn mới vừa bước vào tinh thần trì khoảng một tượng địa phương, tốc độ nhất thời chậm lại, mà bay kiếm cũng lần thứ hai từ hắn ngực chọc tới.

Sức mạnh to lớn, đem Lăng Hàn mang tới tinh thần trì chỗ không xa, ngực lại xuất hiện một to bằng nắm tay lỗ máu "Ca! Ca, " vài tiếng tiếng vang lạnh lạnh, Lăng Hàn duy trì vọt tới trước động tác, trong nháy mắt bị động lại thành tượng băng.

Lữ Thanh biến sắc mặt, vội vàng muốn đem phê linh kiếm triệu hồi, nhưng cũng lúc này đã muộn, "Phê linh kiếm một trận rung động, mất đi sự không chế rơi trên mặt đất, trở thành một cái bé nhỏ băng trụ."

"Khôn nạn, " Lữ Thanh tức giận mắng một tiếng, cũng không dám tiến lên nắm, hắn trong lòng biết tinh thần trì khủng bố, chỉ cần quá bia đá, lập tức sẽ bị Hàn Độc ăn mòn, trở thành Khối Băng, vỡ vụn thành từng mảnh.

Có điều, Lữ Thanh nhưng có chút ngạc nhiên, tại sao Lăng Hàn có thể lao ra xa như vậy, hơn nữa lấy Hàn Độc phát tác tình huống đến xem, Lăng Hàn tượng băng sẽ lập tức vỡ vụn trở thành băng tiết.

Tuy rằng kỳ quái, Lữ Thanh cũng không dám lên trước điều tra, chỉ có thể oán hận liếc mắt nhìn Lăng Hàn, xoay người rời đi, lần này, hắn có thể nói là nửa điểm chỗ tốt không mò đến, còn đem chính mình pháp khí tổn thất.

Theo Lữ Thanh rời đi, tinh thần trì lần thứ hai rơi vào vịnh hăng yên tĩnh, chỉ là lần này bên cạnh ao có thêm một bất mắt tượng băng.

Hai ngày sau...

"Sở sư huynh, này tinh thần trì kinh khủng như thế, ta xem, cái kia Lăng Hàn đã sớm bị đông chết, chúng ta cần gì phải làm điều thừa đây." Huyền Thiên tông phía sau núi, một người đàn ông trung niên, hai tay bối với phía sau, ánh mắt bình tĩnh đi ở phía trước, sau người, theo mấy cái tu vi ở ngự thú tám, chín tầng đệ tử.

Người đàn ông trung niên chính là Sở Thiên Long, nói chuyện, là phía sau hắn một ngự thú tám tầng Huyền Thiên tông đệ tử, "Nếu như, hắn chết rồi, vậy thì quá dễ ta thất vọng rồi.

" Sở Thiên Long trong ánh mắt lộ ra một vệt hung tàn, chậm rãi nói rằng.

Chỉ chớp lát, một đám người liền đến đến tinh thần trì cách đó không xa, lúc này, phía sau mấy cái ngự thú tám tầng Huyền Thiên tông đệ tử, từ lâu đông run lấy bấy, hai tay ôm ở trên vai, không ngừng mà trên dưới xoa động, để thân thể của chính mình duy trì một điểm nhiệt độ.

Mà Sở Thiên Long tuy rằng môi đông phát tử, nhưng lấy cường nhận nghị lực, bình tĩnh đi ở phía trước, ăn mảy xuất thân hắn, có thể đạt cho tới bây giờ thành tựu, mặc dù là dựa vào thiên tài tư chất, nhưng cũng với hắn cứng cỏi nghị lực thoát không khai quan hệ.

"Xem, Sở sư huynh, nơi đó có thêm cái tượng băng!" Sở Thiên thân rồng sau, một ngự thú tám tầng Huyền Thiên tông đệ tử, cố nén hàn ý, chỉ vào Lăng Hàn tượng băng nói rằng.

"Lại chạy đến nơi đó, " Sở Thiên Long nhìn Lăng Hàn vọt tới trước động tác trong lòng kinh ngạc không ngớt, theo lý thuyết ở như vậy lạnh địa phương ai còn sẽ hướng về tinh thần bên cạnh ao trên tới gần.

"Đi thôi, " xác định Lăng Hàn đã bị đông thành tượng đá sau khi, Sở Thiên Long xoay người, mang theo mọi người rời đi.

Hắn đến tinh thần trì mục đích, vốn là là muốn cùng Lăng Hàn quyết đấu, ở linh thị ở trong, ở bề ngoài là hắn chiếm tiện nghi, nhưng ăn Lăng Hàn một thiệt ngàn, cánh tay bị chấn thương.

Lấy Sở Thiên Long tính cách, người thường tu vi không kịp hắn, đều sẽ không bị hắn để ở trong mắt, mà Lăng Hàn nhưng lấy ngự thú năm tầng tu vi cùng hắn đánh cho không phân cao thấp, mặc dù là ở hắn không cách dùng thuật tiên đề bên dưới, thế nhưng cũng đã trở thành trong lòng hắn một cây gai.

Sở Thiên Long sau khi rời đi, không lâu, Lăng Hàn bị đông cứng chết ở tinh thần trì tin tức, ngay ở môn phái bên trong truyền ra.

Huyền Thiên tông trong chủ điện, nơi này bình thường là chương môn cùng trong tông đông đảo trưởng lão nghị sự địa phương, lúc này điện bên trong chủ vị, một bốn mươi tuổi hứa người đàn ông trung niên, mặt âm trầm nhìn phía dưới.

"Lữ Thanh, ngươi thật là to gan."

Chủ điện phía dưới, Lữ Thanh, một mặt kinh hoàng đứng ở phía dưới, "Chương môn, cái kia Lăng Hàn không biết trời cao đất rộng, mới nhập môn liền cùng Sở Thiên Long phát sinh tranh chấp, đệ tử đi vào khuyên bảo, hắn không nghe cũng được, còn đối với đệ tử nói năng lỗ mãng."

"Hoang đường! Tinh thần trì là hắn một ngự thú năm tầng đệ tử có thể chịu đựng sao?"

Bị chương môn một tiếng quát chói tai, Lữ Thanh thân thể run rẩy một hồi, "Đệ tử biết sai, kính xin chương môn trách phạt."

"Trách phạt ngươi có ích lợi gì, lui ra đi, sau đó đệ tử trong môn phái không được tùy ý tiến vào tinh thần trì." Người đàn ông trung niên thờ dài, trừng Lữ Thanh vùng tay lên.

"Vâng, chương môn!" Lữ Thanh đứng lên lui ra điện bên trong.

Tuy nói ngự thú kỳ đệ tử ở Huyền Thiên tông bên trong sẽ không bị người coi trọng, thế nhưng lần này, Lăng Hàn là chết ở tinh thần trì, hơn nữa còn là được trách phạt mà chết, này ở ngự thú kỳ đệ tử bên trong sản sinh không nhỏ ảnh hưởng.

Huống hồ, tinh thần trì mấy năm trước liền đã xảy ra đông chết đệ tử sự tình, sau khi, tuy rằng không có mệnh lệnh cấm chỉ Huyền Thiên tông đệ tử tiến vào tinh thần trì, nhưng cũng không có ai lại bị trừng phạt đến tinh thần trì hối lỗi.

Bây giờ, này Lữ Thanh lại hồ đồ đến, để một ngự thú năm tầng đệ tử đi vào bị phạt, hi vọng không nên để cho trong chốn giang hồ những môn phái khác biết ta Huyền Thiên tông có như thế một nơi, không phải vậy, đến thời điểm . . . , chỉ sợ ta Huyền Thiên tông đem không còn tồn tại nữa, hạc ngọc Phong thờ dài, từ bên cạnh cửa hồng rời đi đại điện.

Chỉ chớp lát, hạc ngọc Phong xuất hiện ở tinh thần bên cạnh ao trên, nhìn Lăng Hàn tượng băng, chau mày, "Lẽ nào người này phát hiện tinh thần trì bí mật?" Hạc Ngọc Phụng trong miệng lầm bầm nói.

Đột nhiên, làm như phát hiện cái gì không đúng, hạc ngọc Phong, không hề lay động trên mặt lộ ra một tia kinh sợ, "Người này lại không e ngại Hàn Độc?"

Ở Huyền Thiên tông đệ tử ở trong, chỉ biết là Hàn Độc vào thể, thần tiên khó cứu, nhưng Hàn Độc chân chính sự đáng sợ, cũng chỉ có hạc ngọc Phong thấy tận mắt. Sự phụ của hắn, chỉ nửa bước bước vào Nguyên Anh kỳ đại năng, nhưng trong nháy mắt ở Hàn Độc bên dưới vô thanh vô tức tiêu vong.

Cái kia hầu như là hắn đời này từng thấy, chuyện đáng sợ nhất, cái này cũng là hắn qua nhiều năm như vậy, lần thứ nhất đến tinh thần trì nguyên nhân, bởi vì năm đó hình ảnh, để tinh thần trì trở thành hắn ác mộng.

Đó là ở mấy năm trước, mới vừa phát hiện tinh thần trì thời điểm, sự phụ của hắn Từ Dương Chân Nhân cùng hắn, cùng đi tới tìm kiếm, lúc đó không biết trong đó nguy hiểm, sự phụ của hắn vừa vặn đi ở hắn phía trước cách đó không xa.

Vô thanh vô tức, không có dấu hiệu nào, sự phụ của hắn đột nhiên kinh ngạc thốt lên một tiếng, sau đó hóa thành tượng băng, phá nát ở trước mắt của hắn, vậy cũng là trong lòng hắn tối kính nể sự phụ, nhưng không có dấu hiệu nào tiêu vong, chuyện này, hầu như trở thành hắn tâm ma.

Sau khi hắn lật xem sách cổ, phát hiện loại này có thể dễ dàng đem người giết chết hàn khí, tên là Hàn Độc, mà chỉ cần có Hàn Độc tồn tại địa phương, liền có thể sẽ xuất hiện vạn năm băng ngọc cùng vạn năm băng tủy, hai loại hi thế trân bảo.

Sau đó hắn ở tinh thần trì lập xuống bia đá, cũng nhắc nhở bên trong, không được tùy ý ra vào, chậm rãi, tinh thần trì trở thành Huyền Thiên tông bên trong trừng phạt một ít phạm sai lầm đệ tử địa phương, thế nhưng ở một lần trừng phạt bên trong, lại một đệ tử đi nhầm vào tinh thần trì bị Hàn Độc tiêu vong.

Sau đó, tinh thần trì hầu như thành Huyền Thiên tông cấm địa, rất nhiều đệ tử mới nhập môn đều sẽ bị cáo giới, không được tùy ý tiến vào tinh thần trì.

Lúc này hạc ngọc Phong nhìn Lăng Hàn tượng băng, trong mắt vẻ phức tạp né qua, hắn chẳng biết vì sao Lăng Hàn có thể không sợ này Hàn Độc, có điều, lúc này Lăng Hàn cũng đã bị đông thành tượng đá, tự nhiên cũng không thể nào tìm tòi nghiên cứu, lắc đầu một cái, hạc ngọc Phong xoay người rời đi tinh thần trì.

Thời gian vừa quá chính là năm ngày, Lăng Hàn bị đông cứng chết ở tình thân trì tin tức, đã từ lâu ở môn phái bên trong truyền ra, nhưng chương môn hạc ngọc Phong nhưng hạ lệnh, không cho bất luận người nào lại bàn luận tình thân trì sự tình.

Mọi người tuy rằng không rõ, nhưng đây là chương môn mệnh lệnh, sau khi môn phái bên trong cũng không có người còn dám nhắc tới lên Lăng Hàn cùng tình thân trì...

Huyền Thiên tông, phía sau núi, trước sau như một yên tĩnh, tình thân bên cạnh ao, Lăng Hàn pho tượng cô tịch đứng ở nơi đó, vẫn như cũ duy trì hân vọt tới trước động tác, cùng bị phê linh kiếm xuyên thấu thân thể thì trên mặt thống khổ.

Nhưng mà khiến người ta khiếp sợ chính là, Lăng Hàn trên người hai cái lỗ máu không ở biết khi nào, lại biến mất không còn tăm hơi! Đang lúc này, ca! Một tiếng lạnh lẽo tiếng vỡ nát, ở này yên tĩnh bên trong thung lũng có vẻ đột ngột dị thường.

Sau đó, thung lũng lại lâm vào yên tĩnh, phảng phất vừa nãy tiếng vỡ nát không từng xuất hiện giống như vậy, không biết qua bao lâu, ca! Lại là một tiếng tiếng vỡ nát truyền đến, khản đờn lấy, Lăng Hàn tượng băng xuất hiện một cái khe.

Vết nứt xuất hiện sau khi, tiếng vỡ nát càng ngày càng nhiều lần, mà Lăng Hàn tượng băng trên vết nứt cũng càng ngày càng nhiều, phảng phất bất cứ lúc nào cũng sẽ phá nát.

Oành! Đột nhiên, tượng băng vỡ vụn, Lăng Hàn thân thể mềm nhũn, ngã trên mặt đất, hân lúc này, sắc mặt tái nhợt không có chút hồng hào, nhìn qua cùng người chết.

Mà Lăng Hàn thân thể, càng là tỏa ra kinh người hàn khí, phảng phất so với này tình thân trì càng thêm âm lãnh, hồi lâu sau, Lăng Hàn mới suy yếu mở hai mắt ra, nhìn ngả vào bên cạnh cái ao chính mình, lại như đang nằm mơ.

"Ta không phải là bị phê linh kiếm xuyên qua ngực, sau đó bị âm hàn lực lượng đông thành tượng đá sao?" Lăng Hàn nghi hoặc nhìn bốn phía, rất không hiểu, vì sao chính mình lại đột nhiên từ tượng băng bên trong vỡ vụn đi ra.

Lúc này Lăng Hàn bỗng nhiên phát hiện, hân hoàn toàn không cảm giác được tình thân trì âm hàn lực lượng, hoặc là nói, là thân thể hân son tảo mát ra hàn khí, ngăn cản âm hàn lực lượng tới gần.

"Chuyện gì thế này?" Lăng Hàn vội vàng khoanh chân ngồi trên bên cạnh cái ao, chậm rãi nhắm hai mắt lại bắt đầu ngưng thần quan sát bên trong thân thể.

Này vừa nhìn, Lăng Hàn mới phát hiện, trong kinh mạch của hân lại xuất hiện rất nhiều ma khí, chính đang thông thả nuốt chửng trong cơ thể hân linh khí, mà trên người hân tản mát ra hàn khí, chính là đến từ chính trong cơ thể hân ma khí.

UU đọc sách hoan nghênh quảng đại thư hữu quang lâm xem, mới nhất, nhanh nhất, hot nhất tác phẩm đang viết đều ở UU đọc sách! Điện thoại di động người sử dụng mời đến xem

Bạn đang đọc truyện *Phong Ma Chân Kinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 39: Vạn năm băng tuyết

Thì ra là như vậy, Lăng Hàn bỗng nhiên tỉnh ngộ, Lữ Thanh phê linh kiếm xuyên qua hân ngực sau khi, hân đã đến gần chết biên giới, trùng hợp chính là, phê linh kiếm lực xung kích đem hân mang tới tình thân bên cạnh ao trên, âm hàn lực lượng vừa vạn đem hân đóng băng.

Ở đóng băng tình huống, mức độ lớn chậm lại Lăng Hàn sức sống trôi qua, tiếp theo hân Tiên thiên ma thể mạnh mẽ sức khôi phục, bắt đầu rồi tự mình chữa trị, lúc này mới dẫn đến hân ở loại này tuyệt cảnh bên dưới, còn sống.

Sau đó, bởi Lăng Hàn thời gian dài không có luyện tập vách đá công pháp, trong cơ thể hân bắt đầu sản sinh một ít ma khí, theo ma khí càng ngày càng nhiều, bị âm hàn lực lượng dưới sự kích thích, ma khí bắt đầu tỏa ra hàn khí, chống đối tình thân trì âm hàn lực lượng.

Lại như Lăng Thiên chiến lúc trước, muốn đem Lăng Hàn trong cơ thể ma khí hấp ra thì, ma khí chính là tỏa ra mạnh mẽ hàn khí đem Lăng Thiên chiến cùng bụi hư chấn thương.

Theo Lăng Hàn trong cơ thể ma khí càng ngày càng nhiều, trên người hân sản sinh hàn khí càng ngày càng nặng, đối với âm hàn lực lượng chống lại cũng càng ngày càng mạnh, đến cuối cùng khiến tượng băng vỡ vụn, Lăng Hàn mới có thể thoát vây.

Lúc này, Lăng Hàn không biết hắn nên cảm tạ ai, liền hắn đều không có dự liệu được, cuối cùng lại sẽ lấy phương thức này vượt qua tuyệt cảnh, ở phê linh kiếm xuyên qua hắn lồng ngực thời điểm, hắn vốn là coi chính mình lại không còn sống khả năng.

Há liệu, vận mệnh với hắn mở ra lớn như vậy một trò đùa, cảm thán hồi lâu, Lăng Hàn mới phát hiện tu vi của chính mình đã rơi xuống đến Ngưng Khí sáu tầng, tựa hồ là bởi vì ma khí nuốt chửng quá nhiều linh khí tạo thành.

Tuy rằng như vậy, Lăng Hàn cũng không có nhụt chí, chỉ cần sống sót, cái gì cũng tốt!

Tiếp theo Lăng Hàn đưa mắt chuyển qua tinh thần tri bên trên, đối với cái này cái ao, Lăng Hàn tràn ngập tò mò, chậm rãi đem chính mình tay phải vươn ra ngoài.

Hì! Lăng Hàn tay vừa mới đụng tới nước ao, một loại thấu xương lạnh giá trong nháy mắt trải rộng hắn toàn thân, để hắn không nhịn được rung mình một cái.

Khẩn đón lấy, một ít chất lỏng màu nhũ bạch ngưng tụ ở trong ao nước, chậm rãi rót vào Lăng Hàn trong tay phải, tay phải trong nháy mắt biến đỏ chót, phẳng phất bị món đồ gì thiêu đốt giống như vậy, truyền đến một trận đau rất thống. Mà trong kinh mạch của hắn cũng truyền đến một loại trường nứt cảm, quả nhiên là vạn năm Hàn Tủy, Lăng Hàn trên mặt vui vẻ.

Tiếp đó, hắn quả đoán nhảy vào trong ao nước, mặc cho cái kia lạnh lẽo thấu xương nước ao bao vây lấy hắn toàn thân, trong nháy mắt, Lăng Hàn toàn thân biến đỏ chót, vô số chất lỏng màu nhũ bạch hội tụ ở nước ao sau khi bên trong, rót vào thân thể của hắn.

Theo chất lỏng màu nhũ bạch cuộn cuộn không ngừng xuất hiện, Lăng Hàn thân thể càng thêm đỏ chót, lúc này trên mặt của hắn tràn đầy vẻ thống khổ, ở này âm lãnh trong không khí, trán của hắn lại tràn ra không ít mồ hôi. . . .

Thời gian liền như vậy chậm rãi trôi qua, Lăng Hàn ở trong ao nước quá mấy canh giờ, bốn phía không khí từ từ, bắt đầu không lại như vậy âm lãnh. Tinh thần tri, nhưng thái độ khác thường bị băng nhốt lại, Lăng Hàn hai mắt nhắm nghiền, đầu bên dưới vị trí bị chôn ở băng bên trong.

Đang lúc này, Lăng Hàn đột nhiên mở hai mắt ra, trong mắt sắc mặt vui mừng khó có thể che giấu, một tiếng, quát lớn, Lăng Hàn tránh thoát đóng băng, xuất hiện ở tinh thần tri bên cạnh.

Nhìn dưới chân, Lăng Hàn khoe miệng lộ ra một nụ cười, này tinh thần tri quả nhiên là vạn năm Hàn Tủy biến thành, tuy rằng không nhiều, nhưng cũng phần lớn bị hắn hấp thu.

Lúc này, Lăng Hàn da dẻ trắng nõn rất nhiều, sờ lên càng là tràn ngập co dãn, tiện tay nắm chặt, sức mạnh to lớn từ Lăng Hàn trong bàn tay bạo phát ra. nắm đấm mang theo tiếng xé gió, mạnh mẽ đập xuống đất. Sau đó thu tay lại mà đứng, nhìn trên đất kẻ băng nứt lung. Lăng Hàn trên mặt nhiều hơn không ít tự tin.

Mà kinh mạch của hắn càng là mở rộng rất nhiều, trở nên tràn ngập tính dai, kinh mạch mở rộng, thì tương đương với tư chất tăng lên, lúc tu luyện thu nạp linh khí tốc độ cũng sẽ tăng cường, tại tu chân giới, hiếm có vài loại có thể mở rộng kinh mạch linh được, hoàn toàn là, quý giá cực kỳ.

Như vậy, Lăng Hàn lần này cũng coi như chiếm cái món hời lớn, có điều cùng hắn suýt nữa bị giết so với, vẫn là không tính là gì, dù sao như thế nào đi nữa quý trọng đồ vật, cũng không sánh bằng sinh mệnh.

Sau đó, Lăng Hàn dự định trước tiên luyện tập một hồi vách đá công pháp, trong cơ thể hắn ma khí đã càng ngày càng nhiều, thật sự nếu không đem ma khí tiêu trừ, e sợ tu vi của hắn còn có thể lại hàng.

Diễn luyện xong vách đá công pháp sau khi, Lăng Hàn trong cơ thể ma khí cũng biến mất hầu như không còn, lúc này hắn chuẩn bị tăng cao tu vi cùng thực lực, Lữ Thanh một chiêu kiếm mới thù, hắn nhất định phải báo, đang lúc này, Lăng Hàn đột nhiên nhớ ra cái gì đó, trên đất nhìn chung quanh một chút.

Ánh mắt đứng ở bị đóng băng phê linh kiếm bên trên, Lăng Hàn có chút do dự, có này phê linh kiếm thực lực của hắn sẽ tăng lên không ít, thế nhưng pháp khí bình thường cùng chủ nhân đều sẽ tồn tại cảm ứng, nếu như hắn đem phê linh kiếm từ đóng băng bên trong lấy ra, không biết có thể hay không kinh động Lữ Thanh.

Do dự mãi, Lăng Hàn vẫn là tạm thời từ bỏ thu lấy phê linh kiếm tâm tư, dù sao lúc này tinh thần tri nhiệt độ tăng lên trên không ít, Lăng Hàn còn không muốn để người ta biết hắn còn sống sót.

Có điều, Lăng Hàn khẽ cau mày, này vạn năm băng tùy đến cùng là đến từ đâu, cư Lăng Hàn biết, chỉ có ở Chí Dương giới ngũ đại cấm địa một trong, Cực Bắc Chi Địa "Tuyết băng cốc" mới phải xuất hiện.

Lăng Hàn đưa mắt chuyển qua tinh thần tri bên trên, này trong thời gian đã bị đóng băng lại, nếu như hắn không đoán sai, hắn muốn tìm đáp án, ngay ở này tinh thần trong ao.

Lăng Hàn trong tay pháp quyết đánh ra, một đám lửa trường kiếm xuất hiện ở trong tay của hắn, đột nhiên vung lên, hỏa diễm trường kiếm mang theo khí thế ngập trời, đánh vào tinh thần tri bên trên.

Thế nhưng, không hề thiêu đốt lực nhưng không có đem tinh thần trong ao Khô Băng hòa tan, cười khổ lắc đầu một cái, Lăng Hàn dự định trước tiên

dùng đan được tăng cao thực lực lại nói.

Ngay sau đó, Lăng Hàn không nói hai lời, ngay tại chỗ ngồi khoanh chân, lấy ra mấy bình nhỏ bải ở trước người, bên trong mỗi chiếc lọ đều chứa mấy viên ngưng nguyên đan, Lăng Hàn lấy ra một hạt, thả vào trong miệng, bắt đầu nhắm mắt tương kỳ luyện hóa.

Mấy ngày sau, Lăng Hàn lần thứ hai mở hai mắt ra, lại thả một hạt ngưng nguyên đan ở trong miệng, tiếp tục nhắm mắt luyện hóa, lúc này Lăng Hàn hoàn toàn vui đầu vào tu luyện ở trong.

Thời gian trôi qua, Lăng Hàn liền như vậy, chậm chậm luyện hóa ngưng nguyên đan, làm trong cơ thể ma khí xuất hiện thời điểm, hần liền đứng dậy diễn luyện một hồi vách đá công pháp, sau đó tiếp theo khoanh chân tu luyện.

Loáng một cái nửa năm trời qua, lúc này Lăng Hàn tu vi đã đạt đến Ngưng Khí tám tầng đỉnh điểm, mà trên người hần ngưng nguyên đan cũng bị hần tiêu hao gần như, nhìn một chút chiếc lọ, bên trong chỉ còn dư lại hai hạt ngưng nguyên đan.

Hai viên ngưng nguyên đan cũng không thể để hần đạt đến ngưng thú chín tầng, đơn giản Lăng Hàn cũng là không lại dùng, mà là tiếp tục nhắm mắt tu luyện, mấy ngày sau, Lăng Hàn mở hai mắt ra, khoảng cách Ngưng Khí chín tầng còn kém một chút.

Có điều, lúc này trọng yếu nhất, vẫn là trong cơ thể hần ma khí, trải qua thời gian lâu như vậy, Lăng Hàn phát hiện trong cơ thể hần ma khí xuất hiện tốc độ càng ngày càng nhiều lần, dĩ vãng mỗi cách ba, năm ngày mới luyện tập một lần vách đá công pháp liền có thể.

Thế nhưng, hiện tại nhất định phải hai ngày liền luyện tập một lần, không phải vậy trong cơ thể ma khí liền muốn bắt đầu nuốt chửng linh khí, hơn nữa Lăng Hàn cũng phát hiện, hiện tại vách đá công pháp bộ phận thứ nhất đối với ma khí hiệu quả càng ngày càng thấp.

Hết thấy tất cả đều ở giục hần, nhất định phải đem bộ phận thứ hai vách đá công pháp học được, không phải vậy, sớm muộn thân thể của hần vẫn là sẽ bị ma khí chiếm cứ. Hần từng ở bên trong thung lũng nhìn thấy vách đá công pháp người sáng lập, cái kia thần bí nam tử, ở mắt đi lý trí sau khi điên cuồng.

Mỗi khi vừa nghĩ tới cái kia thần bí nam tử, Lăng Hàn liền không thể chờ đợi được nữa muốn đem trong cơ thể ma khí hoàn toàn trừ tận gốc, thế nhưng, vách đá công pháp tầng thứ hai hần làm thế nào cũng diễn luyện không ra, mơ hồ bên trong, Lăng Hàn cảm thấy, này có phải là cùng tu vi có quan hệ, yên tâm bên trong suy đoán, Lăng Hàn từ trên mặt đất đứng lên.

Hần dự định trước tiên tham tra một chút tinh thần tri bí mật, bây giờ phép thuật đối với Khối Băng không có tác dụng, như vậy Lăng Hàn cũng chỉ có thể đem gỗ nát, mang đi.

Lúc này tinh thần tri từ lâu không còn nữa ngày xưa âm hàn, Lăng Hàn tùy ý ở trong đó cất bước đã không còn đáng ngại, hơn nữa, từ khi tinh thần trong ao vạn năm Hàn Tùy bị Lăng Hàn hấp thu sau khi, tinh thần tri đã sẽ không lại sản sinh Hàn Độc, người bình thường đã có thể dùng linh lực chống đỡ lạnh giá.

Mấy ngày nay, Lăng Hàn vẫn lo lắng sẽ có hay không có Huyền Thiên tông đệ tử tới đây tinh thần tri, thế nhưng lúc này xem ra, cái này lo lắng tựa hồ là hần lo xa rồi, nửa năm qua, không có bất luận cái nào Huyền Thiên tông đệ tử lại xuất hiện ở tinh thần tri, Huyền Thiên tông tựa hồ đem tinh thần tri lãng quên.

Có điều, sớm muộn Huyền Thiên tông đều sẽ phát hiện hần không chết, đến thời điểm, lấy vạn năm Hàn Tùy quý giá trình độ, khó bảo toàn Huyền Thiên tông sẽ không ép hần giao ra.

Àm! Lăng Hàn một quyền mạnh mẽ nện ở tinh thần trong ao Khối Băng bên trên, đem Khối Băng đập ra khoảng một tác rộng vết nứt, quay về vết nứt lại là mây quyền nện xuống. . . .

Chi chốc lát, Lăng Hàn ôm một khối to lớn Khối Băng ném đi ra. Tiếp theo lại tiếp tục dùng quả đấm của hần quay về tinh thần trong ao Khối Băng một trận đập mạnh.

Ầm ầm thanh không dứt bên tai, đại khái dùng bán ngày, Lăng Hàn mới đưa tinh thần trong ao Khối Băng dọn dẹp sạch sẽ, lúc này tinh thần tri đáy ao rõ ràng bày ra ở Lăng Hàn trước mặt.

"Đây là. . . , " Lăng Hàn sắc mặt cả kinh, một chỉ to bằng bàn tay tuyết bạch sắc Thiềm Thừ chính quyền núp ở tinh thần tri dưới đáy, từ trên người hần tỏa ra kinh người hàn khí.

"Băng Thiềm" Lăng Hàn trong lòng cả kinh, thoáng qua lại thoải mái, Băng Thiềm chính là trong thiên địa ít có kỳ vật, yêu thích ở cực kỳ lạnh lẽo địa phương sinh hoạt.

thân thể sẽ tỏa ra mãnh liệt âm hàn lực lượng, mà vạn năm băng tùy sản sinh điều kiện, chính là cần âm hàn lực lượng, xem ra, cái kia vạn năm băng tùy xuất hiện cùng này Băng Thiềm là không tránh khỏi có quan hệ.

Cho tới vì sao nói Băng Thiềm là kỳ vật, một trong số đó, này Băng Thiềm không giống những yêu thú khác giống như vậy, có tu vi, nhưng tự thân sản sinh âm hàn lực lượng, nhưng có thể so với một ít yêu thú mạnh mẽ.

Thứ hai, dùng Băng Thiềm luyện chế ra đến, thiềm ngọc đan, ở Trúc Cơ đột phá Kết Đan thời điểm, có cực cường tác dụng phụ trợ, có thể tăng cường Kết Đan xác suất.

Thứ ba, chính là Băng Thiềm sản sinh vạn năm băng tuyết, này tại tu chân giới bên trong, vạn năm băng tuyết, nhưng là có thể làm cho Hóa Thần Kỳ tu sĩ đều động tâm đồ vật.

Đưa tay ra đem Băng Thiềm phủng lên, hàn ý lạnh lẽo, để Lăng Hàn hai tay cảm thấy từng trận đâm nhói, có điều, cũng may Lăng Hàn thân thể không sợ âm hàn lực lượng, không phải vậy chỉ là hàn khí này, phỏng chừng Trúc Cơ tu sĩ đều có thể trong nháy mắt đông chết.

Đang lúc này, Lăng Hàn đột nhiên nhận ra được cái gì, lập tức đem Băng Thiềm thu vào ống trúc, sau đó trốn ở một bên, tinh thần trĩu lần thứ hai rơi vào yên tĩnh.

UU đọc sách hoan nghênh quảng đại thư hữu quang lâm xem, mới nhất, nhanh nhất, hot nhất tác phẩm đang viết đều ở UU đọc sách! Điện thoại di động người sử dụng mời đến xem

Bạn đang đọc truyện *Phong Ma Chân Kinh Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 40: Thu Phệ Linh Kiếm

Cũng không lâu lắm, liền truyền đến hai người trò chuyện thanh, "Sư huynh, người nói này tinh thần trĩu nhiệt độ vì sao lại đột nhiên lên cao?"

"Ai biết được, chúng ta liền rất xa nhìn một chút Lăng Hàn tên kia chưa chết, cái khác chúng ta đừng động, này tinh thần trĩu nhưng là liền tông chủ đều kiêng kỵ địa phương."

"Không phải chứ? Cái kia Lăng Hàn đã bị đông thành tượng đá hơn nửa năm, làm sao còn có thể sống sót?"

"Này có thể không nhất định, nghe Sở sư huynh nói, người bình thường tiến vào tinh thần trĩu sau khi, sẽ bên trong Hàn Độc mà chết, trong nháy mắt hóa thành băng tiết. Nhưng là Lăng Hàn cái tên này, sau khi đi vào, lại liền bị đông cứng thành tượng băng, này khó bảo toàn hẳn sau đó có thể hay không sống lại, Sở sư huynh đề chúng ta tới xem một chút tinh thần trĩu tình huống, kì thực chính là nhìn, cái kia Lăng Hàn chưa chết." Người này hiển nhiên so với một người khác hiểu muốn nhiều, nói chuyện bên trong cũng mang theo vài phần đắc ý.

"Hóa ra là như vậy a... ", đang khi nói chuyện, nhị người đã đi tới tinh thần trĩu cách đó không xa, định thần nhìn lại, tinh thần trĩu bốn phía tràn đầy Lăng Hàn ném ra Khôi Băng, cái nào còn có Lăng Hàn hình bóng.

Hai người này một là ở linh khu phổ ra tay với Lăng Hàn, hai mươi lăm, hai mươi sáu tuổi đại hán, một cái khác tuổi cùng đại hán gần như, tướng mạo bình thường, nhưng nhìn qua, so với đại hán muốn khôn khéo rất nhiều, người này Lăng Hàn cũng ở Sở Thiên thân rỗng một bên từng thấy, hai người tu vi đều ở ngự thú tám tầng.

"Không. . . , không được, Lăng Hàn còn chưa có chết, đi mau!" Hai người bên trong, khôn khéo nam tử, rõ ràng so với đại hán phản ứng phải nhanh một chút, ở đại hán còn ở vẻ mặt vô cùng nghi hoặc thời điểm, ngay ở bắt đầu lui về phía sau, há lia, nam tử mới vừa quay người lại, liền nhìn thấy đứng ở phía sau Lăng Hàn.

"Lăng. . . , Lăng Hàn!"

Khôn khéo nam tử nhìn Lăng Hàn, một mặt sợ hãi lui trở lại, cùng đại hán đứng chung một chỗ, lúc này đại hán lạnh rên một tiếng, "Hắn mới ngự thú tám tầng, người sợ cái gì?"

Tựa hồ là đại hán nhắc nhở nam tử, để nam tử trong nháy mắt trấn định không ít, thế nhưng Lăng Hàn ở linh khu phổ uy năng, hai người đều là thấy tận mắt, lúc này trong lòng cũng sinh ra ý lui.

"Dùng pháp thuật, chớ cùng hắn mạnh mẽ chống đỡ, " ăn qua Lăng Hàn muộn thiết thời đại hán, vội vàng nhắc nhở đến.

Dứt lời, hai người mỗi một trận nhúc nhích, một con cự hổ bóng mờ cùng một bóng sói xuất hiện ở hai người trước người, đem Lăng Hàn che ở phía trước.

Lăng Hàn lẳng lặng nhìn hai người, hẳn đã hồi lâu không theo người động thủ, vẫn còn không biết mình thực lực bây giờ làm sao, tự nhiên muốn nghiệm chứng một phen.

Hai người cho gọi ra chính mình linh thú chiến hồn sau khi, nhất thời hoàn toàn yên tâm, nhiều hơn mấy phần sức lực, nhìn Lăng Hàn trên mặt ý lạnh cũng

dần dần nùng lên.

"Sư huynh, giết hán, " đại hán khuôn mặt dữ tợn trừng một bên khon khéo nam tử nói rằng.

Nam tử do dự một chút, gật gật đầu, mỗi lần thứ hai nhúc nhích, một to bằng bàn tay màu vàng vòng sáng hiện lên ở trên đỉnh đầu, tỏa ra từng trận mạnh mẽ sóng linh lực.

Tiếp theo đại hán cũng là gầm lên giận dữ, phía sau hiện ra một vị cao khoảng một trượng Chiến thần bóng mờ, theo Chiến thần bóng mờ xuất hiện, đại hán khí thế bỗng một tầng, nhìn về phía Lăng Hàn, trong mắt chiến ý tăng vọt.

Lúc này Lăng Hàn chân mày cau lại, vượt mở bước chân xông lên trên, trước mặt cùng hai người linh thú chiến hồn đụng vào nhau, ầm! Cự hổ trước tiên nhào vào Lăng Hàn trên người, nhưng không có trong dự liệu đem Lăng Hàn đánh gục.

Trái lại bị Lăng Hàn một quyền, đánh vào dưới cằm, sức mạnh to lớn đem cự hổ trong nháy mắt đổ nát, khản đón lấy, bóng sói cũng vọt lên, Lăng Hàn nhạy cảm tránh thoát bóng sói một đòn, ra sức một quyền đánh vào bóng sói xương sống trên, bóng sói trong nháy mắt đổ nát.

Nhìn chiến hồn trong nháy mắt bị Lăng Hàn đánh tan, hai người sắc mặt cũng là biến đổi, tuy rằng hán hai người linh thú chiến hồn, đều là phổ thông thú hồn, nhưng thực lực cũng là không thể khinh thường, lúc này trong nháy mắt bị Lăng Hàn đánh tan, nhất thời đề nghị trong lòng người cả kinh.

Nhưng lúc này hai người phép thuật đã phát huy ra, trong tay nam tử vòng sáng cấp tốc lớn lên, hướng về Lăng Hàn đập tới, khản đón lấy, đại hán cũng sắc mặt dữ tợn mang theo Chiến thần bóng mờ, một quyền đánh về Lăng Hàn.

Lăng Hàn cười lạnh một tiếng, đón vòng sáng, một quyền oanh đi tới, ầm! Vòng sáng vỡ vụn, Lăng Hàn bị đẩy lui một bước, không giống nhau : không chờ đứng vững, Lăng Hàn lại đâm một quyền đánh về đại hán.

Ầm! Hai quyền chạm nhau, tạo thành mạnh mẽ hăng say, đem hai người quần áo thổi một trận mưa tung, sau một khắc, Chiến thần đổ nát, đại hán như đạn pháo bình thường bị đánh bay ra ngoài, ngã trên mặt đất không nhúc nhích.

Tuy rằng đại hán có Chiến thần phụ thể, tăng lên không ít sức mạnh, thể nhưng lúc này Lăng Hàn thân thể trải qua vạn năm băng tuyết rèn luyện sau khi, càng là vô cùng mạnh mẽ.

Lăng Hàn một quyền oai, cường hãn như vậy, mắt thấy đại hán một chiêu liền bị Lăng Hàn đánh bay, nam tử biến sắc, trong lòng ý lui tăng nhiều, "Cửu Huyền Trảm, " một đạo to lớn đao ảnh phá không mà đến, chém thẳng vào Lăng Hàn đầu.

Lăng Hàn lạnh rên một tiếng, trong nháy mắt tiến lên nghênh tiếp, ầm! Đao ảnh dễ dàng bị Lăng Hàn sụp đổ rồi, khản đón lấy, đao thứ hai đao ảnh đột nhiên xuất hiện, so với đao thứ nhất mạnh mẽ rất nhiều.

Lăng Hàn tự nhiên không sợ, lần thứ hai oanh đi tới, đao ảnh phá nát, đao thứ ba đao ảnh xuất hiện lần nữa, so sánh với một đạo đao ảnh càng mạnh mẽ hơn mấy phần, Lăng Hàn khẽ cau mày, lần thứ hai tiến lên nghênh tiếp.

Nhưng vào lúc này, nam tử nắm lấy cơ hội, cấp tốc từ Lăng Hàn bên cạnh người vọt ra ngoài, Lăng Hàn đang muốn chống đối đao ảnh, tự nhiên không cách nào bận tâm nam tử.

Ầm! Đao ảnh lần thứ hai phá nát, Lăng Hàn bị sức mạnh to lớn chấn động hồ khẩu tê dại, dưới chân cũng không bị khống chế lui lại mấy bước, xoay người, nam tử đã chạy đi ra ngoài mấy trượng xa, chỉ lát nữa là phải biến mất ở Lăng Hàn tầm nhìn bên trong.

Nếu như nam tử rời đi nơi đây, Lăng Hàn sống sót tin tức sẽ trong nháy mắt truyền khắp Huyền Thiên tông, đến thời điểm, e sợ Lăng Hàn liên tinh thần thì đều không thể rời bỏ, sẽ bị người xoa bỏ ở này tinh thần trong ao.

Thế nhưng, lúc này Lăng Hàn nhưng không vội vã, khóe miệng hiện ra một nụ cười lạnh lùng, thân thể bỗng nhiên nhảy một cái, trong nháy mắt bay ra ngoài, tốc độ kia so với nam tử không biết nhanh hơn bao nhiêu.

Ngay ở nam tử quay đầu phát hiện đã không nhìn thấy Lăng Hàn thời điểm, trong lòng coi chính mình trốn thoát, chính ở vì là sự thông minh của chính mình cảm thấy đắc ý thời điểm.

Hán phía trước đột nhiên xuất hiện một bóng người, "Có cứu" nam tử trong lòng vui vẻ, hán phản ứng đầu tiên chính là có người lại đây, cái kia Lăng Hàn thì càng không giết được hán.

Thế nhưng, chờ hán định thần nhìn lại, nụ cười nhưng trong nháy mắt đọng lại ở trên mặt, trong mắt hiện ra một vệt hoảng loạn, "Cửu Huyền Trảm!"

Nam tử lần thứ hai lộ quát một tiếng, định dùng đồng dạng động tác võ thuật đến thoát khỏi Lăng Hàn, thế nhưng, lần này hán tính sai, Cửu Huyền Trảm đao thứ nhất uy lực không lớn, Lăng Hàn có thể dễ dàng chống được, vì lẽ đó, Lăng Hàn không cần phải đi chặn.

"Khí kiếm quyết!" Một đạo dài hơn một xích kiếm ảnh, mang theo Giả một tia ác liệt, hướng về nam tử bắn tới! Nhìn Lăng Hàn đột nhiên xuất hiện phép thuật, nam tử trong lòng cả kinh, nhưng lại không biết nên phản ứng ra sao, phốc! Máu tươi tung toé, nam tử một mặt không cam lòng ngã xuống.

Lúc này Cửu Huyền Trảm đao thứ hai mới lần thứ hai hướng về Lăng Hàn bổ xuống...

Đem nam tử thi thể kháng lên hướng về tinh thần bên cạnh ao trên đi đến, tinh thần trì cách đó không xa, đại hán chính giãy giụa từ dưới đất bò dậy đến, nhìn thấy Lăng Hàn gánh nam tử thi thể trở lại, nhất thời biến sắc mặt, trong mắt tràn đầy cầu xin về.

Lăng Hàn lạnh lùng liếc mắt nhìn đại hán, trong mắt sát cơ lóe lên, phốc! Đại hán theo tiếng ngã xuống đất, thời điểm chết nhưng là đầy mắt oán độc nhìn Lăng Hàn, nhưng cũng không chút nào có thể gây nên Lăng Hàn nửa phần tâm tình chấp chôn, trải qua tinh thần trì sự kiện, Lăng Hàn tâm, lạnh rất nhiều.

Đem hai người thi thể thả xuống, Lăng Hàn ở trên người của hai người lục soát một phen, từng người tìm ra một cái túi đựng đồ, hai người này thường thường đi theo Sở Thiên thân rỗng một bên, tất nhiên là mạnh mẽ lấy cướp đoạt không ít Huyền Thiên tông đệ tử linh thạch cùng tài nguyên.

Lăng Hàn mở ra túi chứa đồ vừa nhìn, trên người của hai người linh thạch gộp lại tổng cộng có hơn 100 khối, ở nam tử trong túi chứa đồ lại còn tìm tới một quyển công pháp, chính là nam tử sử dụng Cửu Huyền Trảm.

Lăng Hàn mở ra vừa nhìn, nguyên lai Cửu Huyền Trảm tổng cộng có chín đạo, mà nam tử nhưng chỉ có thể sử dụng tới tam đạo, nhìn quyển sách này, Lăng Hàn trong mắt lóe ra một tia hứng hực.

Ngay tại chỗ ngồi xuống tìm hiểu một phen, sau nửa canh giờ, Lăng Hàn một mặt sắc mặt vui mừng đem Cửu Huyền Trảm thu hồi, sách này uy lực không ở Liệt Dương chém bên dưới, thậm chí so với Liệt Dương chém còn càng sâu một bậc, thế nhưng hiện tại còn không phải Lăng Hàn tìm hiểu thời điểm, không tốn thời gian dài, Sở Thiên Long liền sẽ phát hiện hai người này không trở lại, tự nhiên sẽ đi tìm đến.

Sở Thiên Long, Lăng Hàn không để ở trong lòng, việc cấp bách, Lăng Hàn muốn trước tiên lấy đi Lữ Thanh phệ linh kiếm, niệm phong lại phệ linh kiếm Khôi Băng đã sắp muốn hòa tan, Lăng Hàn hiện tại không thu, không tốn thời gian dài Lữ Thanh liền sẽ phát hiện, đến thời điểm, e sợ Lăng Hàn phải đồng thời đối mặt Sở Thiên Long cùng Lữ Thanh.

Muốn thu đi phệ linh kiếm, Lăng Hàn nhất định phải đối mặt một Trúc Cơ kỳ cao thủ lửa giận, lúc này Lăng Hàn cau mày cân nhắc một hồi, quả đoán đem phệ linh kiếm cầm lên.

Cách Khôi Băng đem phệ linh kiếm cầm trong tay, Lăng Hàn lòng bàn tay hơi dùng lực một chút, Khôi Băng vỡ vụn, phệ linh kiếm liền xuất hiện ở trong tay hắn.

Phệ linh kiếm vừa mới thoát ly Khôi Băng, liền phát sinh một tiếng tranh minh, thân kiếm một trận rung động, muốn bay ra Lăng Hàn lòng bàn tay, há liệu, Lăng Hàn đã sớm chuẩn bị, bàn tay cấp tốc hợp lại, phệ linh kiếm rung động mấy lần, không bay ra được, cuối cùng bị Lăng Hàn cắt đi.

Huyền Thiên tông một bên khác, Lữ Thanh chính nhắm mắt khoanh chân ngồi ở nhà gỗ bên trong tu luyện, từ khi tinh thần trì làm mất đi phệ linh kiếm sau khi, Lữ Thanh biến càng thêm tham lam, tân thu mấy cái đệ tử bị hắn nghiền ép khổ không thể tả.

Đang lúc này, Lữ Thanh hai mắt bỗng nhiên mở, nhìn tinh thần trì phương hướng, trong mắt lóe ra một vết vè kinh dị, tiếp theo cấp tốc đứng dậy hướng về tinh thần trì chạy đi... .

Lúc này, tinh thần trì, Lăng Hàn thỉnh thoảng đi khắp ở bốn phía, trong tay Trận kỳ bị hắn không ngừng mà bỏ xuống, đảo mắt bốn phía liền quảng đầy vô số Trận kỳ, những này Trận kỳ nhìn như lộn xộn, xác thực tuần hoàn một loại nào đó kỳ lạ phương vị.

Khẩn đón lấy, Lăng Hàn lấy ra một cái linh thạch, có chừng trăm khối đáng vẽ, hướng về một chỗ mạnh mẽ ném tới, linh thạch sau khi rơi xuống đất, phát sinh một trận hào quang chói mắt, trong nháy mắt biến mất không còn tăm hơi, cùng lúc đó, bốn phía Trận kỳ cũng là run run một hồi theo linh thạch ập vào bốn phía.

Tinh thần trì lần thứ hai khôi phục yên tĩnh, phảng phất tất cả cũng chưa từng xảy ra giống như vậy, nếu có trận pháp đại sư tới chỗ này, tất nhiên có thể nhìn ra nơi đây hung hiểm dị thường, bởi vì, Lăng Hàn bố trí chính là Thất Sát Trận, so với đối phó chung văn thanh càng thêm phức tạp Thất Sát Trận.

Đợi đến tất cả sau khi hoàn thành, Lăng Hàn hít sâu một hơi, khoanh chân ở Thất Sát trước trận Phương, lẳng lặng chờ đợi Lữ Thanh đến. . . .

Bạn đang đọc truyện *Phong Ma Chân Kinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.